

อุทยานใหม่

คำนำ

สมาคมสภาการกลางศาสนาบาไฮได้จัดพิมพ์หนังสือ “อุทยานใหม่” ฉบับนี้เป็นฉบับที่สาม ทั้งนี้เพื่อตอบสนองคำขอของบาไฮศาสนิกชนและผู้สนใจที่ติดตามศึกษาประวัติความเป็นมาของศาสนาบาไฮ

ในขณะที่โลกเรากำลังประสบกับภาวะยุ่งยากทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และทางด้านการศึกษา ศีลธรรมที่กำลังตกต่ำลงนี้ เมื่อบุคคลผู้ที่กำลังแสวงหาวิถีทางแก้ไขได้อ่านได้ทำความเข้าใจ และได้ทดลองนำหลักการของบาไฮไปปฏิบัติในชีวิตของตนเองอย่างจริงจังแล้วก็จะได้พบแนวทางที่จะสร้างความสุขสงบให้แก่ตนเอง และในขณะเดียวกันก็สามารถบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมได้

ด้วยประการฉะนี้ หลักธรรมของศาสนาบาไฮที่เพิ่งสถาปนาขึ้นเพียงร้อยสี่สิบเจ็ดปีนี่จึงเป็นที่ดึงดูดใจของสาธุชนจนกระทั่งชุมชนบาไฮขยายตัวออกไป ปัจจุบันมีบาไฮศาสนิกชนอยู่ในชุมชนต่างๆ ทั่วโลกนับได้กว่า 111,100 ชุมชน คำสอนของศาสนาบาไฮได้ถูกแปลถ่ายทอดเป็นภาษาต่างๆ กว่า 756 ภาษา ศาสนาบาไฮสอนให้มนุษย์มีความศรัทธาในความเป็นเอกภาพของอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลกซึ่งเรียกแตกต่างกันไปตามภาษาของแต่ละประเทศ แต่ละท้องถิ่น สอนให้มีความเชื่อในความเป็นภราดรภาพในมวลมนุษยชน นับได้ว่าศาสนาบาไฮเป็นศาสนาของชุมชนทุกชาติทุกศาสนา ไม่ว่าเขาเหล่านั้นจะมีพื้นฐานทางด้านจริยธรรมวัฒนธรรม หรืออยู่ภายใต้ระบอบการปกครองแบบใดก็ตาม ความหวังอันสูงสุดของมนุษยชาติ คือความสุขและสันติภาพนั้นจะสามารถสัมฤทธิ์เป็นความจริงได้ก็ต่อเมื่อมนุษย์ปฏิบัติตามคำสอนของพระบาฮาอูลลาห์

สมาคมสภาการกลางศาสนาบาไฮ

พระผู้เป็นเจ้าของศาสนาของพระองค์ จุดมุ่งหมายของชีวิต
ที่ใดที่เป็นระเบียบที่นั่นย่อมมีจุดมุ่งหมาย
จะรู้จักพระผู้เป็นเจ้าของได้อย่างไร
ความรักในองค์พระผู้เป็นเจ้าของ
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของศาสนา
ศาสนาซ้ารอยเดิม
ศาสนาที่รุ่งเรือง
องค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าของ
พระพุทธรูป
พระโมเสส
พระโซโรแอสเตอร์
พระเยซูคริสต์
พระโมฮัมหมัด
พระบ็อบ
พระบาฮาอูลลาห์
พระปฏิญญา
คำสอนและหลักธรรมบางข้อ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ
กำจัดความมีอคติ
แสวงหาความจริง
ภาษาสากล
ความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี
การศึกษาทั่วไป(สากล)
ศาสนาและวิทยาศาสตร์จะต้องดำเนินสอดคล้องกัน
ความร่ำรวยและความยากจนที่เกินขอบเขตจะต้องสิ้นสุดลง
ความสุข
ความเป็นอมตะ
สวรรค์และนรก
สิ่งปาฏิหาริย์อัศจรรย์
ศีลธรรมและธรรมจรรยา

การบริหารงาน

หลักการบริหารงาน

หลักการบริหารงานของศาสนาบาไฮคืออะไร

การเลือกตั้งธรรมนูญ

หน้าที่ของธรรมนูญส่วนท้องถิ่น

เจ้าหน้าที่ของธรรมนูญ

งานของธรรมนูญ

การปรึกษาหารือ

กิจกรรมของธรรมนูญ(ภาค 2)

งานของธรรมนูญในงานฉลองบุญ 19 วัน

หัวข้อบางประการในการฉลองบุญ 19 วัน

ธรรมนูญแห่งชาติ

การประชุมประจำปี

สภายุติธรรมนูญแห่งสากล

กฎเกณฑ์และข้อบังคับบางประการ ความสะอาด

การสวดอธิษฐาน

การถือศีลอด

งานเป็นการเคารพบูชา

เครื่องดื่มที่เป็นแอลกอฮอล์เป็นสิ่งต้องห้าม

การประกอบพิธีในวันศักดิ์สิทธิ์

การสมรส

ความจงรักภักดีต่อรัฐบาล

บุคคลจะเป็นบาไฮศาสนิกชนได้อย่างไร

พระผู้เป็นเจ้าและศาสนาของพระองค์ จุดมุ่งหมายของชีวิต

ท่านเคยเปรียบเทียบปีกกับทุ่งนาบ้างไหม ในป่านั้นต้นไม้ขึ้นอย่างไม่เป็นระเบียบ มีพุ่มไม้ หนาม เถาวัลย์ พันเกี่ยวกันรกรุงรัง ส่วนทุ่งนานั้นมีขอบเขตอย่างแน่นอน ดินได้รับการไถพรวน ยกทรงเป็นทางระบาย น้ำเข้าหล่อเลี้ยงพืชในแปลงข้าวโพดตรงนี้บ้าง ในแปลงอ้อยตรงโน้นบ้าง

มีข้อแตกต่างระหว่างป่าทึบ และทุ่งนาบ้างไหม

ในทุ่งนานั้นท่านคงจะเห็นทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปอย่างมีระเบียบขณะที่ในป่าขาดความเป็นระเบียบ สิ่งต่างๆ ในทุ่งนาได้รับการเอาใจใส่ดูแล ในขณะที่ทุกอย่างในป่านั้นได้เกิดขึ้นและเจริญเติบโตเองอย่างไม่เป็นระเบียบ

ที่ใดที่เป็นระเบียบที่นั่นย่อมมีจุดมุ่งหมาย

เราคงไม่ได้สร้างทุ่งนาขึ้นโดยไม่หวังอะไร เราคงไม่ขุดคลอง บ่อ อย่างไม่มีเหตุผล เราจะต้องมีความมุ่งหมายในการกระทำทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้าหากไม่มีความมุ่งหมายในการกระทำแล้ว เราก็คงจะปล่อยให้ปลดละเลยทุ่งนาไปตามสายฝน กระแสลมและแสงแดด เราคงทอดทิ้งทุ่งนานั้นให้เป็นป่าทึบที่มีชีวิตธรรมชาติในนั้น

ทุ่งนาที่ใดจัดทำอย่างมีระเบียบทุ่งนานั้นก็ต้องมีจุดมุ่งหมาย

ขอให้มองดูสรรพสิ่งทั้งปวงที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมา ท่านจะไม่เห็นความเป็นระเบียบเพียงพร้อมในทุกสิ่งใช่ไหม ขอให้มองไปที่ดวงจันทร์ ดวงจันทร์โคจรมาแล้วโคจรกลับไปได้ได้อย่างไร ในเดือนต่อไปการปรากฏของดวงจันทร์ก็จะยิ่งสว่างขึ้นในท้องฟ้าเหมือนกับกฤษทองคำ และถ้าคอยต่อไปอีก 14 วัน แล้วจะเป็นจันทร์เพ็ญเต็มดวง ก็จะมีดวงจันทร์เหมือนโล่เงิน ท่านก็สามารถนับวันตามจักรคติได้เพราะว่าดวงจันทร์โคจรมาแล้วโคจรกลับตามลำดับ ขอให้มองดูดวงอาทิตย์ การเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล การเกิดของเด็ก การเจริญเติบโตของพืชไร่ ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปอย่างมีระเบียบเพราะฉะนั้นจะต้องมีจุดมุ่งหมายซึ่งซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลังในสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้จะคงอยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีเหตุผล

อะไรหรือคือจุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์พวกเราขึ้นมา

คำตอบก็คือ เพื่อให้รู้จักพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นพระผู้สร้างพวกเราและเพื่อให้รู้จักนมัสการพระองค์

ถ้าหากเรารู้จักพระองค์แล้ว จุดมุ่งหมายแห่งการดำรงชีวิตของเราก็จะประสบความสำเร็จ จุดมุ่งหมายของโคมไฟท์เพื่อให้แสงสว่าง จุดมุ่งหมายของขลุ่ยก็เพื่อให้เสียงเพลงที่ไพเราะ เราจะต้องรู้จักพระผู้เป็นเจ้า ถ้าจุดมุ่งหมายของการดำรงชีวิตของเราคือความสมบูรณ์สำเร็จ ถ้าหากว่าเราไม่รู้จักพระองค์แล้วก็เหมือนโคมไฟท์ที่ยังไม่ได้รับการจุดให้สว่าง เหมือนกับขลุ่ยที่ไม่ได้เป่า

พระบาฮาอุลลาห์ ซึ่งเป็นพระศาสดาแห่งพระผู้เป็นเจ้าสำหรับยุคนี้ได้ทรงเผยบทอภิชฐาน ดังนี้

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าขอเป็นสักขีพยานว่า พระองค์ได้ทรงสร้างข้าพเจ้าขึ้นมา เพื่อจะได้รู้จัก และนมัสการพระองค์ บัดนี้ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วถึงความปราศจากอำนาจของข้าพเจ้า และการทรงเดชานุภาพของพระองค์ ความยากไร้ของข้าพเจ้าและความมั่งคั่งของพระองค์ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ พระผู้ทรงช่วยเหลือในยามที่เราได้รับพยับนรภัย และพระผู้ทรงสถิตอยู่โดยลำพังพระองค์เอง”

พระบาฮาอุลลาห์ทรงขอให้เราท่องบทอภิชฐานนี้ในเวลาที่ยังทุกวัน มิฉะนั้นแล้วเราอาจจะลืมไปว่าเราถูกสร้างขึ้นมาเพื่ออะไร ขอให้เราเป็นขลุ่ยเพลงที่ไพเราะ บรรเลงสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า ขอเราอย่าเป็นขลุ่ยที่ไม่มีเสียง

จะรู้จักพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร

การดำรงชีวิตของเราในโลกต้องพึ่งพาดวงอาทิตย์ ดวงอาทิตย์ได้ให้แสงสว่างและชีวิตแก่เรา แต่ถ้าหากการอำนวยความสะดวกต่างๆ ของดวงอาทิตย์ได้ถูกตัดขาดจากเรา ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่บนผิวโลกก็จะตายหมดสิ้น อย่างไรก็ตามเป็นไปได้ที่เราจะไปเข้าใกล้ดวงอาทิตย์และก็เป็นไปไม่ได้ที่เราจะถึงดวงอาทิตย์ได้โดยตรง ถ้าสมมุติว่าเราทำเช่นนั้นได้ ดวงอาทิตย์ซึ่งเป็นบ่อเกิดของแสงสว่างและชีวิตก็จะเผาไหม้เราเป็นจุล เราอ่อนแอเกินไปที่จะทนต่อความร้อนและแสงสว่างที่ได้รับโดยตรงจากดวงอาทิตย์อันร้อนแรงนั้นได้ แต่ดวงอาทิตย์จะให้พลังงานของมันออกมาในรูปของความร้อน แสงสว่างและสิ่งมีชีวิตแก่เราโดยการแผ่รังสี รังสีของดวงอาทิตย์จะเป็นตัวเชื่อมดวงอาทิตย์ให้แก่เรา

พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงอำนาจ พระผู้สร้างสรรค์ พระผู้ทรงพละานุภาพ พระองค์ทรงยิ่งใหญ่กว่าสิ่งที่เราคาดคิด พระองค์ทรงเป็นพระผู้ที่เรามิอาจล่วงรู้ได้ เราจะล่วงรู้ถึงพระองค์ด้วยความพยายามของเราได้อย่างไร เราจะถูกเผาผลาญด้วยความพยายามที่จะไปใกล้ดวงอาทิตย์ แล้วเราหวังจะไปสู่พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง พระผู้ทรงเดชานุภาพ พระผู้สูงส่งได้อย่างไร เราไปหาพระองค์ไม่ได้แต่พระองค์จะทรงมาหาเราเอง ดวงอาทิตย์ได้ส่งพลังงานของมันมาสู่เราโดยการแผ่รังสี แนวทางและความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้าจะมาสู่เราโดยผ่านทางพระศาสดาของพระองค์ เช่น พระกฤษณะ พระคริสต์ พระโมฮัมหมัด พระบาฮาอุลลาห์ พระศาสดาแห่งพระผู้เป็นเจ้าที่นำเราไปสู่พระองค์ ถ้าหากไม่มีพระศาสดาเหล่านี้แล้วโลกของเราก็จะมีดมนและชีวิตของเราก็จะต้องตายอย่างแน่นอน

ถ้าเราจดจำพระศาสดาแห่งพระผู้เป็นเจ้าได้ เราก็จะจดจำพระผู้เป็นเจ้าได้ แต่ถ้าหากเราปฏิเสธพระศาสดาเหล่านั้นแล้วเราก็จะปฏิเสธไม่ยอมรับพระผู้เป็นเจ้า

พระบาฮาอุลลาห์ ซึ่งเป็นพระศาสดาแห่งพระผู้เป็นเจ้าสำหรับยุคของเรา ได้ทรงตรัสแก่เราว่า ประตูแห่งความรู้ถึงความเป็นอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าก็จะถูกปิดแก่มนุษย์ต่อไป ไม่มีมนุษย์คนใดที่จะเข้าใจล่วงรู้เข้า

ไปสู่บัลลังก์แห่งคามศักดิ์สิทธิ์ได้ เพื่อส่งถึงความเมตตาของพระองค์พระองค์ทรงแสดงความรักความกรุณาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงแสดงการนำทางไปสู่สวรรค์เป็นดวงดาว ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความสามัคคีของพระองค์และการรับรู้ถึงพระศาสดาผู้ศักดิ์สิทธิ์

ใครก็ตามที่จดจำพระศาสดาเหล่านั้นก็จะจดจำพระผู้เป็นเจ้า ใครก็ตามที่รับฟังต่อคำเรียกร้องของพระศาสดาเหล่านั้น ก็ย่อมรับฟังเสียงของพระผู้เป็นเจ้า ใครก็ตามที่ได้ทดสอบต่อความจริงของศาสนาของพระศาสดาก็ย่อมทำการทดสอบความจริงของพระผู้เป็นเจ้าด้วยเช่นกัน ใครก็ตามที่ไม่เชื่อฟังในพระศาสดา ก็ย่อมไม่เชื่อฟังในองค์พระผู้เป็นเจ้า พระศาสดาทุกพระองค์ก็คือสื่อของพระผู้เป็นเจ้าที่จะเชื่อมโยงโลกมนุษย์นี้กับสวรรค์เบื้องบน และมาตรฐานแห่งความจริงของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์ทุกคนในโลกนี้และสวรรค์ ท่านเหล่านั้นคือผู้แทนของพระผู้เป็นเจ้าเป็นองค์พยานแห่งความจริงของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นสัญลักษณ์แห่งความรุ่งเรืองของพระองค์

ความรักในองค์พระผู้เป็นเจ้า

ความรอบรู้ของพระศาสดาแห่งพระผู้เป็นเจ้า ได้ทรงสร้างความรักในองค์พระผู้เป็นเจ้าขึ้นในจิตใจของเรา ความรักในองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นบ่อเกิดของความสุขนิรันดร์ ความรักเป็นต้นเหตุของการสร้างสวรรค์เรา ดังที่พระบาฮาอูลลาห์ทรงตรัสไว้ดังนี้ “ดูกร บุตรแห่งมนุษย์ แม้ว่าในความทรงจำอันมีฐิณของเรา และในแก่นสารของเราอันหาขอบเขตมิได้ เราก็ยังมีความรักในตัวเจ้า ดังนั้นเราจึงได้สร้างเจ้าไว้ และเอารูปรอยของเราจารึกไว้ในตัวเจ้า และทำให้เจ้าได้รู้ในความงามของเรา”

พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเราจึงสร้างเราขึ้นมา เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงรักเราอยู่แล้วและจะรักเราต่อไป พระองค์ไม่เคยละทิ้งเราไว้ตามลำพังในยามที่เราไร้ที่พึ่ง พระองค์ทรงแสดงองค์ของพระองค์แก่เราตามยุคตามสมัย พระอับดุลบาสากกล่าวไว้ว่า “จงพิจารณาในความรักของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้แสดงออก ในบรรดาสัญลักษณ์แห่งความรักของพระองค์ที่ได้ปรากฏในโลกนี้ก็คือ การจติของพระศาสดาแห่งพระผู้เป็นเจ้า ความรักที่คนงานับไม่ได้มันได้ถูกสะท้อนกลับมาโดยการส่งพระศาสดาต่างๆ ให้แก่มนุษยชาติ เพื่อนำทางแก่มนุษย์ พระศาสดาทรงเต็มพระทัยที่จะเสียสละชีวิตของพระองค์ในการชุบจิตใจใหม่แก่มนุษย์ องค์พระศาสดายอมรับไม้กางเขนเพื่อส่งดวงวิญญาณของมนุษย์ให้บรรลุถึงความรุ่งเรืองสูงสุด พระศาสดาทั้งหลายได้รับความทุกข์ทรมานตลอดเวลาช่วงชีวิตของพระองค์....

“ให้สังเกตว่า จะมีมนุษย์สักกี่คนที่กล้าอุทิศความสุขความสบายของตนเพื่อผู้อื่น เป็นการกระทำที่หาได้ยากที่คนๆ หนึ่งจะอุทิศดวงตาของเขา หรือยอมทรมานตนเองโดยตัดแขนขาเพื่อผลประโยชน์ของผู้อื่น ก็มีแต่พระศาสดาทุกพระองค์ที่ยอมทนทุกข์ทรมาน สละชีวิตเลือดเนื้อของพระองค์สละทุกสิ่งทุกอย่างที่สะดวกสบายเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ เพราะฉะนั้นจึงพิจารณาได้ว่า พระศาสดารักเรามากเพียงไรนั้นไม่ใช่เพราะบารมีของพระศาสดาหรือ ดวงวิญญาณของมนุษย์ก็จะได้รัศมีภาพนั้นแน่นอน เห็นหรือไม่ว่าความรักของพระ

ศาสดาเหล่านี้มีอานุภาพมากเพียงไร นี่จึงเป็นสัญลักษณ์แห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า เปรียบเหมือนการแผ่รังสีแห่งสัจธรรมของดวงอาทิตย์นั่นเอง”

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเรา พระองค์ทรงต้องการที่จะให้เรารักในพระองค์ด้วยเช่นกัน

“ดูกร บุตรผู้มีความสำนึก” เป็นคำตรัสของพระบาฮาอุลลาห์ “เราได้หายใจเข้าไปในตัวเจ้า ในคำเร้นลับ ลมหายใจแห่งดวงจิตของเรา เพื่อว่าเจ้าจะเป็นผู้ที่รักเราได้ เหตุใดเจ้าจึงจากเราไปและแสวงหาคนรักอื่นนอกไปจากเรา”

“จงเป็นคนรักของพระผู้เป็นเจ้า นั่นเป็นจุดประสงค์ของชีวิตบาไฮศาสนิกชนที่สำคัญยิ่ง จงให้พระผู้เป็นเจ้าเป็นเสมือนเพื่อนผู้ใกล้ชิดที่สนิทที่สุดของเจ้า อันหาที่รักเปรียบมิได้ ซึ่งในการแสดงออกท่าทางของผู้นั้นจะเต็มไปด้วยความสุขมีชีวิตชีวา อนึ่ง ในการรักพระผู้เป็นเจ้านั้นหมายความว่าให้รักทุกสิ่งทุกอย่างและทุกคน เพราะว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเป็นของพระผู้เป็นเจ้า การที่จะเป็นบาไฮศาสนิกชนที่แท้จริงนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความรักอันสมบูรณ์แบบ เป็นผู้ที่รักคนทุกคนด้วยใจบริสุทธิ์ เป็นผู้ที่จะไม่เกลียดชังผู้อื่น เป็นผู้ที่ไม่ดูถูกผู้อื่น เพราะว่าเขาเป็นผู้ที่จะได้เรียนรู้ในการมองเห็นพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ในใบหน้าของทุกคน และพบร่องรอยของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่ง ความรักของผู้นั้นจะไม่มีขีดจำกัดในลัทธิ ชนชาติ ชั้นวรรณะ”

ความรักของมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์นั้นจะเกิดขึ้นได้ง่ายถ้าหากความรักในองค์พระผู้เป็นเจ้าได้มีอยู่ในใจของพวกเรา ดังในพระวจนะของพระอับดุลบาศาที่ว่า “ความรักที่มีอยู่ในจิตใจของบาไฮศาสนิกชนจะได้รับแรงกระตุ้นด้วยการมองเห็นคนอื่นในแง่ดีในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของจิตใจ ความรักนี้จะได้มากก็โดยผ่านการรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อที่ว่ามนุษย์จะได้มองเห็นอานุภาพความรักของพระผู้เป็นเจ้าสะท้อนกลับมาสู่จิตใจของมนุษย์ มนุษย์ก็จะเห็นความดีงามของพระผู้เป็นเจ้าสะท้อนเข้าสู่จิตวิญญาณในแต่ละคน การเห็นในจุดแห่งความคล้ายคลึงนี้ แล้วพวกเขาก็จะได้รับการดึงดูดไปหาอีกคนหนึ่งด้วยความรัก ความรักนี้จะทำให้มนุษย์ทุกคนเป็นเสมือนคลื่นที่อยู่ในท้องทะเลเดียวกัน ความรักนี้จะทำให้มนุษย์ทุกคนเป็นเสมือนดวงดาวแห่งสวรรค์ และเป็นเสมือนผลไม้ในต้นเดียวกัน ความรักนี้จะนำไปสู่ความปรองมอดใจกันอย่างแท้จริงอย่างเห็นได้ชัด อันนำไปสู่พื้นฐานของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างแท้จริง”

ขอจงจดจำวาระของพระผู้เป็นเจ้า

ดูกร บุตรแห่งภาวะ จงรักเราเพื่อที่เราอาจจะรักเจ้า หากเจ้าไม่มีความรักในตัวเรา แล้วความรักของเราจะไปถึงเจ้าได้อย่างไร ขอจงรู้ในข้อนี้ด้วยเถิดผู้รับใช้”

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของศาสนา

เมื่อเราเป็นบาไฮศาสนิกชนแล้ว เราก็ต้องมีความเชื่อว่าทุกศาสนาที่มีมาตั้งแต่อดีตนั้นมีแหล่งกำเนิดจากที่เดียวกัน เราไม่ได้เปลี่ยนศาสนาของเราที่ได้มาเป็นบาไฮศาสนิกชน เพราะว่าเรามีความเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น ซึ่งศาสนานี้เองได้ตกทอดให้แก่เราตามยุคตามสมัยโดยการยอมรับศานานั้นมาทุกยุคทุกสมัย ซึ่งทำให้เรายังเกิดความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้ามากยิ่งขึ้น ความจริงแล้วเราไม่ได้เปลี่ยนศาสนาแต่อย่างใด เปรียบเหมือนเมล็ดพืชที่งอกกราก เติบโตเป็นลำต้น แตกใบ ออกดอกและมีผลนั่นเอง ต้นไม้ก็ต้องเป็นต้นไม้เดียวกันตลอดเวลา ไม่มีวันเปลี่ยน ต้นไม้ก็ได้แต่เจริญเติบโตไปเรื่อยๆ ดวงอาทิตย์ก็ต้องเป็นดวงอาทิตย์ดวงเดียวกันถึงแม้จะทอแสงมาจากขอบฟ้าใดก็ตาม ประชากรของโลกชอบเลียนแบบการกราบไหว้บูชาทิศทางที่ดวงอาทิตย์ทอแสงสว่างอย่างมกมายจากบรรพบุรุษของเราที่ได้เห็นดวงอาทิตย์แห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า แต่ถ้าหากดวงอาทิตย์ดวงเดียวกันนั้นไปขึ้นที่อื่นแล้ว ประชากรของโลกก็จะไม่รู้ แล้วทำให้เกิดความสับสนแต่เมื่อเรามองไปยังดวงอาทิตย์เราก็จะจำดวงอาทิตย์ดวงนั้นได้ว่าเป็นดวงอาทิตย์ดวงเดียวกันที่เคยส่องแสงมาก่อน จากอีกฟากฟ้าหนึ่งนั่นเอง

บาไฮศาสนิกชนเชื่อว่าพระศาสดาในอดีตทุกพระองค์นั้นมีฐานันดรศักดิ์และจุดมุ่งหมายเดียวกัน พระองค์ก็คือเทพแห่งอุทยานที่เคยช่วยเหลือดูแลให้ต้นไม้ของพระผู้เป็นเจ้าเจริญเติบโตเพราะฉะนั้นเมื่อเราเป็นบาไฮศาสนิกชน เราก็คือผู้ยอมรับในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของศาสนา

พระบาฮาอุลลาห์ ทรงบัญญัติไว้ว่า

ขอจงพิจารณาดวงอาทิตย์ ถ้าตอนนี้ดวงอาทิตย์จะพุดออกมาว่า “เราคือดวงอาทิตย์ที่เจ้าเห็นเมื่อวาน” ซึ่งนั่นเป็นการพุดถึงความจริง หากจะถือเอาลำดับของเวลาแล้ว มันก็ควรจะเป็นดวงอาทิตย์อีกดวงหนึ่งมากกว่าที่จะเป็นดวงอาทิตย์ดวงเดิม ซึ่งนั่นก็เป็นการพุดถึงความจริงอีกนั่นแหละ ในลักษณะเดียวกันถ้าหากจะพุดว่าวันทั้งหมดก็คือวัน วันเดียวกันเป็นวันที่เหมือนกัน นั่นก็ถูกต้องและเป็นความจริง และถ้าจะพุดว่าวันเหล่านั้นต่างกันด้วยการถือเอาการตั้งชื่อนั้น ก็เป็นความจริงอีกเหมือนกัน เนื่องจากวันเหล่านั้นเหมือนกัน แต่ก็มีลักษณะหนึ่งในการตั้งชื่อ ในคุณสมบัติเฉพาะ ในลักษณะพิเศษ ของให้คิดดูในความแตกต่าง การเปลี่ยนแปลง รวมทั้งคุณลักษณะเดียวกันของศาสนทุกแต่ละพระองค์เพื่อที่ว่าเจ้าอาจจะเข้าใจความหมายต่างๆ ที่พระผู้ทรงสร้างใช้เรียกชื่อทุกสิ่งทุกอย่าง รวมทั้งคุณสมบัติต่างๆ ต่อความลึกซึ้งของความแตกต่าง และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสมัยต่างๆ แล้วจะพบคำตอบที่จะตอบคำถามของเราได้ว่าเพราะเหตุใดความดั่งงามอันอมตะจึงได้ขนานนามพระองค์ด้วยชื่อและคำเรียกที่ต่างกัน”

พระบาฮาอุลลาห์ทรงให้ความมั่นใจแก่เราว่า ไม่มีลักษณะพิเศษหรือความแตกต่างกันเลยในระหว่างศาสนทุกของพระผู้เป็นเจ้า ชื่อเรียกของศาสนทุกเหล่านั้นอาจจะแตกต่างกัน แต่ทุกพระองค์จะมาแสดงให้เห็น

ในสังฆธรรมเดียวกัน ทุกพระองค์จะประทับอยู่บนบัลลังก์ที่เหมือนกัน และเสวยสุขในการได้อยู่ใกล้ชิดกับองค์พระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเราเชื่อในองค์พระศาสดาทุกพระองค์ ด้วยพระวาจาดังต่อไปนี้

“ดูกร ผู้ที่เชื่อในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระผู้เป็นเจ้า จงระวังจะถูกหลงให้เป็นความแตกต่างกันในองค์ศาสดาของพระผู้เป็นเจ้า หรือทำให้ไม่เห็นต่อสัญลักษณ์ที่มีมาด้วยกัน ซึ่งได้ประกาศให้รู้ถึงความปาฏิหาริย์ของศาสดาเหล่านั้น ความจำเป็นข้อนี้ก็คือ ความหมายที่แท้จริงของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระผู้เป็นเจ้า หากท่านเป็นคนหนึ่งที่เข้าใจและเชื่อในความจริงอันนี้ ขอท่านจงมีความมั่นใจว่าภาระและการกระทำขององค์ศาสดาแต่ละองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าจะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับองค์ศาสดาก็เป็นบันดาลจากพระผู้เป็นเจ้า และจะไรก็ตามที่องค์ศาสดาเปิดเผยในอนาคตให้ถือว่า เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายหรือความประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ใครก็ตามที่ก่อให้เกิดความแตกต่างขัดแย้งแม้แต่ติดต่อพระองค์หรือต่อวจา หรือต่อศาสดา หรือต่อภาระกระทำ หรือการแสดงออกแล้วถือว่าไม่เชื่อฟังในองค์พระผู้เป็นเจ้า ถือว่าเป็นการปฏิเสธต่อสัญลักษณ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และถือเป็นการนอกศาสนาขององค์พระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าด้วย”

ศาสนาซำรอยเดิม

ในปีหนึ่งๆ ย่อมมีฤดูกาลที่แตกต่างกันไป ฤดูใบไม้ผลิจะมาก่อนมาพร้อมกับความงามของมัน แล้วต่อมาก็เป็นฤดูร้อน เป็นฤดูแห่งการเก็บเกี่ยวทั้งยังเป็นฤดูแห่งความอุดมสมบูรณ์ หลังจากนั้นระยะหนึ่งก็เป็นฤดูหนาว ธรรมชาติปลี่ยนเอาความอุดมสมบูรณ์รวมทั้งความแจ่มใสงดงามไป แต่เมื่อสิ้นฤดูหนาวแต่ละครั้งก็เป็นการเริ่มฤดูใบไม้ผลิอีก แล้วติดตามมาด้วยฤดูแห่งการเก็บเกี่ยวอีกเหมือนเดิม

ทุกวันตอนเช้าดวงอาทิตย์ค่อยๆ ขึ้น จนกระทั่งไปถึงกึ่งกลางบนท้องฟ้าแล้วค่อยๆ โคจรลงจนกระทั่งตกไป ขณะที่ดวงอาทิตย์ได้ลับหายไปจากขอบฟ้า ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะถูกปกคลุมไปด้วยความมืด แต่เมื่อเอาเทียนทั้งโลกรวมกันกับตะเกียงของโลกก็ไม่อาจจะไล่ความมืดนี้ได้ เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นอีกครั้งโลกก็จะสดใสเหมือนเดิม เนื่องจากมีดวงอาทิตย์เปล่งแสงเหมือนเดิม อันนี้คู่ปรมาเหมือนกับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับศาสนาใหญ่ๆ นั้นเอง

เมื่อดวงอาทิตย์แห่งสังฆธรรมขึ้น วันใหม่แห่งความแจ่มใสก็เริ่มขึ้น ทุกหนทุกแห่งได้รับแสงสว่าง ทุกคนดีใจเพราะยุคสมัยของความมืดมนได้หายไป วันใหม่ได้เริ่มต้นขึ้นและค่อยๆ เริ่มปรากฏขึ้นที่ขอบฟ้า ถึงเวลาแล้วที่ทุกๆ ศาสนา เมื่อความจริงถูกปกปิดด้วยการบัญญัติคำสอนขึ้นเองของมนุษย์ ยิ่งกว่านั้นมนุษย์ได้ลิ้มคำสอนของพระผู้เป็นเจ้าเท่าใด ความมืดมนก็ได้เข้ามาครอบคลุมจิตใจของเขามากเท่านั้น เมื่อมนุษย์ได้นำเอาคำสอนของเขาเองมาตีความเป็นศาสนาเพื่อให้เข้ากับเจตนาของตนเอง จึงเกิดยุคมืดเข้าคลุมโลก บ่อเกิดแห่งแสงสว่าง สำหรับเราในเช่นคั้นอันมืดมนนี้ก็คือ เหล่านักบุญและนักปราชญ์ผู้ซึ่งเป็นเสมือนโคมไฟหรือดวงเทียน

น้อยๆ ที่จะถูกจุดให้แสงสว่างหลังจากดวงอาทิตย์ตกดิน ดวงประทีปโคมไฟน้อยๆ เหล่านี้จะถูกเผาไหม้ไปเรื่อยๆ จนหมด แล้วโลกก็ตกอยู่ในความมืดมนขาดคนเหยี่ยวแล บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมจะส่องแสงอีกครั้งหนึ่ง ในอดีตดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมเคยส่องแสงผ่านทางพระกฤษณะ พระพุทธเจ้า พระคริสต์ พระโมฮัมหมัด และศาสนทูตองค์อื่นๆ ในยุคที่มีดมนนี้ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมจะส่องแสงผ่านทางพระบาฮาอูลลาห์อีกครั้งหนึ่ง พระผู้ซึ่งเป็นความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้า ขอเจ้าจงอย่าพอใจกับโคมไฟที่ทำขึ้นในโลกเราหรือดวงเทียนที่มอดหมดไป ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมกำลังส่องแสงอยู่ ของจตตีเกิด

พระบาฮาอูลลาห์ทรงประกาศว่า :

“เราขอบอกว่า นี่เป็นสมัยซึ่งมนุษย์ทุกคนเผชิญหน้าเข้าหากันแล้วฟังเสียงของพระผู้มาตามคำสัญญาเสียงเรียกของพระผู้เป็นเจ้าได้ดังขึ้นแล้ว และแสงรัศมีแห่งดวงพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ปรากฏอยู่บนใบหน้าของมนุษย์ จำเป็นที่มนุษย์ทุกคนจะต้องลบรอยแห่งคำพูดอันหาสาระมิได้ออกไปจากจิตใจ แล้วให้มองหาสัญลักษณ์แห่งพระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้อพิสูจน์แห่งศาสนาของพระองค์ รวมทั้งเครื่องหมายแห่งความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้า”

ศาสนาที่รุ่งเรือง

พระอับดุลบาฮา ทรงกล่าวไว้ว่า :

จากเมล็ดแห่งความจริง ศาสนาได้เจริญเติบโตเป็นต้นไม้ที่ได้ออกใบ แตกกิ่งก้าน ผลิดอก และให้ผล หลังจากนั้นต้นไม้ต้นนี้ก็ตกอยู่ในสภาพหมดยุ่เน่าเปื่อย ใบและดอกเหี่ยวแห้งแล้วเน่าเปื่อยไป ต้นก็ถูกถอนทิ้งและไม่ได้ผล ไม่มีเหตุผลอะไรที่คนเราจะไปยึดถือต้นไม้เก่าต้นนั้น โดยอ้างว่าชีวิตของมันยืนยาว ผลของมันไม่สม่ำเสมอ ชีวิตของมันอมตะ เม็ดแห่งความจริงจะต้องถูกหว่านลงในจิตใจของมนุษย์อีกครั้งเพื่อที่ต้นไม้ต้นใหม่อาจจะเติบโตได้ จากนั้นผลไม้ของพระผู้เป็นเจ้าอันใหม่จะทำให้โลกสดใสขึ้น จากความหมายอันนี้ก็คือพลเมืองและชาติ ที่แตกต่างกันในศาสนาจะถูกนำมารวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การเลียนแบบจะถูกเลิกไป และความเป็นพี่น้องร่วมโลกอย่างแท้จริงก็จะถูกสถาปนาขึ้น การสงคราม และการรบราฆ่าฟันกันจะยุติลงทุกคนจะคืนดีกัน เสมือนเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ศาสนา คือ โรงเรียนแห่งจิตใจนั่นเองเป็นที่ซึ่งมนุษยชาติได้รับคำสอนและความเจริญทั้งในด้านร่างกายและจิตวิญญาณ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนชนิดนี้ก็คือพระผู้เป็นเจ้า บุตรหลานของมนุษย์จะต้องผ่านเข้าไปโรงเรียนธรรมะนี้ ถ้าหากว่าเขาจะแสวงหาความสุขความเจริญในขั้นเริ่มต้น เขาจะต้องเข้าไปเรียนระดับต้นของโรงเรียน และในขั้นนั้นก็จะมีครูผู้ที่เต็มไปด้วยความรักเริ่มสอนเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นแบบง่ายๆ และสอนเกี่ยวกับพยานะ เมื่อได้ผ่านความเอาใจใส่และความเมตตาจากครูของเราแล้ว จิตใจของเราก็จะได้รับกาพัฒนาพอสมควร

แล้ว เราก็จะถูกส่งเข้าไปเรียนระดับที่สอง ซึ่งเราก็จะได้พบกับครูอีกท่านหนึ่งซึ่งจะเป็นผู้ปูพื้นฐานคำสอนของท่านในสิ่งที่เราได้เรียนมาในระดับที่แล้วแต่ท่านจะเพิ่มเติมความรู้ใหม่ๆ ในคำสอนต่างๆ ดังนั้นจึงทำให้ร่างกายและจิตใจของเราเจริญขึ้นในโรงเรียนแห่งนี้ภายใต้การนำทางของครูท่านต่างๆ ของเรา เราจะกล่าวได้หรือไม่ว่าครูเหล่านี้ผู้ซึ่งได้สอนในระดับต่างๆ กัน ครูท่านนี้ดีกว่าท่านอื่นๆ เราไม่ชอบครูระดับสองเพราะว่าเราเกิดรักครูที่สอนเราในระดับต้น ได้หรือไม่ เราจะกล่าวได้ใหม่ว่าสิ่งที่เราได้รับการอบรมสั่งสอนในระดับต้นนั้นดีกว่าบทเรียนที่เราได้รับในระดับสองแน่นอนเราจะกล่าวเช่นนั้นไม่ได้ เพราะระดับที่แตกต่างกันนี้เป็นสิ่งที่มีอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน ระดับการเรียนจะต้องต่อเนื่องกันไปตามวิธีการสอนที่เหมือนกันในแต่ละระดับชั้นเรียน เช่นเมื่อเราอายุ 6 ปี ความสามารถของเราก็มีเพียงเล็กน้อย ดังนั้นผู้ก่อตั้งโรงเรียนฉลาดจึงได้แนะนำครูผู้สอนในระดับเราว่า จะต้องให้ความรู้แก่เรามากที่สุดเท่าที่เราจะสามารถทำความเข้าใจได้ สิ่งที่เราได้รับการสั่งสอนในระดับนั้นก็คือนิทานที่ฟังที่ฟังที่สุดที่ซึ่งเราสามารถที่จะรับได้กับอายุในตอนนั้น ถ้าหากว่าเราได้รับบทเรียนของระดับสามในตอนเริ่มต้นเรียน เราก็จะไม่มีวันที่จะได้รับความเจริญก้าวหน้า ก็เช่นเดียวกันกับทางศาสนา พระผู้เป็นเจ้ามีเพียงองค์เดียว และสถาบันแห่งศาสนาของพระองค์ก็มีเพียงหนึ่งแห่ง นั่นก็คือเราเป็นผู้ซึ่งมีความสามารถไม่เหมือนกัน ตามวัยอายุที่ต่างกัน

ครูผู้สอนธรรมะให้แก่เราก็คือองค์พระศาสดาผู้ทรงเฉลียวฉลาด หรือจะเรียกอีกอย่างก็คือ องค์ศาสนทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้านั่นเอง ทุกพระองค์ล้วนมีจุดมุ่งหมายอันเดียวกัน คือคอยช่วยเหลือเราให้เจริญก้าวหน้าภายในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า แต่มนุษย์ที่ได้รับการพัฒนาตามอายุและความสามารถของเขานั้นจะได้รับ การเปลี่ยนแปลงไปพร้อมๆ กับความเจริญเติบโตของเขา เพราะฉะนั้นเราจะต้องมองเห็นกฎแห่งความค่อยเป็นค่อยไปของความเจริญก้าวหน้าซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกำหนดให้กับเราโดยผ่านทางองค์พระศาสดาของพระองค์ในยุคนั้นที่ต่างกัน เราคงไม่ยอมที่จะอยู่ช้าในระดับเดิมของสถาบันศาสนาแห่งนี้ เพราะเรารักองค์พระศาสดาผู้ซึ่งสอนเราในระดับนั้น ความรักเช่นนี้ไม่ใช่ความรักแท้ที่เราให้แก่ครูของเรา เพราะว่าถ้าหากเรายังคงอยู่ช้าในชั้นของท่าน ท่านก็จะเสียใจ ท่านต้องการให้เราไปเรียนต่อไปและรับคำสอนจากครูของระดับชั้นถัดไปด้วย อันนี้ไม่ได้หมายความว่าความรู้ของครูคนหนึ่งจะน้อยกว่าครูอีกคนหนึ่ง มิใช่เช่นนั้นเลย ครูทุกท่านมีระดับความรู้ที่เท่าเทียมกันครูทุกท่านฉลาดและมีความสำคัญเท่ากัน เพราะว่าท่านเป็นผู้รอบรู้ ท่านจะให้ความรู้แก่เราเท่าที่เราจะรับได้ในเวลานั้นๆ แต่ท่านก็ได้รับรองกับเราว่าหากเรากระทำดีและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของท่านแล้ว เราก็จะมีครูอีกท่านหนึ่งซึ่งจะคอยช่วยเหลือเราให้ได้รับความเจริญยิ่งขึ้นไป ในทางกลับกันครูคนถัดไปของเราก็จะชมเชยสรรเสริญในความพยายาม ความสามารถของครูคนเก่าซึ่งได้ให้ความรู้แก่เราในลักษณะเช่นนี้เราก็จะรู้ว่าองค์พระศาสดาทุกพระองค์ของพระผู้เป็นเจ้านั้นได้กล่าวสรรเสริญองค์ศาสนทูตซึ่งได้เสด็จมาก่อนพระองค์ และยังได้ให้คำมั่นสัญญาที่จะให้การศึกษาคือต่อไปโดยผ่านพระศาสดาผู้ซึ่งจะตามมาหลังจากพระองค์

หากว่าใครคนใดในพวกเราจะหยุดความก้าวหน้าของเขาในโรงเรียนศาสนาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของแล้ว เขาคงนั้นก็จะเป็นผู้สอพลอแต่ถ้าหากเขามีความเชื่อในความเจริญก้าวหน้าและความรอบรู้ขององค์พระศาสดาแล้ว เขาก็จะพยายามปรับปรุงตนเองเพื่อที่จะให้สามารถรับความรู้มากขึ้นจากครูผู้ซึ่งได้นำเอาบทเรียนที่เหมาะสมสำหรับอายุของเขา

พระบาฮาอุลลาห์ทรงสอนว่าพื้นฐานของทุกศาสนาเป็นหนึ่งเดียวกัน ในทุกระดับชั้นของโรงเรียน สิ่งหนึ่งก็คือสอนให้มีความสุจริต ให้มีความซื่อสัตย์ ให้มีความเมตตากรุณา เป็นต้น กฎพื้นฐานเหล่านี้ก็ไม่มีเปลี่ยนแปลง เมื่อเราได้เลื่อนขึ้นไปเรียนในระดับที่สูงขึ้น ก็จะต้องมีอยู่ในระดับต้นในระดับสองหรือแม้แต่ในระดับสาม คุณธรรมอันดีงามเหล่านี้เป็นสิ่งที่ได้รับการสรรเสริญอยู่เสมอ คุณธรรมที่เป็นความจริงชั่ววันวันตรียม่อมเป็นจริงทุกยุคทุกสมัย สิ่งเหล่านี้ถือเป็นการวางพื้นฐาน แต่สำหรับพื้นฐานอย่างเดียวนั้นยังไม่เป็นการเพียงพอจะต้องมีการสร้างบางสิ่งบางอย่างให้อยู่บนพื้นฐาน ซึ่งจะต้องเหมาะสมกับความต้องการของเราในยุคสมัยที่ต่างกัน นี่ก็คือสิ่งที่ศาสนาของพระเจ้าได้ถือปฏิบัติ บนพื้นฐานแห่งความจริงเดียวกัน พระองค์จะต้องพัฒนาความรู้ความสามารถของมนุษย์ให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้นตามช่วงของความเจริญเติบโตในแต่ละช่วง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ในการกระทำเช่นนั้นพระองค์ก็ยังคงได้วางกฎเกณฑ์ของพระองค์บนพื้นฐานความรู้ที่ได้รับมาจากองค์พระศาสดาองค์ก่อนของพระเจ้า เช่นเดียวกับวิชาพีชคณิตที่สอนในระดับสูงในโรงเรียนนั้นก็ต้องมีพื้นฐานความรู้ในเลขคณิตเบื้องต้นที่เราได้เรียนมาในตอนที่ยังเป็นเด็ก

ขณะนี้เรากำลังอยู่ในวัฏจักรของกำลังแห่งมนุษย์ซึ่งหมายความว่าตอนนี้เรากำลังอยู่ในยุคสมัยใหม่ และมีกำลังความสามารถที่สูงขึ้นกว่าที่เราเคยมีมา ขอขอบคุณองค์พระศาสดาในอดีตที่ได้ฝึกเตรียมเราในการรับเอาความรู้อันมหาศาลของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของโดยผ่านทางพระศาสดา สำหรับยุคสมัยใหม่นี้

พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงสอนเราในเรื่องความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระเจ้า ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของศาสนา และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ พระองค์ทรงสรรเสริญพระศาสดาทุกพระองค์ในอดีต และยังทรงชี้ให้เราเห็นถึงวิธีการที่พระศาสดาทุกพระองค์ได้ทรงประทานพระศาสดาอันเป็นที่รักที่ทรงได้ให้คำสัญญาไว้ว่าจะเสด็จมา โഴงแห่งพระศาสดาจะถูกเชื่อมเข้าด้วยกันโดยพระบาฮาอุลลาห์ ซึ่งเป็นเรื่องราวอันไพเราะจับใจ

องค์พระศาสนทูตของพระเจ้า

พระกษณะ

พระกษณะ คือ ผู้แทนของพระเจ้า สาส์นของพระองค์ คือสาส์นแห่งความรัก พระองค์ทรงพระราชสมภพในคุกแห่งหนึ่ง นี่จึงเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้เราทราบว่าเราทุกคนเกิดมาแล้วอยู่ในคุกแห่งตนเอง อยู่ในคุกแห่งโลกนี้ พระกษณะทรงหนีออกจากคุกได้อย่างปาฏิหาริย์ เช่นเดียวกันถ้าหากว่าเราพยายามที่จะประพฤติดี ถ้าหากเราพยายามที่จะอยู่ในศีลในธรรม เราก็จะสามารถหนีออกจากคุกแห่งตนเองได้

พระกษณะถูกพวกมารฉวยซึ่งก็เหมือนกับองค์พระศาสนทูตองค์อื่นๆ ของพระเจ้า พระองค์ทรงต่อสู้กับพวกมารจนได้รับชัยชนะ ไม่ว่ากำลังของพวกมารจะมากเพียงใดก็ตาม แต่กำลังแห่งสัจจะก็มักจะได้รับชัยชนะอยู่เสมอ

พระกษณะทรงเป็นกษัตริย์แห่งแคว้นมคธ ซึ่งหมายความว่าประตูน้อย พระองค์ทรงเป็นประตูแห่งความรู้สู่พระเจ้า ศาสนาของพระองค์มิได้ไว้สำหรับความดีงามของมนุษย์ แต่น่าเสียดาย มนุษย์กลับปฏิเสธต่อคำสอนเหล่านั้น

พระกษณะรู้สึกเสียพระทัยที่ผู้คนไม่เข้าใจพระองค์ พระองค์ทรงสงสัยว่าการที่ผู้คนไม่เชื่อในตัวพระองค์นั้นเป็นเพราะว่าพระองค์มาในร่างของมนุษย์ ผู้คนมีความนึกคิดเป็นของตนเองเกี่ยวกับพระเจ้า และองค์พระศาสนทูตของเขา เพราะฉะนั้นเมื่อพระกษณะได้ประกาศพระองค์ว่าเป็นผู้แทนของพระเจ้า ผู้คนจึงได้ปฏิเสธพระองค์ นี่เป็นสิ่งที่พระกษณะได้ทรงตรัสไว้ในพระคัมภีร์ที่ตะ

“การสำคัญผิด รังเกียจเรา ที่เราอยู่ในร่างของมนุษย์นั้นเป็นเพราะไม่รู้ฐานะอันสูงส่งของเราว่าเป็นเทพเจ้าแห่งสัตว์โลกทั้งปวง”

แม้แต่สาวกอันเป็นที่รักของพระองค์ อรชุน ก็ไม่อาจเข้าใจอำนาจสวรรค์ที่มีอยู่ในพระกษณะ อรชุนจึงไม่เชื่อว่าที่อยู่ของมนุษย์นั้นอาจกลายเป็นบัลลังก์ที่ประทับของพระเจ้าก็ได้ ผู้คนกล่าวกันว่าพระกษณะจะต้องแปลงร่างของพระองค์ให้กลายเป็นร่างของเทพเจ้าเพื่อว่าอรชุนจะได้เห็นในอำนาจของพระองค์ และเชื่อนับถือพระองค์

นี่ก็หมายความว่าพระกษณะได้ช่วยให้อรชุนเข้าใจในความศักดิ์สิทธิ์และความอนุภาพทางจิตวิญญาณของพระองค์ก่อนที่อรชุนจะเชื่อหลักธรรมศาสนาในพระเจ้า สงครามกुरुเกษตรได้เปลี่ยนแปลงไปเมื่ออรชุนได้ยกแขนยอมฟังพระเจ้า

ท่านคงทราบว่า สงครามนี้เป็นการสู้รบระหว่างความดีและความชั่ว พวกเคารว ซึ่งเป็นญาติของพวกปาณฑบได้เริ่มสงครามนี้ขึ้น พระกษณะได้ทรงนำอรชุนออกทัพสู้รบกับกองทัพของชนผิวดำ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความ

เก่งกาจคนหนึ่งของปาณชป พระกฤษณะซึ่งเป็นสารถีของอรชุนแต่อรชุนไม่ประสงค์ที่จะสู้กับญาติของตน ด้วยมีอาจารย์และเพื่อนอันเป็นที่รักของเขาอยู่ในกองทัพของพวกเขาด้วย อรชุนจึงพยายามที่จะได้กรรมและวางคันธนูอันแสนยานุภาพของเขาลง แต่พระกฤษณะได้ออกคำสั่งว่าอรชุนควรจะยอมจำนนต่อพระองค์และปฏิบัติตามพระองค์เสีย

เมื่อเราได้พบองค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า และยอมรับในศาสนาของพระองค์ เราก็คงต้องเชื่อในคำบัญชาของพระองค์ นี่คือนสิ่งที่พระกฤษณะได้ทรงสอนเราไว้ในพระคัมภีร์คีตะ

“ขอให้ยอมจำนนในการกระทำทุกสิ่งทุกอย่างต่อเราให้ถือว่าเราเป็นเสมียนเทพสูงสุด และขอให้มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ดังที่ปฏิบัติต่อพระเจ้าอย่างไรก็ให้ปฏิบัติต่อเราเช่นนั้น”

พระกฤษณะทรงเป็นผู้ยึดถือสันติภาพ พระองค์ทรงขอร้องเราด้วยตัวพระองค์เองว่า

“ให้ละทิ้งภาระหน้าที่ทุกอย่าง อย่านำศาสดาไปเสียใจไปเลยเพราะเราจะช่วยให้เจ้าหลุดพ้นจากความชั่วร้ายทั้งปวง จงมาหาเราเป็นที่พึ่ง

พระกฤษณะองค์ศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า ได้ทรงนำมาซึ่งความเจริญอารยธรรมใหม่ๆ พระองค์ทรงปลดเปลื้องความชั่วร้ายและความเศร้าโศกออกจากมนุษยชาติ พระองค์ทรงให้ความมั่นใจต่อศาสนิกชนของพระองค์ว่าในอนาคตพระผู้เป็นเจ้าจะทรงแสดงพระองค์อย่างเปิดเผยเพื่อทบทวนสิ่งที่พระกฤษณะได้ทรงปฏิบัติไปแล้ว เพื่อนำทางแก่ผู้คนที่กำลังสับสนให้เดินตามแนวทางของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงตรัสว่า

“เมื่อใดก็ตามที่ธรรมะเกิดความเสื่อมลง และเมื่อใดก็ตามที่ธรรมะมีมากขึ้นแล้ว อรชุนเราจะส่งตัวเราเองมา เพื่อปกป้องความดี มาเพื่อทำลายความชั่ว และมาเพื่อก่อตั้งธรรมะ เราจะมาตามยุคตามสมัย”

เราจะเห็นในหน้าต่อไปว่า คำมั่นสัญญาของพระผู้เป็นเจ้านี้เป็นจริงได้อย่างไร

พระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าประสูติในราชวงศ์ของอาณาจักรหิมาลัย เมื่อพระองค์ยังทรงพระเยาว์อยู่ มีดาบสรูปหนึ่งมีนามว่าอสิตะได้เสด็จไปยังพระราชวัง อสิตะดาบสเป็นผู้ทรงศีลและทำนายข่าวอันเป็นที่น่ายินดีแก่พระบิดาของพระพุทธเจ้าว่าโอรสของพระองค์จะได้เป็นบรมศาสดาผู้โปรดสัตว์โลก

ต่อมาพระพุทธเจ้ามีนามว่าเจ้าชายโคตะมะ บิดาของพระองค์ได้ทรงปรนนิบัติโอรสของพระองค์ด้วยความบันเทิงโลภก็สุข พระองค์ต้องการที่จะให้โอรสของพระองค์เป็นกษัตริย์ที่ดี แต่โคตะมะก็ทรงพบว่าความสุขทางโลกอย่างเดียวนั้นมิใช่เป็นความสุขที่แท้จริง วันหนึ่งพระองค์ทรงได้พบกับชายชราผู้หนึ่ง แล้วพบคนเจ็บแล้วทรงพบคนตาย พระองค์ทรงมองเห็นว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหลายนั้นหนีไม่พ้นความเจ็บป่วยและความตาย เพราะฉะนั้นพระองค์จึงคิดว่ามีความสุขทางจิตใจเท่านั้นที่สามารถทำให้มนุษย์ทั้งหลายมีความสุขที่แท้จริงได้ พระองค์ทรงละทิ้งบ้าน มเหสีและพระราชโอรสของพระองค์เพื่อแสวงหาสัจธรรม ในตอนแรกพระองค์เสด็จไปยังป่าที่ห่างไกล ทรงอดอาหารและความสะดวกรสบาย การกระทำเช่นนี้ไม่ใช่เป็นสิ่งที่จะช่วยพระองค์ได้ เพราะว่าถ้าหากร่างกายอ่อนแอแล้ว อำนาจทางจิตก็จะพลอยอ่อนแอไปด้วย ณ ภายใต้อริยมรรคในประเศอินเดียที่พระพุทธเจ้าได้รับแสงสว่างแห่งธรรมะ ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมาพระองค์ทรงเริ่มเทศนาโปรดสัตว์โลกให้พ้นจากความทุกข์ทรมาน พระองค์ตรัสแก่มนุษย์ให้ทำจิตใจและกายให้บริสุทธิ์ ให้ละเว้นความโลภ ความทุจริต และให้รู้ว่าความทุกข์ในโลกนี้เป็นสิ่งที่มนุษย์จะได้เตรียมตัวเองเพื่อความสุขสบายทางจิตใจชั่ววันรันดร

พระองค์ทรงเป็นตัวอย่างแก่เราในการบำเพ็ญชีวิตของพระองค์ ขณะที่พระองค์กำลังนั่งบำเพ็ญชีวิตอยู่ที่ใต้ต้นสารภะก็มีพระยามารตนหนึ่งพยายามช่วยยวณพระองค์ด้วยการถวาทรมณ์สมบัติทางโลกรวมทั้งถวาทความสำราญบันเทิงต่างๆ แต่พระพุทธเจ้าผู้ตรัสรู้แล้วก็ได้รับชัยชนะต่อกราย์ช่วยยวณของพระยามารได้ อำนาจของพระองค์เป็นอำนาจทางจิตวิญญาณ

ด้วยคำสอนอันประเสริฐของพระองค์ พระพุทธเจ้าทรงช่วยให้ประชาชนของชาติต่างๆ จำนวนหลายล้านคนได้บรรลุนิพพาน

ในสมัยพุทธกาลประชาชนในประเทศของพระองค์มีการสู้รบซึ่งกันและกันนั้นชื่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาจริงแล้วเขาเหล่านั้นได้มีการแต่งตั้งเทพเจ้าและเทพธิดาอย่างมากมายเพื่อพวกเขาเอง พระพุทธเจ้าทรงเห็นว่าทางที่จะไปสู่พระผู้เป็นเจ้านั้น ต้องผ่านทางองค์พระศาสดาของพระองค์นั่นเอง พระองค์ก็คือองค์พระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าของเขา ดังนั้นพระองค์ไม่ต้องการให้ประชาชนรบราฆ่าฟันกันเองในชื่อของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ซึ่งไม่อาจรู้ได้วันเสียแต่ผ่านทางพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระศาสดาที่ทรงปัญญา เพื่อที่จะไม่ให้คนเหล่านั้นทะเลาะกัน พระองค์จึงไม่ทรงตรัสถึงเรื่องพระผู้เป็นเจ้าของเขาเหล่านั้นให้เชื่อฟัง พระองค์ซึ่งเป็นพระศาสดาแห่งสัจธรรม ด้วยวิธีการนี้พระองค์ทรงประสบความสำเร็จในการรวบรวมเอาคนจำนวนหลายล้านคนซึ่งมีการแบ่งแยกกันไม่ว่าจะเรื่องการขนานนามพระผู้เป็นเจ้าของเขา หรือเรื่องการถือขึ้นวรรณะ พระองค์ทรงตรัสว่า

“คนเราไม่ใช่เป็นพราหมณ์มาแต่กำเนิด คนเราไม่ใช่จะเป็นคนจัณฑาลมาแต่กำเนิด การที่คนเป็นพราหมณ์นั้น เกิดจากการกระทำ คนที่เป็นจัณฑาลนั้นเกิดจากการประพฤติตนนั่นเอง

ก่อนที่พระองค์จะทรงเสด็จปรินิพพานไปจากโลกนี้พระพุทธเจ้าทรงให้คำมั่นสัญญาว่าศาสนิกชนของพระองค์ผู้ซึ่งหวังกันว่า ศาสนาของพระองค์จะค่อยๆ สูญสิ้นไป พระองค์ทรงตรัสว่า

“เรามีใช้พระพุทธเจ้าองค์แรกที่เสด็จมาในโลกนี้ และเราก็มีใช้พระพุทธเจ้าองค์สุดท้ายด้วย ไม่ช้าก็จะมีพระพุทธเจ้าองค์ใหม่เสด็จมาบังโลก พระองค์เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ พระองค์เป็นผู้ตรัสรู้ธรรมชั้นสูงประกอบกับเป็นผู้มีปัญญาญาณเป็นเครื่องนำทางเป็นผู้ค้ำจุน รอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ทรงเป็นนายแห่งเทวโลกและยมโลก พระองค์จะทรงแสดงสังฆธรรมเดียวกันนั้นแก่ท่านเหมือนกับที่เราได้แสดงสั่งสอนท่านมาแล้ว พระองค์จะทรงแสดงธรรมะแก่ท่านในเรื่องศาสนานี้ ว่าประเสริฐตั้งแต่เริ่มต้น มีความรุ่งโรจน์ตามลำดับ และนำสรรเสริญในตอนปลายไม่ว่าเป็นทางด้านจิตใจหรือทางด้านพระบัญญัติ พระองค์จะทรงประกาศให้ทราบถึงการบำเพ็ญชีวิตเพื่อศาสนาอันสมบูรณ์ และบริสุทธิ์เช่นเดียวกับที่เรากำลังประกาศให้ทราบอยู่ตอนนี้ สาวกของพระองค์จะเพิ่มจำนวนขึ้นหลายพันเท่า กว่าที่เรามีอยู่หลายร้อยคนตอนนี้

คำมั่นนี้ได้ให้ความหวังแก่พุทธศาสนิกชนว่า พวกเขาจะไม่ถูกทอดทิ้งให้เดียวดายในโลกนี้ แต่พวกเขาจะได้รับแสงสว่างแห่งการนำทางจากพระพุทธเจ้าอีกองค์หนึ่ง ตอนนี้พระพุทธเจ้ากำลังเสวยสุขในที่นันทระของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงรู้ว่าคำมั่นสัญญาของพระองค์นั้นจะเป็นจริงได้ในองค์พระบาฮาฮุลลาห์ พระผู้เป็นแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้า

พระโมเสส

ดินแดนที่ห่างไกลแห่งหนึ่งมีกลุ่มทาสอาศัยอยู่ด้วยความยากลำบาก พวกเขาถูกเรียกว่า “เด็กของอิสราเอล” และให้ทำงานเยี่ยงทาสภายใต้พระจักรพรรดิผู้ทรงอำนาจแห่งอียิปต์ ประชาชนเหล่านี้ได้กลายเป็นพลเมืองของอีกประเทศหนึ่งซึ่งตอนนี้เรียกว่าอิสราเอล พวกเขาเหล่านี้ถูกนำตัวออกจากประเทศด้วยการบังคับ มีแต่องค์พระศาสนทูตของพระเจ้าเท่านั้นที่จะช่วยเขาเหล่านั้นให้รอดพ้นจากความทุกข์ทรมานได้ ดังนั้นพระโมเสสจึงได้รับการดลบันดาลเพื่อช่วยให้คนเหล่านั้นพ้นทุกข์ พระองค์ทรงอยู่ลำพังผู้เดียวและจักรพรรดิอียิปต์ทรงหาทุกวิถีทางที่จะทำลายพระองค์ให้จงได้ แต่เมื่อองค์พระศาสนทูตเสด็จมาพระองค์ทรงได้รับอำนาจอันยิ่งใหญ่จนไม่มีอำนาจใดๆ ในโลกที่จะสามารถชนะได้ พระโมเสสได้ทรงประกาศข่าวดีเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าให้แก่ประชาชนของพระองค์ที่ไม่มีใครช่วยเหลือและด้วยพระหัตถ์เพียงข้างเดียวของพระองค์

เมื่อพระโมเสสได้ประกาศว่าพระองค์คือองค์ศาสนทูตของพระเจ้า เด็กของอิสราเอลจึงได้รู้ว่าวันเวลาแห่งความทุกข์ทรมานได้สิ้นสุดลงแล้ว พวกเขาได้เฝ้าติดตามพระองค์ไป พวกเขาได้กลับเข้าไปที่อิสราเอล ดินแดนศักดิ์สิทธิ์ และได้เริ่มต้นชีวิตใหม่ที่นั่น จักรพรรดิแห่งอียิปต์พร้อมด้วยทหารและกองทัพของพระองค์ไม่อาจที่จะกีดกันคนเหล่านั้นได้ แต่เมื่อจักรพรรดิและกองทัพของพระองค์พยายามที่จะกีดกันเช่นนั้นพวกทหารจึงได้จมน้ำตายในทะเลแดง

พระวาระของพระเจ้าได้เปลี่ยนแปลงชีวิตความเป็นอยู่ของเด็กอิสราเอล จากที่พวกเขาเคยตกเป็นทาสนั้นพวกเขาก็สามารถที่จะก่อตั้งอาณาจักรที่มั่นคงได้ พวกเขาได้กลายเป็นอาจารย์ของมนุษยชาติ นักปรัชญาและอาจารย์จำนวนมากมายของแผ่นดินอื่นได้สืบทอดความรู้ของเขาจากศาสนิกชนของพระโมเสส ด้วยการเสด็จมาของพระองค์ซึ่งเป็นองค์ศาสนทูตของพระเจ้า ไม่เพียงแต่จะนำความสุขให้กับพวกเขาเท่านั้นแต่ยังนำเอาแหล่งความรู้และปัญญาสู่เราด้วย

พระโมเสสทรงรวบรวมคำสอนของพระองค์ไว้ในบัญญัติ 10 ประการ คำสอนเหล่านั้นเป็นกฎหมายที่ไพเราะ พระองค์ทรงบอกให้พวกเรามีความรักในองค์พระเจ้า อย่าได้รักสิ่งอื่นใดมากไปกว่าองค์พระเจ้า ให้รักบิดามารดาของเราให้มีความเชื่อฟังท่าน พระองค์ทรงบอกพวกเรามีให้รักขโมย อย่าทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บ จงเป็นผู้บริสุทธิ์ และสะอาด ให้มีความซื่อสัตย์อยู่เป็นนิตย์ นอกจากคำสอนเหล่านี้แล้ว พระโมเสสทรงให้คำสัญญาแก่ประชาชนของพระองค์ว่าในอนาคต เทพเจ้าแห่งความเมตตาจะเสด็จมาเพื่อปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากความทุกข์ทรมานทั้งปวง พระองค์ทรงสัญญาว่าเมื่อเทพเจ้าแห่งความเมตตาจะเสด็จมาเมื่อใด เด็กอิสราเอลก็จะยิ่งได้กลับไปสู่ดินแดนศักดิ์สิทธิ์เร็วยิ่งขึ้นหลังจากสมัยแห่งการแตกแยก และจะได้อยู่ร่วมกันอีกครั้งหนึ่งในดินแดนของบรรพบุรุษของเขา

เทพเจ้าแห่งความเมตตาถูณาได้เสด็จมา พระบาฮาอูลลาห์ทรงประกาศว่า วันของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้มาถึงแล้ว คำสัญญาที่ให้ไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ในอดีต พระองค์ได้ประกาศข่าวดีแก่ศาสนิกชนของพระโมเสสว่า คำมั่นสัญญาที่พวกเขายึดมั่นอยู่นั้นเป็นจริงขึ้นแล้ว ชาวฮิวในทุประเทศหลังจากที่ได้แยกกันอยู่เป็นเวลานาน ในช่วงระหว่างนั้นพวกเขาได้ทนต่อการถูกเหยียดหยามรวมทั้งความทุกข์ทรมานต่างๆ บัดนี้ได้รวมกันในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาได้ก่อตั้งดินแดนต่างหากสำหรับตนเองซึ่งมีชื่อว่า ประเทศอิสราเอล ตามคำมั่นสัญญาของพระโมเสสทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นจริงก็ต่อเมื่อ เทพเจ้าแห่งความเมตตาถูณาได้ประทับอยู่บนบัลลังก์แห่งความยุติธรรมบนแผ่นดินโลกนี้ ชาวฮิวจำนวนมากเมื่อพวกเขาได้เห็นวิธีการที่เด็กอิสราเอลมาร่วมกันในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ตามคำมั่นสัญญาในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์นั้นก็เข้าใจได้ทันทีว่าเทพเจ้าแห่งความเมตตาถูณาได้เสด็จมาแล้ว หากมีเช่นนั้นแล้วพวกเขาจะรวมตัวกันไม่ได้

ในชุมชนบาไฮก็มีชาวฮิวจำนวนมากมายซึ่งมีความเชื่อในองค์พระศาสดาบาฮาอูลลาห์ว่าเป็นองค์พระศาสดาผู้ประเสริฐของเขาที่ได้ให้คำสัญญาไว้ นั่นเอง

พระโซโรแอสเตอร์

แสงแห่งคุณธรรมได้ลุกโชติช่วงอยู่ในหัวใจของมวลมนุษยชาติตลอดเวลา ด้วยความรักและความเมตตาของพระเจ้าผู้สร้างซึ่งทรงความปรานี พระองค์ไม่เคยที่จะละเลยและจะไม่ละเลยเราไว้ในความมืดมน พระโซโรแอสเตอร์ทรงเป็นหนึ่งในจำนวนพระศาสดาผู้ซึ่งได้นำแสงแห่งคุณธรรมมาสู่ปวงชนชาวเอเชียตะวันตก เช่นกัน พระกฤษณะ พระพุทธเจ้าและพระโมเสส พระองค์ได้ก่อตั้งให้มีอารยธรรมใหม่ ซึ่งอยู่เป็นศตวรรษ

ในปัจจุบันนี้ยังมีชุมชนชาวโซโรแอสเตเรียน ซึ่งเป็นชุมชนเล็กๆ อยู่ในประเทศอินเดีย เขาเหล่านี้เรียกโดยขนานนามว่าพารี

ตามที่เล่ากัน พระโซโรแอสเตอร์ประสูติในทางตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศอิหร่านปัจจุบัน บิดามารดาของพระองค์เป็นผู้มีบรรดาศักดิ์และพระองค์อาศัยอยู่อย่างสะดวกสบายในบ้านซึ่งตั้งอยู่ใกล้ๆ ทะเลสาบอันสวยงาม นอกเหนือจากจะได้รับการศึกษาแบบทั่วๆ ไปซึ่งมีอยู่ในเวลานั้นแล้วพระองค์ยังได้รับการศึกษาในการเป็นเกษตรกรที่ดี ในวัยหนุ่มเช่นเดียวกันพระพุทธเจ้า พระองค์ได้ค้นพบว่า ชีวิตชั่วคราวในโลกนี้โดยตัวของมันเองแล้วไม่มีความสำคัญเลย ฉะนั้นเพื่อแสวงหาความจริง พระองค์ได้สละบ้านที่เต็มไปด้วยความสะดวกสบายแล้วไปอาศัยอยู่ในถ้ำบนภูเขาสูงเพื่อทำการสวดมนต์อธิษฐานและทำสมาธิ หลังจากนั้น 10 ปีเมื่อพระองค์อายุได้ 30 พรรษา พระองค์ทรงกลับมาพร้อมทั้งประกาศข่าวอันน่ายินดีต่อปวงชนว่า พระองค์ได้เป็นผู้นำชาวศาสนมาจากพระเจ้าเกรียงไกร พระอาหารามาสดา พระองค์ผู้ซึ่งประทานข่าวอันน่ายินดีว่าชีวิตนิรันดร์นั้นได้รอคอยเราอยู่ พระองค์ได้เชิญชวนให้ปวงชนได้ยึดถือในหลักสำคัญ 3 ประการ คือ การคิดในทางที่ดี การกระทำในทางที่ดี และการพูดที่ดี พระองค์ได้ทรงให้ความเห็นว่าความดีและความชั่วจะเป็นศัตรูของกันและกันตลอดไป พร้อมทั้งทรงตรัสว่าอาหารามาสดา หัวใจของคุณความดีในที่สุดก็จะทำลายอารมณ์ ผู้เป็นความชั่วร้าย นอกจากนั้น พระองค์ยังทรงนำเอาคำสอนเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและเน้นเรื่องความสะอาดของร่างกายจิตใจ และบ้านเรือน

เช่นเดียวกับกับพระศาสดาองค์อื่นๆ ก่อนหน้าพุทธและหลังพราหมณ์ พระโซโรแอสเตอร์ได้ถูกปฏิเสธจากปวงชนของพระองค์ในพระคัมภีร์เล่มหนึ่งของพระองค์คือ อะเวสทา พระองค์ประท้วงว่า “จะให้เราไปที่ไหน ผู้นำและขุนนางทั้งปวงต่างก็ต่อต้านเรา แม้แต่ชาวนาก็ยังต่อต้านเรา เราให้เขามีความสุขกับเขาผู้ซึ่งเป็นผู้ปกครองปวงชนแต่ยังยึดมั่นอยู่กับความหลงผิดได้อย่างไร โอ มาสดา ทำอย่างไรที่เราจะทำให้พระองค์มีความสุข”

พระองค์ได้ทรงประท้วงต่อไปอีกว่าแม้แต่ญาติของพระองค์ก็ยังไม่สนใจใยดีต่อพระองค์และปวงชนก็ได้ต่อต้านและสร้างความลำบากให้พระองค์ ฉะนั้นพระองค์จึงได้ออกจากบ้านของพระองค์และเดินทางไปทางตะวันออกยังเมือง บาลก์ เพื่อประกาศศาสนาของพระองค์ให้กับพระราช กุชิตาสิบ อย่างที่คาดการณ์ไว้ ประชาชนที่นั่นก็ไม่สนใจที่จะยอมรับศาสนาใหม่ เขายังต้องการที่จะค้างอยู่ในวิถีทางประเพณีศาสนา และมี

ความสุขในการอยู่ในความมืด มากกว่าที่จะทำความอุทิศสละพยายามเพื่อที่จะพบกับแสงสว่าง แต่พระราชาทรงประทับใจกับความกล้าหาญและความเข้าใจของนุรุษผู้นี้ พระราชาทรงรับสั่งให้พวกขุนนางและนักปราชญ์ทั้งปวงจัดให้มีการไต่สวนที่ในพระราชวังของพระองค์ การไต่สวนที่ได้เป็นที่ประจักษ์ต่อทุกคนว่า อำนาจของพระไซโรแอสเตอร์ไม่ได้มาจากตัวพระองค์เองแต่ได้ถูกประทานมาจากพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ทรงอำนาจภาพ ดังนั้นประชาชนและประชาชนของพระองค์จึงได้ยอมรับในพระอาทุมมาสดาและศาสนาใหม่นี้ก็ได้บังเกิดขึ้น

ปวงชนในประเทศเพื่อนบ้านตกใจว่าความดีได้ถูกก่อตั้งขึ้นในอาณาจักรของบาลก์และจะทำลายการใช้ชีวิตอย่างชั่วร้ายของพวกเขา พวกเขาจึงได้รวบรวมกำลังกองทัพใหญ่และเข้าโจมตีอาณาจักรอิหร่าน พระไซโรแอสเตอร์ถูกจับตัวในขณะที่พระองค์กำลังสวมดมน์อยู่ในโบสถ์ และพระองค์ได้ถูกประหารชีวิตด้วยดาบเมื่อพระชนมายุ 77 พรรษา นั้นเป็นผลให้ชีวิตของพระผู้ทรงประกาศศัจธรรมจบลง แต่คำสอนของพระองค์ยังคงยืนยาวต่อไป

พระไซโรแอสเตอร์ทรงเป็นเพลิงนิรันดร์ที่ไม่มีวันดับของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ตามธรรมเนียมเมื่อพระองค์ทรงไต่สวนที่ที่ตำหนักของพระราชชาย โดยไม่ให้ไฟลุกมาจากพระหัตถ์ของพระองค์ให้ส่องแสงและให้ความอบอุ่นโดยที่ไม่เผาไหม้พระหัตถ์ของพระองค์ นี่เป็นเพียงแค่การเปรียบเทียบให้เห็นถึงอำนาจของพระองค์ และไม่ควรจะนำมาตีความตรงตัว ไฟแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งได้ถูกก่อตั้งขึ้นโดยองค์พระศาสดาต่างๆ จะถาวรและไม่มีวันดับ นี่เป็นไฟที่จะนำทางมวลมนุษยชนและนำความอบอุ่นและความสุขมายังจิตวิญญาณของพวกเขาแทนที่จะเผาไหม้และทำลายเขา เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของไฟนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ชาวไซโรแอสเตอร์จึงได้ก่อบเพลิง ซึ่งจะไหม้อยู่ตลอดเวลาในโบสถ์ของเขา ดังนั้น บ่อยครั้งพวกเขาจึงถูกเข้าใจผิดๆ ว่าเป็นผู้ที่บูชาไฟ

พระไซโรแอสเตอร์ไม่เพียงแต่จะทรงกระทำภารกิจของพระองค์ได้เสร็จสิ้นลงไปชั่วอายุของพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงประทานข่าวดีว่า เมื่อเวลามาถึงจะมีพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งพระองค์ทรงเรียกว่า สุริย์พท์หรือซาร์ บ่าห์รอม จะมาปรากฏขึ้น และจะชนะความชั่วร้าย พระองค์ได้ทรงบ่งชี้ถึงวันที่พระองค์จะมาปรากฏ โดยกล่าวว่าช่วงเวลา 3060 แห่งความขัดแย้งจะดำเนินต่อไปก่อนที่อาหิรมาน จะถูกพิชิตและยุคแห่งพรและสันติภาพจะเกิดขึ้น วันที่ดังกล่าวนี้เกี่ยวข้องกับเวลาเมื่อพระบาฮาอูลลาห์ได้ประกาศว่าพระองค์คือพระผู้ทรงเสด็จมาตามคำทำนายของพระศาสดาทั้งหลายในอดีต

พระเยซูคริสต์

เรื่องราวของพระเยซูคริสต์เป็นเรื่องราวที่ไพเราะดีงาม เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เป็นความรักของมนุษยชาติ เป็นเรื่องราวขององค์พระศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเปิดเผยศาสนาของพระองค์แก่มนุษย์ก็มีนักบุญผู้หนึ่งชื่อจอห์นแบบทิส ดังที่เราได้ทราบแล้วในพุทธประวัติว่ามีดาบสท่านว่าอีกไม่ช้าจะมีองค์พระศาสดาเสด็จมา และนี่ก็เป็นสิ่งที่ได้เกิดขึ้นก่อนที่พระเยซูคริสต์จะประกาศศาสนาของพระองค์ จอห์นแบบทิสได้บอกข่าวดีแก่ประชาชนในสมัยนั้นว่าศาสนาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของจะเสด็จมาปลดปล่อยความทุกข์โศกให้แก่พวกเขา แต่ประชาชนสมัยนั้นไม่มีท่าทางว่าจะเปลี่ยนความคิดของพวกเขา พวกเขาต้องการสืบทอดสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้ปฏิบัติกันเมื่อหลายร้อยปีที่ผ่านมา นักบวชผู้นำทางประชาชนไม่ประสงค์ที่จะให้องค์พระศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเสด็จมา เพราะว่ามันจะเปลี่ยนความคิดของพวกเขา พวกเขาต้องการสืบทอดสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้ปฏิบัติกันเมื่อหลายร้อยปีที่ผ่านมา นักบวชผู้นำทางประชาชนไม่ประสงค์ที่จะให้องค์พระศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเสด็จมา เพราะว่ามันจะเปลี่ยนความคิดของพวกเขา พวกเขาต้องการสืบทอดสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้ปฏิบัติกันเมื่อหลายร้อยปีที่ผ่านมา นักบวชเหล่านั้นจึงจับจอห์นแบบทิสเข้าคุก หลังจากนั้นไม่นานพวกเขาก็ได้ตัดศีรษะของจอห์นแบบทิส จอห์นแบบทิสยินดีที่จะถวายชีวิตของตนในวิถีทางของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

พระเยซูคริสต์ถือกำเนิดมาจากสามัญชน เป็นที่ทราบกันว่าท่านโจเซฟซึ่งมีอาชีพเป็นเพียงช่างไม้ก็คือพระบิดาของพระองค์ พระเยซูคริสต์ได้กำเนิดในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ทรงเป็นคนที่มีเมตตาต่อทุกคน แม้ตอนที่พระองค์ยังเป็นเด็กหรือแม้กระทั่งทำงานเป็นช่างไม้อยู่กับพระบิดาของพระองค์ ในตอนที่พระองค์ทรงพระเยาว์ พระองค์ได้ตรัสว่า “ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องดูแลปฏิปัติภาระของพระบิดาผู้อยู่บนสวรรค์ที่แท้จริงของเรา”

พระองค์ทรงบำเพ็ญภาวนาอยู่เป็นเวลาหลายวัน แล้วเสด็จกลับมาประกาศสังฆธรรมของพระองค์แก่ผู้คน พระองค์ทรงกล่าวถึงอาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ครั้งหนึ่งพระองค์ได้เสด็จไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นศูนย์กลางแห่งการเคารพบูชาของชาวยิวแต่ชาวยิวได้กลับเปลี่ยนแปลงสถานที่นั้นให้กลายเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจ พระเยซูคริสต์เสด็จไปแล้วรื้อร้านค้าเหล่านั้นพร้อมกับขับไล่คนเหล่านั้นออกจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ไป พระองค์ตรัสว่า “ที่นี่เป็นคฤหาสน์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พวกท่านไม่ควรที่จะทำให้ที่นี่แปดเปื้อนไปด้วยผลประโยชน์ทางโลกของพวกท่าน” พระองค์ต้องการที่จะชี้ให้เห็นว่าศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไม่ควรที่จะกลายเป็นแหล่งกำเนิดของทรัพย์สินสมบัติทางวัตถุ

ในสมัยคริสตกาลมีคนเป็นจำนวนมากที่ป่วยเป็นโรคทางจิตวิญญาณและตายไป พระองค์ทรงรักษาคนเหล่านั้นและชุบชีวิตคนเหล่านั้นด้วยอำนาจแห่งพระวจนะของพระองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ในที่สุดพระองค์ก็กลายเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทำให้นักบวชเกิดความอิจฉาและไม่ชอบที่ว่าลูกศิษย์ของพวกเขาหันไปสนใจคนธรรมดาที่กำลังสั่งสอนวิถีชีวิตใหม่ๆ แก่ผู้คน เมื่อพระองค์ทรงบอกพวกเขาว่าพระองค์คือกษัตริย์ที่เพิ่งทางจิตใจเป็นพระศาสดาที่ได้ให้คำมั่นสัญญาไว้ในพระคัมภีร์ นักบวชเหล่านั้นจึงรู้สึกโกรธเป็นอย่างมากเพราะว่าพวกตน

ยอมรับกษัตริย์ของพวกเขาตนว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ทางโลกมิใช่พระเยซูคริสต์ที่เป็นเพียงบุคคลธรรมดาๆ พระองค์ไม่มีแม้แต่รองเท้า แต่กระนั้นพระองค์ก็ยังทรงประกาศว่าพระองค์เป็นกษัตริย์ของประเทศอิสราเอล พระองค์ตรัสว่า “เราคือกษัตริย์ที่แท้จริงของเจ้า เราคือนายแห่งอาณาจักรแห่งใหม่นี้ อาณาจักรแห่งโลกทั้งหลายไม่มีสิ่งใดที่จะไปเปรียบปรานกับอาณาจักรอันนิรันดรของพระผู้เป็นเจ้าได้” แต่ชาวยิวก็มีได้เชื่อฟังพระองค์ พวกเขาลุกขึ้นต่อต้านพระองค์และพระองค์ก็ถูกตรึงไม้กางเขนพร้อมกับขโมยอีก 2 คน ขณะที่ถูกตรึงไม้กางเขนอยู่นั้น พระเยซูคริสต์ยังได้ทรงสวดวิงวอนอภัยยกโทษให้แก่ศัตรูของพระองค์

ชาวยิวไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา พวกเขาไม่ทราบแม้แต่ว่าพวกเขาจะฆ่าองค์พระศาสนทูตไม่ได้ เสียงพระองค์นั้นก็เปรียบเสมือนเสียงของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นเสียงที่ก้องอยู่ในทุกหนทุกแห่ง

เมื่อพระเยซูคริสต์สวรรคตแล้ว ก็มีแต่เพียงประชาชนสามัญธรรมดาเท่านั้นที่เชื่อในพระองค์ พวกเขาได้รับชีวิตทางจิตวิญญาณใหม่ด้วยอำนาจแห่งพระวาระของพระคริสต์และได้ปลดเอาความทุกข์โศกแห่งความเขลาให้หมดไป แม้ว่าสาวกสมัยแรกๆ ของพระคริสต์จะเป็นชาวประมงผู้ต่ำต้อย เป็นเหมือนขานาพวกขุดดินตัดหญ้าก็ตาม พวกเขาที่ได้รับการนำทางจากองค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า และยังได้รับอำนาจใหม่จากพระองค์ พวกเขาได้เผยแพร่งานออกไปกว้างขวางตลอดทั่วโลกและกระจายเอาข่าวดีของพระศาสนดาองค์เยซูคริสต์ของพวกเขาไปด้วย มีพวกเขาอีกมากมายที่ได้มอบกายถวายชีวิตเพื่อผลประโยชน์ของศาสนาของพระองค์ภายใต้ความยากลำบากอย่างแสนเข็ญ และถูกข่มขู่ด้วยคมดาบ พวกเขาได้นำเอาศาสนของพระองค์ไปยังประชาชนประเทศต่างๆ พร้อมทั้งได้ร้องตะโกนว่าอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าได้สถาปนาขึ้นแล้วในโลกด้วยองค์พระเยซูคริสต์ ถึงแม้พวกเขาจะเป็นเพียงชาวประมงหรือขานาก็ตาม แต่พวกเขาก็มีความอดทนต่อการรุกรานของกำลังคนทั้งโลกได้ พวกเขาได้รับชัยชนะ ชนชาติต่างๆ ครั้นแล้วครั้งเล่าก็ด้วยพระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้า และได้นำเอาชีวิตจิตวิญญาณอันใหม่ไปให้แก่ผู้คนที่อยู่ภายใต้อิทธิพลพวกเขา นี่คือนักศาสนทูตของพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นองค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า

ก่อนที่พระองค์จะจากโลกนี้ไป พระคริสต์ก็เหมือนกับพระกษณะ และพระโมเสส ที่ได้ให้ความมั่นใจแก่ประชาชนชาวโลกว่าในเวลาอันสมควรพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งในความรุ่งโรจน์ของพระบิดาแห่งสวรรค์ของพระองค์ พระองค์ได้ตรัสแก่ประชาชนในยุคสมัยของพระองค์ว่าพระองค์มีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่จะตรัสไว้ แต่พวกเขาจะไม่เข้าใจต่อสิ่งเหล่านั้น แต่อย่างไรก็ตามพระองค์ทรงสัญญาว่าอีกไม่นานจะมีองค์พระศาสนทูตองค์ใหม่เสด็จมาบอกแก่พวกเขาอีกหลายอย่างในเรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาและองค์พระผู้เป็นเจ้า

บาไฮศาสนิกชนได้ส่งข่าวดีนี้ไปยังพี่น้องชาวคริสต์เตียนว่า พระคริสต์ได้เสด็จมาแล้วใน ความรุ่งโรจน์ของพระบิดา นี่คือนสิ่งที่พระบาฮาอูลลาห์ได้ตรัสแก่หัวหน้าชาวคริสต์เตียนว่า “แน่นอนพระบิดาได้เสด็จมาและสิ่งที่พวกท่านได้รับคำมั่นในอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้านั้นเป็นจริงขึ้นแล้ว”

พระโมหัมหมัด

มีดินแดนแห่งหนึ่งที่ชื่อว่า อารเบีย พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย ไม่มีน้ำ อากาศร้อน อากาศไม่อำนวย ในดินแดนที่แสนลำบากนี้ก็มีชนเผ่าคนป่าอาศัยอยู่ พวกนี้จะรวบรวมกันอยู่เสมอ พวกเขามีความป่าเถื่อนและโง่เขลามาก พวกเขาเคยฝังทารกหญิงของพวกเขาเองทั้งเป็นเพียงเพราะว่าทารกเหล่านั้นเป็นหญิง และพวกผู้หญิงจะไม่ได้ไปกว่าพวกทาสในสมัยนั้น

ถึงเขาเหล่านั้นจะโหดร้ายเพียงใดก็ตาม แต่พวกเขาก็คือลูกหลานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และจะต้องได้รับการศึกษา ดังนั้นพระโมหัมหมัดซึ่งเป็นพระศาสดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าก็ได้ถือกำเนิดขึ้นในพวกเขา

พระโมหัมหมัดเป็นเพียงคนสามัญ พระองค์เป็นผู้ควบคุมกองคาราวานด้วยการนำอูฐบรรทุกสินค้า ออกจากประเทศอารเบียไปขายในดินแดนอื่นๆ จะเห็นได้ว่าองค์พระศาสดาส่วนใหญ่แล้วจะเป็นสามัญชน มีแค่เพียงพระพุทธรูปเจ้าเท่านั้นที่มาจากตระกูลสูงศักดิ์ พระองค์ยอมสละฐานะเจ้าชายมาใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย พระเจ้าผู้เป็นเจ้าต้องการที่จะชี้ให้เห็นว่านั่นคือความจำเป็นและอิทธิพลของพระองค์เองที่ส่งผ่านพระศาสดา เมื่อได้รับอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้วแม้จะเป็นบุคคลต่ำต้อยก็สามารถรับชัยชนะต่ออำนาจทุกสิ่งทุกอย่างในโลกได้

วันหนึ่งขณะที่พระโมหัมหมัดกำลังอธิษฐานอยู่บนภูเขา พระองค์ก็ได้รับแรงบันดาลใจจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระองค์ไม่เคยได้รับการศึกษาจากโรงเรียนใด พระองค์เขียนไม่ได้แม้แต่ชื่อของพระองค์ นับจากช่วงเวลานั้น บทพระคัมภีร์โบราณศักดิ์สิทธิ์ก็ถูกเปิดเผยโดยพระองค์ จากนั้นเป็นต้นมาพระโมหัมหมัดก็มีใช้หัวหน้าของกองคาราวานอีกต่อไปแล้ว พระองค์เป็นองค์พระศาสดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระองค์ได้เสด็จไปหาประชาชนพร้อมกับศาสนของพระองค์ ตอนแรกๆ ก็ไม่มีผู้ใดฟังพระองค์แต่เมื่อพระองค์ยืนกรานว่าประชาชนควรเลิกเคารพบูชารูปปั้นที่พวกเขาได้สร้างขึ้นมาเอง และให้เชื่อถือในองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง ทำให้ประชาชนของประเทศอารเบียลุกขึ้นต่อต้านพระองค์ พวกเขาเรียกพระองค์ว่าคัมบ้า พวกเขาพูดจาเยาะเย้ยพระองค์ว่าเป็นนักประพันธ์ยากจน แต่พระโมหัมหมัดก็ตรัสต่อไปว่า “ดูก่อนมนุษย์ เราคือองค์ศาสดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เรามาช่วยเหลือพวกเจ้าและนำทางพวกเจ้าไปตามแนวทางแห่งความเป็นจริง” อันนี้จะเป็นการมากเกินไปสำหรับคนที่มีจิตใจของประเทศอารเบีย ตอนแรกพวกเขาได้ทรมานพระโมหัมหมัด แล้วพวกเขาก็ได้กลั่นแกล้งพระองค์รวมทั้งสาวกของพระองค์ หลังจาก 13 ปี แห่งความทุกข์ทรมานพระโมหัมหมัดก็ยังทรงเรียกร้องคนให้หันไปยังองค์พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมไปด้วยความเมตตากรุณาและยังคงปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ พวกเขาจึงเกิดความคิดว่าเพราะเหตุใด พวกเขาจึงเลือกเคารพเทพเจ้าของพวกเขาเอง นอกจากนั้นพวกเขายังยุ่งอยู่กับการสงครามที่ไม่รู้จักจบสิ้น พวกเขาจึงหมดความอดทนต่อพระโมหัมหมัด ดังนั้นพวกเขาจึงได้ตัดสินใจที่จะฆ่าพระองค์พร้อมกับศาสนิกชนของพระองค์ แต่เป็นเพราะการเผยแผ่ศาสนาของพระโมหัมหมัดยังไม่ประสบความสำเร็จ

พระองค์ยังทรงมีกฎบัญญัติที่จะให้กับประชาชนในสมัยของพระองค์ พระองค์จึงทรงละทิ้งถิ่นจากบ้านเกิดของพระองค์นครเมกกะเพื่อไปยังอีกเมืองหนึ่งซึ่งปัจจุบันเรียกว่า เมดินา

ศัตรูแห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าได้จัดตั้งกองทัพขึ้นมาเพื่อที่จะไปฆ่าพระโมฮัมหมัดและกลุ่มศาสนิกชนของพระองค์ พระโมฮัมหมัดจะต้องปกป้องศาสนาของพระผู้เป็นเจ้ารวมทั้งผู้ที่มีความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นพระองค์จึงทรงยินยอมให้ศาสนิกชนของพระองค์ทำการต่อสู้กับพวกป่าเถื่อนซึ่งต้องการจะทำลายคนของพระองค์ เพราะฉะนั้นในสมัยของพระโมฮัมหมัดก็เหมือนกับสมัยที่พระกษณะยังมีชีวิตอยู่ มีกองทัพแห่งธรรมะกับกองทัพแห่งอธรรมยกกำลังมาต่อสู้ซึ่งกันและกัน

พระโมฮัมหมัดเป็นเทพเลี้ยงแกะ พระองค์ต้องปกป้องฝูงแกะที่ไร้เดียงสาของพระองค์ให้ออกจากการจู่โจมของสุนัขป่าที่โหดร้ายในตอนเริ่มแรก พระโมฮัมหมัดและศาสนิกชนของพระองค์ตกอยู่ในฐานะลำบากยิ่งหลายคนที่ถูกฆ่าตายขณะที่ป้องกันตนเองจากความโหดเหี้ยมของฝ่ายศัตรู ตลอดเวลา พระโมฮัมหมัดจะให้ความมั่นใจแก่ศาสนิกชนว่า ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า จะต้องได้รับชัยชนะเสมอ และจะต้องเป็นเช่นนี้ตลอดไป เมื่อพระโมฮัมหมัดกับศาสนิกชนของพระองค์ถูกกำลังของพวกศัตรูห้อมล้อมอยู่นั้น พระโมฮัมหมัดได้ทรงทำนายไว้ว่าอีกไม่นานผู้ครองราชอาณาจักรผู้ทรงอำนาจจะอ่อนแอลงต่อหน้าพวกเขาเพราะว่าพวกเขามีชีวิตอยู่ด้วยจิตวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าในขณะที่อีกพวกหนึ่งจิตวิญญาณตายด้าน

นี่เป็นสิ่งที่ผ่านมาแล้วตามที่เราทุกคนก็ทราบกัน ว่าอาณาจักรเปอร์เซีย กับอาณาจักรโรมันได้รับการพ่ายแพ้โดยกลุ่มคนเพียงกำมือของชาวอาหรับผู้ซึ่งชีวิตได้รับการเปลี่ยนแปลงหลังจากที่พวกเขามีความเชื่อถือในองค์พระโมฮัมหมัดพระศาสดาแห่งพระผู้เป็นเจ้า และพวกเขาก็ยอมรับศาสนแห่งเทวโองการของพระองค์ ศาสนของพระผู้เป็นเจ้าได้เปลี่ยนชีวิตของคนหลายล้านคน เพราะคำสอนของอิสลามได้แพร่จากอินเดียไปยังสเปนในช่วงสมัยความเจริญ ยุคทองของอิสลามชาติต่างๆ หลายชาติเข้าร่วมเป็นพี่น้องเดียวกัน พวกเขาได้ขอให้มีการสวดอธิษฐานให้แก่พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน พระผู้ทรงเมตตารักใคร่ พระผู้ทรงกรุณา พวกเขาได้สวดท่องพระคัมภีร์โคหฺร่านซึ่งได้บัญญัติชีวิต รวมทั้งยอมอบกายถวายแด่พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า แม้แต่ปัจจุบันนี้ประชาชนจำนวนหลายล้านคนในทั่วทุกมุมโลกก็กำลังสวดอธิษฐานในแบบเดียวกัน อ่านพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เล่มเดียวกันนั่นเอง พระโมฮัมหมัดก็เช่นเดียวกับองค์พระศาสดาทุกพระองค์ในอดีตที่ได้ให้ความมั่นใจแก่ศาสนิกชนของพระองค์ว่าจะมีองค์พระศาสดาผู้ยิ่งใหญ่เสด็จมาต่อจากพระองค์ พระองค์ตรัสว่า ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าได้ประทานจากสวรรค์โดยผ่านทางพระองค์ แล้วจะไปสู่องค์พระผู้เป็นเจ้าหลังจากเวลาผ่านไปเป็นพันปี ด้วยสิ่งนี้เองพระองค์หมายความว่าประชาชนจะลิ้มคำสอนของพระองค์ในชั่วระยะเวลา 1 พันปี แต่หลังจากนั้นแล้วพระองค์ตรัสว่า เมื่อรอยจารึกแห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าได้สูญหายไปจากโลกนี้เสียงแตรซึ่งเต็มไปด้วยอำนาจก็จะดังขึ้นสองครั้งและผู้คนในโลกก็จะได้เห็นดวงพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเอง

เสียงแตรสังข์นั้นหมายความว่า เสียงเรียกของพระผู้เป็นเจ้า เสียงเรียกของพระผู้เป็นเจ้าได้ดังขึ้นถึง 2 ครั้ง ในยุคนี้ตามที่พระโมฮัมหมัดทำนายไว้ พระบ็อบได้ปรากฏขึ้น 1,000 ปี หลังจากคำบอกเล่าของศาสนาอิสลาม ทั้งนี้หลังจากพระองค์ พระบาฮาอูดลาห์ก็ทรงประกาศศาสนาของพระองค์ไม่ใช่เป็นเพราะพระบ็อบ หรือที่ได้เรียกให้คนหันหน้าไปสู่พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่พระบ็อบหรือที่ได้ทรงเตือนให้พวกเขาระลึกถึงสัญญาอันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้า และไม่ใช่เป็นเพราะพระบาฮาอูดลาห์หรือผู้ซึ่งส่งเสียงตะโกนเป็นครั้งที่ 2 ทั้งนี้ หลังจากพระบ็อบ ทรงเรียกร้องให้ลูกหลานพระผู้เป็นเจ้าหันหน้าไปสู่พระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า

พระบ็อบ

“บ็อบ” มีความหมายว่า “ประตู” พระบ็อบก็คือประตูไปสู่อาณาจักรใหม่ของพระผู้เป็นเจ้าของโลกนี้

พระบ็อบยังทรงพระเยาว์เมื่อครั้งที่พระองค์ทรงบอกแก่ประชาชนเกี่ยวกับศาสนที่พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์มอบให้แก่พระองค์ พระองค์ทรงมาอยู่ได้เพียง 25 พรรษา มีเมืองที่สวยงามแห่งหนึ่งอยู่ทางใต้ของประเทศอิหร่านที่ชื่อว่า ซีราซ ซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดของพระบ็อบ ประชาชนชาวอิหร่านเป็นผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ดังนั้นพระองค์จึงได้รับการตั้งชื่อตามประเพณีนิยมของประเทศ พระองค์ทรงมีนามว่า อาลี โมฮัมหมัด เป็นผู้สืบเชื้อสายองค์พระศาสดาโมฮัมหมัดนั่นเอง บิดาของพระบ็อบได้เสียชีวิตหลังจากที่พระบ็อบกำเนิด ดังนั้นพระองค์จึงได้อยู่ในความดูแลของลุงทางฝ่ายมารดา ในตอนที่ทรงพระเยาว์ พระองค์ได้ถูกส่งไปเรียนพระคัมภีร์โกหร่านและวิถีพื้นฐานกับครูคนหนึ่ง จากปฐมวัยของพระองค์พระบ็อบนั้นทรงแปลกกว่าเด็กคนอื่น พระองค์มักทรงถามคำถามยากๆ อยู่เสมอ และมักจะทำตอบคำถามเองจึงเป็นที่แปลกใจแก่ผู้รอบรู้กว่า บ่อยครั้งเวลาที่เด็กคนอื่น ๆ กำลังหมกมุ่นอยู่กับการเล่น พระองค์ก็ทรงเก็บตัวสอดอิษฐานอยู่ภายใต้ร่มไม้หรือบางครั้งอยู่ในที่สงบเงียบบางแห่ง

หลังจากนั้น ครั้นเมื่อพระบ็อบทรงประกาศความจริงว่าพระองค์คือองค์ศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าของ ทั้งลุงและครูของพระองค์ต่างก็เชื่อในพระองค์เพราะว่าพวกเขา รู้จักพระองค์มาตั้งแต่ครั้งยังเป็นเด็ก และเห็นว่าพระองค์ทรงแตกต่างไปจากเด็กคนอื่น ๆ ลุงของพระองค์ได้สิ้นชีวิตในขณะที่ได้รับความทรมาณเพื่อศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของที่เปิดเผยโดยพระบ็อบซึ่งเป็นหลานของเขา

ก่อนที่พระบ็อบประกาศศาสนาของพระองค์ ในฐานะที่พระองค์เป็นองค์ศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าของนั้น ก็มีอาจารย์ผู้มีชื่อเสียง 2 ท่าน ซึ่งบอกว่าตามพระคัมภีร์โกหร่านและประเพณีอันศักดิ์สิทธิ์ บุคคลผู้ที่ให้คำสัญญาของศาสนาอิสลามจะปรากฏตัวในไม่ช้า อาจารย์ทั้ง 2 นี้ชื่อ เซค อาหมัดกับหัวหน้าศิษย์ชื่อ ซียิด กาซิม เพราะว่าคนทั้ง 2 เป็นบุคคลที่น่านับถือได้รับการเรียนรู้อย่างมาก ประชาชนจำนวนมากเชื่อในสิ่งที่คนทั้ง 2 พูดและเตรียมตัวเตรียมใจที่จะต้อนรับพระศาสดาผู้มาตามคำสัญญา

เมื่อท่าน ซียิด กาซิม สิ้นชีวิต สำนักศิษย์ของเขาก็ได้กระจัดกระจายไปทิศต่างๆ เพื่อค้นหาองค์พระศาสดาผู้มาตามคำสัญญา มีพวกเขาจำนวนหนึ่งภายใต้การนำของนักบุญหนุ่มที่ได้รับการศึกษาที่ชื่อว่า โมลลา โฮเซน ซึ่งได้ใช้เวลา 40 วัน ในการสอดอิษฐานและถือศีลอด ได้เดินไปตามทางที่จะไปสู่เมืองซีราซ

คำสอดอิษฐานได้รับคำตอบ ใกล้เคียงประตูของเมืองซีราซ โมลลา โฮเซน ได้พบชายหนุ่มผู้มีราศีผู้หนึ่ง ออกมาต้อนรับเขา ชายหนุ่มผู้นี้จะเป็นคนอื่นไปไม่ได้นอกเสียจาก พระบ็อบนั่นเอง

พระบ็อบได้ประกาศพระองค์ว่า เป็นองค์พระศาสดาผู้มาตามคำสัญญาตรงกับวันที่ 23 พฤษภาคม

จิตใจของโมลลา ไฮเซน ได้ถูกดึงดูดไปยังพระบ็อบ จากหน้าที่ที่ดวงตาของเขาได้ประสานอยู่ที่พระองค์ นอกประตูเมืองซีราช เวลานี้เจ้าของบ้านได้ประกาศความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เขาได้ขอพิสุจน์บางอย่างซึ่งจะทำให้เขาได้รู้จักพระองค์ในฐานะที่เป็นพระศาสดาผู้มาตามคำสัญญา พระบ็อบตรัสว่าไม่มีข้อพิสุจน์ใดที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่าบทบัญญัติแห่งสวรรค์ที่เปิดเผยโดยองค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า แล้วพระองค์ทรงหยิบปากกาที่กระดาศของพระองค์ พระองค์ทรงเขียนพระนิพนธ์ศักดิ์สิทธิ์ครั้งแรกของพระองค์ แม้พระองค์มีเคยเข้าเรียนในโรงเรียนใดก็ตาม เว้นเสียแต่ระยะเวลาสั้นๆ ในตอนที่พระองค์ทรงพระเยาว์อยู่ พระบ็อบก็เหมือนองค์พระศาสนทูตของผู้อื่นๆ ที่ได้รับความรู้อันลึกซึ้งอันเป็นของขวัญที่ประทานมาจากพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเขียนด้วยความคล่องแคล่วขณะที่พระองค์ทรงเขียนอยู่นั้น พระองค์ทรงท่องบทบัญญัติด้วยเสียงอ่อนโยนแผ่วเบาไพเราะ โมลลา ไฮเซน ไม่จำเป็นต้องพิสุจน์ต่อไปอีกแล้ว ด้วยดวงตาที่เต็มไปด้วยน้ำตา เขาได้ทรุดกายลงต่อหน้าองค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า

โมลลา ไฮเซน เป็นสาวกคนแรกของพระบ็อบ พระบ็อบทรงขนานนามเขาด้วยคำขึ้นต้นว่า บานูลบ็อบ ซึ่งหมายความว่า ประตูของประตู ในคืนนั้นจึงเป็นการเริ่มต้นศักราชใหม่ ปฏิทินบาไฮก็ได้เริ่มต้นจากปีนั่นเอง

ไม่นานก่อนหน้าที่ประชาชนจำนวนมากมายาเชื่อถือพระบ็อบบางคนก็เคยพบพระองค์แล้ว บางคนก็เคยอ่านพระนิพนธ์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ในขณะที่บางคนจำพระองค์ได้จากความฝันหรือการนิมิตหมาย

องค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าก็เหมือนดังดวงอาทิตย์ เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น ทุกคนก็มองเห็นดวงอาทิตย์ เว้นเสียแต่ผู้ที่ยังหลับอยู่ แม้กระนั้นผู้ที่กำลังหลับอยู่ก็ตามอีกไม่ช้าหรือเร็ว ต่อไปก็จะทราบว่าดวงอาทิตย์กำลังส่องแสงอยู่

สาส์นของพระบ็อบครั้งแรกได้ส่งไปให้ประชาชนของประเทศอิหร่าน แต่ชาวมุสลิมของประเทศอื่นยังไม่ทราบว่าองค์พระศาสดาผู้มาตามคำสัญญาได้เสด็จมาแล้ว ดังนั้นเมื่อมุสลิมจำนวนหลายพันคนจากทั่วประเทศได้มารวมกันในวันศุกร์เพื่อเคารพบูชา พระบ็อบก็ได้เสด็จดำเนินไปยังที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของศาสนาอิสลามเพื่อที่จะบอกพวกเขาว่าจุดมุ่งหมายของการมาเคารพบูชาวันนี้ พระองค์คือพระศาสดาผู้มาตามคำสัญญานั้นแล้ว ไม่มีใครฟังพระองค์ แต่นั้นพระบ็อบก็ได้ทำหน้าที่ประกาศพระองค์อย่างสมบูรณ์ที่สุดแล้ว

เมื่อพระบ็อบได้กลับไปสู่บ้านเกิดของพระองค์ พระองค์ทรงได้พบทหารกลุ่มหนึ่งมาจับกุมพระองค์ เพราะนักบวชผู้คลั่งไคล้ไม่ต้องการที่จะให้ศาสนาใหม่นี้แพร่กระจายไป พวกนักบวชบ้าคลั่งเหล่านี้จึงพยายามทุกวิถีทางที่จะดับแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งกำลังเผาผลาญอยู่ในอกของพระบ็อบ จากวันนั้นพระบ็อบจึงได้รับความลำบากอย่างแสนสาหัส ชีวิตอันแสนสั้นและรุ่งเรืองของพระองค์ต้องมาอยู่ในคุกหลังจากที่พระองค์ได้ทำการประกาศศาสนาของพระองค์แล้ว สองครั้งที่พระองค์ถูกจับเข้าคุกที่สร้างอยู่บนภูเขานั่นและและเป็นเขตหวงห้าม แต่ไม่มีโซ่หรือคุกกี้ที่จะกีดขวางการเรียกร้องของพระผู้เป็นเจ้าไม่ให้แพร่กระจายไปได้ เมื่อตอนที่พระบ็อบอยู่ในคุกศาสนิกชนผู้ซื่อสัตย์ของพระองค์ก็ได้แพร่กระจายสาส์นของพระองค์ไปทั่วประเทศ ช่วง

ระหว่างเวลาอันน้อยนิดนั้นประชาชนจำนวนมากได้ยอมมอบกายถวายชีวิตของพวกเขาแก่ศาสนาของพระองค์

เมื่อครั้งที่พวกเขาตัดสินใจฆ่าพระองค์นั้น พระบ็อบยังเป็นหนุ่มผู้มีอายุเพียง 31 พรรษาเท่านั้น พระบ็อบทรงทราบว่าพระองค์จะได้รับการทรมานในวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงยินดีที่จะสละชีวิตของพระองค์เพื่อประชาชนชาวโลกจะได้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายแห่งชีวิตแล้วจะได้หันไปสู่อำนาจและอาณาจักรอันนิรันดร์ของพระองค์ วันแห่งการเสียดสละเพื่อเพื่อนมนุษย์คือวันที่ 9 กรกฎาคม 2393 ในตอนเช้าเจ้าหน้าที่ผู้ที่มีความรับผิดชอบกับการประหารชีวิตพระบ็อบได้เข้าไปหาพระองค์ในคุก พระบ็อบทรงกำลังดำรงศรัทธาอยู่กับศาสนิกชนของพระองค์ผู้หนึ่งซึ่งกำลังจับบันทึกคำสอนของพระองค์ครั้งสุดท้าย เจ้าหน้าที่ได้บอกกับพระองค์ว่าถึงเวลาประหารชีวิตพระองค์แล้ว ทหารเตรียมพร้อมอยู่ที่จัตุรัสกลางเมืองเพื่อรอคำสั่ง พระบ็อบตรัสว่าพระองค์จะต้องสนทนากับสาวกของพระองค์เสร็จก่อน ทางเจ้าหน้าที่จึงได้หัวเราะและพูดว่านักโทษจะเลือกกระทำตามปรารถนาไม่ได้ ขณะที่พระบ็อบถูกนำตัวไปนั้น พระองค์ตรัสว่าไม่มีอำนาจใดในโลกที่จะทำอันตรายพระองค์ได้จนกว่าพระองค์จะปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์เสร็จสมบูรณ์ในโลกแล้ว และเมื่อจบในสิ่งที่พระองค์ปรารถนาจะพูดแล้วเจ้าหน้าที่ไม่ได้ให้ความสนใจได้นำตัวพระบ็อบไปยังจัตุรัสกลางเมือง ครั้งนี้สาวกคนหนึ่งของพระบ็อบเป็นชายหนุ่มชื่อ โมฮัมมัด อาลี ซูนูซี ได้เฝ้าเข้าไปและทอดตัวลงที่ฝ่าพระบาทของพระศาสดาอันเป็นที่รักของเขา ขออนุญาตที่จะตายพร้อมกับพระองค์ เจ้าหน้าที่ก็พยายามที่จะกระชากเขาออกไปแต่ โมฮัมมัด อาลี ซูนูซี ก็ร้องให้วิ่งวอนจนกระทั่งเขาได้รับการนำตัวไปด้วย

ณ จัตุรัสกลางเมืองที่ซึ่งทหารกำลังคอยที่จะยิงพระบ็อบ ผู้ชนได้มารวมกัน ณ ที่นั้น พวกเขาทุกคนจ้องมองพระบ็อบและสาวกหนุ่มของพระองค์ซึ่งถูกมัดในลักษณะที่ศีรษะของสาวกได้ชบอยู่ที่หน้าอกของพระผู้เป็นที่รักของเขา แล้วนาฬิกาความระทึกใจก็มาถึง เสียงกลองเสียงแตรดังขึ้น ทันทีที่เสียงแตรสังข์เงียบหายไป คำสั่งอันน่าสะพรึงกลัวก็ดังขึ้นว่า “ยิงได้” ทหารจำนวนมากพร้อมคนจึงได้เล็งกระสุนปืนยิงกราดไป ควันปืนก็กระจายไปทั่วบริเวณนั้นกลิ่นดินปืนฟุ้งอยู่ในอากาศ หลังจากนั้นสักครู่เมื่อควันปืนหายไปก็เกิดสิ่งมหัศจรรย์ขึ้น บริเวณนั้นไม่มีร่องรอยของพระบ็อบเหลืออยู่ เห็นแต่สาวกผู้ซื่อสัตย์ของพระองค์ยืนอยู่ที่นั่นโดยไม่ได้รับอันตรายแต่อย่างใด ต่างคนต่างก็ไม่รู้ว่าจะคิดอย่างไร หลายคนก็พูดขึ้นว่าเกิดสิ่งมหัศจรรย์ขึ้นแล้วและพระบ็อบก็ได้เสด็จไปสู่สวรรค์แล้ว ทหารกลุ่มที่ทำหน้าที่ยิงและผู้บังคับบัญชาพวกเขาไม่เคยเห็นปรากฏการณ์มหัศจรรย์เช่นนี้มาก่อน ได้มีการส่งเจ้าหน้าที่ไปทั่วทุกทิศเพื่อค้นหาตัวพระบ็อบ เจ้าหน้าที่ชุดเดิมที่ได้นำตัวพระบ็อบออกจากห้องขังได้มาพบพระองค์กำลังนั่งอยู่อย่างสงบตรงที่เดิม กำลังที่จะเสร็จการกล่าวคำสนทนาของพระองค์ซึ่งได้ถูกขัดจังหวะอย่างกะทันหันหันมาก่อน พระบ็อบได้หันพระพักตร์ไปยังเจ้าหน้าที่พร้อมกับยิ้มแล้วตรัสว่าภารกิจของพระองค์ที่พึงกระทำในโลกได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว และตรัสว่าพระองค์พร้อมที่จะพลีชีพของพระองค์เพื่อพิชิตชัยข้อเท็จจริงศาสนาของพระองค์

พระบ็อบจึงได้ถูกนำตัวไปยังจตุรศกกลางเมืองอีกครั้งหนึ่ง แต่ผู้บังคับบัญชาของทหารชุดที่ทำหน้าที่ยิงก็ได้ปฏิเสธในการทำการประหารชีวิตพระองค์ เขาได้นำทหารของเขาออกจากจตุรศกกลางเมืองพร้อมกันนั้นก็ได้ปฏิญาณตนว่าจะไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้เขาทำการปลงชีวิตของนักบุญหนุ่มผู้บริสุทธิ์ผู้นี้ได้ ทหารอีกกองหนึ่งก็ได้ดำเนินการประหารชีวิต ในครั้งนี้กระสุนปืนจำนวนหลายร้อยนัดได้ยิงปรูปร่างของพระบ็อบและสาวกผู้ซื่อสัตย์ของพระองค์ไปทั่วเหลือเพียงพระพักตร์อันงดงามของพระองค์เท่านั้นที่ได้รับบาดเจ็บจากกระสุนปืน ยังคงมีรอยยิ้มแสดงถึงความสุขสันต์ของผู้ที่ได้สละชีวิตเพื่อการประกาศการเริ่มต้นของศักราชใหม่แก่มนุษยชาติ

พระบ็อบเป็นองค์พระศาสนทูตที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ในพระนิพนธ์ของพระองค์ทุกเล่มพระองค์ได้ตรัสว่า จุดมุ่งหมายอันสำคัญของการเสด็จมาของพระองค์คือเพื่อที่จะนำเอาชาวดีว่าในไม่ช้าจะมีองค์พระศาสดาผู้มาตามคำสัญญาของทุกคนจะปรากฏขึ้น

พระองค์ทรงเตือนศาสนิกชนของพระองค์ให้ระวังมิฉะนั้นแล้วพวกเขาอาจจะจำ “พระเจ้าที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะเปิดเผย” ไม่ได้ พระองค์ตรัสว่าพวกเขาควรระวังภัยทุกสิ่งทุกอย่างแล้วควรปฏิบัติตามพระองค์ในทันทีที่พวกเขาได้รับสำเนาของพระองค์ พระบ็อบทรงนิพนธ์บทสวดอธิษฐานมากมายที่เป็นการขอความกรุณาต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ชีวิตของพระองค์เองนั้นได้ยอมแล้วที่จะอุทิศให้แก่พระเจ้าผู้เป็นที่รักแห่งจิตใจของพระองค์ พระเจ้า “ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะเปิดเผย” พระองค์ยังได้ตรัสพาดพิงในพระนิพนธ์ของพระองค์เกี่ยวกับกฎระเบียบของพระบาฮาอูลลาห์ แล้วยังตรัสว่า “เป็นการดีแก่ผู้ที่จะปฏิบัติตามพระบาฮาอูลลาห์”

บทสวดอธิษฐานของพระบ็อบได้รับคำตอบแล้ว และคำมั่นสัญญาของพระองค์ก็เป็นจริง 19 ปี หลังจากการประกาศศาสนาของพระองค์แล้ว พระบาฮาอูลลาห์ได้ทรงประกาศขึ้นอย่างเปิดเผยว่าพระองค์คือองค์พระศาสดาผู้มาตามคำสัญญา มาตามคำทำนายขององค์พระศาสนทูตของพระเจ้าในยุคสมัยอดีต

พระบาฮาอุลลาห์

วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2406 พระบาฮาอุลลาห์ทรงประกาศแก่ชาวโลกว่า “พระคัมภีร์ที่ได้ประกาศถึงจุดมุ่งหมายและคำมั่นสัญญาขององค์พระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้ามาตั้งแต่สมัยโบราณ รวมทั้งความปรารถนาขององค์พระศาสดาของพระองค์ที่ทรงยึดมั่นมากที่สุด เวลานี้ได้ถูกนำมาเปิดเผยแก่มนุษย์แล้ว” เมื่อตอนที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงได้ประกาศข่าวอันเป็นที่น่ายินดีนี้ พระองค์ทรงเป็นนักโทษอยู่ในกำมือของกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจ 2 พระองค์ พระองค์ทรงถูกเนรเทศไปที่อัคคา “ดินแดนที่โดดเดี่ยวที่สุด”

ประมาณ 45 ปีก่อนการประกาศนี้ พระบาฮาอุลลาห์ทรงถือกำเนิดในบ้านของเสนาบดีผู้มีชื่อเสียงของราชวงศ์อิหร่านผู้หนึ่ง ตั้งแต่สมัยที่พระองค์ทรงเยาว์วัย ทุกๆ คนสังเกตเห็นว่า พระบาฮาอุลลาห์นั้นต่างไปจากเด็กคนอื่นๆ แต่ก็ไม่มีใครทราบความจริงว่าเด็กชายที่แปลกคนนี้ได้ค่อยๆ เปลี่ยนโฉมชะตาชีวิตของมวลมนุษยชาติไปอย่างสิ้นเชิง เมื่อตอนที่พระองค์อายุได้ 14 พรรษา พระบาฮาอุลลาห์ทรงมีชื่อเสียงในสำนักราชวังในเรื่องการเรียนและความเฉลียวฉลาด เมื่อพระองค์อายุได้ 22 พรรษา บิดาของพระองค์ได้เสียชีวิต ทางรัฐบาลปรารถนาที่จะได้พระองค์สืบทอดตำแหน่งงานแทนบิดาของพระองค์ พวกเขาคิดว่าชายหนุ่มที่มีพรสวรรค์ผู้นี้จะเป็นเสนาบดีที่ดีคนหนึ่ง แต่พระบาฮาอุลลาห์ไม่ทรงคิดที่จะเสียเวลาของพระองค์ในการจัดการภารกิจทางโลก พระองค์ทรงเป็นคนของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ไม่ทรงสนพระทัยในความเป็นอยู่อย่างราชาซึ่งมีคนเสนอให้พระองค์ พระองค์เสด็จออกจากราชวังและจากเสนาบดีเพื่อที่จะไปตามทางของพระองค์ตามที่พระผู้เป็นเจ้ากำหนดให้

เมื่อพระบ็อบประกาศศาสนาของพระองค์ พระบาฮาอุลลาห์มีอายุเพียง 27 พรรษา พระองค์ทรงยอมรับพระบ็อบว่าเป็นองค์พระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าทันที และในที่สุดพระองค์ก็ทรงเป็นศาสนิกชนผู้หนึ่งในจำนวนศาสนิกชนผู้มีชื่อเสียงและมีอำนาจที่สุดของพระบ็อบ

เวลานั้นทางรัฐบาลและนักบวชผู้คลั่งไคล้ก็ได้กลั่นแกล้งศาสนิกชนของพระบ็อบ พระบาฮาอุลลาห์ก็ไม่ได้รับการยกเว้นแต่อย่างใด พระองค์ถูกจำคุกถึง 2 ครั้ง และมีอยู่ครั้งหนึ่งพระองค์ถูกเขียนอย่างรุนแรงด้วยแส้และไม่ตะพดจนกระทั่งพระบาททั้ง 2 ข้างของพระองค์โลหิตไหล 9 ปีหลังจากการประกาศตนของพระบ็อบ พระบาฮาอุลลาห์ก็ถูกจับตัวเข้าคุกมืด ห้องใต้ดินที่นรกแล้วแห่งนี้ไม่มีหน้าต่างไม่มีทางออก เว้นเสียแต่ประตูซึ่งเป็นทางเข้า ในคุกมืดแห่งนี้พระบาฮาอุลลาห์ถูกจำคุกอยู่กับนักโทษฆ่าคนตาย พวกขโมย ปล้นสดมภ์ รวมทั้งนักโทษคดีอื่นอีก 150 คน ไซที่คล้องพระศอกของพระองค์หนักเสียจนกระทั่งพระองค์เงยศีรษะไม่ขึ้น ในคุกแห่งนี้พระบาฮาอุลลาห์ได้รับความทุกข์ทรมายาวนานถึง 4 เดือน แต่ในคุกมืดแห่งนี้แสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าได้ส่องเข้าไปในดวงจิตของพระองค์ พระองค์ทรงนิพนธ์ไว้ว่าคืนหนึ่งในฝันของพระองค์ พระองค์ทรงได้ยินคำพูดที่สั้นคร่าวมาจากทุกทางว่า “แท้จริงแล้ว เราจะประทานชัยชนะให้แก่เจ้าโดยตัวของเจ้าเองและด้วยปากกาของเจ้า”

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงทราบทุกขุทธรณ์อย่างแสนสาหัสเพื่อประโยชน์ของเรา และเพื่อประโยชน์ของลูกหลานภายภาคหน้า พระองค์ทรงถูกล่ามโซ่รอบพระศอกของพระองค์ก็เพื่อให้เรามีอิสระพ้นจากโซ่หรือล่ามแห่งอคติ ความไม่รู้จักถอดถ่วง ความเป็นศัตรูกัน

ในที่สุดพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชและครอบครัวของพระองค์ได้ถูกริบทรัพย์สมบัติที่ตกทอดมา และมีคำสั่งให้เนรเทศออกนอกประเทศ พวกเขาถูกเนรเทศไปยังกรุงแบกแดดในฤดูหนาวจัด ถนนหนทางที่ต้องผ่านเป็นเทือกเขาของประเทศอิหร่านซึ่งมีหิมะหนาที่บดและน้ำแข็งตกปกคลุมตามพื้นดิน พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชและพระราชนัดดาทั้งหลายของพระองค์ต้องเดินไปสู่จุดหมายปลายทางเป็นระยะทางหลายร้อยไมล์ โดยที่พวกเขาไม่มีเครื่องนุ่งห่มที่เหมาะสมจึงทำให้การเดินทางมีความลำบากมากขึ้น ในที่สุดพวกเขาก็ได้ไปถึงกรุงแบกแดด แต่ทว่าความทุกข์ทรมานของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชมิได้สิ้นสุดที่เมืองแห่งนั้น แต่อย่างไรก็ตามพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชหาได้เกรงกลัวต่อความทุกข์ทรมานและความยากลำบากไม่ พระองค์เคยใช้ชีวิตอย่างสำราญในราชวังกษัตริย์ของประเทศอิหร่าน พระองค์ทรงเตรียมพร้อมที่จะทนต่อความทุกข์ทรมานทุกรูปแบบตามแนวทางของพระเจ้า

ในไม่ช้าชื่อเสียงของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชก็ได้เลื่องลือไปทั่วกรุงแบกแดดและเมืองอื่นๆ ของประเทศอิรัก ประชาชนมากมายได้มุงอยู่ที่ประตูของนักโทษผู้ถูกเนรเทศนี้เพื่อที่จะขอรับพระพรจากพระองค์ ศาสนิกชนของพระบ็อบได้มาห้อมล้อมพระองค์ที่วสุวัตติของประเทศอิหร่าน และประเทศอิรักเพื่อขอคำแนะนำและกำลังใจ แต่ก็ยังมีบางคนเกิดความอิจฉาต่อชื่อเสียงของพระองค์ คนพวกนี้เช่น ยายะน้องชายของพระองค์เองซึ่งเคยอยู่ภายใต้การดูแล และการนำทางของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ยายะคิดว่าเขาอาจจะเป็นที่ยอมรับในฐานะผู้นำถ้าหากว่าเขากล่าวปฏิญาณตนต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชได้ เพราะว่าศาสนิกชนของพระบ็อบจะให้ความนับถือเขา เขาไม่ทราบว่าจะกำลังจะประสบเคราะห์กรรมในการที่เขาหันหลังให้กับองค์พระศาสนทูตของพระเจ้า เพราะว่ามีองค์พระศาสนทูตปรากฏขึ้น มีแต่เพียงผู้ที่ยอมรับเป็นผู้รับใช้พระองค์เท่านั้นที่จะรอความหวังในความยิ่งใหญ่แห่งความสัจจริงให้ได้ แม้แต่ญาติพี่น้องที่ใกล้ชิดของพระองค์ก็ไม่มีการยกเว้น เพราะว่าองค์พระศาสนทูตของพระเจ้าเป็นเจ้าทรงแยกออกจากมนุษย์อื่นๆ ซึ่งมีสถานะที่ไม่มีผู้ใดจะร่วมได้ องค์พระศาสนทูตอื่นๆ ในอดีตก็เคยทรงมีพี่น้องญาติมิตรเดียวกัน แต่ว่าชื่อเสียงของเขาเหล่านั้นตอนนั้นก็ถูกลืมไปจดหมดสิ้น

การสร้างเรื่องของยายะเป็นเหตุให้เกิดความแตกแยกกันในบรรดาศาสนิกชนของพระบ็อบและเรื่องนี้ก็ทำให้พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชเสียใจ ในคืนวันหนึ่งโดยไม่มีใครบอกให้ใครรู้ พระองค์ได้หนีออกจากบ้านแล้วเสด็จไปยังภูเขาคอร์ดีสเตนท์ พระองค์ทรงใช้ชีวิตสันโดษเป็นเวลา 2 ปี อยู่บนภูเขาแห่งนี้ใช้เวลาทั้งหมดของพระองค์ในการสวดอธิษฐานและทำสมาธิ พระองค์อยู่ในถ้ำเล็กๆ แห่งหนึ่ง และดำรงชีวิตอยู่ด้วยอาหารพื้นๆ ไม่มีใครรู้จักชื่อของพระองค์ ไม่มีใครรู้ว่าพระองค์มาจากไหน ไม่ช้าเปรียบเหมือนกับดวงจันทร์ในคืนที่มีดมิด แสงสว่างของพระองค์ได้ส่องไปทั่วภูเขาคอร์ดีสเตนท์ และทุกๆ คนก็ได้ยินเกี่ยวกับ “พระเจ้าไรนาม” ครั้งนี้ครอบครัวและมิตรสหายของพระองค์ในกรุงแบกแดดทุกคนเศร้าเสียใจกับการจากไปของพระองค์ ซึ่งไม่ทราบว่าจะอยู่ที่

แห่งใด แล้วเขาเหล่านั้นก็ได้ยินเกี่ยวกับ “พระผู้ไถ่บาป” บ่อยขึ้น นักบุญผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ซึ่งได้รับความรู้โดยพระผู้เป็นเจ้าประทานให้แก่พระองค์ ราชบุตรของพระบาฮาอุลลาห์ชื่อ พระอับดุลบาสา ทราบทันทีว่าท่านผู้นี้จะเป็นใครอื่นไปไม่ได้นอกเสียจากพระบิดาอันเป็นที่รักของพระองค์ พระองค์ได้ส่งสาส์นและสาส์นพิเศษไปวิงวอนให้พระองค์กลับมาเพราะไม่เพียงแต่ครอบครัวของพระองค์เองเท่านั้นที่ได้รับความทุกข์ทรมานจากการหายไปของพระองค์แต่ยังมีบรรดาศาสนิกชนของพระบ็อบอีกด้วยที่พลอยได้รับความลำบาก

ดังนั้นหลังจากได้ใช้เวลาในการสวดอธิษฐานและทำสมาธิถึง 2 ปี พระบาฮาอุลลาห์ก็ได้เสด็จกลับไปยังกรุงแบกแดด และในการเสด็จกลับมาของพระองค์ได้นำความปลาบปลื้มให้แก่ศาสนิกชนของพระบ็อบเป็นอย่างยิ่ง มีเพียงแต่บุคคลที่โกรธเคืองกับการเสด็จกลับมาของพระองค์นั้นอันได้แก่ นักบวชผู้คลั่งไคล้มีตรัสหายที่ทรยศ รวมทั้งน้องชายที่อิจฉายายะ นักบวชผู้คลั่งไคล้ไม่ต้องการให้พระบาฮาอุลลาห์พักอยู่ในกรุงแบกแดด เพราะว่าพระองค์จะอยู่ใกล้กับสถานศักดิ์สิทธิ์ของชาวมุสลิม และผู้มาแสวงบุญที่จะมายังสถานที่เหล่านี้จะถูกรบกวน และความบุคลิกภาพของพระบาฮาอุลลาห์ดึงดูดไป นักบุญผู้คลั่งไคล้เหล่านี้ได้มีการร้องทุกข์อยู่ตลอดเวลาจนกระทั่งทางคณะรัฐบาลอิหร่านได้เข้าร่วมมือกับคณะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของอาณาจักรเตอร์กี ย้ายพระบาฮาอุลลาห์ไปอยู่ที่ห่างไกลออกไปอีกคือเมืองอิสตันบูล ก็ได้เกิดเหตุการณ์เดียวกันนี้ที่อิสตันบูลอันเป็นที่ประทับของตำแหน่งหัวหน้าศาสนาโมฮัมหมัดมุสลิม เนื่องจากความรอบรู้อันกว้างขวางของพระองค์และความมีเสน่ห์ในตัวก็ได้ดึงดูดความสนใจของคนเป็นจำนวนมาก “เราจะอยู่อิสตันบูลต่อไปไม่ได้” นี่เป็นคำพูดของนักบวชผู้คลั่งไคล้ ดังนั้นอีกครั้งหนึ่งที่พระองค์ถูกส่งตัวไปยังเมืองที่เล็กกว่าชื่อว่าเอเดรียโนเปิล จากที่นั่นพระองค์ก็ถูกเนรเทศอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ให้ไปยังเมืองอัคคาในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเคยเป็นอาณานิคมลงโทษซึ่งจัดไว้ให้พวกนักโทษทั้งหลาย พวกเขาโหม่ พวกปล้นสดมภ์ การกักขังสิ่งมีชีวิตที่แสนทุกข์ทรมานลำบาก เป็นสถานที่น่ากลัว ใน 2-3 วันแรกหลังจากการมาถึงของพวกเขาแม้แต่น้ำก็ไม่ให้พระบาฮาอุลลาห์ ครอบครัวและมิตรสหายของพระองค์ ความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสของพระบาฮาอุลลาห์ที่เมืองอัคคาเสียจนไม่อาจจะพรรณนาได้ในตอนแรก พระองค์ถูกจำขังในห้องโดดเดี่ยวที่ซึ่งแม้แต่ราชบุตรของพระองค์ก็อนุญาตให้เข้าพบไม่ได้ พระองค์ไม่ได้รับความสะดวกหลายอย่างและถูกตัดรูฝ้าคลุมอยู่ทั้งวันทั้งคืน ที่เมืองอัคคาพระองค์ได้ส่งสาส์นอันมีชื่อของพระองค์ไปยังกษัตริย์ และนักปกครองผู้มีอำนาจที่สุดในยุคสมัยของพระองค์ ขอร้องให้พวกเขาปรับปรุงสภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื้อเพลิงพระบัญญัติของกษัตริย์แห่งกษัตริย์ ไม่มีใครนอกเสียจากองค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าที่จะกล้าส่งสาส์นให้กับบุคคลที่จับพระองค์เข้าคุก เหมือนกับที่กษัตริย์ส่งสาส์นให้แก่ขุนนางของพระองค์

พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงยกธงชัยแห่งสันติภาพโลกความเป็นภราดรภาพจากกำแพงคุกของพระองค์ แม้มีอำนาจทั้งหลายในโลกได้รวมเอากำลังของพวกเขาต่อต้านพระองค์ พระองค์ก็จะทรงชนะต่อทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนดังที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงให้สัญญาไว้กับพระองค์ในความฝัน สาส์นของพระบาฮาอุลลาห์ได้ชักนำจิตใจของคนจำนวนหลายพันคน และหลายคนก็ได้สละชีวิตของเขาแก่ศาสนาของพระองค์ ด้วยอำนาจแห่ง

พระวอณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า และด้วยการอุทิศของศาสนิกชนของพระบาฮาอุลลาห์ เวลานี้ประชาชนหลายแสนคนซึ่งครั้งหนึ่งเคยถูกแบ่งแยกกันด้วยชื่อต่างๆ ได้กลายเป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันแล้ว

แม้ว่าพระบาฮาอุลลาห์จะถูกส่งตัวไปยังเมืองอัคคาในฐานะนักโทษตลอดชีวิต แต่พระองค์ทรงเลือกที่จะไปจากเมืองบ่อมแห่งนั้น 9 ปีหลังจากการมาถึงของพระองค์ เวลานี้ด้วยบุคลิกอันมีเสน่ห์ของพระองค์ได้สร้างมิตรไมตรีกับทุกคนที่อยู่รอบข้างพระองค์ แม้แต่ผู้คุมนักโทษผู้ใจแข็งก็ตาม ไม่มีใครคัดค้านต่อการออกจากคุกของพระองค์ พระบาฮาอุลลาห์ทรงใช้ช่วงชีวิตที่เหลือของพระองค์อาศัยอยู่นอกเมืองอัคคาที่ซึ่งพระองค์ได้ถึงแก่นิพพานไปสู่อาณาจักรสวรรค์ของพระองค์ วันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2435

ศาสน์ของพระบาฮาอุลลาห์ได้แพร่สะพัดไปทั่วทุกภาคของโลก จากดินแดนศักดิ์สิทธิ์ซึ่งได้ทำนายไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ในอดีตคัมภีร์ศาสนาพุทธดินแดนศักดิ์สิทธิ์ได้กล่าวถึงว่าเป็นแดนสวรรค์ตะวันตก เป็นที่จุติของพระศาสดาผู้มาตามคำสัญญา พระศรีอารย สำหรับชาววิวก์คือ “ดินแดนแห่งคำสัญญาที่ซึ่งบัพัญญุตินของพระผู้เป็นเจ้าจะบังเกิดแก่ชาวโลกอีกครั้งหนึ่ง ชาวคริสเตียนและชาวมุสลิมก็จะได้รับคำทำนายมหัศจรรย์เกี่ยวกับสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ด้วย ซึ่งเคยเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขามาแล้วเป็นเวลาหลายร้อยปีตั้งแต่ครั้งที่พระบาฮาอุลลาห์ถูกเนรเทศไปยังเมืองอัคคา ดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาต่างๆ ในยุคอดีตก็ได้กลายเป็นศูนย์กลางศาสนาบาไฮแห่งโลกด้วย”

พระบาฮาอุลลาห์ คือ องค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งการเสด็จมาของพระองค์นั้นได้มีการทำนายไว้แล้วจากพระศาสดาต่างๆ ในอดีต ศาสนาต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้าทุกยุคทุกสมัยมีแนวทางไปสู่ทิศทางเดียวกัน และสั่งสอนเป้าหมายเดียวกันเหมือนกับศาสนาบาไฮ ศาสนานั้นก็เหมือนกับแม่น้ำหลายสายที่ไหลไปสู่มหาสมุทร แม่น้ำแต่ละสายได้ไหลเข้าไปสู่น้ำที่หลายพันไร่ แต่ถ้าเป็นแม่น้ำสายเดียวก็จะกว้างใหญ่และมีกำลังเหมือนกับมหาสมุทร เพราะวามหาสมุทรเป็นที่ชุมนุมของแม่น้ำทั้งหลาย ในชุมชนบาไฮศาสนิกชนผู้นับถือศาสนาทั้งหลายก็มาพบกันรวมกันเป็นอันหนึ่งเดียวกัน แม้ว่าพวกเขาจะมาจากทั่วทุกมุมโลก ตอนนีเขาก็ได้ร่วมจับมือกันเป็นพี่น้องขนาดใหญ่บนพื้นฐานศาสนาเดียวกัน

สายน้ำของแม่น้ำต่างๆ ได้ผสมกลายเป็นอันเดียวกันในเมื่อสายน้ำเหล่านั้นไหลลงสู่มหาสมุทรแห่ง
ธรรม

พระปฏิญญา

พระอับดุลบาฮา

พระบาฮาอูลลาห์ทรงเป็นเทพสถาปนิก พระองค์ทรงเขียนโครงการได้อย่างวิเศษเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของมนุษยชาติ พระองค์ทรงวางรากฐานแห่งโครงสร้างอันศักดิ์สิทธิ์นี้และได้ทรงรวบรวมแต่วัตถุสิ่งของที่จำเป็นไว้ แต่ใครหะที่จะเป็นผู้ขุดขุโครงสร้างอันวิเศษนี้ไว้หลังจากพระบาฮาอูลลาห์ได้จากเราไป ที่จริงแล้วโครงการของพระองค์นั้นได้เสร็จสมบูรณ์แล้ว แต่ถึงกระนั้นโครงการที่สมบูรณ์แบบก็จะต้องตกทอดให้แก่บุคคลผู้เพียบพร้อมไปด้วยคุณสมบัติ มิฉะนั้นแล้วการก่อสร้างก็อาจจะพังทลายลง จุดสำคัญไม่ได้อยู่ที่โครงการที่สมบูรณ์แบบหรือไม่ได้อยู่ที่รากฐานอันแข็งแกร่งของอาคารถ้าหากว่าอาคารหลังนั้นไม่ได้อยู่ในความดูแลของบุคคลผู้มีความสามารถ การก่อสร้างก็อาจจะสร้างขึ้นผิดไปจากโครงการที่สถาปนิกได้วางไว้

เมื่อพระบาฮาอูลลาห์ได้เสด็จปรินิพพาน พระองค์ได้ทรงทิ้งพินัยกรรมแห่งแผนการของพระผู้เป็นเจ้าให้อยู่ในมือของราชบุตรของพระองค์ พระองค์ทรงแต่งตั้งพระอับดุลบาฮาเป็นเสมือนศูนย์กลางแห่งพระปฏิญญาของพระองค์ และพระองค์ยังทรงขอให้ศาสนิกชนของพระองค์หันไปสู่อับดุลบาฮาเพื่อขอคำแนะนำ

คำว่าอับดุลบาฮาหมายถึง ผู้รับใช้ของพระบาฮาอูลลาห์พระองค์ทรงเป็นราชบุตรองค์โตของพระบาฮาอูลลาห์ ทรงสมภพเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2387 ซึ่งเป็นคืนที่พระบ็อบทรงประกาศศาสนาของพระองค์ ราชบุตรผู้มีบารมีก็ถือกำเนิดขึ้นที่บ้านมงคลในเวลาฤกษ์ดี

พระอับดุลบาฮามีอายุเพียง 8 ปีเท่านั้น เมื่อตอนที่พระบาฮาอูลลาห์ถูกจับเข้าคุกมีดอันน่ากลัว จากปลุมนวัย พระองค์ทรงเต็มใจที่จะร่วมทุกข์ทรมานกับพระบิดาอันเป็นที่รักของพระองค์ พระองค์ได้ร่วมเดินทางกับพระบาฮาอูลลาห์ด้วยความยากลำบากจากกรุงเตหะรานไปยังกรุงแบกแดด และทรงใช้ชีวิตในคุกและการถูกเนรเทศนานถึง 40 ปี ในที่สุดเมื่อพระอับดุลบาฮาได้รับอิสระพระองค์ก็ทรงมีอายุมากแล้ว แต่ด้วยความรักในพระผู้เป็นเจ้าทำให้พระองค์มีความสุขแม้ว่าจะอยู่ในช่วงชีวิตแห่งยามมืดมนก็ตาม พระองค์ทรงได้รับความสุขทางจิตวิญญาณอย่างเหลือล้น ซึ่งแม้แต่คุกอันเลวร้ายก็ไม่อาจจะต้านทานได้ พระอับดุลบาฮาปรารถนาที่จะให้เราได้รับความสุขเช่นเดียวกับพระองค์ด้วย พระองค์ทรงกล่าวว่า

“ความสุขมีอยู่ 2 อย่าง คือสุขกายกับสุขใจ ความสุขทางกายนั้นมีขอบเขตจำกัด ซึ่งจะอยู่ได้นานที่สุด อาจจะเป็น 1 วัน 1 เดือน หรือ 1 ปี ซึ่งไม่มีผล ส่วนความสุขทางจิตวิญญาณนั้นถ้าเกิดขึ้นในจิตของผู้ใดแล้วด้วยความรักของพระผู้เป็นเจ้าจะทำให้บุคคลนั้นยอมรับเอาคุณธรรมและความดีงามต่างๆ ทางโลกของมนุษยชาติ เพราะฉะนั้นขอจงมีความพยายามอย่างที่สุดเพื่อที่จะจุดดวงประทีปแห่งจิตใจด้วยประทีปของพระผู้เป็นเจ้า

หมัด อาลี ได้รายงานไปว่าพระอับดุลบาฮากำลังสร้างป้อมค่าย ซึ่งชาวนี้นำให้รัฐบาลของเตอร์กีส่งกรรมการชุดพิเศษไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์เพื่อทำการสอบสวนเรื่องราว โมฮัมหมัด อาลี ประสบความสำเร็จในการให้สินบนนายพลหัวหน้ากรรมการที่ได้ส่งรายงานเท็จเกี่ยวกับพระอับดุลบาฮาไปยังรัฐบาลเตอร์กี

ขณะที่พระอับดุลบาฮากำลังอุทิศเวลาแห่งชีวิตของพระองค์แก่การรับใช้พระศาสนา ธรรมลิขิตอันงดงามซึ่งได้หลั่งออกมาจากปลายปากกาของพระองค์ได้นำความยินดีและแรงดลใจให้แก่บาไฮศาสนิกชนในโลก พระองค์ทรงนำทางและเร่งก้าวฝีเท้าไปตามแนวทางแห่งการรับใช้ต่อศาสนาของพวกเขา เมื่อพระองค์ทรงว่างจากการนิพนธ์ ท่านนายก็ทรงยุ่งกับการไปเยี่ยมคนป่วย หาสิ่งจำเป็นแก่คนยากจนจากเงินในถุงชาตๆ ของพระองค์ พระองค์ก็หิบบ่นให้แกผู้อื่น ไม่มีคนใดที่จะออกไปจากประตูบ้านของท่านนายอย่างผิดหวัง

พระอับดุลบาฮาไม่ทรงสนใจต่อคณะกรรมการของข้าราชการที่มาสอบสวนความผิดที่ถูกผู้อื่นใส่ความ พระองค์ โมฮัมหมัด อาลี ได้แสดงความมีฐานะของเขากับคณะกรรมการและเขายังได้แจกจ่ายของขวัญของกำนัลแก่พวกเขาอีกด้วย ก่อนที่พวกเขาจะกลับไป นายพลหัวหน้าซึ่งร่วมอยู่ในคณะกรรมการชุดนั้นได้ให้คำสาบานว่า เขาจะกลับมาแขวนคอพระอับดุลบาฮาที่ประตูเมือง ชาวนีได้นำความยินดีแก่เหล่าศัตรูของท่านนาย ในขณะที่ผู้ที่มีความรักใคร่พระองค์รู้สึกวิตกกังวล มิตรสหายของพระองค์ได้ขอให้พระอับดุลบาฮาหนีไปจากดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ยังคงมีเวลาอยู่ แต่ที่ว่าท่านนายผู้วางใจในพระผู้เป็นเจ้า ไม่รู้สึกวิตกแม้แต่น้อย พระองค์กล่าวว่า

“สำหรับเรานั้นคุณคือความมีอิสระ การกับขังคือศาลที่เปิดเผย ความตกต่ำคือความมีชื่อเสียงเกียรติยศ ความทุกข์ยากคือลาภ และความตายคือชีวิต

นายพลหัวหน้าผู้ซึ่งต้องการจะแขวนศีรษะพระอับดุลบาฮาถูกฆ่าตายในสงครามไม่นานหลังจากที่เขาออกจากดินแดนศักดิ์สิทธิ์ อาณาจักรเตอร์กีเองก็ต้องถูกตีแตก และผู้ปกครองคนใหม่ได้ยกเลิกอำนาจกิจการของรัฐบาล โมฮัมหมัด อาลี และคนอื่นๆ ที่ได้ทำลายพระปฏิญญาของพระบาฮาอูลลาห์ได้เลิกล้มความพยายามที่จะทำร้ายพระอับดุลบาฮา เลิกล้มในการที่จะนำเอาความแตกแยกมาสู่บาไฮศาสนิกชน พวกเขาถูกถอดยศและต้องเลิกแผนอย่างน่าอัศจรรย์ เมื่อเป็นที่รู้กันในหมู่คน

ด้วยการเปลี่ยนรัฐบาลใหม่ พระอับดุลบาฮาจึงได้รับอิสรภาพหลังจากที่ได้ใช้ชีวิตในการถูกจองจำ ในที่สุดท่านนายซึ่งได้รับใช้ศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์อย่างซื่อสัตย์ภายใต้ความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส ก็ได้รับอิสระในการนำและกระจายศาสนของพระบิดาไปยังประชาชนในประเทศต่างๆ บาไฮศาสนิกชนของประเทศตะวันตกได้ขอให้พระองค์เดินทางไปประเทศยุโรปและประเทศอเมริกา แม้ว่าจะทรงแก่ชราและทรงอ่อนแอจากการถูกจำคุกมาเป็นเวลาหลายปี พระอับดุลบาฮาทรงยินดีรับคำเชิญของคนเหล่านั้น

ระหว่างการเดินทางไปประเทศตะวันตกของพระองค์ พระอับดุลบาฮาได้กล่าวแก่ประชาชนหลายพันคนเกี่ยวกับศาสนาบาไฮ บางครั้งพระองค์ได้ไปกล่าวปาฐกถาหลายแห่งในวันหนึ่งๆ มีทั้งบาไฮศาสนิกชนและ

ไม่ใช่บาไฮศาสนิกชนได้เดินทางไกลเพื่อมาเยี่ยมพระองค์ และฟังวณะอันจับใจของพระองค์ ทุกครั้งที่พระองค์ออกไปก็มักจะอยู่กับการสอนศาสนาตั้งแต่เช้าจนถึงค่ำ พระองค์ไม่เคยคิดถึงตนเองแม้ว่าพระองค์จะป่วยเป็นไข้ก็ตาม และมีตรัสหายของพระองค์ได้ขอร้องให้พระองค์พักผ่อน

ในประเทศอเมริกา พระอับดุลบาฮาได้ทรงวางศิลาฤกษ์สถานสักการะของโบสถ์บาไฮในประเทศตะวันตก ซึ่งปัจจุบันนี้อาคารที่สวยงามนี้ได้อุทิศให้แก่ความรุ่งโรจน์แห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า

การเดินทางของพระอับดุลบาฮาในประเทศยุโรปและประเทศอเมริกานั้นได้รับผลดียิ่ง ศาสนาบาไฮได้ตั้งขึ้นอย่างมั่นคงในหลายๆ ประเทศและก่อนที่พระอับดุลบาฮาถึงแก่กรรมภาพ พระองค์ได้ทรงชักนำศาสนิกชนให้นำเอาศาสนานี้ไปยังประเทศอื่นๆ ด้วย

ท่านนายได้มรณภาพในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2464 ห้องพักของพระองค์อยู่ในห้องที่อยู่ติดกับพระสถูปของพระบ็อบอยู่ในอาคารเดียวกัน ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างในช่วงที่พระองค์ยังมีชีวิตอยู่ด้วยตนเอง

พระอับดุลบาฮาเป็นผู้อธิบายศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า เป็นผู้ตีความพระนิพนธ์ของพระบาฮาอูลลาห์ และเป็นบุคคลตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบแห่งศาสนาของพระองค์ พระบาฮาอูลลาห์ทรงขนานนามพระองค์ว่า “ความลึกลับแห่งพระผู้เป็นเจ้า”

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ — ท่านศาสนภิบาล

พระอับดุลบาฮาก็เหมือนกับบิดาอันเป็นที่รักของบาไฮศาสนิกชน เมื่อพระองค์มรณภาพไป บาไฮศาสนิกชนทั่วโลกรู้สึกสลดใจอย่างยิ่ง การรับใช้ของพระอับดุลบาฮาซึ่งนานถึง 30 ปี เป็นช่วงที่บาไฮศาสนิกชนได้เจริญก้าวหน้าภายใต้การนำทางอย่างไม่ผิดพลาดของพระองค์ และพระองค์ได้อบรมความเข้าใจของเขาอย่างลึกซึ้งในคำสอนต่างๆ ของพระบาฮาอูลลาห์ เมื่อพระอับดุลบาฮาได้จากโลกนี้ไปแล้ว บาไฮศาสนิกชนก็เหมือนดังลูกกำพร้าที่ได้สูญเสียผู้ปกครองอันเป็นที่รักของเขาไป ตรงข้ามกับเหล่าศัตรูของศาสนาและผู้ที่ทำลายประเพณีของพระบาฮาอูลลาห์ คิดว่าถึงเวลาแล้วที่พวกเขาจะได้แสดงตัวและดำเนินตามแผนการอันชั่วร้ายของเขา พวกเขาคิดว่าเนื่องจากพระอับดุลบาฮาไม่ได้อยู่ปกป้องรักษาความสามัคคีของบาไฮศาสนิกชนแล้ว จึงเป็นการง่ายที่จะโจมตีศาสนา พวกเขาไม่ทราบว่พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ยอมให้มีการแตกแยกในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของศาสนาของพระองค์ในยุคนี

พระอับดุลบาฮาได้ทรงจัดเตรียมความสามัคคีให้แก่ศาสนิกชนของพระบาฮาอูลลาห์ พระองค์ยังได้วางปฏิญญาอันมั่นคงให้แก่บาไฮศาสนิกชนทั่วทุกมุมโลก พระองค์ได้มอบธรรมลิขิตอันวิเศษไว้เป็นพินัยกรรม ซึ่งในนั้นพระองค์ได้แต่งตั้งหลานชายของพระองค์ ชื่อไซกิ เอฟเฟนดิ เป็นท่านศาสนภิบาลของพระผู้เป็นเจ้า

ด้วยการจากไปของพระอับดุลบาฮา บาบไฮศาสนิกชนจึงต้องสูญเสียบิดาอันเป็นที่รักไป แต่พวกเขา ก็ได้พบพี่ชายที่แท้จริงในท่านไซกิ เอฟเฟนดิ

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ถือกำเนิดในตระกูลดั่งงามของพระอับดุลบาฮา มารดาของท่านเป็นบุตรสาวของพระอับดุลบาฮา และบิดาของท่านเป็นญาติใกล้ชิดของพระบ็อบ พระอับดุลบาฮาเรียกท่านว่า “มุกไร่ค่าที่พิเศษสุดที่ไม่มีอันใดเหมือนซึ่งส่องแสงสว่างออกมาจากทะเลสองแห่งที่กำลังซัดคลื่นกัน” กิ่งไม้อันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้แตกกิ่งก้านออกจากต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ 2 ต้น เพราะว่าในตัวท่านสืบสายโลหิตมาจากพระบ็อบและพระบาฮาอุลลาห์ 2 พระองค์รวมกัน ท่านไซกิ เอฟเฟนดิเติบโตขึ้นภายใต้การเอาใจใส่ดูแลของพระอับดุลบาฮาโดยตรง ซึ่งไม่มีผู้ใดทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับสถานะที่พระอับดุลบาฮา กำลังเตรียมไว้สำหรับท่านแม้ว่าจะมีสัญลักษณ์แห่งความยิ่งใหญ่ในตัวท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ก่อนที่พระอับดุลบาฮาจะมรณภาพก็ตาม มีบาไฮศาสนิกชนชาวอเมริกาผู้หนึ่งเคยเขียนจดหมายไปให้ท่านนายถามว่า เธอ นั้นมีความเข้าใจคำทำนายข้อหนึ่งที่ได้อ้างไว้ ในคัมภีร์ไบเบิลว่า จะมีเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่ได้รับแรงดลใจให้ถือทางเสด็จจากพระอับดุลบาฮาใช้ใหม่ ท่านนายได้ตอบว่าที่เธอพูดมานั้นถูกต้อง เด็กที่รับพรผู้ นั้นกำลังมีชีวิตอยู่อีกไม่นานเขาจะทำให้โลกนี้สว่างไสวไปด้วยรัศมีของเขาเอง พระอับดุลบาฮาได้ให้ความมั่นใจกับคนอื่นๆ ว่าเด็กที่มีพรสวรรค์ผู้ นี้จะเป็นผู้ “ยกกระดบศาสนาของพระเจ้า เป็นเจ้าให้สูงยิ่งขึ้น”

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ คือชายหนุ่มที่ท่านนายอันเป็นที่รักได้เขียนไว้ในพินัยกรรมของพระองค์ ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ อายุได้เพียง 24 ปี ในตอนที่ท่านได้เป็นท่านศาสนภิบาลของพระเจ้า เป็นเพราะว่า พระบาฮาอุลลาห์ทรงช่วยเหลือท่านไม่สำคัญที่ท่านอายุน้อย พระอับดุลบาฮาเรียกท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ว่าเป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้าในโลกนี้ และได้กล่าวอีกว่าทุกคนที่เชื่อฟังท่านแล้ว ก็เหมือนกับเชื่อฟังพระเจ้าเป็นเจ้า ด้วยความรอบรู้อย่างมากมาย และคำแนะนำทางจิตวิญญาณของท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ที่ได้นำเอาศาสนของพระบาฮาอุลลาห์มาสู่ประเทศต่างๆ ของโลก

เมื่อพระอับดุลบาฮาได้มรณภาพไปแล้ว ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยฮ็อกฟอร์ด ประเทศอังกฤษ ความปรารถนาอันยิ่งยวดของท่านก็คือเพื่อให้ได้รับใช้ท่านนายอันเป็นที่รักของท่านตลอดชีวิตของท่านและจัดแปลธรรมนูญศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาบาไฮเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อศาสนิกชนอีกหลายพันคนที่อ่านธรรมนูญภาษาเปอร์เซียและภาษาอารบิกไม่ได้ ข่าวการเสียชีวิตของพระอับดุลบาฮาได้สร้างความกระตือรือร้นใจแก่ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ จนถึงกับล้มป่วย ก่อนที่ท่านจะฟื้นจากการตกใจเนื่องจากการจากไปของท่านนาย ท่านก็ได้มาถึงที่ดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ก็ได้พบว่าพระอับดุลบาฮา มอบความรับผิดชอบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ด้วยการเป็นท่านศาสนภิบาลของพระเจ้าเป็นเจ้า แต่เมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าได้มอบภาระหน้าที่อันทรงเกียรติให้แก่ใครแล้วก็ตามในโลกมนุษย์ พระองค์ก็จะทรงประทานกำลังให้แก่เขา เพื่อดำเนินงานนั้น หลังจากนั้นหลายสัปดาห์ ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ก็หมกมุ่นอยู่กับการทำสมาธิสวดอธิษฐาน ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ พร้อมทั้งจะเริ่ม

งานอันยิ่งใหญ่ของท่านในชีวิต และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงประทานพรพร้อมด้วยความรอบรู้และความคิดที่ดีในการดำเนินการทุกระยะเพื่อการส่งเสริมศาสนาของพระองค์

ช่วงระยะเวลา 36 ปี แห่งการพิทักษ์ของท่าน ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ ไม่ได้คิดเรื่องอื่นใดนอกจากความเจริญก้าวหน้าของศาสนา ท่านทำงานทั้งวันทั้งคืนไม่คิดถึงตนเองแม้แต่น้อย ชีวิตส่วนตัวของท่านนั้นเป็นแบบเรียบง่าย น้อยครั้งที่ท่านจะรับประทานอาหารมากกว่า 1 มื้อใน 1 วัน และน้อยครั้งที่จะหลับนานเกินกว่า 3 ชั่วโมงของทุกวัน เวลาที่เหลือของท่านนั้นได้อุทิศให้แก่ความเจริญก้าวหน้าในศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ ใครก็ตามที่ได้เห็นภารกิจที่ท่านต้องทำให้เสร็จในแต่ละวันแล้ว ก็จะสามารถเห็นว่านั่นเป็นเพราะอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ทำให้คนธรรมดาสามัญสามารถที่จะทำงานได้อย่างมากมายเช่นนั้นได้ในวันแล้ววันเล่า ปีแล้วปีเล่า

ศัตรูของศาสนา ผู้ซึ่งหวังที่จะปฏิบัติภารกิจชั่วร้ายของเขาหลังจากการจากไปของพระอับดุลบาฮา ไม่นานก็เป็นที่น่าทึ่งที่ทราบว่าศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์อยู่ในความปกปักด้วยแขนเหล็กของท่านโซกิ เอฟเฟนดิ ท่านเป็นผู้สอนให้บาไฮศาสนิกชนในโลกรู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน เพื่อที่จะจัดตั้งระเบียบโลกของพระบาฮาอุลลาห์ และให้รู้จักวิธีปฏิบัติตามคำสอนของพระอับดุลบาฮาดังที่ได้กล่าวไว้ในลิขิตแห่งโครงการสวรรค์ของท่านในข้อลิขิตเหล่านี้ซึ่งท่านนายไดนิพนธ์ไว้ให้แก่บาไฮศาสนิกชนก่อนที่พระองค์จะจากไป พระองค์ได้ขอรับรองให้ทุกคนลุกขึ้นส่งเสริมยกระดับของศาสนาให้ละทิ้งบ้านเรือน และความสุขสบายแล้วช่วยกันนำศาสนของพระบาฮาอุลลาห์กระจายไปสู่ทุกมุมโลก ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ ได้ฝึกฝนศาสนิกชนเป็นเวลาหลายปีเพื่อเตรียมการยิ่งใหญ่นี้แก่พวกเขา ท่านได้สอนพวกเขาให้รู้จักวิธีการทำงานจากระดับธรรมสภาท้องถิ่นไปถึงธรรมสภาแห่งชาติ เพราะถ้าหากว่าบาไฮศาสนิกชนไม่รู้จักการทำงานร่วมกันแล้ว ก็เป็นไปไม่ได้สำหรับเขาที่จะประสบความสำเร็จในทุกสิ่ง และเมื่อเขาได้รับการเตรียมพร้อมต่องานอันยิ่งใหญ่แล้ว ท่านศาสนิกบาลก็ได้ให้กำลังใจส่งเสริมพวกเขาให้กระจัดกระจายกันไปทั่วโลก และยกระดับบรชชัยของพระบาฮาอุลลาห์ไปทั่วทุกภาคของโลก ภายใต้การนำทางของท่าน บาไฮศาสนิกชนหลายร้อยคนได้ก้าวออกไปพร้อมกับเพลิงแห่งศาสนา และได้ไปตั้งถิ่นฐานตามเกาะและดินแดนที่ห่างไกลต่างๆ เพื่อที่จะนำเอาศาสนใหม่ไปให้แก่ประชาชนในทุกท้องถิ่น

เมื่อตอนที่พระอับดุลบาฮาได้มรณภาพไป ศาสนาบาไฮได้แพร่ไป 35 ประเทศ แต่ช่วงระหว่างที่ท่านศาสนิกบาลอันเป็นที่รักยังมีชีวิตอยู่นั้น ศาสนของพระบาฮาอุลลาห์ได้นำเข้าไปกว่า 251 ประเทศทั่วโลกพร้อมทั้งสถานที่ทุกแห่งตามที่พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้ในพระลิขิตแห่งโครงการสวรรค์

ในพินัยกรรมของพระองค์ พระอับดุลบาฮาได้เรียกร้องให้บาไฮศาสนิกชนทั่วโลกลุกขึ้นรับใช้ศาสนา และจะไม่มีวันหยุดแม้ว่าที่จนกว่าพวกเขาจะสถาปนาบรชชัยแห่งศาสนาได้ในทั่วทุกภาคของโลก ท่านศาสนิกบาลได้ปฏิบัติตามความต้องการนี้ของท่านนายตลอดชีวิตของท่านและจนวาระสุดท้ายของท่านที่อยู่ในโลกนี้ ท่านได้สิ้นชีวิตเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2500 ณ กรุงลอนดอน ที่ซึ่งท่านไปซื้ออสังหาริมทรัพย์ก่อสร้างสถาบันศาสนาบาไฮในดินแดนศักดิ์สิทธิ์

ท่านศาสนิกบาลได้จากเราไปหลังจากที่ท่านมั่นใจว่าความพยายามของท่านในช่วงระยะเวลา 36 ปี แห่งการพิทักษ์ศาสนา ได้วางรากฐานศาสนาสากลของพระบาฮาอุลลาห์ได้อย่างมั่นคง จนกระทั่งงานของท่าน นั้นบาไฮศาสนิกชนสามารถที่จะดำเนินต่อไปได้เองเมื่อตอนที่ท่านจากไป ก็เหมือนกับผู้บังคับการเรือที่สมบรูณ์ ซึ่งได้วางทิศทางที่จะให้บาไฮศาสนิกชนไปตามนั้น และได้ให้คำสอนที่สำคัญๆ แก่เราก่อนที่ท่านจะจากเราไป จะไม่มีอันตรายจากการหลงทางของเรา เพราะทิศทางและเส้นทางที่เราไปสู่นั้นได้รับการกำหนดจากท่านศา สนิกบาลแล้ว ภายใต้การนำทางแห่งจิตวิญญาณ เรือของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของลำนี้จะต้องไปสู่จุดหมายปลายทาง อย่างแน่นอน ช่วงที่ท่านยังมีชีวิตอยู่นั้นท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ได้เขียนแผนงาน 10 ปี ซึ่งจะสิ้นสุดในปี 2506 ตาม แผนงานนี้ศาสนิกชนบาไฮทุกคนในโลกจะต้องทำงานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการนำเอาศาสนของพระบาฮา อุลลาห์ไปยังหมู่เกาะและดินแดนต่างๆ ที่เหลืออยู่ในโลก ที่ซึ่งศาสนาบาไฮยังไม่ได้เข้าไปจัดตั้ง ท่านศาสนกิ บาลเองก็ได้เห็นความเจริญก้าวหน้าของแผนงานนี้ในช่วงระยะแรกๆ ก่อนที่ท่านจะสิ้นชีวิต มีศูนย์กลางศาสนา บาไฮกว่า 4,200 แห่ง ที่ได้ก่อตั้งขึ้นมาในโลกนี้ วรรณกรรมของศาสนาบาไฮได้รับการแปลมากกว่า 200 ภาษา แล้ว

ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นศูนย์กลางศาสนาแห่งโลก ท่านศาสนิกบาลได้สร้างสิ่งปลูกสร้างงดงามแห่ง หนึ่ง และพระสถูปของพระบ็อบและนอกจากนั้นยังมีอาคารเก็บเอกสารสำคัญแห่งโลกอันได้แก่ พระนิพนธ์ของ พระบ็อบ พระนิพนธ์ของพระบาฮาอุลลาห์ และอัฐิสิ่งของสมบัติอื่นๆ ที่สำคัญๆ ก็ได้นำมาเก็บไว้ที่นี่ด้วย อาคาร เหล่านี้รวมทั้งสวนอันงดงามซึ่งอยู่รอบๆ อาคารก็เป็นสิ่งหนึ่งที่เราเรียกว่าเป็นจุดที่สวยงามที่สุดในโลก ทุกๆ ปีจะมี ประชาชนหลายพันคนเดินทางมาเยี่ยมชมสิ่งเหล่านี้

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ได้ปฏิบัติหน้าที่ประสบความสำเร็จ โดยการแต่งตั้งพระหัตถ์ศาสนา จำนวน 27 ท่าน ซึ่งท่านเรียกว่า “ผู้พิทักษ์ศาสนาแนวหน้า” และเป็นผู้ซึ่งท่านได้มอบความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปกป้อง ศาสนา และมีหน้าที่เผยแพร่คำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ เมื่อท่านศาสนิกบาลสิ้นชีวิตไปแล้ว พระหัตถ์ศาสนา ก็ เลือกรบุคคล 9 ท่าน ในกลุ่มของท่านเองท่านพักอยู่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ดูแลกิจกรรมงานที่ศูนย์กลางแห่งโลก ทั้ง 9 ท่านนี้มีชื่อว่า ท่านผู้อาวุษา ส่วนที่เหลือนอกจากนั้นก็ระจัดกระจายไปทั่วทุกแห่งในโลกเพื่อช่วยกันทำให้ แผนงาน 10 ปี ของท่านศาสนิกบาลประสบความสำเร็จ

การสิ้นสุดของแผนงาน 10 ปี ในปี พ.ศ. 2506 เป็นนิมิตหมายใหม่ ในประวัติศาสตร์ของศาสนาบาไฮ เป็นเวลาหนึ่งศตวรรษ ตามที่ผ่านมามาตั้งแต่สมัยที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงประกาศศาสนา ศาสนาของพระองค์ และศาสนิกชนทั่วโลกได้มีการเลือกตั้งสภายุติธรรมแห่งสากลเป็นครั้งแรกซึ่งเป็นองค์กรสูงสุด ซึ่งพระอับดุลบา ฮาได้ให้ความมั่นใจแก่เราว่าจะอยู่ภายใต้การนำทางของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของลำนี้โดยตรงและจะไม่มี การตัดสินใจที่ ผิดพลาดได้เลย

เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองโอกาสนี้ ได้มีการเชิญบาไฮศาสนิกชนทั่วโลกมาจัดงานเฉลิมฉลองอันยิ่งใหญ่ ในกรุงลอนดอนตั้งแต่วันที่ 28 เมษายน – 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2506 มีคนมาร่วมมากกว่า 6,200 คน ซึ่งมาจาก

ทั่วโลก ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติได้มารวมตัวกันในงานเฉลิมฉลองอันยิ่งใหญ่นี้ คนเหล่านี้มีหลายเชื้อชาติ หลายพื้นฐาน ในรูปแบบประเพณีชาติต่างๆ ได้ทำให้เกิดสวนอันสวยงามของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่เต็มไปด้วยสีสันนั้นอยู่ในสภาพป่าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งแห่งโลกก็คือ ซ่อนดอกไม้ที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งเราจะมอบให้เป็นอนุสรณ์แก่ท่านโชกิ เอฟเฟคิ ท่านศาสตราจารย์อันเป็นที่รักของเรา ผู้ซึ่งได้จัดเตรียมกำลังสงครามแห่งจิตวิญญาณ 10 ปี แก่เรา พร้อมกับความสำเร็จและชัยชนะในหลายๆ ด้านแก่เรา

ขอขอบคุณต่อความพยายามอันไม่หมดสิ้นและไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยของท่านศาสตราจารย์อันเป็นที่รัก บาทหลวงนักศาสนิกชนทั่วโลกได้เตรียมพร้อมเพื่อการพัฒนาการอันยิ่งใหญ่แบบใหม่ ในความเจริญก้าวหน้าของศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ท่านศาสตราจารย์ ก็เหมือนกับพระอัครทูตบาฮาที่เคยได้รับการทำนายไว้เมื่อครั้งที่ท่านยังเป็นเด็กอยู่ว่า จะเป็นผู้ที่ยกระดับศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าให้สูงขึ้น

คำสอนและหลักธรรมบางข้อ

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ

พระอัครบิดรบาฮาฮ์ทรงสอนเราในเรื่องความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ มนุษย์ทุกคน คือ ลูกหลานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ถ้าหากเราเชื่อในองค์พระบิดาแห่งสวรรค์องค์เดียวกันแล้ว เราจะต้องยอมรับว่าทุกคนเป็นเสมือนพี่น้องกัน เป็นเสมือนสมาชิกของครอบครัวเดียวกันเป็นครอบครัวมนุษยชาติ

ก่อนที่พระบาฮาอูลลาห์จะทรงนำแสงแห่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้กับเรานั้น มีสาเหตุหลายประการ ซึ่งทำให้คนคิดว่าตัวเขาเองนั้นไม่เหมือนกับคนอื่น บางคนคิดว่านั่นเป็นเพราะสีผิวของเขา ตัวเขาจะต้องดีกว่าคนผิวดำ คนผิวเหลือง คนผิวน้ำตาล พระบาฮาอูลลาห์ทรงตรัสว่าอันนี้ไม่ถูกต้อง มนุษย์ไม่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากสีผิวของเขา ถ้าหากว่าเขาจะต่างกันนั้นเป็นเพราะว่าเขาได้รับการศึกษาในระดับที่ไม่เท่าเทียมกัน ไม่ใช่เป็นเพราะว่าเขามีสีผิวที่ต่างกัน คนที่มีสีผิวแตกต่างกันในโลกนี้ก็เหมือนดอกไม้ชนิดต่างๆ กันที่จะพบเห็นได้ในสวนแห่งหนึ่ง ถ้าหากว่าดอกไม้ทุกดอกในสวนนั้นมีสีเหมือนกัน สวนนั้นก็ไม่ใช่สวนสัก สวนนั้นก็ไม่ใช่สวนสัก พระบาฮาอูลลาห์ตรัสว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเหมือนกับคนเลี้ยงแกะที่ใจดี ซึ่งจะไม่คิดว่าแกะขาวนั้นจะดีกว่าแกะสีน้ำตาลหรือแกะสีดำ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงรักพวกเราทุกคนไม่ว่าผิวพรรณของเราจะมีสีอะไร หรือผู้อื่นเป็นเหมือนคนแปลก พระบาฮาอูลลาห์ทรงจุดเพลิงแห่งความรักในจิตใจของศาสนิกชนของพระองค์ เพื่อให้เขามีความรู้สึกเหมือนว่าเป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกัน แม้ว่าเขาจะมาจากทั่วทุกประเทศของโลกนี้ก็ตาม ในพระนิพนธ์ของพระองค์ พระบาฮาอูลลาห์ทรงตรัสว่า

โอ ผู้อันเป็นที่รัก โบสถ์แห่งความสามัคคีได้ถูกสถาปนาขึ้นแล้ว เจ้าอย่าได้เห็นเจ้าแตกต่างไปจากผู้อื่น เจ้าเป็นผลไม้ของต้นไม้เดียวกัน และเป็นใบไม้ของกิ่งก้านเดียวกัน”

เจ้าจึงเป็นเสมือนนิ้วมือเดียวกัน และเป็นส่วนต่างๆ ของร่างกายเดียวกัน เพราะฉะนั้นขอเตือนเจ้าด้วยปากกาแห่งพระวจนะ”

พระอัครบิดรบาฮาได้บัญญัติว่า

บรรดาคำสอนแห่งความศักดิ์สิทธิ์ของพระบาฮาอูลลาห์ก็คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโลก มนุษย์นั้นก็คือมนุษย์ทุกคนก็คือแกะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และพระองค์ก็คือคนเลี้ยงแกะผู้ใจดีนั่นเอง คนเลี้ยงแกะนี้มีความเมตตาทุกรุ่นต่อแกะทุกตัว เพราะว่าทรงสร้างแกะเหล่านั้นฝึกฝนแกะ จัดหาบริการให้กับแกะและปกป้องแกะ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคนเลี้ยงแกะจะต้องเมตตาต่อแกะทุกตัว และแม้จะมีแกะโง่เขลาก็ตามมันก็ต้องได้รับการศึกษา ถ้าหากว่าเป็นเด็ก เขาก็จะต้องได้รับการฝึกฝนจนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ ถ้าหากว่าเป็นคนป่วย เขาก็จะต้องได้รับการรักษาเยียวยา จะไม่มีการเกลียดชังเป็นอันหนึ่ง เพราะว่าเป็นแกะที่โง่เขลา ผู้ที่

เจ็บป่วยควรจะได้รับการรักษาจากแพทย์ผู้ใจดี” ขอให้เราสวดอธิษฐานให้แก่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ขอทรงรวบรวมจิตใจของคนรับใช้ของพระองค์ให้เป็นเอกภาพ ขอทรงเปิดเผยพระประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และยึดมั่นในพระบัญญัติของพระองค์ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดทรงช่วยเหลือความพยายามและประทานกำลัง เพื่อเขาจะได้รับใช้พระองค์ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดอย่าได้ละทิ้งคนรับใช้เหล่านี้ไว้ตามลำพัง ขอทรงนำทางพวกเขาด้วยแสงสว่างแห่งความรอบรู้ของพระองค์ แท้จริงแล้วพระองค์คือพระผู้ช่วย และพระผู้เป็นเจ้าของเขา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

กำจัดความมีอคติ

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ทรงสอนว่า ความมีอคติทุกรูปแบบจะต้องลืมนำไป ไม่ว่าจะ เป็นอคติเรื่องชนชาติ หรือ อคติเรื่องเชื้อชาติ หรืออคติเรื่องศาสนา ตราบใดที่คนยึดเอาความอคติไว้ เราก็จะไม่มีความสุขในโลก

สงครามทั้งหลายที่เรามีมาในอดีต การฆ่ากัน และการนองเลือดนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากมีอคติกันในบางเรื่อง คนที่สู้รบเพื่อประเทศชาติของเขา เพื่อศาสนาของเขาได้นำเอาความเสียหายมาสู่โลก และได้ นำความตาย มาสู่มนุษยย์เพื่อนร่วมโลกหลายล้านคน พระอัครดูลบาทษา กล่าวว่

ถ้าหากความมีอคตินี้และความเป็นอริกันนี้มีเหตุมาจากศาสนาแล้ว ให้พิจารณาว่าศาสนานั้นควรเป็น ต้นเหตุแห่งมิตรภาพ ถ้ามีฉะนั้นแล้วศาสนาก็ไม่มีประโยชน์ และถ้าหากว่าความอคตินี้เป็นอคติแห่งชนชาติ ให้ พิจารณาดูว่ามนุษยย์ทุกคนคือชาติเดียวกัน ทุกคนถือกำเนิดมาจากต้นไม้แห่งอาดัม และอาดัมก็เป็นรากแก้ว ของต้นไม้ ต้นไม้ต้นนั้นมีอยู่ต้นเดียว และชาติเหล่านี้ทุกชาติเป็นเสมือนกิ่งก้านและมนุษยย์แต่ละคนเป็นเสมือน ใบไม้ ดอกไม้และผลไม้อันแล้วการสถาปนาชาติต่างๆ ได้รับมาจากการนองเลือดและการทำลายโครงสร้างแห่ง มนุษย์ อันเป็นผลเนื่องจากความโง่เขลาและความเห็นแก่ตัวของมนุษยย์

“เนื่องจากความมีอคติในความรักชาติ อันนี้สืบเนื่องมาจากความโง่เขลาอย่างมาก เนื่องจากผิวโลกก็ คือแผ่นดินถิ่นฐานแห่งหนึ่ง ทุกคนจะอาศัยอยู่ในที่ใดก็ได้ในโลก เพราะฉะนั้นโลกนี้ก็คือที่เกิดของมนุษยย์ เขต แแดนและทางออกเหล่านี้มนุษยย์เป็นผู้แบ่งแยก ในการสร้างเขตแดนและทางออกนั้นไม่ได้รับการออกแบบไว้ ยุโรปก็คือทวีปหนึ่ง เอเชียก็คือทวีปหนึ่ง อัฟริกา ก็คือทวีปหนึ่ง ออสเตรเลียก็คือนทวีปหนึ่ง แต่จิตใจจากแรง กระตุ้นส่วนบุคคลและการหาผลประโยชน์ส่วนตัวได้แบ่งทวีปแต่ละทวีปออกจากกัน และถือว่าส่วนนั้นเป็น ประเทศของตน พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่ได้ทรงจัดตั้งอาณาเขตระหว่างประเทศฝรั่งเศสกับประเทศเยอรมัน มันเป็น ดินแดนติดต่อกัน

ในศตวรรษแรกๆ ด้วยความเห็นแก่ตัวที่จะแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนจึงได้มีการกำหนดดินแดนและ ทางออกและนับวันก็ยิ่งยึดถือให้ความสำคัญต่อสิ่งเหล่านี้มากขึ้น จนกระทั่งเหตุนี้จึงนำไปสู่การเป็นศัตรู การ นองเลือด ความอยากได้ ชิงดีชิงเด่นกันมากขึ้นในช่วงศตวรรษหลังๆ ในทำนองเดียวกันเหตุการณ์เช่นนี้ก็ จะต้องเกิดขึ้นอย่างไม่มีการสิ้นสุด และถ้าหากความมีชาตินิยมนี้ยังคงอยู่ในวัฏจักรเช่นนี้ ก็จะเป็นเหตุขั้นต้นของ การทำลายโลกมนุษยย์ ไม่มีใครที่จะทราบในการแบ่งแยกที่สร้างขึ้นเองได้ ทุกพื้นที่ที่มีขอบเขตซึ่งเราเรียกว่าเป็น ประเทศชาติของเรานั้น เราถือกันว่าเป็นดินแดนบ้านเกิดของเรา ส่วนที่เป็นผิวโลกก็คือดินแดนบ้านเกิดของทุก คน มิใช่เป็นพื้นที่ที่ถูกจำกัดไว้แต่อย่างใด สรุปแล้วเราอาศัยอยู่ในโลกนี้เพียงชั่วระยะเวลาอันสั้น และในที่สุดเราก็จะ ถูกฝังอยู่ในโลกนี้ โลกก็คือหลุมฝังศพของเราตลอดไป สมควรไหมที่เราจะมาต่อสู้กันให้นองเลือดมาฉีกคนอื่น เป็นชิ้นๆ ให้กับหลุมฝังศพอย่างไม่รู้จักจบสิ้นนี้ ไม่พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่ทรงพอพระทัยกับการกระทำเช่นนี้ และผู้ที่มี สติจะไม่เห็นด้วยกับการกระทำเช่นนี้

“ขอจกคิตุเกิต สัตว์ประเสริฐูทั้งหลายจะไม่ผูกพันอยู่กับการวิวาทในเรื่องความรักชาติ เขาควรเป็นมิตรกับคนอื่น ๆ และอยู่ร่วมกับคนอื่นอย่างสมัครสมาน ตัวอย่างเช่น ถ้าหากมีนกพิราบตัวหนึ่งบินมาจากทิศตะวันตกออกกับนกพิราบตัวหนึ่งบินมาจากทิศตะวันตก กับนกพิราบตัวหนึ่งบินมาจากทิศเหนือ กับนกพิราบตัวหนึ่งบินมาจากทิศใต้ ได้มีโอกาสบินมาถึง ณ จุดเดียวกันในเวลาเดียวกัน นกเหล่านั้นก็จะร่วมสมาคมกันอย่างไพเราะทันที มันจะเป็นเช่นนี้กับสัตว์ประเสริฐูทั้งหลายรวมทั้งสัตว์ปีกด้วย แต่ถ้าเป็นสัตว์ที่ดุร้ายทั้งหลาย ทนที่ที่มันพบกัน มันก็จะกัดทำร้ายกัน ต่อสู้ซึ่งกันและกัน ฉีกกระชากกันเป็นชิ้น ๆ เป็นไปไม่ได้ที่พวกมันจะอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุขเช่นเดียวกันสัตว์เหล่านั้นจะอยู่ร่วมกันไม่ได้ มันเป็นสัตว์ที่ดุร้าย ป่าเถื่อน และชอบรบสู้กัน”

การแสวงหาความจริง

เมื่อเด็กทารกคนใดเกิดในครอบครัวคริสเตียนเขาก็จะเป็นคริสเตียน เมื่อผู้ปกครองเป็นมุสลิม เด็กๆ ก็จะเป็นมุสลิมด้วยเช่นกัน และถ้าพวกเขาเป็นฮินดู ลูกๆ ของเขาก็จะเป็นฮินดูด้วย เพราะเหตุใด ก็เพราะว่าพลเมืองโลกส่วนใหญ่ดำเนินตามบรรพบุรุษของเขา ตราบใดที่การเลียนแบบเขาอย่างไม่พิจารณาไตร่ตรอง เช่นนี้ยังดำเนินต่อไป พวกเขาไม่มีวันอยู่ร่วมกันได้ พวกเขาได้แต่ต่อสู้วิวาทกัน เรื่องการตามอย่างของเขา ทุกคนได้อ้างว่าตนเองนั้นถูกคนอื่นนั้นผิด น้อยคนที่จะหยุดยั้งความคิดที่ว่าตนนั้นเกิดอยู่ในตระกูลอื่นที่มีความเชื่อเป็นแบบอื่น ตนนั้นคิดต่างไปจากสิ่งที่ตนเชื่ออยู่ ว่าเป็นวิถีทางที่ถูกต้องในเวลา

พระศาสดาบาฮาอุลลาห์ทรงสอนว่าความจริงนั้นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ถ้าพลเมืองโลกจะยุติการเอาอย่างพ่อแม่ของเขาแล้วแสวงหาความจริงด้วยตัวของเขาเอง พวกเขาจะไปถึงที่หมายเดียวกันและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คนที่ไม่เหมือนกันก็เหมือนกับเด็กๆ ที่อาศัยอยู่คนละบ้าน และมองไปยังดวงอาทิตย์โดยผ่านทางหน้าต่าง กระจกสี แต่เนื่องจากสีของบานกระจกหน้าต่างของแต่ละบ้านไม่เหมือนกัน เด็กคนหนึ่งกำลังมองดูดวงอาทิตย์โดยผ่านกระจกสีเขียวแล้วคิดว่าสีของดวงอาทิตย์ก็คือสีเขียว ในขณะที่เด็กอีกคนหนึ่งกำลังมองดูผ่านกระจกสีฟ้าแล้วคิดว่าดวงอาทิตย์มีสีฟ้า ส่วนเด็กคนที่สามก็เชื่อว่า ดวงอาทิตย์นั้นมีสีแดง ก็เพราะว่าบานกระจกหน้าต่างของเขาเป็นสีแดง เด็กๆ เหล่านี้อาจจะทะเลาะกันเรื่องสีของดวงอาทิตย์ ซึ่งความเชื่อของแต่ละคนก็คือสิ่งที่เขาเห็นว่าเป็นสีที่ถูกต้อง แต่ถ้าหากเด็กๆ เหล่านี้หยุดมองดูดวงอาทิตย์ผ่านบานกระจกหน้าต่างอันน้อยนิดของเขาแล้วก้าวออกไปยังกลางแจ้งพวกเขาทุกคนก็จะเห็นสีของดวงอาทิตย์ที่ถูกต้อง และไม่มีอะไรที่จะทะเลาะวิวาทกัน

พระศาสดาบาฮาอุลลาห์กำลังร้องเรียกบุตรหลานมนุษย์ให้ก้าวเดินออกจากบ้านซึ่งพวกเขาได้รับสืบเนื่องจากบรรพบุรุษของเขา แล้วหยุดมองดูดวงอาทิตย์ผ่านทางบานกระจกสีหน้าต่าง เพราะว่าดวงอาทิตย์ที่พวกเขากำลังมองดูอยู่นั้นคือดวงอาทิตย์ดวงเดียวกัน และถ้าเราขจัดกระจกสีออกจากเบื้องหน้าดวงตาของเราแล้ว เราทุกคนก็จะเห็นดวงอาทิตย์อยู่ในสีอันแท้จริงของมัน

พระผู้เป็นเจ้าของเราประสงค์ที่จะให้เราคิดในสิ่งที่เราเชื่อ แทนที่จะคล้อยตามความเชื่อที่ไม่มีเหตุผล ซึ่งบรรพบุรุษของเราได้เชื่อกันมาเป็นเวลาหลายชั่วคน ถ้าเราทุกคนแสวงหาความจริงด้วยตนเอง เราก็จะเห็นความจริงนั้นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความจริงสามารถนำเราให้อยู่ร่วมกันได้ และทำให้เราละทิ้งความแตกต่างในอดีตนั้นเสีย

พระอับดุลบาฮา กล่าวว่า

“ศาสนาต่างๆ ของพระศาสนทูตศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าเป็นความจริงเดียวกัน แม้ว่าจะมีชื่อที่ต่างกัน มนุษย์จะต้องเป็นผู้ที่รักแสงสว่าง ไม่ว่าแสงนั้นจะมาจากช่วงไหนของวัน เขาจะเป็นผู้ที่รักดอกกุหลาบ ไม่ว่าต้นกุหลาบนั้นจะปลูกที่ดินแดนใดก็ตาม เขาจะต้องเป็นผู้ที่แสวงหาความจริงไม่ว่าความจริงนั้นจะมีแหล่ง

มาจากที่ได้ก็ตาม การผูกมัดอยู่กับตะเกียงมิได้หมายความว่า เป็นการรักแสงสว่าง การอยู่ติดกับพื้นมิได้หมายความว่า เป็นความเหมาะสม แต่ความสดชื่นของดอกกุหลาบนั้นได้รับมาจากดินที่อุดมสมบูรณ์ การเอาใจใส่ต่อต้นไม้ที่ไม่ว่างประโยชน์ แต่การได้รับผลไม้นั้นคือประโยชน์ที่ได้รับ ผลไม้ที่มีรสหวานไม่ว่าจะนำไปปลูกที่ได้ก็ตาม ผลไม้นั้นก็ต้องเป็นที่ชื่นชอบ วาจาสดชื่นไม่ว่าจะกล่าวออกมาจากลิ้นใดก็ต้องเป็นที่ยอมรับเห็นด้วย การพิสูจน์ทดสอบที่เสร็จสมบูรณ์ไม่ว่าในหนังสือเล่มใดก็ตาม ก็ต้องให้การยอมรับลงบันทึกไว้ ถ้าหากว่าเรามีอคติแล้วก็เป็นสาเหตุของการไม่ยอมรับและการไม่เอาใจใส่ ละเลย สงครามศาสนา สงครามระหว่างชาติต่างๆ และสงครามระหว่างเชื้อชาติเกิดขึ้นจากความไม่เข้าใจกัน ถ้าหากเราศึกษาศาสนาต่างๆ จะพบว่าหลักธรรมต่างๆ ของศาสนานั้นมีพื้นฐานเดียวกัน ไม่แตกแยกกัน จากความหมายนี้เอง ผู้ก่อตั้งศาสนาในโลกจะไปถึงจุดแห่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน”

ณ สถานที่อื่นๆ พระอัครบิดรฮาธาตรีว่า

โอ มนุษย์! ได้กล่าวถึงการเอาอย่างเลียนแบบ และความไม่เป็นจริงทั้งหลาย แม้กระนั้นก็ตาม ความสัจจริงของศาสนาก็ยังคงอยู่เหมือนเดิม ความมั่งงายต่างๆ เข้าครอบคลุมความจริงแต่เดิม โลกนี้จึงมีดมน แสงสว่าง จึงไม่ปรากฏ ความมืดมนนี้จึงนำไปสู่ความแตกต่าง และการแตกแยกไม่เห็นด้วยพิธีต่างๆ ในศาสนาและการวางหลักเกณฑ์อย่างไม่มีเหตุผลก็มีมากขึ้น หลายอย่าง ดังนั้นความขัดแย้งจึงได้เกิดขึ้นในระบบทางศาสนา ด้วยเหตุที่ศาสนาเป็นที่รวมของมนุษยชาติ ศาสนาที่แท้จริงนั้นจะต้องเป็นบ่อเกิดแห่งความรักและจะต้องเป็นที่ยอมรับกันของมนุษย์ เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าด้านคุณงามความดีที่น่าสรรเสริญ แต่ผู้คนยังยึดอยู่กับสิ่งจอมปลอม และการเลียนแบบเอาอย่าง ละเลยไม่สนใจกับความเป็นจริงซึ่งได้มีการรวบรวมไว้ ดังนั้นพวกเขาจึงหมดหวัง และไม่ได้รับรัศมีแห่งศาสนา พวกเขาปฏิบัติตามสิ่งที่ได้รับตกทอดอย่างมั่งงายจากพ่อแม่ และบรรพบุรุษของเขา การแพร่ขยายเช่นนั้นจึงได้ทำต่อกันมาจนกระทั่งพวกเขาไกลออกจากแสงสัจธรรมและนั่งจมอยู่กับ การเลียนแบบเอาอย่างและคิดอย่างมืดมน นั่นก็หมายความว่า เป็นการนำชีวิตนั้นไปสู่ความตาย ซึ่งนั้นควรจะเป็นเครื่องแสดงแห่งความรู้ที่ใช้พิสูจน์ถึงความโง่เขลานั้นจะเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีอยู่ในความประเสริฐแห่งธรรมชาติของมนุษย์ที่พิสูจน์ได้ด้วยความเสื่อมทรามของมันเอง ดังนั้นยุคสมัยของผู้ก่อตั้งศาสนาจึงได้สั้นลงค่อยๆ มืดมน อิทธิพลของวัตถุนิยมได้แผ่ขยายและรุดหน้าออกไป เนื่องจากผู้ก่อตั้งศาสนาได้ยึดเลียนแบบและสิ่งจอมปลอม การละเลยไม่สนใจรวมทั้งการไม่ปฏิบัติต่อความศักดิ์สิทธิ์และไม่เคารพต่อความจริงของศาสนา เมื่อดวงอาทิตย์ตกก็เป็นเวลาที่พวกค่างควาบินออกมา มันบินออกมาเพราะมันเป็นสัตว์หากินตอนกลางคืน เมื่อแสงสว่างแห่งศาสนามีมืดมน พวกวัตถุนิยมก็เกิดขึ้น พวกวัตถุนิยมคือค่างควายามค่าคืน ความเสื่อมทางศาสนาเป็นเวลาที่พวกมันเคลือบไหว มันคอยจ้องหาเงามืดในตอนโลกตกอยู่ในความมืด และเมฆได้แผ่ปกคลุมไปทั่วโลก

“นามหัสจรรย์ ที่พระศาสดาบาฮาอุลลาห์ได้ทรงกำเนิดขึ้นจากขอบฟ้าตะวันออก พระองค์ได้เสด็จมายังโลกเหมือนกับการมาของรัศมีของดวงอาทิตย์ พระองค์ได้เสด็จมายังโลกเหมือนกับการมาของรัศมีดวง

อาทิตย์ พระองค์ได้ทรงสะท้อนเอาความจริงแห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของ บัดเป่าความมืดมนของการ
เลียนแบบนั้นออกไป แล้วทรงวางรากฐานคำสอนใหม่ๆ รวมทั้งทางซุบโลกใหม่อีกด้วย

คำสอนข้อแรกของพระศาสดาบาฮาอุลลาห์ คือ การศึกษาค้นหาความจริง มนุษย์จะต้องแสวงหา
ความจริงด้วยตนเอง ละทิ้งการเลียนแบบและการยึดตามแบบแผนที่ได้รับถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ เนื่องจาก
ชาติต่างๆ ในโลกกำลังทำตามแบบอย่างเดิมแทนที่จะทำตามความเป็นจริง และเป็นเพราะว่าการเลียนแบบ
อย่างเหล่านั้นมีมากมายหลายอย่าง อันความเชื่อที่ไม่เหมือนกันนั่นเองจึงก่อให้เกิดการขัดแย้งถกเถียงกัน
รวมทั้งการทำสงครามกันด้วย ตราบใดที่การเลียนแบบอย่างเหล่านี้ยังมีอยู่ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของ
มนุษย์โลกก็คงเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจะต้องค้นหาความจริงเพื่อที่ว่าแสงแห่งความจริงนี้จะพัดพา
เอาเมฆและความมืดมนออกไป ความจริงนั้นย่อมเป็นความจริงเดียวเท่านั้น ความจริงไม่ยอมให้มีเป็นหลาย
อย่างและไม่มีแบ่งแยก ถ้าชาติต่างๆ ในโลกค้นหาความจริง ชาติต่างๆ ก็จะยอมรับเห็นด้วยและจะเป็น
อันหนึ่งอันเดียวกัน ประชาชนและลัทธิต่างๆ มากมายได้แสวงหาความจริงโดยผ่านการนำทางและคำสอน
ต่างๆ ของพระบาฮาอุลลาห์ เขาเหล่านั้นสามัคคีปรองดองกันและปัจจุบันนี้ก็อาศัยอยู่ในลักษณะที่ยอมรับและ
รักกัน ในหมู่พวกเขาจะไม่มีแม้ร่องรอยของการเป็นศัตรูกันและการถกเถียงกันต่อไปอีกแล้ว

ภาษาสากล

อีกข้อหนึ่งของความไม่เข้าใจกันในโลกนี้ คือ ประชาชนไม่เข้าใจภาษาซึ่งกันและกัน ทุกประเทศมีภาษาที่ต่างกันไป และเมื่อคนใดคนหนึ่งเดินทางออกนอกประเทศของตนเพื่อที่จะไปอีกส่วนหนึ่งของโลก เขาก็จะรู้สึกว่าเขาไปอยู่ท่ามกลางคนแปลกหน้า

พระศาสดาบาฮาอุลลาห์เสด็จมาเพื่อความสามัคคีของมนุษย์โลกทุกคน และพระองค์จะทรงทำให้มนุษย์เหล่านั้นเป็นเสมือนสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน พระบัญญัติข้อหนึ่งของพระองค์ คือ จะให้มีการเรียนรู้ภาษาสากลในทุกๆ ส่วนในโลกเพื่อทุกคนจะได้เรียนรู้ภาษานั้นนอกเหนือไปจากภาษาประจำชาติของตน ด้วยวิธีการนี้ประชาชนจะเกิดความรู้สึกว่าอยู่ในบ้านเกิดของตนไม่ว่าเขาจะไปทีใดก็ตาม เพราะว่าเขาทุกคนเข้าใจซึ่งกันและกัน

ความแตกต่างในเรื่องของภาษาบางครั้งก็เป็นเหตุให้เกิดความไม่เข้าใจกัน ซึ่งอาจจะนำไปสู่การขัดแย้งเรื่องต่างๆ ที่อันตราย ยกตัวอย่างเช่น พระนามของพระเจ้าผู้สร้างโลกของเราในภาษาฮินดีเรียกว่า พระอิศวร ในภาษาอาหรับเรียกว่า อัลลาห์ และภาษาอังกฤษเรียกว่า ก็อด ประชาชนที่ไม่รู้ก็คิดว่าก็อดนั้นไม่เหมือนกับพระอิศวรและไม่เหมือนกับพระอัลลาห์ จึงได้ทะเลาะกันเกี่ยวกับชื่อที่ไม่เหมือนกันเหล่านั้น แต่เมื่อประชาชนทุกคนสามารถพูดภาษาสากลได้แล้ว เขาก็จะตระหนักในความจริงนั้นคือพระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกองค์เดียวกันนั่นเองที่เขาทุกคนกำลังอ้างถึงกันอยู่ นี่ก็หมายความว่าภาษาสากลนั้นจะช่วยขจัดความเข้าใจผิดในหลายสิ่งหลายอย่างระหว่างเขาได้

บาไฮศาสนิกชนได้แปลศาสนของพระบาฮาอุลลาห์เป็นภาษาต่างๆ กว่า 600 ภาษาในโลก เพราะว่าประชาชนไม่รู้ภาษาสากล แต่เมื่อได้มีการนำเอาภาษาสากลมาใช้ในโลกก็จะเป็นการง่ายยิ่งขึ้นที่จะแพร่คำสอนของพระศาสดาบาฮาอุลลาห์ไปยังประชาชนต่างๆ แล้วทุกคนก็จะอ่านธรรมนิพนธ์ศักดิ์สิทธิ์ขององค์พระศาสนทูตแห่งพระเจ้าเป็นเจ้าได้ด้วยภาษานั้นๆ

ความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี

ถ้าหากว่าคุณได้ตัดเอาขนออกจากปีกข้างหนึ่งของนกพิราบ นกพิราบก็จะบินไม่ได้แม้ว่าปีกอีกข้างหนึ่งจะแข็งแรงเพียงใดก็ตาม นั่นก็เป็นเพราะว่าขนนั้นจำเป็นต้องใช้ปีกทั้งสองในการบินนั่นเอง

พระบาทษาลุลลาห์ ตรัสว่า

“มนุษยชาติก็เช่นเดียวกับนกที่มีปีก 2 ข้าง ข้างหนึ่งเป็นชาย อีกข้างหนึ่งเป็นหญิง หากว่าปีกทั้งสองไม่แข็งแรงแล้วและยังถูกดันจากแรงกำลังอื่นๆ นกนั้นก็บินสู่อากาศไม่ได้”

พระองค์ได้ตรัสอีกว่า

“พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสร้างสัตว์โลกไว้เป็นคู่ๆ มนุษย์สัตว์หรือแม้กระทั่งพืชผัก ทุกสิ่งทุกอย่างใน 3 อาณาจักรจะต้องมีสองเพศ และมีความเสมอภาคระหว่างสองเพศนี้ด้วย”

“ในโลกแห่งพืชมีพืชเมียและพืชผู้ ทั้ง 2 เพศมีสิทธิเท่าเทียมกัน และได้รับส่วนของความสวยงามในตระกูลของมันอย่างเท่าเทียมกัน แม้ว่าจริงๆ แล้วต้นไม้ที่ให้ผลนั้นดีกว่าต้นไม้ที่ไร้ผลก็ตาม”

ในอาณาจักรสัตว์เราจะเห็นว่าสัตว์เพศผู้กับสัตว์เพศเมียนั้นมีสิทธิต่างๆ เท่ากัน ทั้ง 2 เพศต่างได้รับผลประโยชน์ระหว่างกัน”

“ปัจจุบันนี้ในลักษณะธรรมชาติของสองอาณาจักรที่ต่ำต้อยนี้ เราได้เห็นแล้วว่าไม่มีปัญหาในเรื่องความเหลื่อมล้ำกว่ากันระหว่างเพศทั้ง 2 ว่าเพศไหนสูงกว่ากัน ในโลกมนุษย์เราได้เห็นความแตกต่างอย่างมากมาย เพศหญิงจะถูกปฏิบัติในลักษณะที่ต่ำกว่า รวมทั้งไม่ได้รับสิทธิอันถูกต้อง และสิทธิพิเศษที่เสมอภาค สภาพเช่นนี้ไม่เป็นตามธรรมชาติ แต่เป็นไปเพราะได้รับการศึกษานั้นเอง ในการสร้างโลกของพระผู้เป็นเจ้านั้น ไม่มีการแบ่งลักษณะที่ต่ำกว่า รวมทั้งไม่ได้รับสิทธิอันถูกต้อง และสิทธิพิเศษที่เสมอภาค สภาพเช่นนี้ไม่เป็นตามธรรมชาติ แต่เป็นไปเพราะการได้รับการศึกษานั้นเอง ในการสร้างโลกของพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีการแบ่งลักษณะไว้ เช่นกันนั้นไม่มีเพศใดดีกว่าเพศใดในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า”

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างเราทุกคนให้เป็นมนุษย์เหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันเลยไม่ว่าเราจะเป็นชายหรือหญิงในสายพระเนตรของพระองค์ ทรงเป็นพ่อแม่ที่รักลูกชายและลูกสาวเท่าเทียมกัน

พระอัครทูตบาซาได้ตรัสว่าทั้งบุรุษและสตรีเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติ และในการประมาณค่าของพระผู้เป็นเจ้าทั้งสองเพศนั้นเสมอภาคกัน เพราะว่าแต่ละเพศนั้นเป็นส่วนประกอบของอีกเพศหนึ่ง ในการออกแบบสร้างสรรพสิ่งในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า ความแตกต่างระหว่างสองเพศนี้มีอยู่เพียงข้อเดียวคือความบริสุทธิ์ และความชอบธรรมของการกระทำ และการแสดงออกของเขา นั้นหมายความว่าใครก็ตามที่เอนเอียงไปใกล้พระผู้เป็นเจ้า เขาผู้นั้นจะอยู่ในรูปเงาแห่งจิตวิญญาณและความประสงค์เดิมของพระผู้สร้างโลก

ในเมื่อพระกฤษณะของคุณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ทรงยื่นให้แก่ชายและหญิงเหมือนกันแล้ว เราก็ไม่ควรสร้าง ความแตกต่างขึ้นระหว่างเขาทั้งสอง หน้าที่ต่างๆ ของบุรุษในสังคมอาจจะแตกต่างไปจากหน้าที่ของสตรี แต่ว่า สิทธิอันถูกต้อง และสิทธิพิเศษต่างๆ ก็ต้องเสมอภาคกัน เราไม่ควรคิดว่าความสามารถพิเศษของสตรีนั้นมีน้อยกว่าบุรุษ ในอดีตสตรีไม่ได้รับการศึกษาและโอกาสที่เหมือนกับบุรุษ นั่นจึงเป็นเหตุที่ทำให้สตรีไม่สามารถที่จะ พัฒนาฐานะความสามารถที่แตกต่างของเขาได้

เมื่อบาไฮศาสนิกชนมีการเลือกตั้งธรรมสภาทุกๆ ปี สมาชิกที่เขาเลือกจะต้องเป็นผู้ที่มีความจริงจังและ มีความสามารถ ไม่มีข้อแตกต่างไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชาย เราควรจำไว้อยู่เสมอว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงมองไปที่ จิตใจและลักษณะนิสัยของบุคคล ไม่ใช่ทรงมองเรื่องเพศ

พระอับดุลบาไฮ กล่าวว่า

“ใครก็ตามที่คิดบริสุทธิ์ ได้รับการศึกษาเยี่ยม ครอบรู้ในวิทยาการสูง มีการกระทำที่เปี่ยมไปด้วยความ เมตตา ไม่ว่าจะหญิงหรือชาย ผิวขาวหรือสีอื่น ๆ ก็จะได้รับสิทธิอย่างเต็มที่ รวมทั้งเป็นที่รู้จักกันจะไม่มี ความแตกต่างกันเลย

การศึกษาทั่วไป (สากล)

คำสอนข้อหนึ่งของพระศาสดาบาฮาอุลลาห์ คือ เด็กทุกคนไม่ว่าหญิงหรือชายจะต้องได้รับการศึกษา ถ้าหากพ่อแม่ละเลยไม่ให้ความศึกษาแก่บุตรของตน พ่อแม่เหล่านั้นจะต้องยอมรับผิดชอบต่อพระเจ้า นี่เป็นคำบัญชาของพระศาสดาบาฮาอุลลาห์

เป็นสิ่งที่ยอมรับกันว่า พ่อแม่ทุกคนจะต้องให้การศึกษาแก่บุตรชายและบุตรสาว เพื่อให้รู้จักเรียนรู้และขีดเขียน พ่อแม่คนใดที่ละเลยไม่ใส่ใจต่อคำบัญชานี้ แม้ว่าเขาจะเป็นคนร่ำรวยก็ตาม ก็จะเป็นหน้าที่ของกรรมการที่จัดการเกี่ยวกับโรงเรียนของสภายูติธรรมสากลไปเรียกเอาค่าเล่าเรียนของเด็กๆ เหล่านั้นจากพ่อแม่ผู้ร่ำรวยคนนั้น อีกประการหนึ่งถ้าพ่อแม่ไม่สามารถจัดการศึกษาแก่บุตรของตนได้แล้ว ก็จะตกเป็นภาระแก่สภายูติธรรมแห่งสากล แท้จริงแล้วเราได้ทำให้สภายูติธรรมแห่งสากลเป็นร่มโพธิ์แก่คนยากจนและขาดแคลน

“พ่อแม่คนใดให้การศึกษาแก่บุตรของตน หรือเด็กคนอื่น ๆ ก็ตาม เหมือนกับว่าเขาผู้นั้นได้ให้การศึกษาแก่บุตรของเรา”

ดังนั้นการให้การศึกษาแก่เด็กจึงเป็นหลักเกณฑ์ข้อบังคับสำหรับบาไฮศาสนิกชนทุกคน หากพ่อแม่สามารถให้การศึกษาแก่บุตรของตนได้แต่กลับละเลยไม่ใส่ใจให้การศึกษา ธรรมสภาบาไฮก็จะบังคับพ่อแม่เหล่านั้นให้จัดการให้การศึกษาแก่บุตรเหล่านั้น แต่ถ้าหากพ่อแม่ยากจน ธรรมสภาบาไฮก็ต้องจัดการศึกษาให้แก่เด็กๆ ด้วยเงินกองทุนของชุมชนนั้นๆ

จากพระวณะของพระบาฮาอุลลาห์ เป็นที่เห็นได้ชัดว่าการให้การศึกษาแก่เด็กถือเป็นงานที่ควรแก่การเคารพบูชา พระองค์ตรัสว่า

“ผู้ใดที่ให้การศึกษาแก่บุตรของตน หรือเด็กคนอื่น ๆ ก็ตาม ก็เหมือนกับว่าเขาผู้นั้นได้ให้การศึกษาแก่บุตรของเรา”

ไม่ใช่สิทธิหรือเกียรติอันยิ่งใหญ่ของเราหรือที่ให้การศึกษาแก่บุตรของพระศาสดาบาฮาอุลลาห์ เราจะได้รับเกียรติอันนี้ถ้าหากว่าเราให้การศึกษาแก่บุตรของเราเองทั้งบุตรของผู้อื่นด้วย

เราจะไม่พูดว่า เราต้องการให้บุตรเล็กๆ ของเราช่วยทำงานที่บ้าน หรือช่วยจูงวัวควายออกไปกลางทุ่งนา เด็กๆ เหล่านั้นจึงไม่มีเวลาไปโรงเรียน เราจะต้องจำไว้เสมอว่าการดูแลวัวควายหรือการทำงานกลางทุ่งนั้นไม่ใช่เป็นคำบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้า แต่การให้การศึกษาแก่เด็กต่างหากที่เป็นคำบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้า ถ้าหากเราไม่เชื่อฟังต่อคำบัญชานี้ เราจะยอมรับผิดชอบ ทำนองเดียวกันเราจะไม่พูดว่า บุตรของเรานั้นเป็นหญิง เด็กผู้หญิงไม่จำเป็นต้องศึกษาเล่าเรียนแต่อย่างไร พระอับดุลบาสาได้ตรัสว่าแม้ว่าจะมีความเสมอภาคระหว่างสิทธิของหญิงและชายเท่ากันก็ตาม แต่ในกรณีการให้การศึกษาแล้ว ถ้าหากว่าจะให้ความสำคัญแล้ว จะต้อง

ให้แก่เด็กหญิง เพราะว่าเด็กหญิงจะกลายเป็นมารดาในภายภาคหน้าและมารดาที่มีการศึกษา ก็จะเลี้ยงดูบุตรได้ดีกว่า

การศึกษาตามคำสอนของพระศาสดาบาฮาอุลลาห์ มิได้หมายถึงการเรียนรู้ให้อ่านออกเขียนได้เท่านั้น แต่เด็กๆ จะต้องได้รับการศึกษาฝึกฝนเพื่อที่เด็กๆ เหล่านั้นสามารถให้การรับใช้มนุษยชาติ ปัจจุบันเด็กๆ ที่อาศัยอยู่ในส่วนต่างๆ ของโลก กำลังได้รับการสั่งสอนให้มีความรักต่อประเทศชาติของตนเท่านั้น และบางครั้งก็ ได้มีการปลูกฝัง ให้มีความเกลียดชังต่อชาติอื่นๆ ในจิตใจของเด็กเหล่านั้น เด็กๆ ได้รับการสั่งสอนให้มีความภูมิใจที่ได้เป็นชาวเยอรมัน ชาวอาหรับ และชาวจีน และทำให้เกิดความเชื่อที่เชื่อชาติของเขา ศาสนาของเขา หรือแม้กระทั่งชั้นวรรณะพิเศษของเขา ว่าดีที่สุดในโลก ศาสนาบาไฮกล่าวว่สิ่งนี้ไม่ถูกต้อง จุดมุ่งหมายของการศึกษานั้น คือ การสอนให้เด็กชายและเด็กหญิงมีความเชื่อว่าโลกนี้เป็นประเทศเดียว และมนุษยชาติ คือ ประชากรโลกและจะต้องให้ความรักและการรับใช้เพื่อที่จะให้โลกทั้งโลกดีขึ้น หากพลเมืองใดนำเอาวิธีการศึกษาอันนี้ไปใช้แล้วจะใช้เวลาเพียงชั่วอายุคนในการสร้างความสามัคคีแก่มนุษยชาติทุกคนได้

พระศาสดาบาฮาอุลลาห์ ยังตรัสอีกด้วยว่า

โรงเรียนต่างๆ จะต้องอบรมสั่งสอนเด็กๆ ในเรื่องหลักธรรมต่างๆ ของศาสนาเป็นเบื้องต้น ดังที่ได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อที่ว่าพระผู้มาตามคำสัญญา และพระผู้รับใช้ อาจจะช่วยปกป้องเด็กเหล่านั้นจากข้อห้ามและระดับประดาเด็กเหล่านั้นด้วยอาภรณ์แห่งพระบัญญัติแต่นี้ก็เป็นเพียงเครื่องวัดที่ว่าไม่เป็นการทำร้ายเด็กๆ ด้วยการสร้าง ความคลั่งไคล้และความดันทุรังอย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์

นี่หมายความว่า คุณค่าแห่งศีลธรรมที่สอนโดยองค์ศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า จะต้องเป็นพื้นฐานเบื้องต้นแก่การศึกษาทุกๆ ระบบ เพียงแต่การได้รับการสอนทางศีลธรรมสามารถทำให้คนมีความสุขในชีวิตยิ่งขึ้น เพราะว่าผู้คนจะได้เรียนรู้ในการดำเนินชีวิตอยู่โดยไม่มีอคติต่อเพื่อนมนุษย์และชีวิตจะเต็มไปด้วยความหวังและเชื่อมั่นในอนาคต

การศึกษาจะต้องทำให้เราหลุดพ้นจากความเชื่ออันงมงายรวมทั้งความมื่อคติต่างๆ และยังหลุดพ้นจากการยึดอยู่กับวัตถุนิยม พระบาฮาอุลลาห์ ตรัสว่า

ในคำสอนของพระศาสดาบาฮาอุลลาห์ คือ อิสระภาพของมนุษย์ ด้วยอำนาจอันล้ำเลิศเขาจะเป็นอิสระและหลุดพ้นจากการผูกพันกับธรรมชาติทางโลก ตราบใดที่มนุษย์ยังผูกพันกับธรรมชาติ มนุษย์ก็จะเป็นสัตว์ที่ดูร้าย ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดซึ่งเป็นเหตุสุดวิสัย ของธรรมชาติโลก การดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดนี้จึงเป็นบ่อเกิดของความหายนะอย่างใหญ่หลวงและเป็นความทุกข์ยากยิ่ง

บาไฮศาสนิกชนไม่ควรจะกีดกันบุตรหลานของตนจากการศึกษาหาความจริง ตามคำสอนของพระศาสดาบาฮาอุลลาห์

ความรู้เหมือนกับปีกทั้งสองสำหรับมนุษย์ และเหมือนกับเป็นบันไดสำหรับในการที่จะศึกษาหาความรู้
จึงเป็นหน้าที่ของทุกคน แต่เนื่องจากวิทยาการต่างๆ เหล่านี้ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่มนุษย์โลก แต่วิทยาการ
ต่างๆ นี้ก็ได้เป็นการเริ่มต้นในคำต่างๆ และมีได้เป็นการสิ้นสุดในคำต่างๆ เช่นกัน นักวิทยาศาสตร์ เป็นผู้ที่มี
สิทธิ์มากกว่าพลเมืองคนอื่นๆ ในโลก ที่จริงแล้ว ทรัพย์สินสมบัติที่แท้จริงของมนุษย์คือความรู้นั่นเอง ความรู้จะ
นำไปสู่เกียรติยศความมั่งคั่ง ความสุข ความยินดี ความโชคดี และความหรรษา

ศาสนาและวิทยาศาสตร์จะต้องดำเนินสอดคล้องกัน

พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานกำลังความคิดแก่เราเพื่อเราจะต่างไปจากสัตว์ เพราะว่ามันุษย์สามารถใช้ความคิดของเขา มนุษย์สามารถที่จะสร้างความเจริญมาตั้งแต่สมัยอดีต และปัจจุบันนี้ได้ดำรงชีวิตแตกต่างไปจากที่เขาเคยเป็นอยู่เมื่อหลายพันปีมาแล้ว มีผู้ค้นพบและนักประดิษฐ์ หลายท่านที่ได้ทำไว้ เพื่อมนุษย์จะได้อาศัยอยู่ในบ้านที่ดีกว่าต่อสู้กับเชื้อโรคและความไม่รู้ แต่ความเจริญทางวัตถุนั้นให้ประโยชน์แก่เราเพียงน้อยนิด ถ้าหากว่าเราไม่มีความเจริญทางด้านจิตใจ พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานศาสนาให้แก่เรา เพื่อที่จะช่วยให้เรามีความเจริญด้านจิตใจมีวิทยาศาสตร์โดยไม่มีศาสนาก็จะสามารถก่ออันตรายได้อย่างมากมาย แต่ถ้าหากมีศาสนาโดยไม่มีวิทยาศาสตร์ก็จะประสบปัญหายุ่งยากเช่นกัน ความเจริญที่แท้จริงของมนุษย์นั้นจำเป็นต้องมีทั้งสองอย่าง ทั้งวิทยาศาสตร์และศาสนาจะต้องเจริญควบคู่กันไป

ด้านวิทยาศาสตร์คอยจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ให้แก่เรา ด้านศาสนาจะบอกให้เรารู้จักวิธีการใช้เครื่องมือเหล่านั้น เช่น ขวาน หรือเคียว เป็นสิ่งที่มีประโยชน์มากถ้าหากว่าเราใช้มันได้อย่างถูกต้อง แต่ถ้าหากฆาตกรได้ถือขวานหรือเคียวซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์เช่นกัน ก็จะกลายเป็นอาวุธที่มีอันตราย ความยุ่งยากก็จะเกิดขึ้นในโลก ปัจจุบันก็คือทางวิทยาศาสตร์ ได้จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ให้แก่ประชาชนผู้ซึ่งใช้เครื่องมือเหล่านั้นเป็นอาวุธ เพราะว่าคนเหล่านั้นไม่มีศาสนาที่จะสอนให้เขารู้จักใช้ เครื่องใช้เหล่านั้นให้ดีที่สุด อีกประการหนึ่งถ้าหากเราละทิ้งวิทยาศาสตร์แล้วหยุดใช้ความคิดและเหตุผล ศาสนาก็จะไม่มี ความหมายอะไร ก็จะก่อให้เกิดความเขลา ความเชื่อที่มลายและอันตรายแก่มนุษยโลก

ในอดีตประชาชนคิดว่าศาสนาและวิทยาศาสตร์ไม่สามารถที่จะดำเนินไปด้วยกันได้ แต่พระศาสดาบาฮาอุลลาห์ ทรงสอนไว้ว่า ศาสนาที่แท้จริงจะต้องสอดคล้องกับวิทยาศาสตร์ที่แท้จริง พระองค์ตรัสแก่เราว่า จิตใจและความคิดของเราสามารถที่จะยอมความจริงเดียวกันได้

เราจะสรุปบทนี้ด้วยการยกพระวจนะจากถ้อยคำของพระอับดุลบาฮา

“พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างศาสนาและวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นเครื่องวัดความเข้าใจของเรา จงจำไว้ว่าอย่าได้ละเลยต่ออำนาจมหัศจรรย์นี้ ขอจงซึ่งนำหนังสือทั้งหลายให้อยู่ในดุลยภาพ”

“ให้เอาความเชื่อต่างๆ ของเจ้าไปกลมกลืนกับทางวิทยาศาสตร์ ไม่มีอะไรที่จะค้านกันได้ เพราะว่าความจริงจะต้องเป็นหนึ่ง ความหลุดพ้นจากความเชื่อมลาย ประเพณีต่างๆ รวมทั้งการพูดอย่างไรเหตุผล เมื่อศาสนาได้แสดงให้เห็นความลงรอยกับวิทยาศาสตร์แล้ว ก็จะมีการรวมตัวและรวมพลังกันอย่างมหาศาลอย่างแท้จริงในโลก ซึ่งจะกวาดล้างเอาสงครามการขัดแย้งกัน ความบาดหมางรวมทั้งการต่อสู้กันให้หมดไป และแล้วมนุษยชาติจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ภายใต้อำนาจแห่งความรักขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ความร่ำรวยและความยากจนที่เกินขอบเขตจะต้องสิ้นสุดลง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงโปรดความยุติธรรมมากกว่าสิ่งอื่นใดในโลก

โอ บุตรแห่งธรรมะ

“ในสายตาของเรา บรรดาสิ่งทั้งหลาย สิ่งที่เรารักมากที่สุด คือความยุติธรรม อย่าได้หันหน้าหนี หากเจ้ายังปรารถนาเรา”

พระอัครมเหสีตรัสว่า

“ข้อหนึ่งในหลักธรรมสำคัญๆ ของคำสอนของพระศาสดาบาฮาอุลลาห์ คือ สิทธิของมนุษย์ทุกคนที่จะดำเนินชีวิตประจำวันของเขาด้วยการที่ให้เขามีชีวิตอยู่ได้หรือด้วยความเสมอภาคแห่งวิถีทางการทำมาหากิน”

“การจัดการสภาพของประชาชนจะต้องทำให้ความยากจนหมดสิ้นไปตามฐานะตำแหน่งของเขา เพื่อให้ทุกคนจะมีส่วนได้รับในความสะดวกและความผาสุก”

“เราลองมองดูกลุ่มของเราสิว่าผู้ที่ยึดมั่นกับกลุ่มหนึ่ง กับอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นผู้ที่อดอยากไม่มีอะไรเลย คนเหล่านี้ใครที่จะได้เป็นเจ้าของสถานที่อันหรูหราสวยงาม และในคนเหล่านี้ใครบ้างที่ไม่มีแม่ที่จะซุกหัวนอน เราเห็นบางคนกินอาหารดีดีราคาแพงๆ ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งจะหาเปลือกขนมปังพอที่จะให้เขาประทังชีวิตก็ยังไม่พอ ในขณะที่บางคนนุ่งห่มด้วยผ้ากำมะหยี่ ผ้าขนสัตว์ และผ้าฝ้ายลินินอันสวยงามแต่บางคนมีเพียงเสื้อผ้าบางๆ ผ้าไม่ดี และขาดๆ เพื่อที่จะปกป้องเขาจากความหนาวเท่านั้น”

“แน่นอนกลุ่มที่เป็นอยู่อย่างมั่งคั่งมหาศาล กับกลุ่มที่ยากจนอย่างน่าสงสาร จำเป็นที่จะต้องมีองค์กรใดองค์กรหนึ่งที่คอยควบคุมแก้ไขสภาพการณ์เช่นนี้ให้ดีขึ้น จำเป็นที่จำกัดผู้คนร่ำรวย และในเวลาเดียวกันจะต้องจำกัดคนยากจนด้วยทั้งความร่ำรวยและความยากจนที่เกินไปไม่ใช่สิ่งดี”

เมื่อใดที่เราเห็นความยากจนได้เข้าสู่สภาพของความอดอยากแล้ว ก็จะเป็นเครื่องแสดงให้เราเห็นว่าที่นั่นมีการกดขี่มนุษย์จะต้องรีบลุกขึ้นจัดการเรื่องนี้ และในไม่ช้าสภาพต่างๆ ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงนี้จะนำเอาความทุกข์ยากของคนยากจนที่ถูกกดขี่ ไปสู่ประชาชนจำนวนมาก

มีหลักเกณฑ์และคำสอนที่มหัศจรรย์หลายข้อในศาสนาบาไฮ สำหรับการสร้างสรรค์สังคมที่เสมอภาคที่ซึ่งจะไม่มี ความมั่งคั่งและความยากจนที่เกินไป หลายๆ หลักเกณฑ์เหล่านี้จะต้องนำไปให้รัฐบาลต่างๆ ในโลกได้ปฏิบัติ แต่การแก้ปัญหาขั้นพื้นฐานแห่งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัจจุบันนี้ขึ้นอยู่กับบุคคล บาไฮศาสนิกชนได้รับการส่งเสริมในการที่จะพยายามสร้างความเจริญทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ แต่บาไฮศาสนิกชนก็ไม่ควรลืมพระวาระของพระศาสดาบาฮาอุลลาห์เหล่านี้

“แก่นสารแห่งความมั่งคั่งคือความรักที่มีต่อเรา ใครก็ตามที่รักเรา คือผู้ที่ครอบครองในทุกสิ่ง และใครที่จะรักเราจะไม่ยากจนและขัดสน”

“ความมั่งคั่งที่แท้จริงของบาไฮศาสนิกชน คือ ความรักในองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ในจิตใจของเขา เมื่อใดที่เขาได้เป็นเจ้าของสมบัติอันมหาศาลนี้แล้วซึ่งไม่มีใครที่จะสามารถเอาไปจากเขาได้ ความร่ำรวยทางวัตถุก็เป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายในสายตาของเขา และความยากจนภายนอกจะไม่ใช่เหตุแห่งความไม่สบายใจของเขา”

พระบาฮาอูลลาห์ตรัสว่า

“อย่าได้ยุ่งยากในความยากจน และอย่าได้มั่นใจในความร่ำรวย เพราะว่าความยากจนจะตามมาด้วยความร่ำรวย และความร่ำรวยจะตามมาด้วยความยากจน”

สักวันหนึ่งจิตใจของเขาจะหลุดพ้นจากความร่ำรวยในโลกนี้ เมื่อนั้น จะเป็นการร่ำรวยสำหรับเราที่จะแบ่งปันความมั่งคั่งของเรากับคนอื่น ๆ ที่ยากจน และนี่คือสิ่งที่พระบาฮาอูลลาห์ทรงหวังให้ศาสนิกชนของพระองค์กระทำกัน ในธรรมลิขิตข้อหนึ่งของพระบาฮาอูลลาห์ ที่เราได้อ่าน

“ในบรรดาคำสอนของพระศาสดาบาฮาอูลลาห์ คือการแบ่งปันทรัพย์สมบัติของตนร่วมกับผู้อื่นในกลุ่มมนุษยชาติอย่างสมัครใจ การแบ่งปันอย่างสมัครใจเช่นนี้ยิ่งใหญ่มากกว่าการเสียภาษีทางกฎหมาย ที่เสมอภาคกัน และบุคคลไม่ควรที่จะทำให้เกิดความพอใจแก่คนใดคนหนึ่ง แต่ควรเป็นการเสียสละเพื่อชีวิตของผู้อื่น และเป็น การสละทรัพย์สินเพื่อผู้อื่น แต่การกระทำเช่นนี้ไม่ควรที่จะได้นำมาใช้ด้วยการบังคับ จนกระทั่งกลายเป็นหลักเกณฑ์ข้อหนึ่งซึ่งทุกคนจำต้องปฏิบัติตามทุกคนควรจะต้องเสียสละทรัพย์สมบัติเพื่อผู้อื่น แต่การกระทำเช่นนี้ไม่ควรที่จะได้นำมาใช้ด้วยการบังคับ จนกระทั่งกลายเป็นหลักเกณฑ์ข้อหนึ่งซึ่งทุกคนจำต้องปฏิบัติตามทุกคนควรเสียสละทรัพย์สมบัติ และชีวิตของตนเพื่อผู้อื่นอย่างสมัครใจ และช่วยเหลือคนยากจนด้วยความเต็มใจ อย่างที่บาไฮศาสนิกชนได้กระทำกันที่ประเทศอิหร่าน

ไม่ว่าบุคคลจะยากจนเพียงใดก็ตาม เขาก็ยังคงพบเห็นคนอื่น ๆ ที่ยากจนยิ่งกว่าเขาเสียอีก และเขาสามารถที่จะแบ่งปันสิ่งต่างๆ ที่เขามีอยู่ร่วมกับคนเหล่านี้ พระบาฮาอูลลาห์ตรัสแก่คนร่ำรวยว่า

โอ ผู้มั่งคั่งในโลกทั้งหลาย

“คนยากจนในหมู่เจ้าคือผู้ที่อยู่ในความดูแลของเรา ขอจงปกป้องดูแลเขา และอย่าได้มุ่งแต่ความ สะดวกสบายของเจ้าเอง”

พระองค์ทรงเตือนคนเหล่านั้นมิให้ลืมบุคคลผู้ยากจน เพราะว่าเขาจะได้รับการลงโทษถ้าหากเขาเป็น คนเห็นแก่ตัว

“โอ บุตรแห่งธูลี

ให้บอกผู้ร่ำรวยถึงการโหยหายนาค่าคื่นของผู้ยากจน มิฉะนั้นความไม่เอาใจใส่จะนำเขาไปสู่วิถีทางแห่งหายนะ และจะทำให้เขาไม่มีสิทธิในพฤษชาแห่งความมั่งคั่ง การให้และความกรุณาเป็นคุณสมบัติของเรา หากคุณสมบัตินี้มีอยู่ในตัวผู้ใด ผู้นั้นจะได้รับการประดับด้วยคุณธรรมของเรา”

แม้ว่าผู้ร่ำรวยจะถูกเรียกร้องให้สละทรัพย์สินของเขาก็ตาม พระบาฮาอุลลาห์ทรงห้ามคนยากจนมิให้ขอร้อง พระองค์ตรัสว่า คนยากจนจะต้องดิ้นรนเพื่อหาเลี้ยงชีพของตนเอง ขอให้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า ทุกคนได้ถูกเรียกร้องให้ประกอบอาชีพของตนและเรียกมาในโลกนี้เพื่อให้ยึดมั่นต่อพระผู้เป็นเจ้า ในการแสวงหาสิ่งอื่นใดนอกเสียจากความงามในพระหัตถ์ของพระองค์ที่เป็นจุดหมายปลายทางของผู้รับใช้ทุกคนของพระองค์”

เราจะต้องไม่อิจฉาคนเหล่านั้น ผู้ที่มีเงินทองมากกว่าเรา เพราะว่าพระบาฮาอุลลาห์ตรัสไว้ว่า

“โอ บุตรแห่งพิภพ

จงรู้โดยดั่งแท้ด้วยว่า จิตใจที่ยังมีความอิจฉาอยู่ จะไม่มีวันไปสู่อาณาจักรนิรันดร ของเราได้ และจะมีได้สุดลมลายใจศักดิ์สิทธิ์อันหอมหวลจากอาณาจักรที่ควรแก่การเคารพบูชาของเรา

“โอ ผู้รับใช้ของเรา

“ขอจงชำระจิตใจจากความพยายาม และเข้าไปสู่พระราชฐานแห่งความศักดิ์สิทธิ์ด้วยความบริสุทธิ์ปราศจากความอิจฉา

เราจะต้องรู้ว่าอันความมั่งคั่งนั้นมิได้เป็นคุณธรรมมันอาจจะกลายเป็นสิ่งเลวร้าย พระบาฮาอุลลาห์ตรัสว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงทดสอบมนุษย์ด้วยทองคำ และทองคำได้รับการทดสอบด้วยไฟ พระองค์ตรัสอีกว่า

“จงรู้ด้วยว่าความจริงแล้วความมั่งคั่ง คืออุปสรรคอันยิ่งใหญ่ที่คอยกั้นระหว่างผู้แสวงหาความปรารถนาของเขา ระหว่างคนรักและผู้อันเป็นที่รัก ผู้มั่งคั่งน้อยคนที่จะคิดไปสู่พระราชฐานของพระองค์ และไม่ได้คิดที่จะเข้าไปสู่นครแห่งความสุขสงบ จะเป็นการดีสำหรับผู้ที่ร่ำรวยซึ่งไม่ถูกกีดขวางจากการเข้าสู่อาณาจักรนิรันดรด้วยความมั่งมีของเขา และจะไม่ขัดขวางเขาจากการเข้าสู่อาณาจักรอันมีรูปร่างนั้น ด้วยพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ความมั่งคั่งของบุคคลผู้มั่งคั่ง เช่นนั้นจะส่องแสงไปยังราชสำนักแห่งสวรรค์ ซึ่งเหมือนกับดวงอาทิตย์ส่องแสงให้แก่ผู้คนที่อยู่บนพื้นโลก”

“ฉะนั้นจุดมุ่งหมายแห่งชีวิตของเรา ไม่ควรที่จะรวบรวมความมั่งมีไว้เพื่อความเพลิดเพลิน สะดวกสบายแห่งชีวิตระยะสั้นในโลกนี้ ความมั่งมีทางวัตถุจะยังผลประโยชน์แก่เรา เฉพาะหลังจากที่เราได้มาซึ่งความมั่งคั่งทางด้านจิตใจ และให้มาเรียนรู้จักตนเอง และจุดมุ่งหมายแห่งการดำรงชีวิตของเราในโลกนี้

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

“..... มนุษย์ควรรู้จักตนเอง และเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่จะนำไปสู่ความสุขยอดหรือนำไปสู่ความต่ำทราม ไปสู่ความอดสูหรือไปสู่ความมีเกียรติ ไปสู่ความร่ำรวยหรือไปสู่ความยากจนก็ตาม หลังจากที่มนุษย์ได้รู้จักตนเองแล้วแสดงว่าเป็นผู้ใหญ่แล้ว เขาควรได้รับความมั่งคั่ง ถ้าหากความมั่งคั่งนี้ได้มาด้วยงานฝีมือและการประกอบอาชีพ จึงสมควรและควรค่าแก่การชมเชยต่อบุคคลผู้รอบรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ผู้รับใช้ทั้งหลายผู้ซึ่งลุกขึ้นสั่งสอนชาวโลก และผู้ที่ทำให้ดวงวิญญาณของชาวโลกงมงาย

ไม่ว่าเราจะได้เป็นผู้ครองความมั่งคั่งในโลกนี้หรือไม่ก็ตาม ขอให้เราจำไว้ว่า เราสามารถที่จะเป็นผู้มั่งคั่งทางด้านศีลธรรมได้ถ้าหากว่าเรายอมให้ความรักของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้เข้าไปสู่นิรันดรใจของเรา นี่คือนิรันดรใจที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้ตรัสไว้แก่เราทุกคนโดยผ่านทางพระศาสนาดาบาสาอูลลาห์

“เราได้สร้างเจ้าขึ้นให้มั่งมี เหตุไฉนจึงทำตัวให้ยากไร้ เราได้สร้างเจ้าขึ้นมาให้มีศักดิ์ เหตุไฉนจึงทำตัวให้ต่ำลง เราให้เจ้ามีภาวะขึ้นมาจากสวรรค์แห่งความรู้ เหตุไฉนจะแสวงปัญญาจากใครอื่นนอกไปจากเรา เราได้เสกสรรเจ้าขึ้นมาด้วยมนต์แห่งความรัก เจ้าไปอยู่กับตนเองและคนอื่นได้อย่างไร จงมองไปในตัวของเจ้าเองเพื่อว่าจะได้พบเรายืนอยู่ในตัวเจ้าด้วยพลังอำนาจ และเป็นอยู่ด้วยตัวเอง

ความสุข

พระกรุณายิ่งใหญ่ของพระบาฮาอูลลาห์ประหนึ่งที่มีต่อเรา คือ ความเบิกบานและความสุข พระองค์ทรงสร้างให้มีอยู่ในจิตใจของเราแล้ว เรามีความสุขร่าเริงเพราะความรักของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ในตัวเรา เรามีความสุขก็เพราะว่าเราทราบความหมายและจุดประสงค์ของการมีชีวิตอันสั้นอยู่ในโลกนี้ เราปลอบปลื้มยินดีก็เพราะเราได้พบพระผู้เป็นที่รักของเราแล้ว และด้วยอิทธิพลของพระวจนะแห่งการสร้างสรรค์ของพระองค์ บัดนี้เราอยู่กันอย่างสงบสุขร่วมกับคนอื่นๆ

พระบาฮาอูลลาห์ตรัสว่า

“โอ มิตรสหายผู้ที่อาศัยอยู่บนผิงภูถ้ำของเรา ขอจงรีบไปพำนักอยู่สวรรค์ของเจ้า แล้วประกาศข่าวอันเป็นที่น่ายินดีแก่พวกเจ้าเองว่า “พระองค์ผู้ซึ่งอันเป็นที่รักได้เสด็จมาแล้ว พระองค์ทรงประดับพระองค์เองด้วยรัสมิ์แห่งการเผยของพระผู้เป็นเจ้า และทรงเปิดประตูแห่งสวรรค์ของพระองค์ตรงเบื้องหน้าของมนุษย์ บัดนี้ขอให้ดวงตาอันร่าเริงทุกดวงจงเพ่งดูในความงามของพระองค์ และเวลานี้ขอให้โบหูที่น่ายินดีจงฟังเสียงของพระองค์ ขอจงป่าวประกาศไปยังผู้ที่มีความรักอันยั่งยืนทุกคนว่าของจงดู พระผู้เป็นที่รักของเจ้าได้เสด็จมาในหมู่มนุษย์และเป็นทูตของกษัตริย์แห่งความรักในการนำข่าวไปบอกกล่าว ดุซึ พระผู้เป็นที่รัก ได้ทรงปรากฏกายท่ามกลางพระรัสมิ์ของพระองค์ โอ ผู้ที่รักแห่งความงามของพระองค์ขอจงเปลี่ยนเอาความเจ็บปวดแห่งการห่างไกลจากพระองค์ของเจ้าให้เป็นความร่าเริงยินดีแห่งการอยู่ร่วมกันตลอดไป”

ความยินดีแห่งการได้รู้จักพระผู้เป็นที่รัก และการได้ยินเสียงของพระองค์ มีอยู่ในจิตใจของบาไฮศาสนิกชนทุกคน บาไฮศาสนิกชนผู้มีความเสียสละมีความยินดีที่จะพลีชีพอันมีค่าของตน เพื่อองค์พระผู้เป็นที่รักของเขา ซึ่งความคิดนี้เป็นอุดมการณ์ยิ่งใหญ่ เมื่อความยินดีแห่งศาสนาได้ครอบครองจิตใจของเราแล้ว จะไม่มีอะไรในโลกที่จะทำให้เราย่อท้อหรือที่จะทำให้เราไม่มีความสุขได้ ความยากจน ความเจ็บไข้และความยากลำบากก็จะลืมนึกได้เมื่อความรักแห่งพระผู้เป็นเจ้า และสิ่งสร้างสรรค์ของพระองค์อยู่ในจิตใจของเรา

พระอับดุลบาสมาซมักจะทำกล่าวถึงความสุขอย่างต่อเนื่องอันนี้ว่า พระองค์ทรงรู้สึกได้แม้ว่าพระองค์จะกำลังอยู่ในห้องขังภายใต้สภาพที่กดขี่รุนแรงก็ตาม พระองค์ได้นิพนธ์ไว้ว่า

“เรามีความสุขในยามที่ถูกคุมขัง เรามีความปีติยินดีอย่างที่สุด เพราะว่าเราไม่ใช่อาชญากร เขากักขังเราในวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้า เรามีความสุขที่ได้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าเราเป็นนักโทษในพระศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ชีวิตของเรามีได้สูญเปล่า ได้รับใช้ของค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่มีผู้ใดที่เห็นเราและคิดว่าเราอยู่ในคุก เขาคว่าเรามีความร่าเริงยินดีอย่างที่สุด ดีใจมากและสุขภาพดี ไม่สนใจต่อคุกตาราง

ความสุขซึ่งมาจากความรักที่เรามีต่อพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์โลกของเรา ทำให้เรายิ่งเห็นค่าของการสรรเสริญต่อพระผู้เป็นเจ้า และเห็นค่าของการได้รับพระพรของพระองค์ด้วย พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

“ดูกร บุตรแห่งมนุษย์”

“ขอความยินดีจงมีอยู่ในหัวใจของเจ้า เพื่อเจ้าอาจจะควรค่าต่อการได้พบเรา และต่อการสะท้อนความงามของเรา”

บาทหลวงคาทอลิกคนหนึ่งจะสะท้อนแสงรัศมีแห่งความสุขเสมอ เราจะไม่มีความสุขได้อย่างไรเมื่อเราได้อ่านพระวจนะอันวิเศษเหล่านี้ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

“ดูกร บุตรแห่งธรรมะ”

“ด้วยข่าวอันเป็นที่น่ายินดีแห่งแสงสว่างที่เราได้ร้องบอกเจ้า จงมีความยินดีเถิด เราเรียกเจ้าเข้าไปสู่พระราชฐานแห่งความศักดิ์สิทธิ์ จงเข้าไปพำนักอยู่ภายในเพื่อว่าเจ้าอาจจะดำรงชีวิตได้อย่างสงบตลอดไป”

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตรว่า หัวใจเป็นที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อหัวใจรู้จักความยินดีแห่งการยอมรับองค์พระผู้เป็นที่รัก ไม่มีความสุขอื่นใดในโลกที่จะเทียบเทียมได้ ความมั่งคั่งทางโลกไม่อาจที่จะทำให้ความสุขนี้เพิ่มขึ้นได้ และความไม่ร่ำรวยก็จะเป็นเหตุแห่งความเสียใจต่อดวงใจ

ความร่ำรวยยินดีซึ่งมากับความสนุกสนานแห่งโลกนี้มีใช่เป็นความสุขที่แท้จริง เพราะว่าเป็นความสุขที่ไม่ยั่งยืนและพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตรบอกเราอย่าได้พอใจกับมัน

“ดูกร บุตรแห่งมนุษย์”

หากความร่ำรวยมาถึงเจ้า ก็อย่าได้ยินดี และหากความตกต่ำเกิดกับเจ้า ก็อย่าได้เสียใจ เพราะว่าทั้งสองนี้จะดับสูญไปไม่เหลือร่องรอย”

พระอัครบิดรบาฮา อัครีว่า

“เมื่อใดที่มนุษย์กระหาย เขาจะดื่มน้ำ เมื่อใดที่เขาหิวเขาจะรับประทานอาหาร แต่ถ้าหากว่ามนุษย์ไม่มีความกระหาย น้ำที่ขยับยื่นให้เขาก็จะไม่เป็นที่ถูกใจ และถ้าหากว่าเขาอิ่มอยู่อาหารที่ให้ก็จะไม่มีรสชาติ นี่มิใช่เป็นความสุขทางจิตวิญญาณความสุขทางจิตวิญญาณมักจะนำมาซึ่งความสุขที่เริ่มเสมอ ความรักของพระผู้เป็นเจ้าจะนำมาซึ่งความสุขชั่วนิรันดร์ เป็นความสุขที่มีอยู่ในตัวมันเองแล้ว และมีวันจางหายไป”

“พระผู้เป็นเจ้า ทรงสร้างจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แล้วในตัวของเรา จิตวิญญาณที่เปี่ยมด้วยอำนาจแห่งปัญญาของมนุษย์ซึ่งอยู่เหนือธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้เราจึงได้รับความปีติยินดีแห่งจิตวิญญาณและมองโลกอย่าง

สดีเส อำนัจฉันนี้ทำให้พวกท่านต่างไปจากสัตว์โลกอื่น ๆ เหตุไฉนท่านจึงสนใจต่อฐานะทางวัตถุของท่าน นี่คือ สิ่งซึ่งควรนำมาใช้เพื่อให้ได้มา และเพื่อแสดงถึงพระกรุณาธิคุณขององค์พระผู้เป็นเจ้าขึ้นในหมู่มนุษย์ และ บรรลู่ความสุขในโลกทั้งโลก ซึ่งทั้งเห็นได้และเห็นไม่ได้”

ขอเราจึงมีความสุข เพราะว่าเรากำลังมีชีวิตอยู่ในยุคสมัยที่น่าอัศจรรย์ ขอเรามีความเบิกบานในแดน สวรรค์ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงได้เตรียมไว้แก่เราแล้ว เป็นที่ที่มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างพี่น้อง เป็นที่การต่อสู้และความ แดกต่างกันได้ถูกกลืนไปจนหมดสิ้น

ขอเราจงยินดีต่อพระวาระของพระอัลดุลบาฮา เหล่านี้เกิด

“ชาวที่นำยินดี

เพื่อชีวิตชั่ววันรันดร อยู่นี้แล้ว

ดูกร ปวงชนที่หลับอยู่ ขอจงรู้จักความสุขุมรอบคอบ

ดูกร ผู้ที่ตาบอด ขอจงรับเอาสายตาของเจ้าไป

ดูกร ผู้ที่หูหนวก ขอจงได้ยิน

ดูกร ผู้ที่เป็นใบ้ ขอจงพูดได้

ดูกร ผู้ที่ตายแล้ว ขอจงลุกขึ้นมา

ขอให้มีความสุข

ขอให้มีความสุข

ขอให้เต็มไปด้วยความสุขเบิกบาน

ความเป็นอมตะ

ชีวิตของคนเรานั้นสั้นเหลือเกิน ยี่สิบ สามสิบปี ก็อาจจะคิดว่าเป็นเวลายาวนานแล้วเมื่อตอนที่เรายังไม่โต แต่เมื่อเราอายุสิบ สามสิบ ปีให้หลังไป เราอาจจะแปลกใจว่าปีเหล่านั้นมันช่างผ่านไปเร็ววันกนา และปีที่ยังอยู่ เบื้องหน้าของเราก็กาลังจะผ่านไป ทุกชั่วขณะจิตอย่างรวดเร็ว และความตายก็จะตามมาหาเราทุกคนอย่างซ้ำๆ

ความตายนั้นคือความหมดสิ้นทุกสิ่งทุกอย่างของเราใช่ไหม ไม่ใช่ ศาสนาบาไฮมีคำสอนว่า ความตายมิใช่เป็นการจบสิ้น ความตายเป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น พระบาฮาอูลลาห์ตรัสไว้ว่า

“ ดูกร บุตรแห่งความยิ่งใหญ่ เราได้ทำให้ความตายเป็นศาสนแห่งความสุขแก่เจ้า เหตุใดเจ้าจึงได้เสียใจ เราได้ทำให้แสงสว่างสอดส่องไปยังเจ้าอย่างดงาม เหตุใดเจ้าปิดกั้นเจ้าเองออกจากแสงนั้นเล่า”

ความตายเป็นการเริ่มต้นการเดินทางของจิตวิญญาณของเรา ไปสู่พระผู้เป็นเจ้า เป็นการเกิดใหม่ เกิดใหม่ทางจิตวิญญาณ เมื่อวิญญาณของเราออกจากร่างของเราแล้ว วิญญาณก็ยังคงอยู่และก้าวเข้าสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า วิญญาณจะไม่กลับมาสู่โลกอีกในรูปแบบแห่งวัตถุ

นกในตึ๊งเกลซึ่งมักจะอาศัยอยู่ในกรงเสมอจะไม่รู้จักที่อื่นใดนอกจากกรงของมัน มันอาจจะได้เห็นบางส่วนโดยผ่านลูกกรงแต่เจ้านกที่น่าสงสารตัวนั้นจะไม่มีความคิดในเรื่องอิสระภาพและมันจะไม่เคยรู้ถึงความสนุก ร่าเริงในการบินไปในป่าสีเขียวหรือท้องทุ่งกว้างใหญ่ ถ้าท่านเปิดประตูกรงเพื่อที่จะปล่อยให้มันนั้นเป็นอิสระ มันก็อาจจะกระโดดไปยังมุมใดมุมหนึ่งของกรง และไม่ต้องการจะบินออกไป และเมื่อท่านล้วงมือของท่านเข้าไปจับมันออกมา มันอาจจะตกใจ และพยายามที่จะหนีออกจากมือของท่าน แต่เมื่อนกตัวนั้นได้รับอิสระมันก็จะโฉบบินขึ้นสู่ท้องฟ้าอันกว้างใหญ่ แล้วขับร้องอยู่กลางต้นไม้สีเขียว สร้างรังของมันอยู่ในทุ่งไม้ดอกและป่าไม้ที่มีกลิ่นหอม และจะไม่คิดกลับมายังกรงอีกแม้ว่าท่านจะให้กรงทองแก่มันก็ตาม

ท่านเองเดียวกัน เมื่อใดที่ดวงวิญญาณได้เป็นอิสระออกจากเรือนร่างไปแล้ว ใครก็ตามที่ไม่รู้จักอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ก็จะพบว่ามันเป็นการยากที่จะตาย และความสุขที่รอคอยพวกเขาอยู่หลังจากที่พวกเขาได้ออกจากชีวิตในชาตินี้ก็เพราะว่าพวกเขารู้จักแต่เพียงเรือนร่างเท่านั้น ไม่รู้จักสวรรค์แห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า และพระเมตตาปราณีอันมีรู้อัน

ใครก็ตามที่ยอมรับองค์ศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าก็จะเชื่อในความเป็นอมตะของดวงวิญญาณและชีวิตชั่วนิรันดร์มีคนเคยถามพระบาฮาอูลลาห์ เกี่ยวกับชีวิตหลังความตายและนี่คือคำตอบของพระองค์

“ ตอนนี้ก็เป็นคำถามของเจ้าถึงดวงวิญญาณมนุษย์และการคงอยู่ของดวงวิญญาณหลังจากการตาย ขอเจ้าจงรู้ความจริงข้อหนึ่งว่าดวงวิญญาณจะคงอยู่ต่อไป จนกระทั่งได้ไปถึง ณ เบื้องพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า หลังจากที่ดวงวิญญาณได้แยกจากร่างแล้ว ในฐานะสถานะที่ไม่มี การเปลี่ยนแปลงนยุคเปลี่ยนแปลงศตวรรษ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ และไม่มีโอกาสอย่างเช่นโลกนี้ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ดวงวิญญาณจะคงอยู่ตราบ

นานเท่านานเช่นอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ อานุภาพของพระองค์จะคงอยู่ชั่วกาลนาน ดวงวิญญาณจะแสดงถึงสัญลักษณ์ขององค์พระเจ้าเป็นเจ้าและคุณสมบัติของพระองค์ และจะเผยความรักความเมตตาและความกรุณาของพระองค์ การเคลื่อนไหวของปากกาของเราจะหยุดนิ่งต่อเมื่อพยายามที่จะพรรณนาความสูงส่งสง่างามและความรุ่งโรจน์แห่งสถานะอันสูงส่งได้อย่างเหมาะสม”

การตาย คือ การเกิดจิตวิญญาณใหม่ของเราทุกคนเพราะฉะนั้นขอให้เราจงเตรียมพร้อมในการต้อนรับผู้นำศาสนแห่งความปีติยินดี” เมื่อมาเคาะประตูบ้านของเรา

สวรรค์และนรก

ถ้าท่านเพราะปลูกพืชในทุ่งนาในฤดูกาลที่ถูกต้อง รดน้ำอย่างสม่ำเสมอ และป้องกันพืชจากแมลงโรค ร้ายและนกต่างๆ ท่านก็จะได้รับผลเก็บเกี่ยวที่อุดมสมบูรณ์ แต่ถ้าหากว่าท่านไม่ได้หว่านเมล็ดพืชของท่าน ถูกต้องตามฤดูกาลแล้ว และไม่ใส้ใจรดน้ำ ท่านก็จะหวังพืชผลที่ดีไม่ได้ ท่านจะได้รับผลจากการละเลยของท่าน เมื่อถึงฤดูกาลเก็บเกี่ยว และผู้ที่ จะได้รับการตำหนิจากผลเสียหายก็คือท่านเองใช่หรือไม่

การให้รางวัลและการลงโทษเป็นสิ่งสำคัญต่อกฎระเบียบในโลกนี้ การให้รางวัลและการลงโทษนั้นเป็น ผลสืบเนื่องจากการกระทำของเรา องค์พระศาสนทูตในอดีตทุกพระองค์ได้พยายามที่จะทำให้เราตระหนักถึงสิ่ง ที่เราได้กระทำไปในโลกนี้ ซึ่งไม่เพียงแต่มีผลต่อชีวิตของเราตอนนี้เท่านั้น แต่จะส่งผลต่อไปหลังจากที่เราได้ตาย ไปแล้ว ถ้าการกระทำของเราดี การกระทำนั้นก็จะก่อให้เกิดผลดีและกลายเป็นความสุขชั่ววันนิรันดร์ แต่ถ้าหาก การกระทำนั้นไม่ดี การกระทำนั้นก็จะส่งผลชั่ววันนิรันดร์ แต่ถ้าหากการกระทำนั้นไม่ดี การกระทำนั้นก็จะส่งผลชั่ว ร้าย และนำเอาความทุกข์ทรมานมาสู่ตัวเราโดยไม่มีที่สิ้นสุด ไม่ใช่เป็นเพราะพระผู้เป็นเจ้าปรารถนาที่จะตอบ แทนต่อผู้ที่กระทำผิด แต่เป็นเพราะเป็นไปไม่ได้ที่จะได้รับผลดีจากการกระทำชั่ว เช่นเดียวกับที่เป็นไปไม่ได้ที่จะ มีดอกไม้ที่สวยงามในส่วนที่พวกเราได้ปลูกหญ้าวัชพืช นี่คือการหมายของการให้รางวัลและการลงโทษ และ ความเชื่อที่สำคัญเช่นนี้ซึ่งได้สอนไว้ในทุกศาสนาก็ยังเป็นที่เข้าใจผิดกันมากมาย

องค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า ได้ทรงอธิบายชีวิตแห่งการได้รับรางวัลและการถูกลงโทษ โดยทาง สัญลักษณ์และนิยาย เราได้กล่าวถึงองค์พระศาสนทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า ว่าเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ได้อย่าง สมบูรณ์ ผู้ถ่ายทอดความรู้ได้อย่างสมบูรณ์จะต้องสอนในลักษณะที่ว่าลูกศิษย์ของเขาเข้าใจได้ดี มิฉะนั้นก็มี จุดมุ่งหมายในการสอนของเขา ที่จะทำให้ประชาชนเข้าใจว่าเขานั้นจะต้องทำบัญญัติสำหรับการกระทำของเขา แม้ว่าหลังจากเขาได้ตายไปจากโลกนี้ก็ตามองค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าได้วาดภาพชีวิตที่เต็มไปด้วย ความสุขสบายแก่ผู้ทำดีและทรงตรัสรู้ถึงความทุกข์ทรมานแก่ผู้กระทำชั่ว ความสุขสบายและความทุกข์ทรมาน ที่พระศาสดาทรงกล่าวไว้ก็คือสิ่งที่ประชาชนจะรับทราบได้ในโลกนี้เพราะว่าจะเส้นทางเดียวเท่านั้นที่จะทำให้ ประชาชนมีความเข้าใจความสำคัญของคำสอนของพระศาสดาเกี่ยวกับชีวิตหลังจากความตาย

เช่นเด็กเล็กๆ ที่ถามความรู้ พ่อแม่ก็อาจจะพูดว่ามันหวานกว่าสิ่งอื่นใดที่เขาเคยได้รับมาแล้ว แน่แน่นอน เขาไม่ได้หมายความว่า ความรู้ นั่นคืออาหารชนิดหนึ่งที่สามารถลิ้มรสได้ และเมื่อเด็กคนนั้นเติบโตขึ้น เขาก็จะ ทราบความหมายสิ่งที่พ่อแม่ได้พรรณนาให้เขาฟัง ประชาชนส่วนใหญ่ในโลกกำลังยึดสัญลักษณ์และนิยามที่ องค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าได้ใช้อธิบายชีวิตหลังการตายอย่างตรงตามตัวอักษร และไม่ได้ตระหนักว่า สัญลักษณ์และนิยามนั้นได้ให้ความหมายอุททาหรณ์ทางจิตวิญญาณ เพราะฉะนั้นเขาจึงคิดจิตนาการนรกและ สวรรค์ขึ้น บางคนเชื่อว่านรกเป็นที่ ๆ ประกอบด้วยไฟอันน่ากลัว มีโรคภัยเชื้อโรค มีปีศาจร้ายอยู่ในนั้น ซึ่งคนทำ บาปทั้งหลายจะต้องทนทุกข์ทรมานอยู่ตลอดไป และสวรรค์ตามความคิดของพวกเขา ก็คือ สวนที่สวยงามเต็ม

ไปด้วยผลไม่รสร่อย และมีความสุขสำราญทางโลกีย์ บางคนก็เชื่อว่าดวงวิญญาณของเขาจะกลับคืนสู่โลกนี้ หลังจากตายไปแล้วประหนึ่งว่าไม่มีที่อื่นใดอีกในจักรวาลนอกจากดาวเคราะห์ดวงเล็กๆ ของเรา เขาพูดว่าเราจะกลับคืนมาอีกในรูปร่างที่ต่างกัน และเราอาจจะเกิดเป็นสัตว์ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับกรรมกระทำ ที่เราได้กระทำไปในตอนที่เรายังมีชีวิตอยู่

การที่องค์พระศาสดาในอดีตจำต้องตรัสถึงประสบการณ์ของเราหลังจากการตายแล้วในพจน์แห่งสัญลักษณ์ พระบาทอาอุลลาหฺได้ตรัสว่าตอนนี้เราจะต้องเตรียมพร้อมที่จะทราบความหมายที่แท้จริงของสวรรค์และนรก ความจริงอันสำคัญ 2 อย่างที่เราจะต้องจดจำ คือ

1. ดวงวิญญาณของเราเป็นอมตะ และคงมีชีวิตต่อไปหลังจากที่ร่างกายของเราได้ตายแล้ว
2. การกระทำของเราในโลกนี้จะก่อให้เกิดผลของมัน แม้ว่าหลังจากที่ดวงวิญญาณได้แยกจากร่าง

ร่างไปแล้วก็ตามโลกซึ่งดวงวิญญาณได้ไปสู่หลังจากได้แยกจากร่างไปแล้วจะต่างจากโลกที่เราเคยอยู่ในปัจจุบันนี้ เช่นเดียวกับที่โลกของเราตอนนี้ต่างไปจากกรรมมารดาที่ซึ่งทารกอาศัยอยู่ก่อนที่จะคลอดออกมาและทำนองเดียวกันที่ทารกจะเตรียมพร้อมสำหรับชีวิตของเขาในการอยู่ในโลกนี้ โดยการพัฒนา ตา หู แขนขาที่เขาไม่มี ความจำเป็นต้องใช้ในกรรมมารดา แต่ถ้าไม่มีอวัยวะเหล่านี้แล้วเขาก็จะดำรงชีวิตเป็นปกติสุขไม่ได้ และเราจะต้องเตรียมพร้อมเพื่อชีวิตที่เป็นสุขในโลกหน้าด้วยซึ่งดวงวิญญาณของเราจะกำเนิดหลังจากที่จากโลกนี้ไปแล้วในโลกหน้าเราไม่จำเป็นต้องใช้ตา ใช้หู อีกต่อไป เพราะเราจะต้องใช้คุณความดีทางจิตวิญญาณซึ่งเราสามารถนำมาในโลกนี้ โดยการปฏิบัติตามคำสอนของพระผู้เป็นเจ้าของเราได้ส่งมายังเราโดยทางองค์พระศาสดาของพระองค์

อย่างไรก็ตาม นี่คือข้อแตกต่างอย่างมากระหว่างสถานะของเด็กทารกในกรรมมารดา และสถานะของบุคคลผู้ที่กำลังอาศัยอยู่ในโลกนี้ เด็กทารกที่ยังไม่คลอดไม่ต้องรับผิดชอบต่อการพัฒนาของตนเอง เพราะว่าเขาไม่มีทางเลือก และช่วยเหลือตนเองไม่ได้ แต่ในโลกนี้เราได้รับอำนาจในการเลือกระหว่างความถูกต้องและความผิด ความดีและความชั่ว เพราะฉะนั้นเราจะต้องมีความรับผิดชอบต่อพัฒนาการทางจิตวิญญาณของเรา และถ้าหากเราไม่สามารถที่เพิ่มความแข็งแกร่งและความสุขสบายทางจิตวิญญาณได้แล้ว เราก็จะไม่มีความสุขในโลกหน้า สภาพความไม่มีความสุขเช่นนี้เรียกว่านรกอีกนัยหนึ่งถ้าหากเราพยายามที่จะเข้าใจและเชื่อฟังต่อกฎเกณฑ์ของพระผู้เป็นเจ้าของแล้ว นรกก็คือการถูกกีดกันจากความกรุณาอันนี้ พระองค์ทรงเรียกร้องให้เราพยายามที่จะเห็นคุณค่าของพระพรอันอมตะซึ่งได้เตรียมพร้อมแล้วแก่เราในโลกที่มาถึง

“ดูกร บุตรแห่งความกรุณา

“จากสิ่งรกร้างในความว่างเปล่าและด้วยบัญชาของเราได้สร้างเจ้ามาให้ปรากฏ และได้กำหนดให้ทุกปรมาณูในพิภพและสสารในทุกสิ่งที่ยังเกิดนี้เป็นการฝึกสอนเจ้า ดังนั้นก่อนที่เจ้าจะคลอดจากกรรมมารดา เราได้กำหนดให้มีต่อมน้ำนมสำหรับเลี้ยงเจ้า ให้มีสายตาสำหรับดูแลเจ้า ให้มีหัวใจสำหรับรักเจ้าด้วยความเมตตา

ของเราและภายใต้ร่มเงาแห่งความกรุณาของเรา เราได้ทะนุถนอมเจ้าขึ้นมาและได้ระวังรักษาเจ้าด้วยสวระแห่งความกรุณาและความโปรดปรานที่เราทำทั้งหมดนี้ก็ด้วยว่าเจ้าจะได้บรรลุถึงอาณาจักรอันมีรัฐสิ้นของเรา และจะได้คู่ควรแก่ของกำนัลของเราซึ่งมีอาจจะมองเห็นได้ แต่แล้วเรายังคงไม่สนใจและเมื่อเติบโตเต็มที่เจ้าก็ละเลยความกรุณาทั้งหมดของเรา และเอาตัวเจ้าไปหมกมุ่นอยู่กับความนึกคิดที่ไม่เป็นสวระของเจ้า จนในที่สุดเจ้าก็ลืมทุกสิ่งทุกอย่างและหันหน้าหนีไปจากประตูที่พระเจ้าผู้เป็นมิตรแท้ของเจ้าได้เปิดไว้ให้และได้กลับอาศัยอยู่ในถิ่นของศัตรูของเรา"

สิ่งปาฏิหาริย์อัศจรรย์

องค์ศาสนทูตของพระเจ้าทรงได้รับอำนาจอันยิ่งใหญ่ องค์พระศาสนทูตสามารถที่จะกระทำหลายสิ่งหลายอย่างที่ประชาชนคนอื่นทำไม่ได้ ความยิ่งใหญ่แห่งความอัศจรรย์ขององค์พระศาสนทูต คือคำสอนของพระองค์ ชีวิตส่วนพระองค์และอิทธิพลแห่งพระวจนะของพระองค์ มีอำนาจเหนือจิตใจของมนุษย์มาเป็นเวลาหลายศตวรรษ แล้วหลังจากที่องค์พระศาสนทูตได้จากโลกนี้ไป องค์พระศาสนทูตทุกพระองค์ได้ทรงแสดงปาฏิหาริย์เหล่านี้ไว้

พระศาสดาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของโลกไว้ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อประชาชน และองค์พระศาสดามักจะถูกคัดค้านโดยอำนาจแห่งรัฐ และโดยผู้ที่อำนาจและผู้ที่มีการศึกษาในสมัยนั้น ผู้ที่เชื่อในองค์พระศาสดาในตอนแรกๆ ก็คือคนจน และคนธรรมดาๆ ผู้ที่ไม่มีตำแหน่งทางโลกแต่อย่างใด ถึงอย่างนั้นก็ตามศาสนของพระศาสดาก็ได้แพร่ออกไปและชนะคนในโลกได้ และยังได้นำมาซึ่งอารยธรรมใหม่ๆ ประวัตินี้ได้นำมากล่าวย้ำทุกยุคสมัย และด้วยการเสด็จมาขององค์พระศาสนทูตทุกพระองค์ อารยธรรมแผนใหม่ก็ถูกก่อตั้งขึ้นในโลกนี้ เมื่อใดที่เราได้ยินเกี่ยวกับอารยธรรมเก่าแก่ของศาสนาฮินดู หรืออารยธรรมของศาสนาฮิวหรือคริสเตียนหรือมุสลิม ระหว่างยุคสมัยก่อนๆ เราก็ต้องจำได้ว่าพระเจ้าผู้ก่อตั้งศาสนาแต่ละศาสนาด้วยความพยายามอย่างมหาศาลก็คือพระศาสดาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของโลกไว้ซึ่งในสมัยของพระองค์นั้นพระองค์ทรงยื่นหยัดต่อสู้กำลังอำนาจของโลกทั้งหมดและทรงได้ชัยชนะ ยังมีความอัศจรรย์อะไรที่ยิ่งกว่านี้ที่เราจะนำมาพิสูจน์ความจริงถึงองค์พระศาสนทูตของพระเจ้าอีกเล่า

ประชาชนมากมายที่เชื่อว่าข้อพิสูจน์แห่งองค์พระศาสดาขึ้นอยู่กับการกระทำ ภาวะกิจอันแสนลำบากซึ่งมักจะถูกทักท้วงว่าสิ่งปาฏิหาริย์เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ก่อตั้งศาสนาเพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์นั้นคือองค์พระศาสนทูตของพระเจ้าเป็นผู้ที่แท้จริง ผู้ที่นับถือศาสนาพราหมณ์ กล่าวว่าสักวันหนึ่งพระบิดาจะอุ้มทารกน้อยกฤษณะ พระบาทของพระองค์จะแตะที่แม่น้ำยมนาและทันทีทันใดนั้นน้ำก็จะลดเพื่อที่จะเป็นทางให้พระองค์ข้ามไปอีกฟากหนึ่ง ผู้ที่เป็นคริสเตียนกล่าวว่าพระเยซูทรงทำให้ประชาชนผู้หิวโหยจำนวนมากพอใจกับการได้รับขนมปังสองสามก้อน เช่นเดียวกับสิ่งมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้นกับพระไซโรแอสเตอร์ พระพุทธรูปเจ้า พระโมเสส และพระโมฮัมหมัดที่ศาสนิกชนเชื่อ

บาไฮศาสนิกชนเชื่อว่า องค์พระศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโลกทุกพระองค์สามารถกระทำสิ่งปาฏิหาริย์ได้สำเร็จ แต่การกระทำเช่นนั้นจะไม่ทำให้เกิดความเชื่อแก่ผู้ที่ไม่เชื่อในพระองค์และจะไม่สามารถทำให้เขาเชื่อตามข้อพิสูจน์ที่มีต่อพระศาสดาของพระองค์ ตัวอย่างเช่น ชาวคริสเตียนผู้หนึ่งอาจจะไปบอกชาวยิวหรือชาวพุทธว่า พระเยซูคริสต์ได้ทรงประทานชีวิตแก่คนที่ตายแล้ว แต่ว่าคำพูดของเขานั้นจะไม่มีผลแม้แต่น้อยต่อบุคคลที่ไม่มีความเชื่อในพระเยซู แน่นอนเขาจะไม่เชื่อว่าพระเยซูนั้นก็คือองค์พระศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโลกหนึ่ง เขาอาจจะกล่าวว่า นั่นเป็นแต่เพียงศาสนิกชนของพระเยซูเท่านั้นผู้ซึ่งได้อ้างเอาความอัศจรรย์อัน

นี้แก่พระองค์ แม้แต่ผู้ที่อาศัยอยู่ในสมัยพระเยซูก็ไม่เชื่อในพระองค์ เนื่องจากความอัศจรรย์ของพระองค์ แต่ถ้าหากว่าชาวคริสเตียนได้ชี้ให้เห็นถึงคำสอนอันไพเราะของพระเยซู ซึ่งได้นำเอาชีวิตอันเป็นอมตะแก่ประชาชนจำนวนหลายล้านคนที่จิตวิญญาณได้ตายแล้ว หรืออ้างถึงชีวิตนักบุญของพระเยซูซึ่งได้ดลจิตใจของมนุษย์หลายชั่วอายุคน ไม่มีผู้ใดที่จะปฏิเสธได้ ชีวิตของพระเยซูและคำสอนของพระองค์มีความอัศจรรย์ยิ่งกว่าการชุบชีวิตคนหนึ่งคน หรือสองคนให้ฟื้นขึ้นมามีชีวิตอยู่ได้อีกหลายปีและก็ไปอีกครั้ง

องค์พระศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเทพแห่งมนุษย์ สิ่งที่เราควรจะได้คาดหวังจากพระองค์คือไบเบิล ซึ่งจะนำมารักษาเยียวยา ความเจ็บป่วยด้านจิตใจ จะเป็นการไม่ควรที่เราจะคาดหวังให้พระองค์มาพิสูจน์ความเป็นศาสดาของพระองค์โดยการแสดงปาฏิหาริย์ เราจะไม่ถามแพทย์ผู้ที่ยายาแก่คนไข้เพื่อพิสูจน์ความเชี่ยวชาญของเขาด้วยการกระโดดลงมาจากหลังคานบ้าน วิธีการเดียวที่แพทย์สามารถพิสูจน์ได้ก็คือแพทย์ใช้สิทธิรักษาคนไข้ นั่นก็คือเหตุผลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแห่งราชอาณาจักรไทยกล่าวถึงสิ่งที่พิสูจน์ถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ แม้ว่าบาทหลวงคาทอลิกที่เคยอยู่ร่วมกับพระองค์จะเคยเห็นพระองค์ทำสิ่งที่เป็ปาฏิหาริย์มาแล้ว เหตุการณ์ต่อไปนี้เกิดขึ้นเมื่อตอนที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวประทับอยู่ที่กรุงแบกแดด ซึ่งแสดงว่าน้อยเกินไปที่จะใช้เรียกว่าเป็นสิ่งอัศจรรย์

สภาองคมนตรีของชาวมุสลิมได้หยั่งรู้ว่าพวกเขาไม่ควรที่จะปฏิเสธสัจธรรมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยการโต้เถียงหรือการถามเหตุผล พวกเขาได้ขอรับรองพระองค์แสดงปาฏิหาริย์เพื่อพวกเขา โดยหวังว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวคงปฏิเสธและดังนั้นพระองค์จึงให้พวกเขา กล่าวขอโทษที่ได้ประณามพระองค์ พวกเขาได้เลือกผู้รอบรู้ในธรรมของอิสลามท่านหนึ่งจากกลุ่มพวกเขาเองเพื่อที่จะไปส่งสาส์นแก่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คำตอบของพระองค์ที่ให้แก่พวกเขาก็คือ ศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมิใช่ของเล่น และพระองค์มิได้เสด็จมาเพื่อแสดงกลเพื่อความสะดวกชั่วขณะ และความพอใจของประชาชน แต่ถ้าหากพวกเขาจะตัดสินใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งดูเหมือนจะเป็นไปได้หรือไม่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็จะแสดงสิ่งนั้นให้เห็นต่อหน้าสายตาของพวกเขา ต่อเงื่อนไขที่ว่า เมื่อได้แสดงปาฏิหาริย์แล้วพวกเขาทุกคนจะต้องยอมรับว่าพระองค์นั้นคือพระเจ้าผู้มาตามคำสัญญา

ผู้รอบรู้ธรรมของอิสลามไม่ยอมรับต่อเงื่อนไขนี้ พวกเขาเกรงว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะแสดงปาฏิหาริย์ได้ แล้วพวกเขาจะไม่มีข้อโต้แย้งในการปฏิเสธคำขอของพระองค์ ดังนั้นพวกเขาต่างก็แยกย้ายกันไปโดยไม่ขอให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแสดงปาฏิหาริย์

เหตุการณ์นี้ แสดงถึงความอัศจรรย์ได้อย่างชัดเจน แม้ว่าการกระทำยังไม่ได้ใช้ในการพิสูจน์สิ่งใดก็ตามต่อผู้ที่ตัดสินใจปฏิเสธต่อสัจธรรม สำหรับผู้ที่มีใจเป็นธรรมในการตัดสินใจและตั้งใจที่จะเข้าใจคำสอนขององค์พระศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่เป็นจริงและเป็นสิ่งอัศจรรย์ตลอดกาล

ศีลธรรมและธรรมจรรยา

หลักธรรมประการหนึ่งของศาสนาบาไฮ คือ พื้นฐานของทุกศาสนาเป็นหนึ่งเดียวกัน หลักธรรมของทุกศาสนา คือส่วนหนึ่งของพื้นฐานทางศาสนา เพราะฉะนั้นหลักธรรมเหล่านั้นย่อมเหมือนกัน

ในคำสอนของพระบาฮาอูลลาห์ เราจะเห็นว่ามาตรฐานด้านธรรมจรรยาและหลักปฏิบัติของคนนั้น สูงส่ง เราสามารถที่จะพูดได้ว่าเกือบจะทุกคำสอนของพระบาฮาอูลลาห์มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติของบุคคลและความประพฤติของมนุษย์ ในพระวจนะของพระบาฮาอูลลาห์จะมีธรรมลิขิตจำนวนหลายพันฉบับที่เปิดเผยโดยพระบ็อบ พระบาฮาอูลลาห์ และพระอับดุลบาฮา และในบทนิพนธ์ของท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ซึ่งเป็นกรวางแบบแผนชีวิตแก่บาไฮศาสนิกชนให้วางพื้นฐานอยู่บนความมีจิตใจ การกระทำที่บริสุทธิ์ เราไม่สามารถที่จะรวบรวมเอาธรรมลิขิตอันไพเราะเช่นนี้จากพระคัมภีร์บาไฮ

ท่านผู้อ่านทั้งหลายจะต้องศึกษาต่อไป และดำรงอยู่ในมหาสมุทรอันลึกล้ำแห่งพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ถ้าหากท่านผู้อ่านปรารถนาที่จะหยิบคว่ำเอาสมบัติของมีค่าอันหาที่เปรียบมิได้

พระบาฮาอูลลาห์ทรงเขียนสาส์นถึงบุคคลหนึ่งของพระองค์

“จงมีใจกรุณาในยามที่ร่ำรวย และจงดีใจในยามที่ทุกข์ยาก ให้คู่ควรแก่ความไว้วางใจของเพื่อนบ้าน และให้เงยหน้าดูเขาด้วยใบหน้าที่สุดใจและเป็นมิตร จงเป็นขุมทรัพย์แก่คนยากจน จงเป็นผู้ตักเตือนแก่ผู้มั่งมี ให้เป็นผู้ตอบสนองต่อการร้องขอแก่ผู้ขาดแคลน ให้เป็นผู้รักษาสีทิวแห่งคำปฏิญาณของเจ้าเอง จงมีความยุติธรรมในการตัดสิน และรักษาคำพูด อย่าได้อยู่ดีธรรมแก่ผู้อื่น และจงแสดงความอ่อนน้อมต่อเพื่อนมนุษย์ทุกคน จงเป็นเสมือนดวงประทีปส่องทางในความมืด จงเป็นผู้ว่าเรียงยินดีต่อผู้เศร้าโศก เป็นเสมือนน้ำทะเลแก่ผู้กระหาย เป็นเสมือนสวรรค์แก่ผู้ทุกข์โศก เป็นเสมือนผู้อุปถัมภ์ และผู้ปกป้องแก่ผู้รับเคราะห์ถูกกดขี่ ขอให้มีความซื่อสัตย์ และมีความซื่อตรงอยู่ในการกระทำทุกสิ่งทุกอย่าง จงเป็นที่พำนักแก่คนแปลกถิ่น เป็นยาระงับความเจ็บปวดต่อผู้ที่กำลังเจ็บทรมาน เป็นป้อมที่แข็งแรงแก่ผู้ลี้ภัย จงเป็นดวงตาให้แก่ผู้ตาบอด และเป็นแสงสว่างนำทางแก่ผู้หลงผิด จงเป็นเครื่องเชิดชูต่อผู้ที่สนับสนุนความจริง เป็นมงกุฎแก่หน้าผากของผู้จงรักภักดี เป็นเสาหินแก้วที่มีศีลธรรม เป็นลมหายใจแก่ร่างกายของมนุษย์ เป็นธงชัยให้แก่ผู้มีความยุติธรรม เป็นดวงประทีปเหนือขอบฟ้าแห่งคุณธรรม เป็นน้ำค้างแก่ดินแห่งดวงใจมนุษย์ เป็นเรือกู้ภัยในท้องมหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นดวงอาทิตย์ในสวรรค์แห่งความกรุณา เป็นรัตนมณีอยู่บนกฎแห่งปัญญา เป็นแสงที่สาดส่องอยู่บนท้องฟ้าตลอดชั่วอายุของเจ้า เป็นผลไม้บนต้นไม้แห่งความถ่อมตน

นี่เป็นคำอ้างอิงอีกมากมายจากพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเกี่ยวกับการประพฤติส่วนบุคคล

“มนุษย์ทุกคนถูกสร้างขึ้นมารับช่วงอารยธรรมสืบทอดไป การกระทำเยี่ยงสัตว์ป่าเป็นสิ่งที่มิควรแก่มนุษย์ คุณธรรมเหล่านี้ที่คู่ควรแก่เกียรติอันสง่างามของเขา คือ ความอดกลั้น ความเมตตา ความกรุณา และความเมตตารักใคร่ต่อประชาชนทุกคนและญาติพี่น้องทั่วโลก”

“การกระทำที่เกินขอบเขตและฐานะของบุคคลมิควรกระทำ ความซื่อสัตย์ต่อคนทุกชั้นทุกฐานะจะต้องสงวนรักษาไว้ นี่หมายความว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกสร้างขึ้นมามีค่าควรจะได้รับพิจารณาตามฐานะที่กำหนดให้” พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

.....

ความใจบุญกุศล เป็นยอดปรารถนาและเป็นที่ยอมรับต่อเบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงเหนือการกระทำทุกอย่าง ความจริงแล้วในเรื่องนี้ ความเจริญในสากลโลกนี้ คือดวงอาทิตย์ที่มีต่อโลกเรา ผู้ที่ได้รับความสุขคือผู้ที่หยิบบรรยากาศของเขาจากตนเอง ผู้นั้นคือชาวบาฮานั่นเอง”

“ผู้ที่มั่งคั่งร่ำรวย จะต้องนึกถึงคนยากจนซึ่งถือว่าเป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้แก่คนยากจนผู้ซึ่งมีความอดทนอย่างมั่นคง ไม่มีเกียรติอันใดที่จะเทียบได้กับเกียรติอันนี้ เว้นเสียแต่สิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดประทานให้ ความยิ่งใหญ่ก็คือ การให้ความสุขสำราญที่กำลังรอคอยคนยากจนที่อดทนอย่างอดใจ และอดกลั้นความทุกข์ทรมานของเขาและนี่คนร่ำรวยผู้ซึ่งสละทรัพย์สินสมบัติของเขาแก่ผู้ขาดแคลน และผู้ที่เสนอหยิบบรรยากาศให้แก่คนจนก่อนตนเอง” พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

.....

การดูแลผู้ป่วย คือ หน้าที่อันยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งทุกดวงวิญญาณจะต้องเจ็บป่วย เพื่อนคนอื่น ๆ ควรจะถวายชีวิตรับใช้ด้วยความเมตตากรุณา” พระอัครบิดร

.....

“แท้จริงแล้ว เราได้เลือกความสุภาพอ่อนโยนไว้ และสร้างให้เป็นเครื่องหมายที่แท้จริงแห่งการใกล้ชิดกับพระองค์ ความสุภาพอ่อนโยน คือ อารมณ์ที่คู่ควรแก่มนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะเยาว์วัย หรือแก่ชรา มันเป็นการดีกับผู้ที่ประดับตนเองด้วยสิ่งนี้ และความหายนะจะเกิดแก่ผู้ที่ถูกกีดกันออกจากความกรุณาอย่างใหญ่หลวงเช่นนี้”

“ดูกร ปวงชนของพระผู้เป็นเจ้า เราได้แนะนำเจ้าให้เป็นผู้สุภาพอ่อนโยน ความสุภาพอ่อนโยนคือความสง่าแห่งคุณธรรมทั้งหมด ผู้ที่มีความสุขเจริญ คือ ผู้ที่ฉายแสงแห่งความสุภาพและผู้ที่ถูกประดับอารมณ์แห่งความซื่อตรง บุคคลที่มีความสุภาพอ่อนโยน คือผู้ที่ได้รับตำแหน่งอันสูงส่ง” พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

“จงระวังอย่าได้ยกย่องตนเองเหนือเพื่อนบ้านของเจ้า”

“จงยุติธรรมต่อตัวเจ้าเองและต่อผู้อื่น ด้วยการกระทำของเจ้า หลักฐานแห่งความยุติธรรมอาจจะถูกเปิดเผยท่ามกลางผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของเรา”

“ความยุติธรรมคือพื้นฐานอันสำคัญในบรรดาคุณธรรมของมนุษย์ การตีค่าทุกสิ่งทุกอย่างของเจ้า จะต้องขึ้นอยู่กับความยุติธรรม”

“จงกล่าวว่ ให้ดำรงความยุติธรรมในการตัดสินของเจ้า เจ้าเป็นมนุษย์ผู้มีหัวใจที่เข้าใจได้ ผู้ที่ไม่มีความยุติธรรมในการตัดสินใจ คือผู้ที่ขาดคุณลักษณะในการที่จะได้ตำแหน่งของมนุษย์” พระบาฮาฮูลลาห์

.....

“เราขอพบที่จะเห็นเจ้าคบค้าเป็นมิตรกันตลอดเวลาและสามัคคีปรองดองกันภายในสวรรค์แห่งความพอใจของเรา และเพื่อที่จะสูญหายใจการกระทำอันหอมหวลแห่งความเป็นมิตรและความสามัคคีของเจ้า แห่งความรัก ความกรุณา และมิตรภาพของเจ้า เราจะอยู่เคียงข้างเจ้า ถ้าหากว่าเราสูญเสียมิตรแห่งมิตรภาพของเจ้า หัวใจของเราก็จะปลื้มปิติยินดีอย่างแน่นอน จะไม่มีสิ่งอื่นใดที่จะทำให้เราพอใจได้อีกแล้ว” พระบาฮาฮูลลาห์

.....

“คนยากจนในหมู่เจ้า คือผู้ที่อยู่ในความดูแลของเรา เจ้าจงได้พิทักษ์เขา และอย่าได้เอาใจใส่แต่ความสบายของเจ้าเอง”

“หากเจ้าพบกับคนยากจน อย่าได้ปฏิบัติต่อเขาอย่างรังเกียจ ให้คำนึงว่าเจ้าถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร พวกเจ้าทุกคนถูกสร้างจากจุลินทรีย์ที่น่ารังเกียจ” พระบาฮาฮูลลาห์

.....

“สิ่งที่อ่อนโยนคือแม่เหล็กดึงดูดหัวใจของมนุษย์ เป็นอาหารของจิตวิญญาณ ซึ่งสวมถ้อยคำด้วยความหมาย เป็นบ่อเกิดอัจริยภาพและความเข้าใจ” พระบาฮาฮูลลาห์

.....

“ให้ทุกคนมองผู้อื่นจะเห็นความงดงามของพระผู้เป็นเจ้าสะท้อนอยู่ในดวงวิญญาณ และจะพบสิ่งเดียวกันนี้ เมื่อเขาถูกดึงดูดซึ่งกันและกันด้วยความรัก ความรักนี้จะทำให้มนุษย์ทุกคนเป็นเสมือนคลื่น

แห่งมหาสมุทรเดียวกัน ความรักนี้จะทำให้มนุษย์ทุกคนเป็นเสมือนดวงดาวแห่งสวรรค์เดียวกัน และเป็นเสมือนผลไม้ของต้นไม้เดียวกัน ความรักนี้จะนำมาซึ่งความพร้อมใจกันอย่างแท้จริง อันเป็นพื้นฐานของความสามัคคีที่แท้จริง”

“ความรักไม่มีขอบเขต ไม่มีพรมแดน ไม่มีที่สิ้นสุด สิ่งของวัตถุมีขอบเขต มีวงจำกัด มีปริมาณแน่นอน เป็นที่แน่ชัดแล้วว่าการผูกมัดสิ่งของวัตถุที่มีอยู่อย่างจำกัด ยังไม่เป็นการเพียงพอในการที่จะแสดงความรักแห่งสากลได้ เพื่อนมนุษย์ ความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวอันยิ่งใหญ่นี้ไม่อาจขวางกั้นผู้ที่ไม่สมบูรณ์ และผู้ที่ไม่เห็นแก่ตัวได้โดยแม้แต่น้อย และจะสำเร็จได้ด้วยอำนาจแห่งจิตพระผู้เป็นเจ้าของ นี่คือการรักแบบสมบูรณ์อันหนึ่ง เพื่อมนุษยชาติทุกคน” พระอับดุลบาสา

.....

“อย่าได้ทระนงกับเพื่อนบ้านของเจ้า จงเป็นคนที่ไว้วางใจได้ และไม่ควรละเว้นจากคนยากจนด้วยสิ่งของที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ทรงประทานให้แก่เจ้าด้วยความกรุณาของพระองค์ แท้จริงแล้วพระองค์จะทรงบันดาลให้แก่เจ้าเป็นสองเท่าที่เจ้ามีอยู่” พระบาฮาอูลลาห์

.....

“คำพูดที่ดีและมีความสัตย์จริง เหมือนกับดวงอาทิตย์ที่ขึ้นจากขอบฟ้าสวรรค์แห่งความรู้ ด้วยความเคารพแห่งตำแหน่งและยศศักดิ์” พระบาฮาอูลลาห์

การบริหารงาน

ศาสนาบาไฮไม่มีนักบวช

เมื่อครั้งที่จำเป็นต้องมีกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งเพื่อดำเนินการด้านศาสนาในสังคม คนธรรมดาๆ จะไม่รู้หนังสือ และไม่มีเวลาที่จะไปศึกษาเกี่ยวกับศาสนาของตน ดังนั้น จึงมีคนกลุ่มหนึ่งที่ไม่ได้ทำงาน และไม่ได้ประกอบอาชีพไปศึกษาศาสนาและคอยดูแลให้ประชาชนรักษากฎบัญญัติ นั่นจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ได้พบเห็นพรานหมี่ของชาวฮินดู พระภิกษุของชาวพุทธ นักบวชของชาวคริสต์ และพระผู้รู้ธรรมของชาวมุสลิม

ในศาสนาบาไฮ การมีนักบวชจึงได้เลิกล้มไป และนี่ก็เป็นข้อแตกต่างอันหนึ่งของศาสนาของศาสนาบาไฮ พระบาฮาอูลลาห์ตรัสว่า ถึงแม้ว่าจำเป็นต้องมีนักบวชในสมัยก่อนๆ แต่นักบวชเหล่านั้นก็ไม่มีควมจำเป็นอีกแล้วในสมัยของเรา พระองค์ทรงเรียกร้องให้เราทุกคนศึกษาค้นคว้าหาความจริงด้วยตัวเอง เพื่อที่ว่าเราอาจจะได้พบเห็นด้วยตาของเราเอง มิใช่ด้วยตาของผู้อื่น และได้ยินด้วยหูของเราเอง เข้าใจด้วยอำนาจแห่งความเข้าใจของเราเอง ในการค้นคว้าหาความจริงนั้นก็เพื่อบาไฮศาสนิกชนจะได้มีความรู้อย่างเพียงพอเกี่ยวกับศาสนาของตน ซึ่งจะไม่เหมือนกับคนในศาสนาอื่นๆ ที่หวังจะได้รับความรู้เกี่ยวกับคำสอนจากพระสอนศาสนา บาไฮศาสนิกชนทุกคนจะต้องสวดอธิษฐานด้วยตนเอง บาไฮศาสนิกชนร้องขอความกรุณาจากพระผู้เป็นเจ้า และขอภัยด้วยตนเอง และไม่มีควมจำเป็นที่จะให้พระมาทำให้ ด้วยการมีผู้ประกอบพิธี บาไฮศาสนิกชนทุกคนสามารถที่จะทำการติดต่อกับพระผู้เป็นเจ้าได้โดยผ่านทางองค์พระศาสนทูตของพระองค์ และไม่ต้องมีสื่อกลางระหว่างเรากับพระบาฮาอูลลาห์

แม้ว่าจะมีนักบวชที่ดีๆ ในทุก ๆ ศาสนาแล้วก็ตาม แต่ก็ได้สร้างความเสียหายเสียชื่อให้แก่ศาสนา อันเนื่องมาจากการกระทำของนักบวชในทุกยุคสมัย มีนักบวช 2 รูป อาศัยอยู่ในสำนักเดียวกัน ก็มักจะไม่เห็นด้วยในปัญหาของศาสนาและความขัดแย้งอันนั้น จะนำไปสู่ความยุ่งยากอย่างใหญ่หลวงในโลก คนบางคนคิดว่านักบวชคนนี้ถูก ในขณะที่เดียวกันบางคนชื่อว่า ความคิดของนักบวชอีกคนเป็นสิ่งถูกต้องและดังนั้นความแตกสามัคคี และการแบ่งแยกก็บังเกิดขึ้นในทุกศาสนา ลัทธิต่างๆ ได้ค่อยๆ เกิดขึ้นมาอย่างมากมาย และผู้คนก็ทะเลาะกันในเรื่องการตีความหมายที่ต่างกันพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของเขา และนี่จึงกลายเป็นเหตุแห่งการนองเลือดและทำสงครามกัน

เหตุการณ์เช่นนั้นจะไม่อาจเกิดขึ้นได้ในศาสนาบาไฮ ก่อนอื่นนั้น การไม่มีนักบวชหรือผู้ก่อตั้งตนเองในศาสนาบาไฮ ที่สามารถจะสร้างผู้เชื่อถือจากกลุ่มผู้นับถือเดียวกันทุกคนเท่าเทียมกันในทางศาสนา ประการที่สอง ไม่มีใครที่จะมีสิทธิในการตีความหมายคำสอนและธรรมลิขิตของพระบาฮาอูลลาห์ได้ ซึ่งอำนาจนี้พระบาฮาอูลลาห์ได้มอบให้แก่พระอับดุลบาฮาผู้เดียวเท่านั้น และต่อมาจากพระอับดุลบาฮา สิทธิในการตีความหมายได้มอบให้แก่ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ คนเดียวเท่านั้น

เป็นอันตรายในการที่จะหาเลี้ยงชีพโดยอาศัยศาสนา เพราะว่ามีคนที่ไม่มีความจริงใจจำนวนมากมาย อาจจะมีคิดเอาการหาเลี้ยงชีพด้วยวิธีนี้ เพราะว่าไม่มีเหตุผลอื่นใดนอกจากต้องการชีวิตความเป็นอยู่ที่สบาย หรือเพราะว่าเห็นว่าเป็นสิ่งที่ทำรายได้เป็นอย่างดี บุคคลเช่นนั้นมักจะนำผู้อื่นไปในทางที่ผิดด้วยการสวมเครื่องแบบ ของนักบวช และได้กระทำผิดทางศีลธรรมอย่างใหญ่หลวงต่อชื่อเสียงศาสนา เพื่อที่จะทำประโยชน์ส่วนตัวของ ตนเอง

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าสถิตยสถานของนักบวช เพื่อไม่ให้ใครหวังที่จะนำศาสนาไปใช้ในทางที่ผิด ใน การที่จะสนองความเห็นแก่ตัวของตน และเพื่อความอยากทางโลก

จากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่าทุกครั้งที่มืองค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าของโลก นี้ นักบวชของศาสนาเก่าก่อนจะเป็นกลุ่มแรกที่พากันคัดค้าน เหตุผลเพราะอะไร เพราะว่านักบวชเหล่านั้น ทราบว่า จะมีคนเชื่อในองค์พระศาสนทูตองค์ใหม่ พวกเขาจะต้องเสียตำแหน่งสละทรัพย์สินสมบัติของเขา และสิ่ง อำนาจความสะดวกของเขาไป ดังนั้นพวกเขาจึงพยายามอย่างที่สุดที่จะกำจัดศาสนาใหม่ในทันทีที่เกิดขึ้นใน หมู่พวกเขา ลัทธิศาสนาพุทธ ถูกขับไล่ออกจากประเทศอินเดียโดยนักบวชสมัยนั้น พระเยซูคริสต์ถูกตรึงไม้ กางเขนก็เพราะว่านักบวชชาวยิวต่อต้านพระองค์ พระบ็อบถูกทรมาณก็เพราะนักบวชมุสลิมไม่ต้องการให้ ประชาชนนับถือพระองค์ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าสถิตยสถานได้รับความทุกข์ทรมานอย่างใหญ่หลวงตลอดชีวิตของพระองค์ ก็ เพราะผู้รู้ธรรมอิสลามได้ยุยงส่งเสริมรัฐบาลและประชาชนในสมัยนั้น ให้ลุกขึ้นต่อต้านศาสนาใหม่ของพระผู้ เป็นเจ้า

แน่นอนย่อมมีข้อยกเว้น ที่นักบวชผู้มีการศึกษาหลายท่าน ซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยของพระบ็อบ และพระ บาทสมเด็จพระปกเกล้าสถิตยสถานได้มีความเชื่อในพระองค์ทั้งสอง และบางท่านได้สละโลภิตของท่านตามทางของพระผู้เป็นเจ้าของ แต่ เมื่อท่านเหล่านั้นมีความเชื่อในพระบ็อบและพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าสถิตยสถาน ท่านเหล่านั้นจึงได้สละเพศนักบวช ท่านเหล่านั้น มาเป็นบาทหลวงคาทอลิก เป็นผู้รับใช้ผู้ต่ำต้อยแห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของ ท่านเหล่านั้นได้ยึดอาชีพเพื่อการ ประกอบอาชีพต่อไป ท่านเหล่านั้นไม่ได้หาเงินด้วยศาสนาหรือประกอบอาชีพโลกีย์ด้วยศาสนาของพระผู้เป็น เจ้า

แทนที่จะให้นักบวชมาดูแลกิจการทางศาสนาในชุมชน พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าสถิตยสถานได้วางรากฐานแห่งระบบ บริหารงานได้อย่างพิสดาร ซึ่งเราทุกคนสามารถที่จะทำงานร่วมกันเพื่อความเจริญก้าวหน้าของศาสนา และเพื่อ ความผาสุกแห่งศีลธรรมของชุมชน หลักการบริหารของบาทหลวงเป็นวิชาทางพระมีพื้นฐานเช่นเดียวกับคำสอนอื่นๆ ของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าสถิตยสถาน เราจะอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ในหน้าต่อไป

หลักการบริหารงานของศาสนาบาไฮคืออะไร

ถ้าหากว่ามีแม่น้ำอยู่ทางฝั่งหนึ่ง และมีทุ่งนาอันกว้างใหญ่อยู่อีกฝั่งหนึ่ง แล้วเราจะนำเอาน้ำไปยังทุ่งนาได้อย่างทั่วถึงอย่างไร ถ้าเราประสงค์จะปลูกข้าว ก่อนอื่นเราต้องขุดคลองให้ใหญ่พอที่จะรับน้ำจากแม่น้ำได้อย่างเพียงพอเพื่อส่งน้ำเข้ายังพื้นที่ใหญ่ แล้วเราก็ขุดร่องน้ำเล็กๆ ที่จะรับน้ำจากคลองใหญ่ไปยังส่วนต่างๆ ของพื้นที่และในที่สุด เราจำเป็นต้องใช้ทางน้ำเล็กๆ นี้เพื่อนำเอาน้ำจากร่องน้ำเหล่านี้ส่งไปยังท้องนา และเมื่อใดที่ระบบการขุดคลองและทางน้ำเสร็จสมบูรณ์ แม่น้ำก็จะสามารถทมน้ำเข้าพื้นที่นาได้อย่างทั่วถึง

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ บอกเราว่า หลักการบริหารของบาไฮก็เหมือนกับระบบการสร้างคลองและทางน้ำ โดยอาศัยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าที่หลังไหลไปสู่ชุมชนบาไฮที่กระจัดกระจายไปทั่วทุกมุมโลก

สมัยก่อนนักบวชจะเป็นผู้นำน้ำแห่งชีวิตจากต้นน้ำไปสู่ประชาชนสมัยนั้น แต่กำลังอำนาจของนักบวชมีจำกัด พวกเขาได้นำมาเพียงกำมือเดียวเท่านั้นเท่าที่กำลังมืออยู่และความกระตือรือร้น

แต่พระบาฮาอูลลาห์มิได้ทรงมอบหมายภาระนี้ให้แก่คนใดคนหนึ่ง พระองค์ทรงวางแผนช่องทางที่จะให้น้ำแห่งชีวิตไปยังทุ่งแห่งชีวิตได้อย่างน่าพิศวง ซึ่งโครงการนี้เรียกว่า ระเบียบแผนโลกของพระบาฮาอูลลาห์ และหลักการบริหารของบาไฮก็เป็นส่วนหนึ่งของระเบียบนี้

ครั้งแรกสุดพระบ็อบเป็นผู้ประกาศข่าวดีแห่งระเบียบแผนโลกของพระบาฮาอูลลาห์ เมื่อตอนที่พระองค์ตรัสว่า

“เป็นผลดีแก่ผู้ที่ไม่ได้ดู ระเบียบแผนของพระบาฮาอูลลาห์และแสดงความขอบคุณต่อพระผู้เป็นเจ้า ต่อการที่พระองค์ได้ทรงเปิดเผย”

พระบาฮาอูลลาห์ทรงวางรากฐานระเบียบแผนโลกนี้และทรงร่างโครงการนี้ขึ้นมา ต่อมาพระอับดุลบาฮาได้ทรงอธิบายโครงการแห่งเทพนี้แก่เราเป็นรายละเอียด และท่านก็เริ่มแปลความหมาย แต่ด้วยความพยายามตลอดชีพของท่านโชกิ เอฟเฟนดิ หลักการบริหารบาไฮก็ค่อยๆ ก่อตั้งขึ้น ท่านได้รวบรวมชุมชนต่างๆ เข้าด้วยกัน และทำให้ชุมชนเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งที่จะประกอบกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

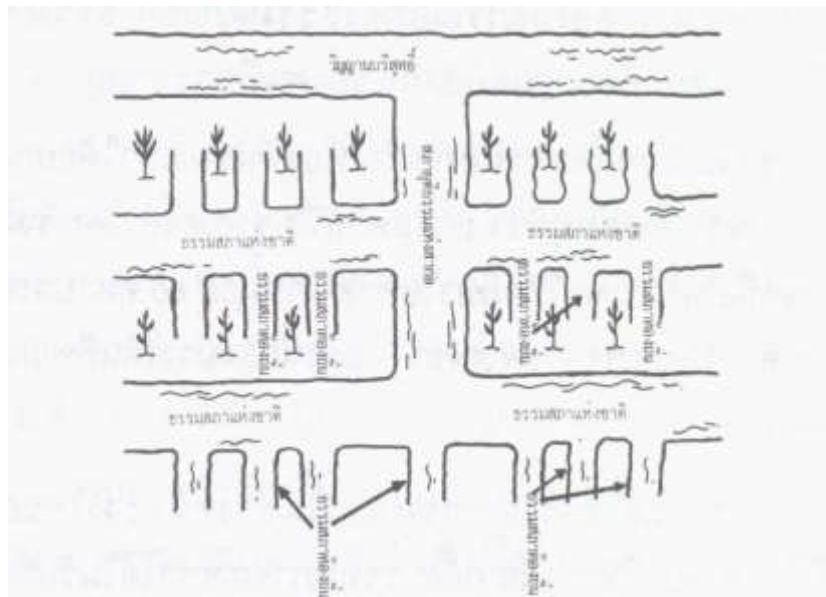
หลักการบริหารของบาไฮจะต่างไปจากรูปแบบระเบียบของศาสนาอื่นๆ ทุกศาสนา เพราะว่าหลักการบริหารมิใช่เป็นสิ่งที่คนธรรมดาตั้งขึ้น เป็นโครงการของพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงประทานให้แก่เราสำหรับยุคนี้ โดยผ่านทางองค์พระศาสนทูตของพระองค์ พระบาฮาอูลลาห์ และพระองค์ยังทรงปรารถนาที่จะให้จัดสร้างระเบียบแบบแผนความสันติสุขให้หมู่มนุษย์ทุกคนในโลก

หลักการบริหารงานของบาไฮ ประกอบด้วยหลายๆ ส่วน แล้วแต่ละส่วนจะติดต่อเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน

ส่วนที่ประกอบด้วยธรรมสภาส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับเลือกจากบาทุศาสนิกชนในหมู่บ้านและบาทุศาสนิกชนในเมือง ธรรมสภาแห่งชาติซึ่งเลือกโดยบาทุศาสนิกชนของประเทศนั้นๆ และสภายุติธรรมแห่งสากลซึ่งได้รับเลือกโดยบาทุศาสนิกชนทั่วโลกโดยผ่านทางธรรมสภาแห่งชาติต่างๆ

ถ้าหากเราจะคิดถึงธรรมสภาส่วนท้องถิ่นก็เปรียบเหมือนกับทางน้ำที่นำน้ำมาจากคลองแล้วส่งไปยังส่วนต่างๆ ของท้องถิ่น ส่วนธรรมสภาแห่งชาติเป็นเสมือนคลองที่ต่อเนื่องกับทางน้ำที่จะไปสู่ลำคลองใหญ่ซึ่งได้รับน้ำที่ไหลมาจากแม่น้ำอีกที และสภายุติธรรมก็คือลำน้ำใหญ่ สภายุติธรรมแห่งสากลจึงเป็นแนวทางของพระผู้เป็นเจ้าของโลกที่จะไหลผ่านเข้าไปยังทุกส่วนของโลก

ก่อนที่เราจะพูดถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของธรรมสภานั้น ขอให้เรามาทำความเข้าใจให้ดีเสียก่อนว่า หลักการบริหารของบาทุไฮจะไม่แยกออกจากคำสอนอื่นๆ ของพระบาทุฮาลูลาห์ จะไม่มีบาทุศาสนิกชนคนใดที่เชื่อในพระบาทุฮาลูลาห์แต่ไม่ยอมรับระเบียบบริหารงานของพระองค์ และไม่ทำตามระเบียบที่วางไว้ เพราะศาสนของพระผู้เป็นเจ้าของโลกได้บัญญัติขึ้นเพื่อความสุขของคนใดคนหนึ่งแต่มีไว้เพื่อความสามัคคี ความผาสุกของสังคม นี่คือนโยบายแสดงถึงหลักการบริหารงานของเรา

ดังที่ท่านได้เห็นจากแผนภาพข้างต้น ทุกคนที่อยู่ในสังคมก็เหมือนกับเมล็ดข้าวโพดที่อยู่ในท้องถิ่นแห่งหนึ่ง เมล็ดข้าวโพดหนึ่งๆ จะมีความหมายเพียงน้อย แต่ถ้าหากเมล็ดข้าวโพดแต่ละเมล็ดได้รับน้ำที่ไหลเข้ามาเพื่อยังประโยชน์แก่ท้องถิ่นโดยทั่วถึง

เราจะต้องทราบว่า ความสุขของเราทุกคนนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความผาสุกของสังคมที่มีความสามัคคี และให้พยายามต่อสู้เพื่อความมั่นคงแก่ระเบียบการบริหารงานนี้ซึ่งจะเป็นความหวังของมวลมนุษยชาติในภายภาคหน้า

การเลือกตั้งธรรมสภา

ในพระคัมภีร์อัครดัดส พระบาทฮาลูลลาห์ทรงบัญญัติไว้ว่าทุกห้องที่มีบาไฮศาสนิกชนที่เป็นผู้ใหญ่จำนวน 9 คน หรือมากกว่า 9 คน จะต้องมีการเลือกตั้งธรรมสภาขึ้น ธรรมสภาก็เหมือนกับสภาที่คอยดูแลท้องถิ่นของตนที่ประจำอยู่

เราเลือกตั้งธรรมสภาท้องถิ่นได้อย่างไร ขอให้เราลองสมมุติว่า บาไฮศาสนิกชนของลำเพยซึ่งเป็นหมู่บ้านหนึ่งในประเทศไทยมีบาไฮศาสนิกชนอยู่ 60 คน ประสงค์ที่จะเลือกตั้งธรรมสภาของพวกเขา และนี่เป็นประเด็นที่พวกเขาควรจดจำ

1. เขาจะตั้งธรรมสภาของเขาในช่วงหนึ่งช่วงใดของปีไม่ได้ เขาจะต้องทำการเลือกตั้งธรรมสภาได้ในวันที่ 21 เมษายนเท่านั้น ซึ่งถือว่าเป็นวันประกาศศาสนาประจำปีของพระบาทฮาลูลลาห์ เป็นวันที่พระบาทฮาลูลลาห์ทรงประกาศศาสนาในสวนเรชวาน ซึ่งพระองค์ก็คือพระผู้มาตามคำสัญญาตามคำทำนายของทุกศาสนา วันที่ 21 เมษายนเป็นวันแรกของวันฉลองเรชวาน และเป็นวันเดียวเท่านั้นที่บาไฮศาสนิกชนจะทำการเลือกตั้งธรรมสภาของตน ถ้าหากธรรมสภาใดที่ไม่มีการเลือกตั้งภายใน 24 ชั่วโมงในช่วงระหว่างดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าของวันที่ 20 เมษายน และดวงอาทิตย์ตกในวันที่ 21 เมษายนแล้ว ตลอดปีนั้นก็ต้องให้ผ่านไปเสียก่อนจนกว่าจะถึงวันที่ 21 เมษายน ของปีหน้า ก็จะเป็นวันเลือกตั้งที่จะบรรจบมาอีกครั้ง

2. จะต้องเป็นบาไฮศาสนิกชนผู้มีอายุ 21 ปี หรือมากกว่า 21 ปี เท่านั้นที่จะมีสิทธิในการเลือกตั้ง และรับเลือกตั้งธรรมสภาได้ ยกตัวอย่าง เช่น ถ้าหากกลุ่มบาไฮศาสนิกชนจำนวน 60 คน ที่อาศัยอยู่ในลำเพย แต่มีชายหญิงจำนวน 35 คน ที่มีอายุ 21 ปี และมากกว่า 21 ปี ต้องเป็นบาไฮศาสนิกชนจำนวน 35 คนเท่านั้น จะออกเสียงเลือกตั้งสำหรับธรรมสภาของเขา สมาชิกบุคคลที่พวกเขาจะเลือกเป็นธรรมสภาของเขานั้นก็ต้องมาจากกลุ่มบุคคลชายหญิง 35 คนนั้น

3. ทุกคนที่มีสิทธิลงคะแนนเสียงจะต้องเขียนรายชื่อของบุคคล 9 ท่านจะเป็นชายหรือหญิงก็ได้ ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่สุดที่จะได้รับเลือกเข้าในธรรมสภา การลงคะแนนเสียงนั้นจะต้องทำถูกต้องคือ ไม่มากหรือน้อยกว่า 9 รายชื่อดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

4. บุคคลจะไม่ได้รับเลือกอยู่ในธรรมสภานั้นอันเนื่องมาจากความร้ายวอยของเขา ความมีชื่อเสียงในสังคม หรือเพราะว่า เขาได้แสดงความกรุณาต่อเรา แล้วเราปรารถนาที่จะตอบแทนเขา แต่เป็นเพราะว่าความจริงใจของเขา และความเสียสละของเขามีต่อศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า พร้อมทั้งเขาสามารถที่จะรับใช้ศาสนาบาไฮศาสนิกชนทุกคนที่มีสิทธิลงคะแนนเสียงควรที่จะพิจารณาคูณสมบัติ และนิสัยใจคอของชายหญิงในชุมชนของเขา และให้สวดมนต์อธิษฐานถึงพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งอาจช่วยแนะนำรายชื่อคนเหมาะสมแก่ธรรมสภา

5. ห้ามมิให้บาไฮศาสนิกชนคนใดเสนอบุคคลซึ่งตนเห็นว่าควรเป็นสมาชิกของธรรมสภาแก่คนอื่น ๆ

ไม่ว่าบุคคลนั้นจะดีเพียงใดก็ตาม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงห้ามเราในการเสนอชื่อหรือพยายามที่จะดึงความสนใจให้คนหนึ่งคนใดเป็นพิเศษในช่วงระหว่างหรือก่อนการเลือกตั้ง ไม่มีใครในสังคมบาไฮที่จะต้องทราบชื่อของอีกคนหนึ่งหรือตั้งใจที่จะทราบชื่อที่มีอยู่ในใบลงคะแนนเสียง ถึงแม้ว่าจะเป็นสามีภรรยา เป็นเพื่อนสนิทกันก็ตาม ก็มิให้มีการปรึกษากันว่าเขาควรที่จะเลือกใคร บาไฮศาสนิกชนทุกคนจะต้องขอความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวเท่านั้น และทำการตัดสินใจในเรื่องนี้ด้วยตัวของเขาเอง โดยไม่ได้รับอิทธิพลด้วยความคิดเห็นของผู้อื่น จะมีก็เฉพาะบาไฮศาสนิกชนผู้ที่เขียนหนังสือไม่ได้เท่านั้นที่ได้อนุญาตตามหาบุคคลที่ควรแก่การเชื้อเชิญเพื่อเขียนรายชื่อของชายหรือหญิงที่ผู้อื่นบอกมา

เมื่อมีหลักเกณฑ์ประเดี๋ยวนี้อยู่ในใจแล้ว บาไฮศาสนิกชนของลำเพยก็ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกธรรมสภาของเขาสำหรับปีนั้นได้ ถ้าหากพวกเขามาร่วมกัน ณ สถานที่หนึ่งเพื่อลงคะแนนเสียงของเขา พวกเขาจะเริ่มการประชุมของเขาด้วยการสวดมนต์อธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้า เพื่อประทานพรแก่เขาในการปฏิบัติภาระอันศักดิ์สิทธิ์ แล้วให้เกิดรวบรวมบัตรเลือกตั้ง แล้วให้บาไฮศาสนิกชน 2-3 คน ช่วยนับใบลงคะแนนเลือกเสียง คนหนึ่งเป็นผู้อ่านรายชื่อที่เขียนไว้ในแผ่นกระดาษ ในขณะที่อีก 2 หรือ 3 คนจะเป็นผู้บันทึกจำนวนใบลงคะแนนเสียงที่ได้รับจากทุกคน บาไฮศาสนิกชน 9 ท่านผู้ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุด ก็จะได้รับเลือกเป็นสมาชิกของธรรมสภาส่วนท้องถิ่นในปีนั้น

ตัวอย่าง บาไฮศาสนิกชนของลำเพย เช่นเดียวกับบาไฮศาสนิกชนในอีกหลายพันหมู่บ้าน ในเมือง และประเทศต่างๆ ในประเทศตะวันออก และประเทศตะวันตก ที่ได้รับพระพรในการเลือกธรรมสภาที่จะดำเนินการรับใช้ชุมชนของเขาจนถึงวันแรกของเรชวานในปีหน้า เมื่อนั้นขั้นตอนของการเลือกตั้งก็จะนำมากระทำอีกครั้งหนึ่งตลอดทั่วสังคมบาไฮ

หน้าที่ของธรรมสภาท้องถิ่น

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงกล่าวถึง หน้าที่ของธรรมสภาไว้ว่า

“จำเป็นที่พวกเขาจะต้องให้ความไว้วางใจบุคคลของพระผู้มีเมตตาในบรรดาเพื่อนมนุษย์ และให้คิดว่า เขาเหล่านั้นเป็นเสมือนผู้พิทักษ์ดูแล ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ตั้งเพื่อนมนุษย์ทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลกนี้ ให้ถือเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะปรึกษาร่วมกัน และคอยดูแลผลประโยชน์ของผู้รับใช้แห่งพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ เพื่อผลประโยชน์ของพระองค์ แม้ว่าพวกเขาจะคิดถึงผลประโยชน์ของตนก็ตาม และเพื่อที่จะเลือกดูว่าสิ่งไหนอันไหน แบบไหนที่มีความเหมาะสมและสมควร เพราะฉะนั้นขอให้เจ้าจงปฏิบัติในสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ทรงบัญชาแก่ เจ้า ขอจงระวังเพื่อเจ้าจะได้เก็บเอาสิ่งที่ได้เปิดเผยไว้อย่างชัดเจนในพระบัญญัติของพระองค์ จงเกรงกลัวต่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเพื่อเจ้าจะได้มีความเข้าใจ”

ธรรมสภาของทุกหมู่บ้าน ทุกเมือง จะต้องรักษาผลประโยชน์ของบาไฮศาสนิกชนในท้องถิ่นนั้นๆ

งานชิ้นสำคัญที่สุดของธรรมสภา คือ เพื่อช่วยเหลือบาไฮศาสนิกชน สอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของศาสนของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวคือบ่อเกิดแห่งพรทั้งปวงเพื่อมวลมนุษยชาติทุกคนและธรรมสภาของเราจะต้องเป็นช่องทางให้ความกรุณาไปสู่ประชาชนในทุกภาคของโลก

เมื่อใดที่ท่านได้จัดตั้งธรรมสภาของท่านได้แล้ว เชื่อแน่ว่าธรรมสภาจะถือเอาเรื่องการสอนเป็นภารกิจที่สำคัญ

หน้าที่สำคัญอื่นๆ ของธรรมสภา คือ ให้พยายามส่งเสริมมิตรภาพความรักซึ่งกันและกันในกลุ่มธรรมสภา จะต้องสร้างบรรยากาศแห่งความรักความสามัคคีในหมู่บาไฮศาสนิกชน ธรรมสภาจะต้องดูแลให้ทุกคนมีความสุขในชุมชนนั้น ถ้าหากมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในหมู่เพื่อนบาไฮ ถือเป็นหน้าที่ของธรรมสภาที่จะต้องดูแลปิดเป่าให้สิ้นไป ธรรมสภาแต่ละแห่งจะต้องทำหน้าที่เหมือนกับบิดาผู้เฉลียวฉลาด มีความรักต่อบาไฮศาสนิกชนในท้องถิ่นตน

บทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่ของธรรมสภานั้น ท่านผู้พิทักษ์ศาสนาได้กล่าวไว้ว่า

“เราจะต้องกระทำอย่างเต็มที่ในการที่จะยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือคนยากจน คนเจ็บป่วย คนพิการ เด็กกำพร้า แม่หม้าย โดยไม่คำนึงถึงสีผิว ชันวรรณะและศาสนา”

ทุกธรรมสภาจะต้องมีกองทุนเป็นของตนเอง เราจะเห็นวิธีที่เงินกองทุนนี้เก็บรวบรวมมาได้อย่างไร ก็โดยบริจาคอย่างเสียสละของเพื่อนๆ และวิธีการนำมาใช้ประโยชน์เพื่อประโยชน์ทางศาสนาและชุมชน ถ้าหากบาไฮศาสนิกชนคนใดคอยบำรุงเพิ่มเติมเงินกองทุนของธรรมสภาของเขา ในทางกลับกันธรรมสภาก็จะนำมาช่วยเหลือพวกเขาในยามที่เขาจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือ

การศึกษาของเด็กบาไฮ และเยาวชนบาไฮก็เป็นความรับผิดชอบอีกอย่างหนึ่งของธรรมชาติของเรา ดังถ้อยคำของท่านผู้พิทักษ์ศาสนา มีว่า “พวกเขาจะต้องสนับสนุนส่งเสริมทางวัตถุทุกวิถีทางอย่างสุดกำลัง รวมทั้งการส่งเสริมอบรมศีลธรรมแก่เยาวชน ความสำคัญในการให้การศึกษาแก่เด็กถ้าเป็นไปได้ จะให้สถาบันการศึกษาของบาไฮเป็นสถาบันที่รวบรวมและคอยดูแลกิจการ และหาวิธีการที่ดีที่สุด เพื่อพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าแก่พวกเขา”

หน้าที่ที่สำคัญของธรรมชาติอีกอย่างตามคำกล่าวของท่านผู้พิทักษ์ศาสนา คือ “พวกเขาจะต้องอาสาจัดการประชุมอย่างสม่ำเสมอระหว่างเพื่อน ๆ จัดงานฉลองและจัดงานครบรอบรวมทั้งการพบปะกันพิเศษ อันมีจุดมุ่งหมายรับใช้และส่งเสริมทางสังคม ปัญญา และประโยชน์อื่น ๆ ทางศีลธรรมให้แก่เพื่อนมนุษย์ของเขา”

สิ่งที่เราได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้นเป็นหน้าที่สำคัญ ๆ ของธรรมชาติแห่งท้องถิ่นทุกแห่ง สมาชิกของธรรมชาติทุกคนจะต้องระวังอย่างที่สุดที่จะไม่ให้เกิดการเพิกเฉยต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเขา พวกเขาจะจำพระวาทะของพระบาฮาอูลลาห์ไว้อยู่เสมอ

“จำเป็นที่พวกเขาจะได้มีความไว้วางใจบุคคลของพระผู้เมตตาในหมู่มนุษย์ และให้หนักถึงประโยชน์ของผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”

เจ้าหน้าที่ของธรรมสภา

สมาชิกของธรรมสภาหนึ่งๆ จะต้องมี 9 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากกว่าคนอื่น ๆ ในชุมชนนั้นๆ ในวันที่มีการเลือกตั้ง สิ่งแรกที่สมาชิกของธรรมสภาจะต้องปฏิบัติหลังจากเสร็จการเลือกตั้งแล้ว คือ รวมกลุ่มและจัดการประชุมขึ้นเป็นครั้งแรก ในจำนวน 9 ท่านที่ได้รับเลือกตั้ง ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดกว่าอีก 8 ท่านก็จะต้องเป็นประธานชั่วคราวและเป็นผู้นำให้สมาชิกท่านอื่นๆ มาประชุมครั้งแรกทันทีถ้าเป็นไปได้

พวกเขาจะต้องเริ่มการประชุมด้วยการสวดอธิษฐานขอให้พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเหลือเขาในเรื่องการส่งเสริมศาสนาของพระองค์และการรับใช้ชุมชนที่ตนได้รับเลือก หลังจากนั้นจะต้องทำการเลือกเจ้าหน้าที่ของธรรมสภาของปีนั้นด้วย

ธรรมสภาทุกแห่งจะต้องมีประธาน รองประธาน เลขานุการ และเหรัญญิก นี่เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้งานของธรรมสภามีความสะดวกขึ้น

งานของผู้ที่เป็นประธาน คือ เป็นผู้ดำเนินการประชุมและคอยช่วยเหลือให้ธรรมสภาได้มีการตัดสินใจในบางอย่าง ถ้าหากสมาชิกจะมาเพื่อรวมกลุ่มพูดคุยแล้วแยกย้ายกันไป พวกเขาจะมาใช้ธรรมสภาไม่ได้เด็ดขาด ประธานจะเป็นผู้ถามความคิดเห็นของสมาชิกทุกคนในเรื่องนั้นๆ เพื่อมาตัดสินใจ หลังจากนั้นรอให้พวกเขาลงมติในเรื่องนั้น และให้มีความแน่ใจว่าธรรมสภาได้ตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับธรรมสภาในบทที่เกี่ยวกับการปรึกษาหารือ เราจะได้อ่านเรื่องนี้เพิ่มเติมได้

รองประธานจะเป็นผู้ดำเนินการประชุมให้แก่ธรรมสภาในกรณีที่ประธานไม่อาจมาประชุมได้ เช่น ในกรณีเจ็บป่วย เป็นต้น

เลขานุการเป็นบุคคลที่เก็บบันทึกงานทุกอย่างของธรรมสภาที่ได้ทำไป และทำสำเร็จจุลวงไปแล้ว เลขานุการจะเขียนจดหมายทุกฉบับที่จะต้องส่งให้แก่สมาชิกทุกคน ส่ง ให้แก่ธรรมสภาแห่งท้องถิ่น ทุกแห่งจะต้องข้องเกี่ยวกับคนอื่นๆ ในสังคมบาไฮก็โดยผ่านทางเลขานุการ

เหรัญญิกมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกองทุนของธรรมสภา เขาจะต้องออกไปเสิร์ฟรับเงินแก่ทุกคนที่บริจาคให้แก่กองทุน และเป็นผู้จ่ายเงินจำนวนนี้แก่ธรรมสภาไว้ใช้จ่ายรับรอง

เมื่อได้มีการเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ของธรรมสภาแล้ว สมาชิกจะต้องมุ่งดูความสามารถของแต่ละคน และให้ดูว่าใครในกลุ่มที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้มากกว่าก็จะได้มอบหมายให้แก่เจ้าหน้าที่คนอื่นๆ หลักเกณฑ์เช่นเดียวกันนี้ก็จะใช้ในการเลือกตั้งสมาชิกของธรรมสภา และตอนที่นำมาใช้กับการเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ด้วยเช่นกัน ดังนั้นการเลือกตั้งนี้จะดำเนิน โดยการเขียนใบลงคะแนนเสียงอย่างเป็นความลับ และไม่มีภาระโฆษณาชวนเชื่อแต่อย่างใด ไม่ควรเลือกผู้ที่หวังประโยชน์เพื่อฐานะทางสังคมของเขา ยกตัวอย่างเช่น ถ้าในจำนวนสมาชิกของธรรมสภามีบุคคลที่อาวุโสเป็นที่นับถือในชุมชนนั้นอันเนื่องมาจากวัยของเขาแล้ว ก็จะไม่เห็นเหตุผลอัน

ใดที่จะทำให้เขาไม่ได้รับเลือกเป็นประธาน เว้นเสียแต่ว่าเขาเป็นผู้ที่ไม่มีความสามารถในการดำเนินหน้าที่ของเขา เช่นเดียวกับความจริงที่ว่าบุคคลซึ่งความมั่งคั่งของเขาได้ให้ตำแหน่งทางสังคมแก่เขานั่นเอง

ในอีกแง่หนึ่ง เราจะต้องรู้ไว้ด้วยว่าเจ้าหน้าที่ของธรรมสภานั้นจะไม่ได้รับตำแหน่งทางสังคมใดๆ ในชุมชนนั้น ยกตัวอย่างเช่น ประธานมิใช่เป็นผู้นำของชุมชน หรือมิใช่เป็นบุคคลที่ได้รับความนับถือมากที่สุด สถานะของเขาซึ่งอยู่นอกธรรมสภาก็เหมือนกับสมาชิกคนอื่นๆ ของชุมชนนั้น ทั้งนี้ที่การประชุมของธรรมสภาเสร็จสิ้นแล้ว เขาจะไม่มีสิทธิ์มากเกินกว่าบาไฮศาสนิกชนคนอื่นๆ ในชุมชน

เพื่อที่จะพูดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ขอให้เราคิดถึงผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านซึ่งต้องการน้ำดื่มบริสุทธิ์ และตัดสินใจที่จะขุดบ่อน้ำขึ้นใช้ ผู้ใหญ่บ้านแม้จะเป็นผู้ที่ประธานให้ความนับถือก็อาจจะไม่มีความรู้ในวิธีการขุดบ่อน้ำ ในขณะที่มีชายหนุ่มผู้ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มีตำแหน่งพิเศษอันใดในหมู่บ้านนั้นอาจจะมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างเชี่ยวชาญ จากชายทั้ง 2 คนที่ได้กล่าวมาแล้ว ชาวบ้านจะเลือกเอาคนใดมาดำเนินงาน ต้องเป็นชายหนุ่มที่จะได้รับมอบหมายงานชิ้นนั้น ส่วนผู้ใหญ่บ้านก็อาจจะเป็นคนแรกที่เลือกชายหนุ่มผู้นั้นสำหรับจุดประสงค์นี้ และขณะที่กำลังขุดบ่อน้ำอยู่นั้น ชาวบ้านทุกคนหรือแม้แต่ผู้ใหญ่บ้านเอง ก็ต้องยอมรับคำแนะนำของชายหนุ่มคนที่ชาวบ้านเองได้เลือกเพื่อดำเนินงานนี้ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าชายหนุ่มคนนั้นจะกลายมาเป็นผู้นำชาวบ้านในทุกสิ่งทุกอย่าง หรือผู้ใหญ่บ้านคนนั้นจะต้องสูญเสียตำแหน่งของเขาในชุมชนแห่งนั้น แต่ความร่วมมือใจอันนี้จะเป็นผลดีแก่ทุกคนในหมู่บ้านนั้น

เป็นสิ่งที่มิได้อยู่ในความรักความร่วมมือ และความสามัคคีที่จะทำให้บาไฮศาสนิกชนเลือกธรรมสภาของเขา และธรรมสภาเลือกเจ้าหน้าที่ของเขาได้

ท่านศาสนิกบาลได้เขียนไว้ว่า “สมาชิกของธรรมสภาหนึ่งๆ ควรจะเริ่มภารกิจของเขาด้วยความถ่อมตน และด้วยความพยายาม โดยความใจกว้างของเขา โดยความสำนึกในความยุติธรรมและหน้าที่ ไม่มีอคติด้วยความสงบเสงี่ยม ด้วยความเสียสละอย่างแท้จริง เพื่อความผาสุกและผลประโยชน์ของเพื่อน ของศาสนา และของมวลมนุษยชาติซึ่งไม่เพียงแต่จะชนะความใจกว้างเท่านั้น แต่ยังได้รับความสนับสนุนและความนับถืออย่างแท้จริง จากผู้ที่พวกเขาได้รับใช้ และยังได้รับความนิยมนักใคร่อย่างแท้จริง”

งานของธรรมสภา

สมมติว่า หมู่บ้านลำเพยได้เลือกธรรมสภาแห่งท้องถิ่นของเขาแล้ว และนายแสงได้รับคะแนนเสียงมากกว่าคนอื่น 8 คน ต่อไปจะเป็นอย่างไร นายแสงก็จะเชิญสมาชิกคนอื่นๆ มาร่วมกันในสถานที่แห่งหนึ่งตอนเวลาพิเศษ เพื่อจัดประชุมขึ้นเป็นครั้งแรก พวกเขาตัดสินใจที่จะประชุมกันหนึ่งชั่วโมงหลังจากดวงอาทิตย์ตกในวันที่ 22 เมษายน ซึ่งเป็นวันที่สองของการฉลองเรชวาน และสถานที่ก็คือจัตุรัสหมู่บ้าน ซึ่งเราจะติดตามพวกเขาที่นั่นเพื่อดูสิ่งที่เขาจะทำ

นายแสงมาถึงก่อนเวลา เขาได้นำตะเกียงมาด้วยเผื่อว่าการประชุมของเขาอาจจะต่อไปจนกระทั่งค่ำ
ตอนนี้สมาชิกคนอื่นๆ เริ่มกลับมาจากการทำงานในห้องทุ่งของเขา พวกเขาพบปะกันแล้วเดินไปยังบ่อน้ำของ
หมู่บ้านเพื่อซักล้าง หลังจากเนื้อตัวสะอาดหมดจดแล้ว พวกเขาก็ไปรวมกันที่บนลานจัตุรัสหมู่บ้าน สัก
ประมาณหนึ่งชั่วโมงหลังจากดวงอาทิตย์ตก นายแสงได้ประกาศว่าธรรมเนียมจะเริ่มการทำงาน ณ บัดนี้

ก่อนอื่นจะต้องมีสมาชิก 2-3 คน สวดมนต์อธิษฐาน ซึ่งการสวดมนต์อธิษฐานนี้จะส่งผลให้บรรยากาศ
ของการประชุมเป็นที่น่าพิศวง แล้วจากนั้น นายแสงก็กล่าวว่า เราจะต้องเลือกประธานของธรรมเนียม นายแสง
จึงตัดกระดาษเป็นแผ่นเล็กๆ แล้วส่งให้สมาชิกคนละแผ่น ขอให้พวกเขาเขียนรายชื่อของบุคคลที่เขาเห็นว่า
เหมาะสมที่สุดในกลุ่มเพื่อเป็นประธานของธรรมเนียม

บาทไฮศาสนิกชนของหมู่บ้านลำเพยเพียงจะศรัทธาในศาสนา มีสมาชิก 5 คน ที่เขียนหนังสือไม่ได้ ดังนั้น
นายแสงจึงขอให้สมาชิกธรรมเนียมคนหนึ่งเข้าไปหาสมาชิกแต่ละคนที่เขียนไม่ได้ แล้วให้แต่ละคนเลือกประธาน
กระดาษ 9 แผ่น จะถูกรวบรวมปะปนกัน เพื่อว่าจะได้ไม่มีใครบอกได้ว่าแผ่นไหนเป็นของใคร หลังจากนั้นนาย
แสงก็ได้ขอให้สมาชิก 2 คนช่วยเขานับใบคะแนนเสียง ในขณะเดียวกันนั้นตัวเขาเองก็จะอ่านรายชื่อที่แต่ละคน
ส่วนกรรมการอีก 2 คน ก็จะจดรายชื่อที่อ่านมานั้นลงในกระดาษและนับชื่อเหล่านั้นเพื่อดูว่าชื่อของสมาชิกคน
ใดที่ได้รับคะแนนเสียงมากกว่าคนอื่นๆ

นายบุญมาได้รับคะแนนเสียง 5 คะแนน นายแสงได้รับ 3 คะแนน และนางสมพรได้รับ 1 คะแนน
เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีใครได้รับมากกว่า 4 คะแนนเสียง พวกเขาก็ต้องทำการเลือกตั้งใหม่ เพราะว่าเจ้าหน้าที่ของ
ธรรมเนียมแต่ละคนจะต้องได้รับคะแนนเสียงอย่างน้อย 5 เสียง จึงจะได้รับเลือก แต่เมื่อไม่มีใครที่ได้รับคะแนน
เสียงในจำนวนนี้ การเลือกตั้งก็ต้องทำใหม่ จนกว่าจะได้ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงตามที่ต้องการ

ตอนนี้นายบุญมาได้รับเลือกเป็นประธาน จึงเป็นหน้าที่ของเขาที่จะทำการเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ที่เหลือ
ของธรรมเนียม หลังจากที่ได้ขอบคุณนายแสงที่ได้ทำหน้าที่เป็นประธานแล้ว นายบุญมาจึงได้ดำเนินการส่ง
แผ่นกระดาษให้แก่สมาชิกทุกคนที่จะต้องลงคะแนนเสียงเพื่อเลือกประธาน กรรมวิธีเดียวกันนี้ก็จะทำต่อไป
เหมือนกับเลือกตั้งประธาน ซึ่งตอนนี้จะเป็นการเลือกตั้งเจ้าหน้าที่คนอื่นๆ ของธรรมเนียม

ผลของการเลือกตั้งปรากฏว่า นางวรรณดี ได้รับเลือกให้เป็นรองประธาน นายแสงเป็นเลขานุการ และ
นายปาน เป็นเหรัญญิกของธรรมเนียมแห่งท้องถิ่นของหมู่บ้านลำเพย

แล้วประธานก็ขอให้เลขานุการบันทึกสิ่งที่ได้กระทำไปในการประชุมครั้งแรกของธรรมเนียม

เวลานี้ก็ค่ำแล้ว มีสมาชิกคนหนึ่งเสนอว่าพวกเขาควรปิดการประชุม และมาพบกันอีกในวันต่อไป ทุก
คนเห็นด้วยต่อข้อเสนอนี้ และได้ลงมติที่จะมีการประชุมครั้งต่อไปในวันรุ่งขึ้นเวลาเดียวกัน และสถานที่เดิม ปิด

การประชุมด้วยการสวดมนต์ เช่นเดียวกับการชุมนุมของบาไฮที่สมาชิกของธรรมสภาควรจะทำก่อนที่จะแยกย้ายกันกลับบ้าน

เราจะอ่านเกี่ยวกับการประชุมครั้งที่ 2 ในหน้าต่อไป

การปรึกษาหารือ

การบริหารงานของบาไฮจะดำเนินด้วยการปรึกษาหารือ การปรึกษาหารือกันจะนำมาใช้กับการดำเนินกิจของบาไฮศาสนิกชนในวันฉลองบุญ 19 วัน ในธรรมสภาแห่งท้องถิ่น การประชุมประจำปี ในธรรมสภาแห่งชาติ และในการประชุมคณะกรรมการ และการประชุมอื่นๆ ท่านศาสนิกบาลได้บอกให้เราจำสิ่งสำคัญ 2 ประการที่เมื่อเรากำลังทำการปรึกษาหารือกันอยู่ในการชุมนุมของบาไฮศาสนิกชน คือความซื่อสัตย์และซื่อตรง

ขณะที่เราวมกันในการประชุมบาไฮ เราจะต้องคิดอยู่เสมอว่า พระบาฮาอูลลาห์จะอยู่เคียงข้างในดวงวิญญาณ อันก่อให้เกิดบรรยากาศแห่งจิตใจได้อย่างวิเศษซึ่งจะช่วยเราในการปรึกษาหารือได้ ถ้าหากเรารู้สึกว่าพระบาฮาอูลลาห์มาสถิตอยู่ในที่ประชุมของเรา เราก็จะพยายามที่จะเป็นผู้รับใช้ที่สูงค่าแห่งศาสนาของพระองค์ ไม่ว่าเราจะกำลังรับใช้ในธรรมสภา ในคณะกรรมการหรือในงานฉลองบุญ 19 วัน เราก็จะพยายามทุกอย่างที่จะกำจัดความเห็นแก่ตัว หรือค่านิยมที่ไม่ถูกต้องในตอนที่เรากำลังร่วมอยู่ในการปรึกษาหารืออยู่ จะไม่พรัองรอยแห่งความไม่จริงอยู่ในการสนทนา และในการพูดคุยอยู่นั้นจะไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากความจริง เพราะพระบาฮาอูลลาห์ตรัสไว้ว่า

“ดูกร บุตรผู้ไม่ประมาท

อย่าได้คิดว่าความลับในหัวใจนั้นจะซ่อนได้ เปล่าเลยจงรู้ไว้เถิดว่าความลับเช่นนั้นได้จารึกไว้เหมือนตัวอักษรชัดเจนและพระผู้เป็นเจ้าของจะทรงประจักษ์อยู่เสมอ”

ในการปรึกษาหารือของบาไฮศาสนิกชน ทุกคนควรจะต้องแสดงความคิดเห็นของตนอย่างอิสระ เขาควรจะต้องคิดถึงผลประโยชน์ของศาสนาเท่านั้น และให้ลืมความสัมพันธ์ส่วนตัวของตนที่มีต่อคนอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่น ถ้าพ่อกับลูกเป็นสมาชิกของธรรมสภาแห่งหนึ่ง ในช่วงเวลาที่ปรึกษาหารือหรือในช่วงที่มีการลงคะแนนเสียง ผู้เป็นลูกไม่ควรจะคิดถึงหน้าที่ของตนด้วยการเห็นด้วยกับพ่อ แม้ว่าบาไฮศาสนิกชนจะได้มีการบัญญัติให้เคารพนับถือพ่อแม่ของตนอย่างสูงสุด แต่เมื่อพวกเขา กำลังอยู่ในการปรึกษาหารือของบาไฮ เขาจะต้องจำไว้ว่าเขานั้นมีความรับผิดชอบต่อพระบาฮาอูลลาห์เท่านั้น ซึ่งได้สถิตอยู่ในการประชุมของพวกเขา และเป็นศาสนาที่เขา กำลังรับใช้อยู่ เพราะฉะนั้นไม่ควรที่จะให้ความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับผลประโยชน์ของศาสนาเพราะฉะนั้น ถ้าหากลูกคิดว่า ความคิดของพ่อผิดก็เป็นหน้าที่ของลูกที่จะพูดเช่นนั้น และพ่อไม่ควรจะหวังว่าลูกของตนทำในสิ่งตรงกันข้าม เพราะว่าพ่อรู้ว่าเขาทั้ง 2 มาประชุมเพื่อรับใช้ศาสนาด้วยความซื่อสัตย์และไม่หวังที่จะทำให้อีกคนหนึ่งพอใจกับความคิดของตน

ขอให้เราระวัง อย่าให้ความริษยาไม่เต็มใจของตนคือปลานเข้ามาสู่จิตใจของเราในเวลาที่มีการ
ปรึกษาหารือกัน และอย่าให้เรามีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของเรา ยกตัวอย่างเช่น ถ้าหากมีคนที่ย้ำพเจ้ารู้จักคน
หนึ่งไม่มีเวลาให้แก่ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าขอให้เขาทำบางสิ่งบางอย่าง ข้าพเจ้าก็ควรระมัดระวังอย่างมากที่จะ
ไม่ให้เหตุการณ์เช่นนี้ทำให้เกิดอคติต่อความคิดของข้าพเจ้า ต่อคำแนะนำที่ดีบางอย่างที่บุคคลนั้นอาจจะให้
ไว้ในที่ประชุม และนี่ก็เช่นเดียวกัน ข้าพเจ้าจะต้องจำไว้ว่าการสถิตของพระบาฮาฮุลลาห์ ไม่ควรจะมีสิ่งอื่น
ใดเข้ามาในวิถีทางของการรับใช้ต่อศาสนาของพระองค์ เมื่อใดที่บาไฮศาสนิกชนมารวมกันในการประชุม เขา
ควรทำงานเหมือนอย่างเช่น “นิ้วต่างๆ ของมือ” และเหมือนกับ “หยดน้ำของมหาสมุทรเดียวกัน”

เราไม่ควรที่จะยืนยันในความคิดของเรา หรือไม่พยายามที่จะบังคับให้ผู้อื่นยอมรับในความคิดของเรา
เราทุกคนเคยเห็นเด็กเล็กๆ 2 คน ทะเลาะกัน ในบางครั้งเด็กคนหนึ่งยืนกรานว่าตนถูกและเด็กอีกคนหนึ่งผิด
เด็กทั้งสองอาจจะทะเลาะกันต่อไปด้วยเรื่องนี้นักอีกนาน โดยไม่เกิดผลอันใด แต่เมื่อพ่อของเด็กทั้งสองมาถึง
เด็กก็จะลดเสียงลงด้วยความรักและความเคารพของตน และในที่สุด ปัญหาของเด็กทั้งสองก็จะได้รับการแก้ไข
ต่อหน้าพ่อของตน ถ้าหากเรารู้ว่า พระบาฮาฮุลลาห์อยู่เคียงข้างเราในการประชุมทุกครั้ง เราก็จะไม่กระทำ
กิริยาอันไม่สมควรในขณะที่พระองค์ประทับอยู่ที่นั่น

ถึงแม้ว่าบาไฮศาสนิกชนทุกคนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นของตนในการปรึกษาหารือก็ตาม แต่
การตัดสินใจนั้นทำโดยอาศัยความคิดเห็นของสมาชิกส่วนใหญ่ ในการตัดสินใจครั้งหนึ่งๆ ก็ได้ชี้ขาดไปแล้ว
บาไฮศาสนิกชนทุกคนจะต้องเคารพต่อคำตัดสินนั้น แม้ว่าผู้หนึ่งจะมีความคิดที่แตกต่างไปจากผู้อื่นก็ตาม เรา
ลองสมมติว่า คุณสยามเป็นสมาชิกคนหนึ่งของธรรมสภาและได้เสนอว่าการประชุมเพื่อฉลองเทศกาลเรชวาน
วันที่ 12 นั้น ควรจะมาจัดในเช้าของวันที่ 2 พฤษภาคม แต่สมาชิกส่วนใหญ่ลงความเห็นว่บาไฮศาสนิกชนให้
มาร่วมกันหลังจากดวงอาทิตย์ตกของวันที่ 1 พฤษภาคม ตอนนี้คุณสยามก็อาจจะมีเหตุผลในการเสนอแนะที่ดี
มาก แต่ธรรมสภาได้ไม่เห็นด้วยต่อข้อเสนอ นั้น คุณสยามก็ต้องเลิกล้มความคิดเห็นของตน แล้วยอมรับการ
ตัดสินของธรรมสภาด้วยความเต็มใจ และพยายามในการช่วยเหลือจัดการประชุมหลังจากดวงอาทิตย์ตกดิน
อย่างดีที่สุด

พระอับดุลบาฮาตรัสว่า

“สมัยนี้ การปรึกษาหารือของธรรมสภาถือว่ามีค่าสำคัญอย่างมากและมีความจำเป็นที่สุด การเชื่อ
ฟังต่อสมาชิกผู้อื่นเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นกฎเกณฑ์ สมาชิกจะต้องทำการปรึกษากันอย่างสุขุมรอบคอบ ไม่
ปล่อยให้โอกาสแห่งความรู้สึกที่ไม่ดีหรือความบาดหมางเกิดขึ้น เหตุการณ์อันนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ สมาชิก
ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นของตนอย่างอิสระ และมีการชี้แจงเหตุผลของตน สำหรับผู้ที่ไม่เห็นด้วย เขาก็
จะต้องโต้แย้งโดยไม่แสดงความรู้สึกที่รุนแรง จนกระทั่งเรื่องนั้นได้มีการแสดงเหตุผลกันอย่างเปิดเผยแล้วจุด
ประกายแห่งความจริงก็จะปรากฏออกมาหลังจากที่มีการปะทะความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน หลังจากที่ได้ตัดสินไป

แล้ว ถ้าหากการตัดสินใจนั้นได้ตกลงเป็นเอกฉันท์เห็นด้วย พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงห้ามไม่ให้เกิดความคิดเห็นที่ต่างกันไปให้ถือเอาเสียงส่วนใหญ่เป็นเอกฉันท์”

แนวคิดต่างๆ ที่เสนอโดยสมาชิกของสภานั้นเหมือนกับส่วนผสมต่างๆ ของอาหารที่มีรสชาติอร่อย เมื่อเราต้องการที่จะทำอาหารที่อร่อยหนึ่ง เราก็ต้องผสมของหลายอย่างเข้าด้วยกัน แล้วต้มจนกระทั่งอาหารนั้นได้รับการปรุงเป็นอย่างดี มันจะอร่อยก็ต่อเมื่อส่วนผสมต่างๆ เข้ากันเป็นอย่างดี เพราะการช่วยเหลือของแต่ละคนจะปรุงแต่งรสชาติให้แก่อาหาร แต่ถ้าหากว่าเราได้ลิ้มรสส่วนผสมของอาหารที่ละชนิดแยกกันแล้ว ส่วนผสมอาหารเหล่านั้นก็จะมีรสชาติที่ไม่กลมกล่อม เช่นเดียวกัน ความคิดเห็นส่วนตัวของทุกคนที่เสนอมาโดยปราศจากศานติชนก็จะนำมารวบรวมในที่ประชุม ช่วยให้บางสิ่งบางอย่างไปสู่การตัดสินใจครั้งสุดท้ายได้ แต่การตัดสินใจนั้นมิใช่เป็นความคิดเห็นของคนเพียงคนเดียว เป็นการตัดสินใจของธรรมนูญ และผลการตัดสินใจนั้นได้รับมาจากความคิดของสมาชิกทุกคน

ในธรรมนูญต่อไปนี้ พระอัครทูตบาฮาได้แสดงให้เห็นแนวทางอย่างชัดเจนว่า บาไฮศาสนิกชนควรจะปรึกษาหารือกันขอให้เราอ่านอย่างระมัดระวัง และนำมาปฏิบัติในการประชุมของเรา

“ในความจำเป็นขั้นต้นสำหรับไฮศาสนิกชน คือ การดำเนินการปรึกษาหารือร่วมกันถือว่าเป็นความบริสุทธิ์แห่งเจตนา เป็นความผ่องใสแห่งจิตใจ ไม่ยึดสิ่งอื่นใดนอกจากพระผู้เป็นเจ้าของ สนใจในความหอมหวานแห่งสวรรค์ของพระองค์ สนใจในความต่ำต้อยตกต่ำที่มีอยู่ในกลุ่มคนที่รักพระองค์ ความอดทนและความทุกข์ทรมานอันยาวนานต่อความลำบากและเป็นทาสรับใช้ ณ พระธรรมประตูล้ำเลิศของพระองค์ ควรที่เขาจะได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้ได้มา ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้เป็นชัยชนะจากอาณาจักรที่มีมองเห็นได้ของพระบาฮาอูลลาห์อันจะได้รับตอบสนองแก่เขา”

“ข้อแม้อันแรก คือ ความรักอันสูงส่ง และความสามัคคีของสมาชิกของธรรมนูญ เขาจะต้องมีอิสระอย่างเต็มที่จากความบาดหมาง และจะต้องแสดงตนอยู่ในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระผู้เป็นเจ้าของ เพราะว่าเขาเป็นเสมือนคลื่นของทะเลเดียวกัน เป็นหยดน้ำของแม่น้ำเดียวกัน เป็นดวงดาวแห่งสวรรค์เดียวกัน เป็นแสงของดวงอาทิตย์เดียวกัน เป็นต้นไม้ในสวนเดียวกัน เป็นดอกไม้ในสวนเดียวกัน ควรจะมีความคิดที่สอดคล้องกัน และความสามัคคีจะอยู่ไม่ได้ถ้าการชุมนุมนั้นถูกแตกแยก และธรรมนูญจะลงเอยอย่างไรผล

ประการที่ 2 เมื่อพวกเขาประชุมกัน เขาจะต้องหันหน้าไปยังอาณาจักรอันสูงส่ง และขอความช่วยเหลือจากราชอาณาจักรแห่งความรู้แจ้ง เขาจะดำเนินสืบเนื่องต่อไปด้วยความเสียสละ สุภาพ ผึ่งผาย ระมัดระวังและนุ่มนวลในการแสดงความคิดเห็นของเขา พวกเขาจะต้องศึกษาค้นคว้าหาความจริงในทุกเรื่อง และไม่ยืนยันในความคิดเห็นของตนเอง เพราะว่าความดีและการยกย่องในความคิดของตนนั้น จะนำไปสู่ความไม่ลงรอยกันและการโต้เถียงกัน แล้วความจริงจะถูกซ่อนเร้นไว้ สมาชิกผู้มีเกียรติจะต้องแสดงความคิดเห็นของตนอย่างอิสระและจะไม่ยอมให้ใครพูดดูถูกความคิดของผู้อื่น เขาจะต้องชี้แจงความจริงด้วย

ความนุ่มนวล และถ้าเกิดความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เสียงส่วนใหญ่จะต้องเป็นเอกฉันท์และทุกคนจะต้องเชื่อฟังยอมรับเสียงส่วนใหญ่ ไม่อนุญาตให้สมาชิกคนใดคัดค้านหรือตำหนิ ไม่ว่าจะอยู่ในที่ประชุมหรือนอกที่ประชุม การตัดสินใจที่ลงมติไปแล้วแม้ว่าการตัดสินใจนั้นไม่ถูกต้องก็ตาม ตามกฎข้อบังคับห้ามมิให้มีการวิพากษ์วิจารณ์ กล่าวโดยย่อ สิ่งใดก็ตามที่ได้ดำเนินอยู่ในความสามัคคี ความรัก และความบริสุทธิ์แล้ว ผลที่จะได้รับก็จะสว่าง และอย่างน้อยที่สุดจะขจัดร่องรอยแห่งความบาดหมางอันเป็นผลให้เกิดความมืดปกคลุม ความสิ้นหวัง”

“ถ้าหากได้ตระหนักในข้อนี้แล้ว ธรรมนูญก็จะเป็นของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของหรือมิฉะนั้นก็จะนำไปสู่ความเฉยเมย และความบาดหมางอันเนื่องมาจากมารซาตาน การถกเถียงกันจะอยู่ในขอบเขตแห่งศีลธรรมจรรยา อันเกี่ยวกับการฝึกอบรมดวงวิญญาณ การสอนเด็ก การบรรเทาทุกข์คนยากจน การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อ่อนแอ ทุกชั้นวรรณะในโลก ให้มีใจกรุณาต่อทุกคน แพร่ความหอมหวลของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ และการยกย่องถ้อยวจนะเหล่านี้ประสบความสำเร็จ แล้วความดีงามแห่งวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จะตอบแทนแก่เขา และธรรมนูญจะกลายเป็นศูนย์กลางแห่งพระพรสวรรค์ เจ้าแห่งการรับรองจากสวรรค์ จะมาช่วยเหลือพวกเขา และจะได้รับการหล่อไหลแห่งพระวิญญาณเพิ่มขึ้นทุกวัน”

กิจกรรมของธรรมนูญ

ภาค 2

สมาชิก 9 ท่านของธรรมนูญแห่งหมู่บ้านลำเพย มาพบกันอีกครั้งในวันที่ 23 เมษายน ประธานจึงขอให้สมาชิกบางท่านสวดมนต์อธิษฐาน เป็นบทอธิษฐานที่เปิดเผยโดยพระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบฮา มีบางบทที่พิเศษ ใช้อ่านในการประชุมหลังจากเปิดประชุม ด้วยการสวดอธิษฐานแล้วประธานก็ขอให้เลขานุการอ่านบันทึกการประชุมครั้งที่แล้วจากที่เขาได้ลงบันทึกไว้ นี่คือนี่สิ่งที่เลขานุการได้อ่าน

“การประชุมครั้งแรกของธรรมนูญท้องถิ่นของหมู่บ้านลำเพยวันที่ 22 เมษายน หลังพระอาทิตย์ตกแล้วหนึ่งชั่วโมง สวดมนต์เปิดการประชุมแล้วนายแสงเป็นผู้ดำเนินการประชุมในครั้งแรก ในการเลือกตั้งประธานปรากฏว่านายบุญมา ได้รับเลือกเป็นประธาน จึงเป็นผู้ดำเนินการประชุมส่วนที่เหลือ การเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ของธรรมนูญได้ดำเนินต่อไป และต่อไปนี้เป็นสมาชิกที่ได้รับเลือก”

“นางวรรณดี เป็นรองประธาน นายปาน เป็นเหรัญญิก และนายแสงเป็นเลขานุการ”

“ได้ตกลงให้มีการประชุมของธรรมนูญครั้งต่อไปในวันที่ 23 เมษายน การประชุมได้สิ้นสุดลงด้วยการสวดมนต์ การประชุมใช้เวลา 3 ชั่วโมงหลังอาทิตย์ตก”

เมื่อเลขานุการได้อ่านจบแล้ว ประธานได้ถามสมาชิกคนอื่นๆ ว่าเห็นด้วยกับการบันทึกการประชุมครั้งที่แล้วหรือไม่ทุกคนเห็นด้วย การบันทึกถูกต้อง และนายแสงได้จดบันทึกการประชุมครั้งที่แล้วได้นำมาอ่านและเป็นที่เห็นด้วย

แล้วประธานได้ประกาศว่าจุดมุ่งหมายที่สำคัญของชมรมสภาทุกแห่ง คือ การเผยแพร่ศาสน์ของพระเจ้า เป็นเจ้า เราปรึกษากันเรื่องนี้ในที่ประชุม

แล้วประธานได้เชิญชวนสมาชิกทุกคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อพวกเขาทุกคนได้แสดงความคิดเห็นประธานจึงสรุปได้ดังนี้

1. เราจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับศาสนาเพิ่มเติม
2. เราจำเป็นต้องมีหนังสือวรรณกรรม
3. เราต้องการเงินทุน
4. เราต้องเริ่มกิจกรรมการสอนศาสนาให้กับหมู่บ้านข้างเคียง

แล้วเราก็ตัดสินใจไปที่ละเรื่อง มีสมาชิกอีกท่านหนึ่งเสนอว่า พวกเขาควรจะไปบอกคนในชุมชนนั้นเกี่ยวกับงานชิ้นสำคัญนี้ และดูว่ามีใครบ้างที่สามารถเข้าร่วมในการรณรงค์เผยแพร่ศาสนาที่เขากำลังจะเริ่มทำ สมาชิกท่านหนึ่งเสนอว่าในการที่จะมีความรู้เพิ่มเติมในศาสนา นั้น จำเป็นที่พวกเขาจะมาร่วมศึกษาศาสนาทุกสัปดาห์ พวกเขาจะใช้การประชุมในวันเสาร์เพื่อจุดมุ่งหมายนี้ เขาได้เสนอว่าจะขอให้คุณชนินทร์ซึ่งเป็นครูในโรงเรียนบาไฮหมู่บ้านใกล้เคียงเพื่อมาดำเนินชั้นเรียนที่ว่านี้

ประธานได้ถามว่าใครสนับสนุนข้อเสนอนี้บ้าง คุณน้อยสนับสนุน หลังจากที่ได้ปรึกษากันเล็กน้อย

ประธานได้นำข้อเสนอนี้ลงมติ ประธานได้ถามว่าใครจะเป็นผู้ดำเนินต่อข้อเสนอนี้ว่าไปเชิญคุณชนินทร์จากหมู่บ้านแก่นเพื่อมาดำเนินชั้นเรียนวันเสาร์ก็ขอให้ยกมือขึ้น

สมาชิก 7 ท่านได้ยกมือขึ้น มีสมาชิกอีก 2 ท่านคือนายเอก และนายบุญมาที่คิดว่าคุณชนินทร์จะมาไม่ได้ทุกครั้ง จึงไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอนั้นและไม่ได้ยกมือ

ประธานจึงประกาศขึ้นว่าข้อเสนอนี้ให้ดำเนินได้และขอให้เลขานุการจดบันทึกการตัดสินใจในบันทึกการประชุมด้วย

แล้วประธานก็ประกาศว่า คุณชนินทร์ซึ่งเป็นครูสอนศาสนาจะต้องเดินทางโดยรถประจำทางเพื่อมาถึงหมู่บ้านของเขา และคุณชนินทร์จะต้องหยุดงานชั่วคราวของเขาที่เขากำลังทำอยู่ในหมู่บ้านของเขาในตอนเย็น เพราะฉะนั้นเงินทุกก็จะต้องเพิ่มเพื่อช่วยเหลือคุณชนินทร์ให้ไปถึงหมู่บ้านลำเพยและดำเนินชั้นเรียนนั้น

ประธานได้ถามสมาชิกคนอื่นๆ ว่ามีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ นายเอกตอบว่า “พวกเราซึ่งเป็นสมาชิกของธรรมสภาจะต้องเสียสละเป็นตัวอย่าง เพื่อศาสนาของเราในชุมชนที่เหลืออยู่ ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะจ่ายค่าแรงงาน 1 วันแก่กองทุนทุกๆ เดือน ข้าพเจ้ายินดีที่จะมอบเงินนี้แก่ธรรมสภา” ข้อเสนอนี้ทำให้สมาชิกทุกคนมีความยินดีและพวกเขาได้แสดงความยินดีต่อคุณเอกในความกรุณาที่ได้บริจาคเงินให้ชุมชน พวกเขารู้สึกดีใจเป็นพิเศษที่ว่าแม้นายเอกมิได้ออกเสียงสนับสนุนต่อข้อเสนอกก็ตาม แต่ตอนนี้ข้อเสนอนั้นก็ได้ผ่านวาระของธรรมสภาแห่งท้องถิ่นไปแล้ว คุณเอกยังให้การช่วยเหลืออีกด้วย เมื่อธรรมสภาได้ลงมติไปแล้วไม่ว่าเราจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตาม เราก็จะต้องยอมรับและเคารพต่อเสียงข้างมาก สมาชิกคนอื่นๆ ของธรรมสภาแห่งท้องถิ่นยังได้มีการบริจาคเงินกัน รายชื่อผู้บริจาคและจำนวนเงินที่บริจาคจะต้องจดบันทึกไว้โดยเลขานุการ ส่วนเหรียญกษาปณ์จะต้องจดบันทึกการบริจาคเงินและประกาศว่าสมาชิกของธรรมสภาจะบริจาคเป็นเงิน 60 บาท ให้แก่กองทุน

ได้ตกลงที่จะประกาศถึงการบริจาคเงินแก่ชุมชนในวันฉลองบุญ 19 วัน ซึ่งจะจัดในวันที่ 28 เมษายน และจะขอให้เพื่อนๆ ร่วมในเรื่องนี้ด้วย

แล้วประธานก็ย้อนถึงเรื่องหนังสือวรรณกรรมที่ต้องการเพื่อกิจกรรมการสอนศาสนาของพวกเขา

หลังจากที่ได้พูดคุยเป็นที่เรียบร้อย ธรรมสภาสรุปได้ว่า พวกเขาจะต้องขอให้ธรรมสภาแห่งชาติช่วยเหลือในเรื่องนี้

หลังจากที่เรื่องเหล่านี้ได้จัดเตรียมเรียบร้อยแล้ว ประธานได้ประกาศว่าปัญหาที่พวกเขาจะต้องปรึกษากันต่อไปคือวิธีการเผยแพร่ศาสนาในหมู่บ้านใกล้เคียง

นายแสงเสนอว่าทุกๆ วันอาทิตย์พวกเขาจะออกไปกันเป็นกลุ่มยังหมู่บ้านข้างเคียงของหมู่บ้านรำเพย คนอื่นๆ เห็นด้วยกับข้อเสนอนี้ สมาชิกอีกคนเพิ่มเติมว่าวันอาทิตย์จะเป็นวันที่เหมาะสมที่สุดเพราะในวันเสาร์เราจะเข้าชั้นเรียนศึกษาธรรม และคุณซินินทร์จะไปเป็นเพื่อนกับพวกเขาในการสอนศาสนาในวันอาทิตย์

นายแสงซึ่งเป็นเลขานุการได้จดบันทึกเหล่านี้ไว้ทั้งหมด

ประธานได้ถามว่ายังมีข้อเสนออะไรอีกเกี่ยวกับเรื่องนี้ คุณปาน บอกว่าเป็นความคิดที่ดีที่จะจัดการประชุมสาธารณะในวันศักดิ์สิทธิ์พิเศษต่างๆ เรื่องวันครบรอบต่างๆ แล้วให้เชิญชวนเพื่อนๆ ที่มีใบปาสไคศาสนิกชนมา และญาติมิตรจากที่ใกล้เคียงมาร่วมประชุมด้วย

ข้อเสนอแนะนี้ได้รับการสนับสนุน โดยการออกเสียงและได้รับอนุมัติจากธรรมสภา

ได้ตกลงที่จะวางโครงการเหล่านี้ก่อนที่จะไปชุมนุมกันในวันฉลองบุญ 19 วัน และจะขอรับรองให้ปาสไค

ศาสนิกชนของหมู่บ้านลำเพยช่วยเหลือเงินกองทุนแก่ธรรมสภา และเป็นอาสาสมัครที่จะดำเนินกิจกรรมการ
สอนศาสนาแก่หมู่บ้านใกล้เคียงด้วย

สุดท้ายพวกเขาก็ได้ตกลงว่าการประชุมของธรรมสภาครั้งต่อไปจะมีในวันที่ 29 เมษายน หนึ่งวัน
หลังจากวันฉลองบุญ 19 วัน เพื่อที่จะปรึกษาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่จะจัดให้มีขึ้นแก่ธรรมสภาโดยชุมชนนั้น
ในช่วงระหว่างการฉลอง

หลังจากสวดมนต์ปิดการประชุม สมาชิกของธรรมสภาก็กลับบ้านด้วยหัวใจที่เบิกบาน ขอขอบคุณพระผู้
เป็นเจ้าของที่ทรงช่วยเหลือพวกเขาให้ประสบความสำเร็จในการตัดสินใจอันเป็นประโยชน์ของชุมชน

สิ่งที่เกิดขึ้นในการประชุมครั้งนี้ จะเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าธรรมสภาควรจะทำภารกิจของตน
อย่างไร วิธีการที่จะนำไปสู่การปรึกษา และวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ปัญหาต่างๆ ซึ่งจะเกิดขึ้นใน
ชุมชนต่าง ๆ อาจจะไม่เหมือนกัน หรือแม้แต่ความต้องการของพวกเขาก็อาจจะไม่มีความจำเป็นต้องเหมือนกัน
ทุกธรรมสภาควรพิจารณาหน้าที่ของตนอย่างรอบคอบ และตัดสินใจดำเนินภารกิจนั้นไปตามความสำคัญ
ในแต่ละชุมชน

งานของธรรมสภาในงานฉลองบุญ 19 วัน

เป็นการฉลองบุญแห่งความงาม(ขามาล) และบาไฮศาสนิกชนของหมู่บ้านลำเพยได้มาชุมนุมกันเพื่อ

ฉลองบุญ 19 วัน ประธานของธรรมสภาจะเป็นผู้ดำเนินการฉลองบุญ 19 วันเองทั้งหมดเว้นเสียแต่ว่าประธาน มาไม่ได้ ซึ่งหากเป็นกรณีนี้รองประธานจะทำหน้าที่แทน ภาคแรกของการฉลองบุญจะเป็นการสวดมนต์ อธิษฐาน และอ่านธรรมลิขิตของพระบ็อบ พระบาทฮาลูลาห์ และพระอัปดุลบาฮา การสวดมนต์และการอ่านจะให้บาไฮศาสนิกชนที่อยู่ในที่ชุมนุมคนใดคนหนึ่งเป็นผู้อ่านก็ได้แล้วแต่ประธานเป็นผู้ขอ จะเป็นช่วงที่ทุกคนฟัง พระวจนะด้วยความระมัดระวังและเอาใจใส่ จำนวนของการสวดมนต์อธิษฐานและการอ่านพระธรรมลิขิตนั้น จะต้องไม่มากจนทำให้ทุกคนรู้สึกเบื่อ

เมื่อบาไฮศาสนิกชนของหมู่บ้านลำเพยเสร็จจากรายการของภาคแรกแล้ว ประธานของธรรมสภาคือ

นายบุญมาจะขอให้เลขานุการคือ นายแสงอ่านรายงานของธรรมสภา นายแสงจึงได้แจ้งให้ชุมชนนั้นทราบ เกี่ยวกับผลของการเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ธรรมสภา และเกี่ยวกับการตัดสินใจของธรรมสภาในการที่จะเริ่มรณรงค์ สอนศาสนา เพื่อเป็นการเผยแพร่ศาสน์ของพระผู้เป็นเจ้าของในท้องถิ่นที่ใกล้เคียง นายแสงยังได้แจ้งให้ชุมชนทราบ ถึงความต้องการช่วยเหลือในงานสอนศาสนา และขอเงินกองทุนให้แก่ครูสอนศาสนาและใช้จ่ายในการประชุม ต่างๆ

หลังจากที่เลขานุการได้รายงานจบแล้ว ประธานก็ได้ขอให้สมาชิกของชุมนุมนั้นเสนอข้อแนะนำ

เกี่ยวกับเรื่องนั้นและให้พวกเขาบอกว่าพวกเขาจะช่วยเหลืออย่างไร บาไฮศาสนิกชนแต่ละคนได้ให้สัญญาที่จะช่วยเหลือคนละอย่างสองอย่าง มีคนหนึ่งพูดว่าเขาจะจัดส่งข้าวสาลีครึ่งกิโลให้ในการประชุมแต่ละครั้ง อีกคนหนึ่งก็บอกว่าเขาจะออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางแก่ครูสอนศาสนา 1 เทียวในหนึ่งเดือน ในขณะที่คนที่สามก็สัญญาอุทิศเวลา 1 วันในหนึ่งสัปดาห์ให้กับกิจกรรมการสอนศาสนา นอกจากนี้จะเป็นสัญญาแห่งความร่วมมือ ร่วมใจกันแล้ว บาไฮศาสนิกชนของหมู่บ้านลำเพยจะดึงดูดความสนใจธรรมสภาไปสู่ข้อเท็จจริงสำคัญๆ อื่นๆ ที่พวกเขายังไม่ได้พิจารณา ยกตัวอย่างเช่น นอกจากจะมีชั้นเรียนศึกษาธรรมะทุกสัปดาห์ และการออกสอน ศาสนาแล้ว พวกเขาก็อาจจะเตรียมพร้อมและรวมกำลังกันในการมอบศาสน์ของพระผู้เป็นเจ้าของในงานสมโภชที่ จะจัดให้มีเป็นครั้งคราว ผู้ที่จะไปในงานสมโภชเหล่านี้ ควรจะพกเอาหนังสือวรรณกรรมบาไฮติดตัวไปด้วยเพื่อ แจกจ่าย ยังได้รับข้อเสนอแนะอันมีค่าเหล่านี้เพื่อที่จะประหยัดเงินกองทุนอีกด้วย เลขานุการได้จัดบันทึก ข้อเสนอแนะในงานฉลองบุญ 19 วันเหล่านี้ทั้งหมด เพื่อที่จะให้ธรรมสภานำข้อเสนอมาตัดสินใจในการประชุม ครั้งต่อไป

ประธานได้ให้สัญญาว่าธรรมสภาจะพิจารณาข้อเสนอแนะที่ได้รับมาทั้งหมดอย่างรอบคอบ และ จะแจ้งผลการประชุมแก่ชุมชนทราบในวันฉลองบุญ 19 วันครั้งต่อไป

ภาคที่สามของรายการในวันฉลองบุญ 19 วันจะเป็นช่วงของการสนุกสังสรรค์ มีครอบครัวบาไฮ 4 ครอบครัว ในหมู่บ้านลำเพย ได้ร่วมกันจัดของมาแจกจ่ายให้กับทุกคน กลุ่มเยาวชนที่ร้องเพลงได้ ประธานก็อนุญาตให้ออกมาร้อง และคนอื่นๆ อีกหลายคนได้เข้าร่วมกับเยาวชนในการประสานเสียง มีเด็กหญิงบาไฮคนหนึ่งได้ออกมาท่องกลอนอันไพเราะ ซึ่งเขาจำได้จากโรงเรียนและทุกๆ คนก็ชอบกลอนบทนั้นมาก

จิตใจแห่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความสุขยินดีที่บาไฮศาสนิกชน แห่งหมู่บ้านลำเพยได้จัดวันฉลองบุญ 19 วัน ได้นำมาซึ่งความเจริญทางด้านจิตวิญญาณ ยังความรู้สึกเช่นนี้ให้แก่ทุกคน พวกเขาเลิกประชุมหลังจากที่ได้สวดมนต์ปิดประชุมและกลับบ้านของเขาด้วยความสุขเบิกบาน

หัวข้อบางประการในการฉลองบุญ 19 วัน

หน้าที่อย่างหนึ่งของทุกธรรมสภา คือ คอยดูแลเพื่อนๆ ในธรรมสภาถ้อยถันให้จัดวันฉลองบุญ 19 วันซึ่งเป็นการประชุมที่จะจัดขึ้นทุก 19 วัน โดยบาไฮศาสนิกชนของทุกๆ เมือง และทุกๆ หมู่บ้าน เนื่องจากการฉลองนี้เป็นสิ่งที่ได้รับมอบหมายมาจากพระบ็อบ และได้รับอนุมัติจากพระบาฮาอูลลาห์ เป็นสิ่งที่ถือว่ามีค่ามาก

คำถาม งานฉลองบุญ 19 วัน มีจุดมุ่งหมายอะไร

คำตอบ พระอับดุลบาฮา กล่าวว่าในงานฉลองบุญ 19 วันนั้นศาสนิกชนจะได้มาพบปะกัน และได้

แสดงออกซึ่งความรัก ความเป็นมิตรกัน เพื่อความเร้นลับแห่งสวรรค์อาจจะถูกเปิดเผย วัตถุประสงค์ก็คือเพื่อความปรองดอง โดยอาศัยหัวใจแห่งมิตรภาพนี้อาจจะกลายเป็นความสามัคคีที่แท้จริง และการแลกเปลี่ยนประโยชน์กันและกันอย่างมั่นคง

คำถาม เราควรจะทำอะไรบ้างในวันฉลองบุญ 19 วัน

คำตอบ งานฉลองนี้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานของบาไฮ และท่านศาสนนภิบาลได้ให้คำอธิบายว่ารายการของงานฉลองบุญ 19 วัน ประกอบด้วย 3 ภาค ภาคแรกเป็นรายการปฏิบัติธรรม มีการสวดมนต์อ่านพระธรรมลิขิตศักดิ์สิทธิ์ซึ่งอาจจะมอบหมายให้เพื่อน 2-3 คน เป็นผู้อ่าน ในตอนเริ่มต้นของงานฉลองนี้ ภาคที่สองเป็นการบริหารงาน ธรรมสภากระทำโดยให้เลขานุการรายงานกิจกรรมต่างๆ และขอให้เพื่อนบาไฮศาสนิกชนของที่นั่นเสนอแนะและแจ้งความจำนงค์ในการส่งเสริมศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์ซึ่งเป็นช่วงของการปรึกษาหารือเพื่อให้ศนิกชนออกความคิดเห็นของเขา โดยผ่านทางธรรมสภาแห่งท้องถิ่น เพื่อส่งไปยังธรรมสภาแห่งชาติ ภาคที่สามเป็นภาคบันเทิง อาจจะทำให้เพื่อนๆ ออกมาร้องเพลง เล่าเรื่องต่างๆ เป็นต้น จัดแบบง่ายๆ อาจจะมีการบริการเครื่องดื่ม

คำถาม ใครเป็นผู้เชิญชวนให้ศาสนิกชนมางานฉลองนี้

คำตอบ ที่ใดที่มีธรรมสภา เลขานุการจะเป็นผู้เชิญบาไฮศาสนิกชนให้มาตามวันที่ได้กำหนดไว้ในปฏิทินบาไฮ ยังสถานที่และเวลาที่ได้ระบุไว้ ส่วนที่ใดที่ไม่มีธรรมสภา บาไฮศาสนิกชนอาจจะตั้งกลุ่มของเขาทำหน้าที่เป็นเลขานุการของกลุ่ม เลขานุการคนนี้จะคอยเตือนชุมชนบาไฮเกี่ยวกับงานฉลองบุญ 19 วัน

คำถาม ใครเป็นผู้ดำเนินงานฉลองบุญ 19 วัน

คำตอบ ประธานของธรรมสภาจะเป็นผู้ดำเนินงานฉลองบุญ 19 วัน ประธานจะขอให้คนอื่นๆ สวดมนต์อธิษฐานในตอนเริ่มต้น และขอให้เพื่อนๆ ปรึกษาเสนอความเห็นต่อธรรมสภาในช่วงที่สอง

คำถาม ใครเป็นเจ้าของภาพในวันฉลอง

คำตอบ โดยปกติแล้ว บาทหลวงทุกคนจะเป็นเจ้าของงานฉลอง โดยผลัดเปลี่ยนกันไป บางครั้ง

ธรรมสภาจะเป็นผู้จัดงานฉลองบุญ 19 วัน โดยใช้เงินกองทุนของธรรมสภา แต่บางครั้งบาทหลวง 2-3 คน อาจจะร่วมกันเป็นเจ้าของงานฉลอง จะเป็นการดีที่ภาคบังคับที่จะประกอบด้วยเครื่องดื่มและของว่าง แต่ไม่ใช่สิ่งสำคัญ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ แม้จะเป็นเพียงน้ำเปล่า เราก็เป็นเจ้าของงานฉลองบุญ 19 วันได้ สิ่งสำคัญในงานก็คือ การพัฒนาด้านจิตใจของบาทหลวงทุกคน และการเพิ่มความสามัคคีกลมเกลียวกันระหว่างเรา ควรจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือรับใช้ให้ศาสนามีความก้าวหน้าในท้องถิ่นนั้น ด้วยการปรึกษาและความร่วมมือช่วยเหลือกับทางธรรมสภา เราขออ้างอิงจากพระนิพนธ์ของพระอัครบิดรบาทหลวงเพื่อแสดงถึงจิตใจของการประชุมบาทหลวงทุกๆ ครั้ง

“ในการประชุมเหล่านี้ให้หลีกเลี่ยงการสนทนาเรื่องภายนอกและการชุมนุมกันจะต้องอยู่ใน

ขอบเขตการสวดพระคัมภีร์ และการอ่านพระวจนะ และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับศาสนาของผู้เป็นเจ้าของ เช่น การชี้แจงข้อพิพาท การอ้างเหตุผลอย่างชัดเจน และการแสดงหลักฐาน และการติดตามสัญญาพันธกิจแห่งองค์พระผู้เป็นที่ยึดถือของโลก ผู้ใดที่เข้าร่วมประชุมจะต้องแต่งกายและสะอาดและหันหน้าไปยังอาณัติจักรอัครบิดร ก่อนที่จะเข้าไปข้างใน ได้เดินเข้าไปที่ประชุมด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน และขณะที่มีการอ่านพระธรรมลิขิตอยู่นั้น จะต้องสงบและเงียบและถ้าใครต้องการกล่าวสิ่งใด เขาคนนั้นก็จะต้องกล่าวด้วยความสุภาพ และเต็มใจ และได้รับอนุญาตจากที่ประชุมแล้ว จึงกล่าวด้วยความลึกซึ้งและด้วยความไพเราะ

วันจัดงานฉลองบุญ 19 วัน มีดังนี้

21	มีนาคม	ที่ 1 บาฮา	หมายถึง	สง่างาม
9	เมษายน	ที่ 1 จาลาล	“	ความรุ่งโรจน์
28	เมษายน	ที่ 1 จามาล	“	ความงาม
17	พฤษภาคม	ที่ 1 ฮาซามาต	“	ความโอฬาด
5	มิถุนายน	ที่ 1 นูร์	“	แสงสว่าง
24	มิถุนายน	ที่ 1 ราหมาต	“	ความปรานี
13	กรกฎาคม	ที่ 1 คาลิมาท	“	วจนะ
1	สิงหาคม	ที่ 1 คามาล	“	ความสมบูรณ์เลิศ
20	สิงหาคม	ที่ 1 อัลสมา	“	พระนาม
8	กันยายน	ที่ 1 อีสชาติ	“	อำนาจ
27	กันยายน	ที่ 1 อัลชียาด	“	ความประสงค์
16	ตุลาคม	ที่ 1 อิลม์	“	ความรู้
4	พฤศจิกายน	ที่ 1 กุทราต	“	อาณาภาพ
23	พฤศจิกายน	ที่ 1 โกล	“	พจนา
12	ธันวาคม	ที่ 1 มาซอเฮล์	“	คำถาม
31	ธันวาคม	ที่ 1 ซาร์ฟ	“	เกียรติ
19	มกราคม	ที่ 1 สุลตาน	“	อำนาจปกครอง
7	กุมภาพันธ์	ที่ 1 มุลก์	“	บังคับบัญชา
2	มีนาคม	ที่ 1 อลา	“	ความตระหนักรู้

ธรรมชาติของหมู่บ้านลำเพยได้มาพบกันหลังวันฉลองบุญ 19 วัน เมื่อได้อ่านวาระการประชุมครั้งที่แล้ว และเห็นชอบด้วยพวกเขาจึงได้ปรึกษาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่ได้รับมาในวันฉลองบุญ 19 วัน หลังจากได้พิจารณากันอย่างรอบคอบแล้ว พวกเขาก็เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะทุกข้อ ยกเว้น 1 ข้อ

ธรรมชาติได้ตกลงที่จะเชิญบาทหลวงทุกคนไปรับประทานอาหารกันในวันสุดท้ายของเรชวาน เพื่อที่ว่าจากวันนั้นแล้วเพื่อนๆ อาจจะรู้วิธีการแบ่งกลุ่มออกไปยังหมู่บ้านต่างๆ เพื่อกิจกรรมการสอนศาสนา มีสมาชิก 3 คนของธรรมชาติที่ได้รับเลือกให้ไปจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อจัดทำโปรแกรมที่เหมาะสมในการประชุมคือในวันสุดท้ายของเรชวาน

ก่อนเปิดการประชุมธรรมชาติ มีสิ่งหนึ่งที่ต้องทราบ มีสมาชิก 2 คนได้ขอให้ธรรมชาติช่วยแก้ปัญหายุ่งยากส่วนตัวซึ่งได้เกิดขึ้นกับเขาทั้งสอง ซึ่งไม่สามารถตกลงกันได้ ธรรมชาติได้ฟังสิ่งที่แต่ละฝ่ายได้เล่าให้ฟังแล้วได้เสนอข้อแก้ไขปัญหาของเขาทั้งสอง ด้วยจิตใจแห่งความรัก และด้วยความสุขุมรอบคอบ

เมื่อเลขานุการของธรรมชาติได้พิจารณายันทีของเขาในวันรุ่งขึ้น เขาก็ได้เขียนจดหมายต่อไปนี้แก่ธรรมชาติแห่งชาติ

เลขานุการ

ธรรมชาติแห่งชาติ

ประเทศไทย

เพื่อนบาทหลวงที่รัก

เรามีความยินดีที่จะแจ้งให้ท่านทราบว่า ด้วยความกรุณาของพระบาทหลวงอลลาห์ เราได้ตั้งธรรมชาติในหมู่บ้านลำเพยได้แล้ว เราจึงได้ส่งแบบฟอร์มกลับมายังท่าน ซึ่งท่านได้ขอให้เราออกข้อความหลังจากได้เลือกตั้งแล้ว ได้เขียนชื่อและที่อยู่ของสมาชิกและเจ้าหน้าที่ของธรรมชาติ

ตอนแรกเราได้ขอร้องให้นายชินนทร์ ซึ่งเป็นครูสอนศาสนาบาทหลวงของหมู่บ้านแก่น มายังหมู่บ้านของเราทุกๆ วันเสาร์เพื่อดำเนินการประชุมศึกษาธรรมทุกสัปดาห์

เราได้จัดหาเงินกองทุนพิเศษขึ้นในธรรมชาติ และเพื่อนๆ ได้บริจาคมาเป็นจำนวน 45 บาท และสัญญาว่าจะบริจาคจำนวนเงินจำนวนนี้ทุกๆ เดือน เงินจำนวนนี้จะนำมาใช้จ่ายในกิจกรรมการสอนศาสนาภายใต้การดูแลของธรรมชาติแห่งนี้

ขณะนี้เราต้องการหนังสือวรรณกรรมจำนวนอย่างเพียงพอ เราขอให้ท่านกรุณาจัดส่งจุลสารมาจำนวนหนึ่ง และบัตรแสดงตนเข้าเป็นสมาชิก มายังธรรมชาตินี้ด้วย

เราจะเขียนจดหมายมายังท่านให้ทราบข่าวดีเกี่ยวกับความก้าวหน้าของศาสนาในฉบับหน้า

ขอพระบาทหลวงอลลาห์ ทรงช่วยเหลือเราในการรับใช้พระองค์

ขอน้อมรับใช้พระองค์

แสง

เลขานุการ

ธรรมนูญแห่งชาติ

ธรรมนูญแห่งท้องถิ่น ทุกแห่งในประเทศของเราจะติดต่อเชื่อมโยงกันได้ โดยผ่านทางธรรมนูญแห่งชาติ

ธรรมนูญแห่งชาติ คือ สภาหนึ่งซึ่งจะได้รับเลือกโดยบาไฮศาสนิกชนของประเทศ โดยผ่านการประชุมประจำปี ซึ่งจะส่งตัวแทนไปยังการประชุมประจำปีโดยมาจากทุกๆ ส่วนของประเทศ กฎเกณฑ์พื้นฐานของการเลือกตั้งบาไฮได้กล่าวไปแล้วข้างต้น จะต้องนำมาใช้ในการเลือกตั้งธรรมนูญแห่งชาติด้วย การเลือกตั้งสำหรับเราแล้ว บาไฮศาสนิกชนต้องถือเป็นหน้าที่ และนำมาปฏิบัติเป็นนิสัย ไม่มีการเสนอสำหรับเลือกตั้งก่อน และไม่เคยใช้การโฆษณาชวนเชื่อ

จุดมุ่งหมายของธรรมนูญแห่งชาติ คือ เพื่อรวบรวมงานที่บาไฮศาสนิกชนทั้งประเทศได้กระทำไป และเพื่อส่งเสริมบาไฮศาสนิกชนในการปฏิบัติงาน ชุมชนบาไฮต่างๆ จะให้ความร่วมมือกับทางธรรมนูญแห่งชาติ โดยผ่านทางธรรมนูญแห่งท้องถิ่น ธรรมนูญแห่งชาติจะคอยติดต่อกับบาไฮศาสนิกชนของประเทศโดยใช้จดหมาย ซึ่งในจดหมายเหล่านั้นจะมีข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมของบาไฮศาสนิกชนคนอื่นๆ และเกี่ยวกับความก้าวหน้าของศาสนาทั่วโลก ในจดหมายยังได้ขอความร่วมมือและเชิญชวนให้มีการปรึกษาหารือกัน และเสนอคำแนะนำ

จดหมายของธรรมนูญแห่งชาติ เลขานุการของธรรมนูญแห่งท้องถิ่นจะนำมาอ่านในวันฉลองบุญ 19 วัน ถ้าหากพวกเขาจำเป็นต้องปรึกษาหารือกัน บาไฮศาสนิกชนทุกคนก็ยินดีที่จะให้ข้อคิดเห็นของตน หรือให้สัญญาในความร่วมมือกัน ผลของการปรึกษาหารือกันในวันฉลองบุญ 19 วัน จะส่งไปยังธรรมนูญแห่งชาติ โดยทางธรรมนูญท้องถิ่นของแต่ละแห่ง แล้วธรรมนูญแห่งชาติจะดำเนินการกับข้อเสนอแนะเหล่านั้น และตัดสินใจต่อเรื่องเหล่านั้นหลังจากที่ได้ปรึกษาหารืออย่างรอบคอบ

ถ้าหากไม่มีธรรมนูญแห่งท้องถิ่นในทีใดแล้ว มีแต่เพียงกลุ่มของบาไฮศาสนิกชนที่น้อยกว่า 9 คน ทางธรรมนูญแห่งชาติจะเขียนจดหมายไปยังผู้ที่ถูกเลือกในกลุ่มให้เป็นเลขานุการ ถ้าหากว่ามีบาไฮศาสนิกชนเพียงคนเดียวในทีใดแล้ว ธรรมนูญแห่งชาติจะรับผิดชอบต่อบุคคลผู้นั้นโดยตรง

เนื่องจากธรรมนูญแห่งชาติมีหน้าที่ในการดูแลกิจกรรมต่างๆ ธรรมนูญแห่งชาติจึงได้แต่งตั้งกรรมการต่างๆ ไว้ช่วยเหลือในงานนี้ สมาชิกคนใดที่รับใช้ในคณะกรรมการต่างๆ เหล่านี้ที่ทางธรรมนูญแห่งชาติเป็นผู้เลือกด้วยตนเองแล้ว ก็จะมอบหมายภารกิจพิเศษแก่แต่ละคณะกรรมการ ยกตัวอย่าง ถ้าหากธรรมนูญแห่งชาติของประเทศอินเดียได้ตัดสินใจสร้างสักการะสถานในประเทศ ทางธรรมนูญแห่งชาติก็จะแต่งตั้งคณะกรรมการพิเศษขึ้นเพื่อตรวจตราดูแลงานทุกอย่างและให้ข้อเสนอแนะในการสร้างโบสถ์ ธรรมนูญแห่งชาติมีอิสระในการยอมรับข้อเสนอของคณะกรรมการ ในการที่จะขยายเพิ่มเติม หรือ ในการปฏิเสธ ธรรมนูญแห่งท้องถิ่นสามารถที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือธรรมนูญแห่งท้องถิ่นได้ ในกรณีที่พวกเขาารู้สึกว่ามีความจำเป็น คณะกรรมการต่างๆ ที่ได้รับแต่งตั้งจากธรรมนูญแห่งชาติ หรือจากธรรมนูญท้องถิ่นนั้น จะต้องมี

หน้าที่รับผิดชอบต่อธรรมสภานั้นๆ ที่พวกเขาทำงานอยู่ ธรรมสภาท้องถิ่นต้องรับผิดชอบต่อธรรมสภาแห่งชาติ และธรรมสภาแห่งชาติมีอำนาจสูงสุดต่อบาทไฮศาสนิกชนที่อยู่ในประเทศนั้นๆ

ธรรมสภาแห่งชาติก็เช่นเดียวกับธรรมสภาท้องถิ่น ที่จะต้องเลือกประธาน รองประธาน เภรัญญิก และ เลขานุการ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของธรรมสภาแห่งชาติก็เหมือนกับเจ้าหน้าที่ของธรรมสภาท้องถิ่น แต่เป็นระดับ ชาติ

การประชุมประจำปี

การเลือกตั้ง สมาชิกของธรรมสภาแห่งชาติเป็นการเลือกตั้งทางอ้อมหมายความว่าชุมชนบาไฮแต่ละแห่ง หรือหน่วยการเลือกตั้งที่ได้เลือกตัวแทนจำนวนหนึ่งจากสมาชิกในท้องถิ่นตน แล้วตัวแทนเหล่านี้จะมาพบกันในการประชุมประจำปีซึ่งพวกเขาจะเลือกสมาชิกของธรรมสภาแห่งชาติ

จำนวนของตัวแทนที่ได้รับเลือกในแต่ละหน่วยขึ้นอยู่กับจำนวนของบาไฮศาสนิกชนในพื้นที่นั้นๆ ธรรมสภาแห่งชาติของทุกประเทศจะเป็นผู้กำหนดจำนวนตัวแทน

ตัวแทนเหล่านี้จะไปประชุมประจำปีด้วยกัน ณ ที่แห่งหนึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นที่ที่สำนักงานของธรรมสภาแห่งชาติตั้งอยู่ บางครั้งจะเป็นช่วงระหว่าง 12 วันของเทศกาล เรชวาน (21 เมษายน – 2 พฤษภาคม) จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการประชุมประจำปี คือ เพื่อเลือกสมาชิกของธรรมสภาแห่งชาติในปีนั้น แต่ตัวแทนจะเป็นผู้ที่มาจากทุกภาคของประเทศ ได้มีโอกาสมาปรึกษาหารือกับธรรมสภาแห่งชาติและกับสมาชิกผู้อื่นเกี่ยวกับความก้าวหน้าของศาสนาในประเทศ

เมื่อการประชุมประจำปีเริ่มต้นด้วยการสวดอธิษฐานแล้ว สมาชิกจะต้องเลือกประธานในการประชุมเป็นครั้งแรก หน้าที่ของประธานในที่นี้ก็คือการดูแลว่าการปรึกษาหารือนั้นได้ดำเนินไปอย่างเรียบร้อยและด้วยจิตใจแห่งบาไฮ สมาชิกของการประชุมประจำปีนั้นจะเลือกเลขานุการด้วย เพื่อบันทึกข้อเสนอแนะที่พวกเขาต้องการเสนอแก่ธรรมสภาแห่งชาติ

และนี่คือประเด็นสำคัญต่างๆ ที่เราต้องทราบเกี่ยวกับการประชุมประจำปี

1. ตัวแทนที่ไปประชุมประจำปี จะต้องเลือกสมาชิกของธรรมสภาแห่งชาติจากบาไฮศาสนิกชนทั้งประเทศ ไม่จำเป็นที่พวกเขาจะต้องเลือกสมาชิกจากกลุ่มของตัวแทนที่มาประชุมประจำปี พวกเขาสามารถเลือกผู้ใหญ่ 9 ท่าน ที่อายุ 21 ปีขึ้นไปจากชุมชนบาไฮของประเทศที่เขาอาศัยอยู่

2. ผู้ที่ได้รับเลือกเป็นตัวแทนไปประชุมประจำปี ไม่มีหน้าที่หรือสิทธิพิเศษใดๆ มากไปกว่าการมีส่วนร่วมในการประชุมประจำปี และเลือกตั้งธรรมสภาแห่งชาติ เมื่อการประชุมประจำปีเสร็จสิ้นลง หน้าที่ของเขาในฐานะที่เป็นตัวแทนในที่ประชุมก็จบลง นอกเสียจากว่าหากมีเหตุที่ทำให้ต้องมีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกธรรมสภาแห่งชาติ ผู้ที่เป็นตัวแทนก็จะถูกเรียกให้ลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้ง หรือจะพูดอีกอย่างคือ การประชุมประจำปีนั้นไม่มีสมาชิกถาวร เมื่อการประชุมประจำปีสิ้นสุดลง

3. การประชุมประจำปี เป็นสภาสำหรับรับข้อปรึกษาเป็นข้อเสนอแนะที่ได้ผ่านทางธรรมสภาแห่งชาติ และธรรมสภาแห่งชาติก็มีอิสระในการยอมรับ หรือปฏิเสธต่อข้อเสนอเหล่านั้น

4. การประชุมประจำปีจะไม่มีอำนาจที่สูงไปกว่าธรรมสภาแห่งชาติ ธรรมสภาแห่งชาติมีอำนาจสูงสุดในประเทศและเป็นผู้ดูแลธรรมสภาท้องถิ่น และบาไฮศาสนิกชนทุกคนในประเทศ

สภายุติธรรมสากล

สถาบันหนึ่งที่มีอยู่เพียงแห่งเดียวในโลกของศาสนาบาไฮ คือ สภายุติธรรมสากล สมาชิกของสภายุติธรรมสากลได้รับเลือกจากบาไฮศาสนิกชนทั่วโลก โดยผ่านธรรมสภาแห่งชาติ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงรับรองกับเราว่าพระองค์จะยังคงแนะนำแนวทางแก่บาไฮศาสนิกชนโดยอาศัยสภายุติธรรมสากลในฐานะบริหารกฎเกณฑ์ของบาไฮ ในวาระสุดท้าย

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงวางกฎเกณฑ์พื้นฐาน และคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า สำหรับยุคสมัยนี้ พระองค์ตรัสว่าเราจำเป็นต้องมีกฎระเบียบทางสังคมอีกด้วยซึ่งจะเป็นหลักแก่เราในการทำตาม ในคราวจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลง กฎระเบียบทางสังคมและกฎข้อบังคับต่างๆ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ตรัสว่า จะต้องทำตามสภายุติธรรมสากลซึ่งอยู่ภายใต้การนำทางอันถูกต้องของพระผู้เป็นเจ้า

เกี่ยวกับสภายุติธรรมสากล พระอัครมุขปาฐกกล่าวไว้ว่า “...ถ้าเป็นสิ่งที่ก่อตั้งขึ้นมาภายใต้สภาวะเงื่อนไขที่สำคัญกับสมาชิกที่มาจากประชาชนทุกคนแล้ว สภายุติธรรมสากลก็จะอยู่ในความคุ้มครองและปกป้องจากพระผู้เป็นเจ้า ถ้าหากสภายุติธรรมสากลจะตัดสินใจอย่างเอกฉันท์ที่ถือเสียงส่วนใหญ่ต่อปัญหานี้ๆ ซึ่งจะไม่กล่าวไว้ในหนังสือเล่มนี้การตัดสินใจ และคำสั่งจะได้รับการปกป้องจากความผิดพลาด”

เพราะฉะนั้น เป็นที่สังเกตเห็นได้ว่า สภายุติธรรมสากลจะได้รับการดลบันดาลในการตัดสินใจชี้ขาดทุกเรื่อง และไม่ว่ากฎระเบียบใดก็ตามที่บัญญัติขึ้นมา ถือว่ามีความสมบูรณ์กับความต้องการของคนในเวลานั้นๆ แต่เราจะต้องไม่คิดว่า สภายุติธรรมสากลจะมาเปลี่ยนแปลงหลักฐานเหล่านี้ ที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงมอบให้แล้ว เมื่อจะวางกฎระเบียบใดลงไปเราก็จะต้องถือว่านั่นเป็นกฎเกณฑ์ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ยกตัวอย่างหลักธรรมข้อหนึ่งของศาสนาบาไฮ คือไม่ควรมีความมั่งคั่งเกินไป และความยากจนที่เกินไปในโลกนี้ แต่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงบอกเราถึงว่าประชาชนควรจะชำระภาษี กันอย่างไร ปล่อยให้ธรรมสภายุติธรรมสากลที่จะดำเนินวิธีการชำระภาษีซึ่งจะทำให้ทุกคนสามารถดำรงอยู่ได้อย่างสุขสบาย และในเวลาเดียวกันเป็นการกีดกันมิให้ใครเพิ่มพูนทรัพย์สมบัติที่ไม่จำเป็นไว้

อีกตัวอย่างหนึ่ง คือ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงบัญชาให้เราภาษาสากลในโลกนี้ แต่พระองค์มิได้กล่าวไว้ว่าควรจะเป็นภาษาใด นี่ก็อีกเหมือนกันที่ตกเป็นหน้าที่ของสภายุติธรรมสากลเป็นผู้ตัดสินใจ ในเรื่องนี้พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงลิขิตไว้ว่า

“ในศาสนของเรา เราได้สั่งให้ผู้พิทักษ์มรดกของสภายุติธรรมสากลในการเลือกเอาภาษาใดภาษาหนึ่ง และในการริเริ่มภาษาใหม่ขึ้น เพื่อนำมาใช้เป็นอักษรศาสตร์ แล้วให้นำมาสอนแก่เด็กๆ ตามโรงเรียนทุกแห่งที่มีอยู่ในโลกนี้ แล้วสักวันหนึ่งโลกนี้ก็จะกลายเป็นแผ่นดินและบ้านเดียวกัน”

แม้ว่าสภายุติธรรมสากลไม่อาจเปลี่ยนแปลงสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงแสดงไว้ก็ตาม หรือการเปลี่ยนการตีความหมายของพระอัครดุษฎีบาฮาและท่านไซกิ เอฟเฟนติ ก็ตาม แต่สภายุติธรรมสากลสามารถที่จะเปลี่ยนการตัดสินใจของสภาได้ถ้าหากสภาพแวดล้อมบังคับให้ต้องให้ สมมุติว่า สภายุติธรรมสากลตัดสินใจว่าควรจะมีภาวะที่เท่าใด การตัดสินใจนั้นก็ถือว่าเหมาะสมแล้วในเวลานั้นอย่างไม่ต้องสงสัย แต่ถ้า 50 ปีหลังจากนั้น ก็อาจจะไม่เหมาะสมกับความต้องการในเวลานี้ เพราะฉะนั้นสภายุติธรรมสากลมีอิสระที่จะเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจ ซึ่งได้เคยตกลงกันไปแล้วเมื่อสมัยก่อนๆ

ในพินัยกรรมของพระองค์ พระอัครดุษฎีบาฮาได้กล่าวไว้ว่า “แม้ว่าทุกคนจะต้องเปลี่ยนหนังสือพระคัมภีร์ส่วนใหญ่และนั่นมิใช่สิ่งที่ได้บันทึกไว้ในนั้นจะต้องได้รับการอ้างอิงถึงสภายุติธรรมสากล ซึ่งเป็นสภาที่ปฏิบัติตามเสียงส่วนใหญ่และเป็นเอกฉันท์อันเป็นสัจธรรมและเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า บุคคลใดที่หันเหไปจากสัจธรรมและพระประสงค์ที่แท้จริงซึ่งเป็นความรักความสามัคคีนี้ แสดงว่ามีความประสงค์ร้ายและได้หันหน้าหนีจากกษัตริย์แห่งพระปฏิญาณ”

ความพากเพียรของท่านศาสนนิบาลที่รักของเรา ช่วงเวลา 36 ปี แห่งการปฏิบัติหน้าที่ของท่าน ท่านได้ปูทางในการจัดตั้งสภายุติธรรมสากล ท่านศาสนนิบาลได้กล่าวว่าสภายุติธรรมสากลเปรียบเสมือนหลังคาของตึกอาคาร ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยเสาที่คงทนแข็งแรงยึดเสาเหล่านั้น ท่านกล่าวว่า คือ ธรรมนูญแห่งชาติในโลก และด้วยความพยายามตลอดเวลาของท่านศาสนนิบาลจึงทำให้เสาเหล่านี้ปักหลักขึ้นที่ละหลักไปทั่วทุกภาคของโลก ภายใต้การนำทางของท่านศาสนนิบาล บาไฮศาสนิกชนจึงได้เรียนรู้ถึงวิธีการทำงานเป็นกลุ่มๆ และธรรมนูญท้องถิ่นและวิธีการทำงานร่วมกันในแต่ละประเทศโดยผ่านทางธรรมนูญแห่งชาติของพวกเขา เมื่อเขาได้ดำเนินมานานพอแล้ว ท่านจึงได้มอบแผนการ 10 ปี ซึ่งคิดว่าธรรมนูญแห่งชาติจะทำงานร่วมกันเป็นการทำงานระดับโลก และยังสามารถช่วยให้บาไฮศาสนิกชนก่อตั้งเสาที่ยังเหลืออยู่ของสภายุติธรรมสากล ช่วงสุดท้ายของแผนงาน 10 ปี ในปี ค.ศ. 1963 จึงได้ธรรมนูญแห่งชาติอย่างเพียงพอทั่วโลกในการจัดตั้งสภายุติธรรมสากล

พระอัครดุษฎีบาฮาทรงทำนายไว้ว่า สภายุติธรรมสากลจะได้รับการก่อตั้งขึ้นมาก็ต่อเมื่อศาสนาบาไฮได้แพร่หลายไปยังส่วนต่างๆ ของโลก และนี่ก็ได้ประสบความสำเร็จในช่วงสุดท้ายของแผนงาน 10 ปี ในเดือนเมษายน ปี ค.ศ. 1963

ประเด็นสำคัญบางประการเกี่ยวกับการบริหารงานของบาไฮ

1. ให้เชื่อฟังคำตัดสินของธรรมนูญ

ธรรมนูญบาไฮหนึ่งๆ ควรได้รับการเอาใจใส่จากบาไฮศาสนิกชนซึ่งทำหน้าที่เป็นสถาบันศักดิ์สิทธิ์ เพราะว่าสถาบันนั้นมีพื้นฐานอยู่ในคำสอนของพระเจ้าเป็นเจ้า เพราะฉะนั้นเราจะต้องเชื่อฟังต่อการตัดสินทุกประการของธรรมนูญ พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ว่า พระองค์เองก็ต้องเชื่อฟังต่อการตัดสินของธรรมนูญ แม้ว่าพระองค์จะรู้ว่าการตัดสินเหล่านั้นไม่ถูกต้องก็ตาม นี่แสดงให้เห็นว่าการเชื่อฟังธรรมนูญนั้นหมายความว่าเรากำลังเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า

2. เราควรทำอย่างไรถ้าหากว่าเรารู้สึกว่าการตัดสินของธรรมนูญท้องถิ่นนั้นไม่ถูกต้อง

ครั้งแรกเราต้องเชื่อฟังต่อการตัดสินอันนั้นก่อน เพราะว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราปฏิบัติเช่นนั้น แต่เราสามารถที่จะร้องเรียนต่อธรรมนูญแห่งชาติ ให้พิจารณาต่อการตัดสินของธรรมนูญท้องถิ่นของเราใหม่ การเชื่อฟังต่อธรรมนูญท้องถิ่นและธรรมนูญแห่งชาตินั้นจะทำให้เรามีความมั่นคงในพื้นฐานแห่งการบริหารงานของบาไฮ จะไม่มีความสามัคคีในหมู่พวกเรา ถ้าหากว่าเราแต่ละคนไม่เชื่อฟังในการตัดสินของธรรมนูญของเรา

3. เราจะพูดได้หรือไม่ว่า เนื่องจากเราไม่ชอบสมาชิกของธรรมนูญบางคน จึงทำให้เราไม่เชื่อฟังต่อการตัดสินของธรรมนูญนั้นๆ

ไม่ได้ นี่เป็นทัศนคติที่ไม่ดี ความจงรักภักดีของเรามีต่อธรรมนูญนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความชอบหรือไม่ชอบของเรามีต่อสมาชิกธรรมนูญอันเป็นสถาบันของพระบาฮาอูลลาห์ที่เราจะต้องมีความจงรักภักดีไม่ว่าสมาชิกของธรรมนูญจะเป็นอย่างไร ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชุมชนนั้น ไม่เพียงแต่จะเป็นเครื่องป้องกันเราเท่านั้น ถ้าเราให้การสนับสนุนคำจูนสถาบันของศาสนา โดยไม่ใส่ใจต่อสมาชิกของธรรมนูญแต่อย่างใด

4. เราจะลาออกจากการเป็นสมาชิกของธรรมนูญได้ไหม

ไม่ได้ เว้นเสียแต่เรามีเหตุผลที่ดีพอ เช่น สุขภาพไม่ดีอยู่เรื่อย หรือเปลี่ยนที่อยู่ไปยังเมืองอื่นหรือหมู่บ้านอื่น เมื่อใดที่เราได้รับเลือกเป็นสมาชิกของธรรมนูญ เราจะต้องจำไว้ว่าพระเจ้าทรงมอบสิทธิพิเศษในการรับใช้ชุมชนของเรา ความจงรักภักดีของเรามีต่อคำสอนของพระบาฮาอูลลาห์ และความรักของเรามีต่อองค์พระเจ้าเป็นเจ้าจะคอยเป็นกำลังใจแก่เรา ในการยอมรับหน้าที่ความรับผิดชอบในการรับใช้ต่อศาสนาของพระองค์

5. ธรรมนูญจะต้องรับผิดชอบต่อบาไฮศาสนิกชนผู้เลือกธรรมนูญใช้หรือไม่

ไม่ใช่ ธรรมสภาจะต้องรับผิดชอบต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาและในเรื่องการบริหารงานต่อธรรมสภาแห่งชาติของประเทศ ธรรมสภาทุกแห่งควรถือว่าการตัดสินใจที่ต่าง ๆ นั้นเป็นผลดีต่อศาสนา เกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นระหว่างสมาชิกของชุมชน ธรรมสภาควรมีความยุติธรรมและยึดมั่นในความเที่ยงธรรม ไม่ว่าจะชุมชนนั้นจะมีปฏิริยาต่อการตัดสินใจอย่างไร ตราบเท่าที่ธรรมสภานั้นยังเป็นผู้นำแห่งความเที่ยงธรรม

6. เราจะมาปรึกษาหารือกับธรรมสภาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวได้หรือไม่

ได้ เราทำได้ พระอัครคุณบาทาสันสนุนให้บาไฮศาสนิกชนนำปัญหาของเขาเข้าสู่ธรรมสภา และปรึกษาหารือกับธรรมสภาเกี่ยวกับปัญหายุ่งยากของเขา พระผู้เป็นเจ้าของเขาทรงห้ามถ้าหากว่าเกิดการขัดแย้งระหว่างบาไฮศาสนิกชน 2 คน พวกเขาควรขอให้ธรรมสภาช่วยเหลือแก้ปัญหาที่นั้น และควรเต็มใจยอมรับการตัดสินใจของธรรมสภาด้วย

7. อำนาจของบาไฮศาสนิกชนมากกว่าอำนาจของธรรมสภาใช่หรือไม่

ไม่ใช่ ไม่มีตำแหน่งผู้นำใดๆ ในทางศาสนา การเป็นประธานหรือเลขานุการของธรรมสภาไม่ได้ให้สิทธิ์พิเศษส่วนแต่อย่างใด เสร็จจากการประชุมของธรรมสภาแล้ว สมาชิกไม่มีสิทธิ์ที่เหนือไปกว่าบาไฮศาสนิกชนคนอื่นๆ ในชุมชนนั้นๆ และเช่นเดียวกับพวกเขาจะต้องยึดถือต่อการตัดสินใจของธรรมสภา ในศาสนาบาไฮทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน

โบสถ์บาไฮ

ศาสนาบาไฮเป็นศาสนาสากล เพราะฉะนั้นโบสถ์บาไฮจะต้องเป็นสักการสถานสากลของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อใดที่บาไฮศาสนิกชนมีการสร้างโบสถ์ เขาจะต้องอุทิศโบสถ์เหล่านั้นแก่ประชาชนชาวโลกทุกคน ไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด ไม่ว่าจะชั้นวรรณะใด หรือถือลัทธิใด ก็ขอต้อนรับเข้าสู่โบสถ์บาไฮ พระธรรมลิขิตศักดิ์สิทธิ์ของทุกศาสนาสามารถนำมาอ่านในโบสถ์ของบาไฮได้ ในโบสถ์บาไฮประชาชนทุกคนถือว่าเป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกัน อยู่ร่วมกันภายใต้หลังคาเดียวกัน เพื่อทำการสักการะพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน

โครงสร้างของโบสถ์บาไฮ จะเป็นสัญลักษณ์ของความสามัคคี เป็นอาคารที่ประกอบกันเป็น 9 ด้าน แต่ละด้านจะมีประตู 1 บาน ทุกประตูเมื่อเปิดออกแล้วจะเป็นห้องโถงกลางภายใต้ยอดตึกอันสวยงามทั้ง 9 ประตู และโครงสร้างทั้ง 9 ด้านจะเป็นสัญลักษณ์ของ 9 ศาสนาสำคัญๆ ของโลก ประตูทั้ง 9 แสดงให้เห็นถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทุกศาสนา เมื่อเราเข้าไปอยู่ในห้องโถงกลางและมองไปรอบๆ เราจะเห็นประตูอันสวยงามในทุกๆ ด้าน ไม่มีประตูหน้าหรือประตูหลังในโบสถ์บาไฮ ประตูทุกบานจะเปิดถึงกันได้ ทุกประตูจะได้รับแสงและส่องแสงนั้นไปยังห้องโถงกลางที่ซึ่งประชาชนทั้งหลายจะได้มารวมกันเพื่อสักการะพระผู้เป็นเจ้า นี่เป็นวิธีการที่พิศวงเพื่อแสดงความเสมอภาคกัน และความสามัคคีกันของศาสนาต่างๆ ในโบสถ์

โบสถ์บาไฮมิใช่เป็นเพียงสักการสถานเท่านั้น โบสถ์เหล่านี้ถือว่าเป็นสถาบันอีกด้วย รอบๆ ของโบสถ์ทั้ง 9 ด้าน จะเป็นสถาบันบำเพ็ญบุญ 9 อย่าง เช่น โรงเรียน สถานเด็กกำพร้า โรงพยาบาล เป็นต้น แต่ละสถาบันจะเชื่อมติดต่อกัน ด้านหนึ่งของโบสถ์โดยมีถนนและทางเดินที่สวยงาม ถนนทุกสายจะนำไปสู่สภาพของพระผู้เป็นเจ้า การจัดการเช่นนี้ไม่สวยงามใช่ไหม แน่นนอนยอมสวยงามเพราะว่าพระอับดุลบาฮาเองยังได้ร่างแบบแปลนไว้ในพระธรรมลิขิตที่ได้เปิดเผยของพระองค์ เพื่อนำมาสร้างโบสถ์บาไฮ

ปัจจุบันมีบาไฮสักการสถานใน 5 ทวีปของโลก แห่งหนึ่งอยู่ในทวีปเอเชีย ที่กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย แห่งหนึ่งอยู่ที่เมืองวิลเม็ตต์ในมลรัฐชิคาโก ประเทศสหรัฐอเมริกา อีกแห่งหนึ่งอยู่ในกรุงกัมปาลา ประเทศอูกานดา ทวีปแอฟริกา และที่นครซิดนีย์ประเทศออสเตรเลีย ส่วนในทวีปยุโรปอยู่ที่เมืองแฟรงค์เฟิร์ต ประเทศเยอรมันนี่ โบสถ์เหล่านี้เรียกว่าโบสถ์แม่ของแต่ละทวีป เพราะว่าในอนาคตจะมีโบสถ์อีกมากมายถูกสร้างไว้ในประเทศต่างๆ ทั่วโลก มีอีกหลายประเทศที่ได้ที่ดินมาเพื่อสร้างเป็นโบสถ์บาไฮแล้ว

เงินกองทุนบาไฮ

ถ้าหากว่าท่านอาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ถูกน้ำท่วมและบ้านของผู้คนถูกน้ำพัดพาไป เหลือแต่เขาและเด็กๆ ไม่มีบ้านอยู่ และท่านก็ทราบว่ามีคนจำนวนหนึ่งกำลังช่วยกันสร้างที่พักอาศัยแก่ครอบครัวที่ไม่มีบ้านอยู่ แล้วท่านจะทำอย่างไร ท่านจะพูดว่าท่านจนไม่อาจช่วยเหลือได้ หรือท่านจะแสดงตัวด้วยการแบ่งปันของท่าน ไม่ว่าจะน้อยนิดเพียงใดก็ตาม เพื่อให้ครอบครัวนี้ได้อยู่ภายใต้หลังคาในตอนฤดูฝนใช่หรือไม่ ท่านอาจจะให้เงินหนึ่งคันรถ หรือเงินจำนวนเล็กน้อย หรืออาจจะเป็นของบริจาคอื่นๆ อย่างไม่อย่างหนึ่ง ซึ่งเมื่อนำมารวมกันแล้ว อาจนำมาสร้างเป็นที่พักอาศัยสำหรับครอบครัวนี้ได้

เผ่าพันธุ์มนุษย์ปัจจุบันนี้ก็เหมือนกับครอบครัวบ้านแตกที่ถูกสะกดอยู่ในพายุสงครามและได้รับความหายนะอื่นๆ อีกร้อยแปด และศาสนาบาไฮคือที่ปลอดภัยที่ซึ่งมนุษยชาติสามารถหาความสันติและความสุขได้ บาไฮศาสนิกชนทั่วโลกกำลังพยายามที่จะสร้างที่พักอาศัยนี้เพื่อมนุษยชาติ เราทุกคนจะไม่อาสาช่วยกันสร้างหรือ

เราจะต้องจัดตั้งสถาบันต่างๆ ของศาสนา โดยสร้างศูนย์กลางและสักการสถาน จัดแปลคำสอนของศาสนาเป็นภาษาต่างๆ ในโลก จัดพิมพ์จุลสารและหนังสือต่างๆ และสำหรับสิ่งเหล่านี้และงานอื่นๆ อีกมากมาย เราจำเป็นต้องช่วยเหลือด้านวัตถุและด้านจิตใจ นี่จึงเป็นเหตุผลว่าเพราะเหตุใดธรรมชาติของดินและธรรมชาติแห่งชาติทุกแห่งจะต้องมีเงินกองทุน ซึ่งบาไฮศาสนิกชนเป็นผู้บริจาคให้

การบริจาคจะต้องทำโดยสมัครใจ ไม่มีใครมาบังคับให้พวกเขาบริจาคแก่เงินกองทุนได้ถ้าหากว่าเขาไม่ปรารถนาที่จะบริจาค แต่การบริจาคให้เงินกองทุนของเรานั้นเป็นข้อผู้มัดทางจิตใจ และเป็นบททดสอบต่อความศรัทธาของเรา ไม่มีบาไฮศาสนิกชนคนใดที่จะรู้ความสำคัญของศาสนาที่มีต่อมนุษย์ ที่สามารถทำให้ตนเองมีได้รับสิทธิพิเศษแห่งการช่วยเหลือเพื่อยกระดับสถาบันตนเอง และการนำศาสนามาประกาศถึงโลกที่มีแต่ความทุกข์ทรมาน

จำนวนเงินที่เราให้แก่เงินกองทุนบาไฮไม่สำคัญเท่ากับจิตใจที่เราให้การบริจาค เมื่อบาไฮศาสนิกชนต้องการที่จะสร้างโบสถ์ในอเมริกา พระอับดุลบาฮาก็ทรงขอให้ศาสนิกชนทั่วโลกได้บริจาคเพื่อการนี้ ก็มีสุภาพสตรีชาวอังกฤษท่านหนึ่งซึ่งยากจนมาก แต่ปรารถนาที่จะให้บางสิ่งบางอย่างแก่โบสถ์ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เธอมีอยู่ในโลกนี้ที่เธอสามารถขายได้คือผมสีทองยาวสวยของเธอนั่นเอง แม่ว่านั้นจะเป็นการเสียสละที่ยิ่งใหญ่ก็ตาม แต่เธอก็ได้ตัดผมยาวของเธอและบริจาคเป็นเงินให้แก่เงินกองทุน ด้วยวิธีนี้เธอจึงมีส่วนร่วมในการสร้างโบสถ์อันงดงามแห่งนั้น

ท่านศาสนนิบาล กล่าวว่า

“เราจะต้องเป็นเหมือนน้ำพุที่มีวันเหือดแห้ง ซึ่งได้รับน้ำมาจากแหล่งที่มีอาจมองเห็นได้ ไหลออกมาอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อเป็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ของเรา โดยไม่มีผู้ใดมาขัดขวางได้ เนื่องจากกลัวต่อความยากจน และยึดมั่นในคุณความดีแห่งความสำเร็จ อันเป็นบ่อเกิดแห่งความมั่งคั่งและความดีทุกอย่าง นี่คือการวิ่งลับแห่งการดำรงชีวิตที่ถูกต้อง”

ทุกธรรมชาติจะต้องจัดตั้งเงินกองทุนขึ้น สมาชิกของชุมชนจะต้องบริจาคตามความสามารถ ด้วยความอิสระ ด้วยความเต็มใจของเขาเอง จากส่วนที่เราให้ไปนั้น พระผู้เป็นเจ้าของเรา เราขอแสดงความขอบคุณต่อพระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงพระเมตตา

ขอให้จดจำสิ่งที่พระอัครทูตปาฮากกล่าวดังนี้

“ดูกร สหายของพระผู้เป็นเจ้าของข้า ขอให้มีความมั่นใจว่าในสิ่งที่มีการบริจาคนี้ ไม่ว่าจะการค้าของเจ้า การเกษตรของเจ้า หรือการอุตสาหกรรมจะได้รับพรอีกหลายเท่าทวีคูณ ใครก็ตามที่แสงดอกออกด้วยการกระทำดีแล้ว พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงประทานคุณแก่ผู้นั้นเป็น 10 เท่า ไม่ต้องสงสัยเลยว่า พระผู้ดำรงอยู่นั้นจะให้ช่วยเหลือและทรงรับรองดวงวิญญาณที่ภูก่อนนั้น”

กฎเกณฑ์และข้อบังคับบางประการ

ความสะอาด

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ตรัสไว้ในพระคัมภีร์อัครดัดส์ว่า

“ความสะอาดเป็นสิ่งสำคัญของมนุษย์.... ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ปนเปื้อน จงทำตัวเจ้าให้ประณีตในมารยาท ... อย่าได้ทิ้งร่องรอยของความสกปรกปรากฏอยู่ตามอารมณ์ของเจ้า จงชำระล้างตัวเจ้าด้วยน้ำสะอาด น้ำซึ่งได้นำมาใช้แล้วไม่อนุญาตให้ใช้อีก แท้จริงแล้วเราปรารถนาที่จะเห็นเจ้าแสดงแดนสวรรค์ขึ้นบนโลกนี้ เพื่อที่ว่าเจ้าอาจจะได้แพร่หัวใจของผู้กรุณาให้ผู้อื่นได้ยินดี”

ถ้าปัญหาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนี้จะช่วยให้เราเข้าใจถึงความสำคัญของความสะอาด พระผู้เป็นเจ้าประสงค์ที่จะให้เราสุขภาพดีและสุขสบายตลอดชีวิตของเรา ถ้าหากว่าเราไม่รักษาความสะอาด สุขภาพของเราก็จะได้รับผลและเมื่อเราสุขภาพไม่ดี เราก็จะไม่สุขสบายเท่าที่ควร

วิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์แล้วว่าเชื้อโรคส่วนใหญ่ในโลกนี้มีสาเหตุมาจากความสกปรก ถ้าหากเรารับประทานอาหารด้วยมือที่สกปรก ก็จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของเรา เพราะว่าเชื้อโรคจำนวนมากจะเข้าสู่ร่างกายของเรา ด้วยวิธีนี้ ถ้าหากเราเอามือที่สกปรกขยี้ดวงตาของเรา เราก็จะเจ็บตา ในหลายๆ หมู่บ้านในโลกปัจจุบันประชาชนได้ซักผ้าและล้างจานชามในน้ำที่ไม่สะอาด บางครั้งแม้กระทั่งน้ำดื่มก็ไม่สะอาดบริสุทธิ์ด้วย และเป็นเหตุให้พวกเขาไม่ได้รับความผาสุกเนื่องจากโรคภัยต่างๆ

ให้รักษาตัวเรา เสื้อผ้าของเราและบ้านเรือนของเราให้สะอาดอันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเรา ในฐานะที่เป็นศาสนิกชน เพราะว่ามันเป็นคำบัญชาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระอัครบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า

“ความสะอาดภายนอก แม้จะเป็นเพียงภายนอก ก็มีผลต่อจิตใจวิญญาณ... ความจริงแล้ว การมีร่างกายที่สะอาด บริสุทธิ์ จะทำให้มีอิทธิพลเหนือจิตใจของมนุษย์”

การสอดอริษฐาน

“ถ้าหากว่าเพื่อนคนหนึ่งเกิดรักกับอีกคนหนึ่ง เขาก็ปรารถนาที่จะกล่าวคำรัก แม้ว่าเขาจะรู้ว่าเพื่อนคนนั้นจะรู้ว่าเขาคนนั้นรักเขาก็ตาม เขาก็ยังคงปรารถนาให้อีกคนมากกล่าวคำรัก... พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบความต้องการของหัวใจทุกดวง แต่การกระตุ้นให้สวดมนต์ก็เป็นของธรรมดา ซึ่งเกิดจากความรักของมนุษย์ที่มีต่อพระผู้เป็นเจ้า...”

พระอัครบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า การสอดอริษฐานเป็นการสนทนากับพระผู้เป็นเจ้าอีกทีหนึ่ง พระองค์ได้ตรัสว่า “เราควรที่จะพูดคุยด้วยภาษาสวรรค์ ด้วยภาษาจิตใจ เพราะว่ามีภาษาอยู่ภาษาหนึ่งซึ่งเป็นภาษาของจิตใจ

และหัวใจ เป็นภาษาที่ไม่เหมือนกับภาษาพูดของเรา เพราะภาษาของเราไม่เหมือนกับภาษาของสัตว์ที่แสดงออกแต่เพียงการร้องและส่งเสียง”

การสวดมนต์เป็นอาหารทางจิตวิญญาณ เราจะไม่แข็งแรงทางด้านจิตใจถ้าหากเราไม่สวดมนต์ เพราะฉะนั้นการสวดมนต์จึงเป็นสิ่งที่ได้บังคับไว้ในศาสนาของเรา พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวในพระคัมภีร์อัคคีธรรมศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ว่า

จงสวดพระวาระของพระผู้เป็นเจ้าทุกๆ เช้าเย็น ผู้ที่ละเลยต่อสิ่งนี้ถือว่าไม่เชื่อฟังต่อพระปฏิญญาของพระผู้เป็นเจ้าและข้อตกลงของพระองค์ และเขาผู้นั้นได้หันหน้าหนีจากพระผู้เป็นเจ้า จงเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า ดูกร ปวงประชาของเรา อย่าได้อ่านพระวาระศักดิ์สิทธิ์และปฏิบัติทั้งวันทั้งคืนให้มากจนเกินไป อันทำให้เจ้าเกิดความภาคภูมิใจ ให้สวดเพียงบทเดียวด้วยความปีติยินดีและด้วยความเบิกบานใจจะดียิ่งกว่าที่เจ้าไปอ่านพระคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าทั้งเล่มด้วยความไม่ตั้งใจ การสวดพระธรรมลิขิตของพระผู้เป็นเจ้า ในขนาดที่ไม่ทำให้เจ้ารู้สึกเหนื่อยจนเกินไป ไม่ทำให้ดวงวิญญาณรู้สึกอึดอัดจนเป็นเหตุให้เกิดความรู้สึกอ่อนเพลียและชว่นง่วง แต่ถ้าเป็นการทำให้ดวงวิญญาณรู้สึกสดชื่นแล้วดวงวิญญาณจะชูปีกแห่งพระคัมภีร์ไปสู่ที่ประจักษ์แห่งความจริงทั้งหลายได้ เป็นการนำเจ้าไปใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้ายิ่งขึ้น ถ้าเจ้าเป็นผู้ที่มีความเข้าใจ”

จากพระวาระศักดิ์สิทธิ์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เราต้องเข้าใจว่าการสวดอธิษฐานของศาสนาบาไฮนั้น จะไม่นำมาปฏิบัติเป็นเสมือนพิธีหรือแบบแผน แม้ว่าจะบังคับก็ตามท่านจะเห็นว่าหลายคนคิดว่า การที่ได้สวดพระวาระบางบทที่ปกติแล้วเขาไม่เข้าใจนั้น เขากำลังปฏิบัติเป็นบุญกุศลอย่างหนึ่ง คนบางคนเชื่อว่า ถ้าหากเขาได้สวดพระธรรมลิขิตศักดิ์สิทธิ์ทั้งเล่มจบภายใน 1 วัน เขาจะเป็นที่ชื่นชมในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า และจะได้รับการตอบแทนด้วยวิธีการหนึ่ง

มีคนหลายพันคนได้ใช้เวลาในการอ่านหนังสือภาษาสันสกฤตหรือภาษาละติน หรือภาษาอารบิกเป็นเวลาหลายชั่วโมง ด้วยความที่พวกเขาไม่เข้าใจต่อคำของภาษาเหล่านี้เขาทำไปเช่นนี้ก็เพราะคิดว่าการสวดพระวาระศักดิ์สิทธิ์เป็นสิ่งเดียวที่จะนำพวกเขาไปสู่การพ้นทุกข์ได้ ในเมื่อเขากำลังเลียนแบบบางสิ่งที่บิดามารดาของเขาได้ทำมาแต่ก่อน อย่างคนตาบอด ในศาสนาบาไฮ การเคารพบูชาด้วยปากไม่บังคับควรกระทำ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวว่า

“การสวดเพียงบทเดียวด้วยความยินดีและเบิกบานใจแล้วจะดียิ่งกว่าที่เจ้าไปอ่านพระคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าทั้งเล่มด้วยความไม่ตั้งใจ” พระองค์ทรงเตือนเราอย่าทำจนเกินกำลัง ดวงวิญญาณเป็นเหตุให้เกิดความรู้สึกเหนื่อยและอ่อนเพลีย แต่ถ้าเป็นการทำให้ดวงวิญญาณรู้สึกสดชื่นแล้วดวงวิญญาณจะชูปีกแห่งพระคัมภีร์ไปสู่ที่ประจักษ์แห่งความจริงทั้งหลายได้

มีบทอธิษฐานที่ไพเราะหลายร้อยบทที่เปิดเผยโดยพระบิ๊อบ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระอับดุลบาฮา บาไฮศาสนิกชนได้รับการส่งเสริมให้อ่านบทอธิษฐานทุกครั้งที่เขาต้องการสวด การประชุมของบาไฮมักจะเปิด

และปิดด้วยการสวดอธิษฐาน หากคนคนหนึ่งอ่านหรือสวดพระธรรมศักดิ์สิทธิ์ในที่ประชุม คนอื่นๆ จะต้องฟัง และคิดไปด้วย บทสวดอธิษฐานมีความจับใจและทุกคนสามารถที่จะประสบกับความยินดีและมีความอึดอึดใจเป็นอย่างยิ่ง ในขณะที่กำลังสวดบทสวดของบาไฮ บทอธิษฐานเหล่านี้ไม่ใช่เป็นการบังคับ และปล่อยให้แต่ละคนสวดได้เมื่อเขาปรารถนา แต่บาไฮศาสนิกชนจะต้องมีบทอธิษฐานที่บังคับไว้ด้วย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเปิดเผยบทสวด 3 บท ให้เรามีอิสระที่จะเลือกบทใดบทหนึ่งใน 3 บทนี้ มีบทหนึ่งที่ใช้สวดหนึ่งครั้งใน 24 ชั่วโมง บทนี้มีชื่อว่าบทอธิษฐานบทยาว แล้วก็ยังมีบทอธิษฐานแบบสั้นซึ่งต้องสวด 3 ครั้งในหนึ่งวัน คือในตอนเช้า ตอนกลางวัน และตอนเย็น บทอธิษฐานแบบที่ 3 เป็นบทสวดแบบสั้นใช้สวดหนึ่งครั้งทุกวันตอนบ่าย

ท่านจะพบเห็นบทอธิษฐานเหล่านี้ทั้งหมดได้ซึ่งได้พิมพ์เป็นหนังสือสวดมนต์ของศาสนาบาไฮ บทสวดแบบบังคับแบบสั้นจะพบได้ในบทแรกของหนังสือภายใต้ชื่อว่า “จุดมุ่งหมายแห่งชีวิตของเรา” (หน้า 2) ถ้าหากว่าท่านตัดสินใจที่จะสวดบทนี้ทุกๆ บ่าย ก็จะเป็นการดีที่จะจำไว้แต่ถึงจะเป็นบทสวดใดก็ตามที่ท่านเลือกสวด ท่านก็ต้องจำไว้ว่าด้วยจิตใจที่เรามอบให้กับบทสวดอธิษฐานของเรานั้น เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด พระอัครทูตบาไฮตรัสว่า

“ในบทอธิษฐานอันสูงเสียดนั้น มนุษย์สวดเพียงเพื่อความรักในองค์พระผู้เป็นเจ้า มิใช่เป็นเพราะว่าพวกเขาเกรงกลัวพระองค์หรือกลัวนรกหรือหวังในความกรุณาหรือหวังขึ้นสวรรค์ เมื่อใดที่คนรู้สึกรักใคร่คนหนึ่ง ก็เป็นไปได้ที่เขาจะเก็บเงียบไม่กล่าวชื่อของผู้ที่เขารัก ยิ่งเป็นการยากที่จะไม่กล่าวถึงพระนามของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อคนคนหนึ่งรักพระองค์ ผู้ที่ยึดศาสนาจะไม่ชื่นชมต่อสิ่งอื่นใดนอกจากการระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้า”

การถือศีลอด

ในการปฏิบัติทางศาสนาบางครั้งจะมี 4 หรือ 5 วัน ในช่วงระหว่างเดือนที่ 18 และเดือนที่ 19 ซึ่งมีชื่อว่า “วันแห่งชาติ” หรือเป็นวันที่แขกเข้ามา ช่วงระหว่างวันเหล่านี้บาไฮศาสนิกชนจะสนุกกับเพื่อนฝูง ญาติมิตร หรือมีการเลี้ยงคนยากจนในกลุ่มของเขา การเริ่มต้นของเขา การเริ่มต้นของเดือน 19 เป็นเดือนแห่งความสูงส่ง ซึ่งเป็นช่วงของการถือศีลอด

ตลอดเวลา 19 วันของการถือศีลอด เราจะไม่รับประทานอาหารหรือดื่มสิ่งใดตั้งแต่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงดวงอาทิตย์ตก เราจะตื่นแต่เช้าตรู่ เพื่อสวดอธิษฐานต่อพระผู้เป็นเจ้าและขอบคุณพระองค์สำหรับความกรุณาและพระพรของพระองค์ แล้วเราจะรับประทานอาหารก่อนที่ดวงอาทิตย์จะขึ้นและไม่รับประทานอาหารอะไรอีกเลยในช่วงกลางวันจนกว่าดวงอาทิตย์ตก เราจะเลิกการถือศีลอดตอนดวงอาทิตย์ตก หลังจากการสวดอธิษฐานของเรา

ทั้ง 19 วันของการถือศีลอดนี้จะนำเราให้ใกล้ชิดกับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่าช่วงเวลาของวันอื่นๆ ในตอนที่เราอยู่ในการถือศีลอด เรากำลังแสดงวิถีแห่งสัญลักษณ์ต่อความรักของเราที่มีแด่พระผู้เป็นเจ้า และความเลื่อมใสศรัทธาของเราในการดำเนินตามพระบัญญัติของพระองค์

และนี่เป็นสิ่งที่พระอัครทูตบาไฮตรัสไว้เกี่ยวกับการถือศีลอด

“การถือศีลคือเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่ง การถือศีลคือการแสดงการงดเว้นจากกิเลสตัณหา การถือศีลภายนอกเป็นสัญลักษณ์ของการละเว้นอย่างหนึ่งและเป็นการเตือนความจำที่ว่าขณะที่คนคนหนึ่งอดอาหาร แต่เป็นเพียงการงดเว้นอาหารเท่านั้นไม่มีผลต่อจิตใจ นี่เป็นเพียงสัญลักษณ์แห่งการเตือนใจเท่านั้น มิฉะนั้นแล้วก็จะไม่มีความสำคัญ การถือศีลเพื่อจุดมุ่งหมายนี้ไม่ได้หมายความว่างดเว้นอาหารแต่อย่างใดเลย กฎที่ตื้นนั้นก็ยังไม่รับประกันว่าอาหารมากหรือน้อยเกินไป ความพอดีเป็นสิ่งสำคัญ มีนิกายหนึ่งในประเทศอินเดียฝึกฝนการอดอย่างรุนแรง ค่อยๆ ลดอาหารของเขาจนถึงขนาดที่มีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องมีสิ่งใด แต่เป็นการทนทุกข์ทรมานสติปัญญามนุษย์จะไม่คู่ควรต่อการรับใช้แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า เนื่องจากสมองและร่างกายของเขาถ้าหากว่าเขาอ่อนแอด้วยโรคขาดอาหาร เขาจะมองเห็นได้ไม่ชัดเจน ก่อนที่ดวงอาทิตย์ขึ้นนั้นเราจะต้องเตรียมตัวสวดอธิษฐานและทำสมาธิ มีบทสวดอธิษฐานที่ไพเราะหลายบทเปิดเผยโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโดยเฉพะสำหรับช่วงถือศีล อดก่อนดวงอาทิตย์จะขึ้น เมื่อเรารับประทานอาหารเข้าเสร็จแล้ว เราก็จะไม่รับประทานอาหารหรือดื่มสิ่งอื่นใดตั้งแต่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงดวงอาทิตย์ตก ในช่วงระหว่างของการถือศีลนี้ เราจะเกิดความรู้สึกรักพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมากกว่าแต่ก่อน และมักจะจำไว้เสมอว่าเพื่อความรักของพระองค์ เราจึงถือศีล หลังจากดวงอาทิตย์ตกแล้วเราก็จะเลิกถือศีล เราจะสวดอธิษฐานก่อนหรือหลังการถือศีล แม้ว่าจะมีบทสวดที่เปิดเผยโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสำหรับการถือศีลหลายบทก็ตาม แต่เราจะเลือกสวดบทใดก็ได้ของบทอธิษฐานนี้จากหนังสือศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาบาไฮ อย่างไรก็ตามเพื่อความสะดวกของผู้อ่าน เราจะกล่าวถึงการสวดอธิษฐานหนึ่งบทซึ่งอาจจะนำมาสวดในระหว่างการถือศีลได้คือ

ข้าแต่พระผู้เป็นนาย พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระองค์ ข้าพเจ้าขอวิงวอนต่อพระธรรมซึ่งแปรความมืดให้เป็นแสงสว่าง ขออธิษฐานต่อคำสั่งสอนที่ดลบันดาลให้มีการก่อสร้างโบสถ์ซึ่งมีศาสนิกชนไปสักการะเสมอ ขออ้อนวอนต่อพระธรรมซึ่งเป็นที่มาแห่งการเผยเป็นพระอักษรในพระคัมภีร์ ขออธิษฐานต่อม้วนพระคัมภีร์ที่เผยกางออก ขอวิงวอนว่าขอพระองค์ทรงประทานสิ่งที่จะดึงดูดข้าพเจ้าตลอดจนญาติมิตรของข้าพเจ้าให้ขึ้นสู่แดนสุขาวดีอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ขอทรงประทานสิ่งที่จะขัดล้างรอยแห่งความเคลือบแคลงใจ ซึ่งเป็นอุปสรรคแห่งการได้เข้าสู่สักการะสถานแห่งสามัคคีธรรมของพระองค์

ข้าแต่พระผู้เป็นนาย ข้าพเจ้าคือผู้ที่ยึดสายใยแห่งความเมตตาความรักใคร่ของพระองค์ ข้าพเจ้าขอเกาะชายฉลองพระองค์แห่งความเมตตาของพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดดลบันดาลแต่สิ่งที่ดีงามทั้งในโลกนี้ และโลกหน้าแก่ข้าพเจ้า และแก่บุคคลที่ข้าพเจ้ารักใคร่ ขอพระองค์ทรงโปรดมอบของขวัญที่ทรงตั้งพระทัยให้บุคคลที่เลือกสรรไว้แล้วแก่เรา

ข้าพเจ้าแต่พระผู้เป็นนาย วันเหล่านี้คือวันที่พระองค์ทรงบัญชาให้เหล่าคนรับใช้ถือศีล ขอพระพรจงมีแด่ผู้ที่ถือศีลเพื่อพระองค์ ด้วยมนิธรรมที่ตัดขาดออกจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ขอพระองค์ทรงช่วยให้ข้าพเจ้าเชื่อฟังพระองค์ โปรดช่วยให้ข้าพเจ้ายึดถือคำสั่งสอนของพระองค์ไว้อย่างมั่นคงแท้จริงแล้ว พระองค์ทรงอำนาจดลบันดาลทุกสิ่งที่ยังปรารถนา

ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงชาญฉลาด ขอความสรรเสริญจงมี
แต่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ผู้ทรงเป็นนายแห่งภพทั้งปวง

.... พระบาฮาอุลลาห์...

ช่วงของการถือศีลอดจะมีไปจนถึงวันสุดท้ายของปีบาไฮ วันปีใหม่จะตรงกับวันที่ 21 มีนาคม อันเป็นวัน
สุดท้ายของการถือศีลอด บาไฮศาสนิกชนจะฉลองวันนี้เป็นวันฉลองนอร์รัฐ

งานเป็นการเคารพบูชา

ในกฎเกณฑ์ของพระบาฮาอุลลาห์ คือ ทุกคนควรจะทำงาน การขอกทานหรือการเกียจคร้านในชีวิตถือเป็นบาป เพราะฉะนั้นจึงเป็นข้อห้ามในศาสนาบาไฮ การทำงานเป็นข้อบังคับสำหรับบาไฮศาสนิกชนในศาสนา
นี้ เมื่อได้ปฏิบัติจนเป็นนิสัยของการรับใช้ต่อเพื่อนมนุษย์โลก ก็จะกลายเป็นการเคารพบูชาอย่างหนึ่งของบาไฮ
ศาสนิกชน พระบาฮาอุลลาห์ตรัสว่า

“เป็นหน้าที่ของเจ้าทุกคนในการประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น งานศิลปะ การค้า หรืออื่นๆ เรา
ได้สร้างงานเป็นอาชีพแก่เจ้าเท่าเทียมกัน ด้วยการบูชาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอันเป็นสัจธรรม ดูกร ปวงประชา จงสนอง
ต่อความเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และต่อพระกรุณาของพระองค์ แล้วให้ขอบคุณพระองค์ในเวลาเช้า เย็น”

พระอับดุลบาฮายังได้อธิบายต่อไปว่า

“ในศาสนาบาไฮ ศิลปะ วิทยาศาสตร์ และงานฝีมือทั้งหลายถือว่าการเคารพบูชา คนที่ทำกระดาษ
บันทึกอย่างสุดเต็มความสามารถของเขานั้น อย่างซื่อตรง ตั้งใจแน่วแน่ต่อความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ก็ถือว่าการ
เป็นการถวายความสรรเสริญแด่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า กล่าวโดยย่อ คือ ความพยายามและกำลังทั้งหมดจากมนุษย์ที่
ออกมาจากความสมัครใจ เต็มใจแล้วถือเป็นการเคารพบูชา แต่ถ้าหากว่าการกระทำเกิดจากการถูกเร่งเร้าและ
เต็มใจที่จะกระทำการรับใช้ต่อเพื่อนมนุษย์แล้ว นี่ก็คือการเคารพบูชาอย่างหนึ่ง การรับใช้เพื่อนมนุษย์ และการ
ปรนนิบัติต่อความต้องการของประชาชน การรับใช้ก็เป็นการสวดอธิษฐาน...”

งานคือการเคารพบูชา การรับใช้คือการสวดอธิษฐานนี้เป็นกฎที่พิเศษ

เมื่อใดที่เราต้องการเคารพบูชาพระองค์ด้วยความสุขใจและจริงใจ บาไฮศาสนิกชนเชื่อว่าชาวนาผู้
กำลังขุดดินเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของเขาเองและคนอื่นๆ ก็ถือว่าเรากำลังเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ช่างไม้ผู้
กำลังทำประตูบ้าน หรือช่างเสื้อผู้กำลังเย็บผ้าอยู่และผู้ที่กำลังพยายามใช้ความชำนาญของเขาในการกระทำ
ให้สิ่งนั้นสวยงามเพื่อให้ผู้อื่นสบายใจแล้ว ก็เป็นการถวายความสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอยู่

ดังนั้นเราจะเห็นว่าด้วยพระพรของพระบาฮาอุลลาห์ที่ห้องทุกแห่งสามารถที่จะกลายเป็นโบสถ์ของ
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ ห้องปฏิบัติงานจะกลายเป็นสักการสถาน เพราะฉะนั้นงานที่บาไฮศาสนิกชนทำไม่ว่าจะ
ลำบากเพียงใดก็จะกลายเป็นอาชีพที่สร้างความเพลิดเพลินเพราะว่าเขาสามารถจะเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้
และบาไฮศาสนิกชนจะปฏิบัติงานของเขาด้วยความสบายใจ จริงใจและสุจริต เช่นเดียวกับที่เขาบำเพ็ญสวด
อธิษฐานอยู่

นักพรตผู้ที่อาศัยอยู่ในถ้ำ หรือในใจกลางป่า ได้เตรียมการปฏิบัติเพื่อการทรมานตนเองทุกวิถีทาง เพราะเขาคิดว่าในการทำเช่นนั้นเป็นการที่เขากำลังเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมัยของการบำเพ็ญทุกกิริยาและการถือสันโดษได้หมดสมัยแล้ว พระองค์ทรงปฏิบัติงานทุกประเภทมาแล้วเพื่อเราซึ่งเท่ากับเป็นการเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้า งานจะไม่ทำให้เราเกิดความรู้สึกเบื่ออีกต่อไป ถ้าหากเราคิดว่างานนั้นเป็นบททดสอบธรรมฐานบทหนึ่งและเราได้กระทำไปด้วยความศรัทธา

การตัดขาดจากโลกและการใช้ชีวิตอยู่อย่างสันโดษไม่ถือว่าได้บุญในทางศาสนาบาไฮ นั่นจึงเป็นเหตุผลที่ว่าบาไฮศาสนิกชนไม่มีพระหรือนักพรต พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ตรัสว่า

“คุณกร ปวงประชาชาวโลก การใช้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยวและการเคร่งครัดต่อระเบียบ จะไม่ประสบความสำเร็จ ความพอพระทัยของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่มีความเข้าใจและมีความรู้จะเป็นผู้ที่มองเห็นความหมายซึ่งจะนำมาซึ่งความเบิกบานและความหอมหวาน การปฏิบัติเช่นนี้จะค่อยๆ ปรากฏผลและกลายเป็นบ่อเกิดของความมั่งคั่ง และไม่มีเหตุผลและเป็นคนที่ไม่คู่ควรกับความดี คนในสมัยก่อนบางคนและคนสมัยต่อมาที่อาศัยอยู่ตามถ้ำภูเขาบางคนได้ไปเยี่ยมสุสานยามค่ำคืน พระองค์ตรัสว่า จงฟัง ความเห็นของพระผู้ได้รับการกดขี่พระองค์นี้ แล้วให้ละทิ้งสิ่งที่เจ้ายึดถือ แล้วให้ยึดในสิ่งที่พระผู้แนะนำได้ทรงบัญชาไว้ อย่าได้ละตัวเจ้าออกจากสิ่งซึ่งได้สร้างเอาไว้สำหรับเจ้า”

ขอให้เราเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้าในทุกๆ ของเราและในโรงงานของเรา ขอให้เราสรรเสริญพระองค์ด้วยการรับใช้ของเราต่อมนุษยชาติ ขอให้เราจดจำกฎบัญญัติข้อนี้ของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับยุคสมัยนี้

อย่าได้เสียเวลาของเจ้าด้วยการไม่ทำอะไรเลยและด้วยการอยู่เฉยๆ จงหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าเองและผู้อื่น ดังนั้นจึงได้มีการบัญชาไว้ในพระธรรมลิขิตนี้ จากขอบฟ้าของดวงอาทิตย์แห่งปัญญา และจากพระวจนะสวรรค์นั้นกำลังส่องแสงขึ้นแล้ว คนที่น่าชิงชังที่สุดต่อหน้าพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าก็คือผู้ที่นั่งขอราน จงยึดในสายอาชีพ วางใจในพระผู้เป็นเจ้าและผู้ก่อเกิดศาสนา ทุกดวงวิญญาณผู้ที่หมกมุ่นตนเองอยู่ในงานศิลปะ หรือการค้า ก็จะนับว่าเป็นการปฏิบัติบูชาต่อหน้าพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า แท้จริงแล้วการปฏิบัติบูชาไม่ได้มาจากสิ่งอื่นใดที่มากไปกว่าพระกรุณาที่ยิ่งใหญ่มหาศาลของพระองค์”

การสอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า

ถ้าหากมีใครมาถามเราว่า หน้าที่ของบาไฮศาสนิกชนคืออะไร เราจะตอบได้ว่า 1. ศึกษาศาสนา 2. ปฏิบัติตามคำสอน 3. เผยแพร่ศาสนของพระผู้เป็นเจ้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ตรัสว่า “พระผู้เป็นเจ้าทรงมองเห็นหน้าที่แต่ทุกดวงวิญญาณในการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์ตามความสามารถของตน”

เพราะเหตุใดเราจึงจำเป็นต้องสอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า

เมื่อคนเราได้รับความทุกข์ทรมานจากโรคภัย แล้วได้พบยาที่จะรักษาตน แล้วทันทีที่รีบนำมาบรรเทาความเจ็บปวดความทุกข์ทรมานนั้น แน่นนอนเขาก็จะจ่ายยานั้นอย่างระมัดระวังที่สุด แต่ถ้าหากว่าเขาเห็นเพื่อนคนหนึ่งของเขาได้รับความทุกข์ทรมานจากโรคภัยเดียวกัน แล้วเขาจะทำอย่างไรกับยานั้น เขาจะเก็บยานั้นไว้ใช้เองอย่างเห็นแก่ตัวแล้วปล่อยให้เพื่อนของเขาทรมานเช่นนั้น ไม่เป็นเช่นนั้นแน่ เขาจะยินดีนำเอายานั้นไปให้

เพื่อนของเขาแล้วรับรองกับเพื่อนว่ายานั้นจะบรรเทาความเจ็บป่วยได้อย่างทันที เพราะว่าเขาเองเคยทดลองใช้ยานั้นมาแล้ว

พระบาฮาอุลลาห์ ทรงเป็น “แพทย์ผู้ทรงรอบรู้” และพระองค์ทรงนำเอายาวิเศษที่สามารถรักษาเราให้หายจากความเจ็บป่วยทั้งปวงได้ โรคความเกลียดชัง โรคหลงมงาย โรคสิ้นหวัง และโรคแตกความสามัคคี กำลังทำลายประชาชนชาวโลก บาไฮที่แท้จริงผู้ซึ่งได้รับการเยียวยารักษาจากโรคภัยเหล่านี้และเป็นผู้รู้วิธีการรักษาแล้วจะเพิกเฉยไม่เอาใจใส่ต่อความทุกข์ทรมานของผู้อื่นได้อย่างไร แน่อนเขาจะต้องพยายามแบ่งสิ่งที่เขาเองได้รับมาจากคำสอนของพระผู้เป็นเจ้าให้แก่พี่น้องที่กำลังเจ็บป่วยของเราซึ่งเขาต้องรับภาระทุกคน

ในศาสนาบาไฮ เราไม่มีบุคคลชั้นพิเศษที่จะรับผิดชอบในการสั่งสอนและแพร่คำสอนของพระผู้เป็นเจ้าหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้นำทางไปสู่ศาสนาเพราะฉะนั้นจึงได้ตกเป็นภาระแก่ศาสนิกชนทุกคน

ประโยชน์ของเราในการมอบคำสอนของพระผู้เป็นเจ้าแก่ผู้อื่นนั้นคืออะไร เราจะไม่พยายามรวมกลุ่มกันเป็นกองทัพ เราจะไม่หวังผลกำไรทางวัตถุในการมอบคำสอน เราขอเพียงสอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าเรารู้สึกรักผู้อื่นและไม่ปรารถนาให้ผู้อื่นถูกกีดกันออกจากความกรุณาอันยิ่งใหญ่ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานมาให้แก่เราในยุคสมัยนี้ เราไม่เคยพยายามที่จะบังคับให้ผู้อื่นมารับความคิดของเรา เราไม่ถกเถียงกับเขาถ้าหากเขาปฏิเสธที่จะยอมรับสิ่งที่เราขียนให้เขา เราจะยังคงรักเขาอยู่ เราจะไม่พูดกับคนอื่นว่า เขาผิด เราถูก เราเพียงแต่แสดงคำสอนที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้เราได้ผ่านทางพระบาฮาอุลลาห์ ปลอ่ยให้เขายอมรับเอง ความรักของเราที่มีต่อผู้อื่นนั้น มิได้ขึ้นอยู่กับว่าเขาเป็นบาไฮศาสนิกชนหรือไม่ นี่คือนิสัยที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงบัญชาให้เราปฏิบัติ

“ดูกร ปวงชนบาไฮ เจ้าคืออรุณทัยสถานแห่งความรักและเป็นรุ่งอรุณแห่งความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้า อย่าได้ทำให้ลิ้นของเจ้าต่างพร้อยไปด้วยคำแข่งด่าหรือการด่าว่าผู้อื่น และให้ปกป้องดวงตาของเจ้าจากสิ่งที่ไม่สมควร ขอให้แสดงออกในสิ่งที่เจ้าครอบครองอยู่(ความสัตย์จริง) ถ้าหากว่าสิ่งนั้นเป็นที่ยอมรับ จุดมุ่งหมายก็จะบรรลุผล ถ้าไม่เป็นที่ยอมรับก็อย่าไปตำหนิหรือรบกวนเขาผู้ซึ่งไม่ยอมรับก็เป็นสิ่งไร้ประโยชน์ ปลอ่ยให้เขาเป็นตัวของเขาเอง และจงก้าวไปสู่พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงคุ้มครอง พระผู้ดำรงอยู่ด้วยตนเองอย่างได้เป็นต้นเหตุแห่งความเศร้าโศก อย่ายุ่งให้เกิดความไม่สงบและความโกลาหล หวังว่าเจ้าอาจจะได้รับความทะนุถนอมภายใต้ร่มไม้แห่งพระกรุณาแห่งสวรรค์ และปฏิบัติตามสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าประสงค์มอบให้แก่เจ้า เจ้าเป็นเสมือนใบไม้ของต้นเดียวกัน และเป็นเสมือนหยดน้ำของทะเลเดียวกัน”

พระบาฮาอุลลาห์ทรงหวังที่จะให้เราสอนตัวเราเองก่อนที่จะไปสอนผู้อื่น นี่หมายความว่าเราควรที่จะพยายามให้ดีที่สุดในการที่จะรู้เกี่ยวกับคำสอนต่างๆ ของพระองค์ และปฏิบัติตามคำสอนนั้นในการดำเนินชีวิตของเราเอง ก่อนที่เราหวังที่จะให้ผู้อื่นมาปฏิบัติในคำสอนเหล่านี้ ในพระวจนะของพระบาฮาอุลลาห์ตรัสไว้ว่า

“ปวงชนชาวบาไฮ จะต้องรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยความสุขุม สอนผู้อื่นด้วยการดำเนินชีวิตของตนและด้วยการแสดงดวงประทีปพระผู้เป็นเจ้าในการกระทำของตน ผลของการกระทำนั้นจะมีอำนาจที่แท้จริงมากกว่าผลของคำพูด ผลของคำพูดที่ครูสอนพูดนั้นขึ้นอยู่กับความเคร่งครัดต่อจุดมุ่งหมายของเขา และความเข้มงวด

ของบางคนเข้าใจด้วยคำพูด แต่ว่าความจริงของคำพูดจะถูกทดสอบด้วยการกระทำและขึ้นอยู่กับการณ์ในชีวิต การกระทำจะแสดงให้เห็นพื้นฐานของต้นคำพูดนั้นต้องเป็นไปตามสิ่งที่ตรัสออกมาจากโอรสผู้แห่งพระศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและที่ได้บันทึกเอาไว้ในพระธรรมลิขิต”

สิทธิพิเศษอันใหญ่หลวงของเราคือ การเป็นบ่อเกิดแห่งการพัฒนาแห่งจิตใจและการให้ความสุขแก่ผู้อื่น บางทีในโลกแห่งวิญญานอาจจะมีอะไรที่เรารักมากไปกว่าการช่วยเหลือผู้คน ให้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายแห่งการดำรงชีวิตของตนและให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในศาสนาสากล พระอัครบิดรบาฮาอูล่าห์ให้ได้อย่างน้อยที่สุดปีละคน การสอนศาสนาของพระบาฮาอูล่าห์มิได้ขึ้นอยู่กับการศึกษาของเรา พระอัครบิดรบาฮาอูล่าห์กล่าวว่าแม้ว่าคนนั้นจะเขียนไม่ได้ อ่านไม่ออก แต่เขาก็สามารถที่จะพิสูจน์ให้เห็นว่าเขาเป็นผู้รับใช้ของมนุษยชาติที่แท้จริง โดยการกระทำและการปฏิบัติของเขา ถ้าหากว่าเราดำรงชีวิตอย่างบาฮาอูล่าห์ที่แท้จริงแล้ว คนเขาก็จะเห็นกันเองว่าเราแตกต่างไปจากคนอื่น เพราะว่าเราได้นำเอาคำสอนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามาปฏิบัติสำหรับยุคสมัยนี้ ความสำคัญ คำสอนทางศาสนาและพระพรนั้น จะนำเราไปสู่ความเข้าใจได้เป็นอย่างดี จากพระประมวลนิพนธ์ของพระอัครบิดรบาฮาอูล่าห์ดังนี้

“เป็นที่ทราบแน่ชัดแล้วว่า ปัจจุบันนี้ความช่วยเหลือแห่งสวรรค์ที่มีอาจมองเห็นได้นั้น ได้หมุนเวียนบุคคลผู้ที่จะส่งมอบศาสนแห่งสวรรค์และถ้าหากภารกิจการส่งมอบศาสนสวรรค์ถูกละเลยแล้ว ความช่วยเหลือก็จะถูกตัดขาด เพราะว่าไปไม่ได้ที่มีตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะได้รับความช่วยเหลือ เว้นเสียแต่ว่าเขาเหล่านั้นจะรับช่วงในการส่งมอบศาสนสวรรค์ภายใต้ทุกเงื่อนไข ศาสนสวรรค์จะต้องมีการส่งออกแต่จะต้องทำด้วยความสุขุม มิตรเหล่านั้นคงจะรับช่วงในการศึกษาดวงวิญญาน และควรจะเป็นเครื่องมือในการช่วยเหลือโลกมนุษย์เพื่อให้ได้มาซึ่งความสุขและความหอมหวลทางจิตใจ ตัวอย่างเช่น ถ้าหากว่าทุกๆ คนของศาสนาได้สร้างสายสัมพันธ์แห่งมิตรภาพ และมีการจัดการอย่างถูกต้องกับผู้ที่ไม่สนใจต่อดวงวิญญานและอยู่ร่วมกับเขาด้วยความกรุณาและในขณะเดียวกันด้วยความประพฤตินดีและด้วยพฤติกรรมที่ถูกต้อง ก็จะทำให้เขาไปสู่คำสอนแห่งสวรรค์ไปสู่คำแนะนำและคำสอนแห่งสวรรค์เขาจะค่อยๆ ปลุกผู้ที่ไม่สนใจผู้นั้นและจะเปลี่ยนความโง่เขลาของเขาให้เป็นความรู้”

เครื่องดื่มที่เป็นแอลกอฮอล์เป็นสิ่งต้องห้าม

เราทราบแล้วว่าคุณนั้นต่างจากสัตว์อย่างไร ก็เพราะว่าการมีความสำนึกคิดและจิตวิญญาน พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงหวังที่จะให้เราเอาใจใส่ดูแลของขวัญอันล้ำค่าเหล่านั้นไว้เป็นอย่างดี ด้วยเป็นสิ่งที่คุณเองก็ทรงประทานพรแต่เผ่าพันธุ์มนุษย์ เราจะต้องพยายามรักษาความนึกคิด และจิตวิญญานให้สมบูรณ์เท่าที่จะทำได้

เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นพิษทำลายความนึกคิดในขนาดที่จะทำให้คนลืมนั่นในความเป็นคนของเขา และปล่อยตัวให้ตกสู่ระดับความเป็นสัตว์ในตอนที่เขามึนเมา เพราะฉะนั้นพระบาฮาอูล่าห์ทรงห้ามเราจากการใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกชนิด

มีบาไฮศาสนิกชนหลายคนที่เคยมีนิสัยติดเครื่องตีมแอลกอฮอล์มาก่อนที่เขาจะมานับถือศาสนา แต่หลังจากที่เขายอมรับพระบาฮาอุลลาห์เป็นองค์พระศาสนทูตของพระเจ้า เขาก็พิสูจน์ความรักและจงรักภักดีของเขาที่มีต่อพระองค์ ด้วยการขจัดนิสัยอันเป็นภัยอันตรายนี้ซึ่งมีเคยนำมาด้วยสิ่งใดนอกจากการเสียเงิน เสียสุขภาพ และเสียจิตวิญญาณ บัดนี้เขามาตีมน้ำแห่งชีวิตของพระบาฮาอุลลาห์ทรงจัดเตรียมไว้แก่เราโดยคำสอนของพระองค์ และไม่ทรงให้ใช้เครื่องตีมแอลกอฮอล์ในการฉลองสนุกสนานหรือเพื่อให้ลืมปัญหาชีวิตประจำวันของเขา

ยังมีบางเผ่าในโลกที่เคยชินกับการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในระหว่างที่มีงานฉลองหรือประกอบพิธีประจำเผ่า บัดนี้เขาเหล่านั้นเป็นบาไฮศาสนิกชนแล้ว เขาก็ยังคงประกอบพิธีเหล่านั้นอยู่ แต่แทนที่จะใช้เครื่องตีมแอลกอฮอล์ เขากลับตีมน้ำผลไม้ที่อร่อยซึ่งปราศจากภัยอันตรายของแอลกอฮอล์

ไม่เพียงแต่เครื่องตีมแอลกอฮอล์เท่านั้น แต่ยักรวมยาเสพติดที่มอมเมาอีกด้วย เช่น ฝิ่น ซึ่งจะเป็นพิษทำลายความนึกคิดและร่างกาย ก็เป็นสิ่งที่ห้ามไว้ในศาสนาบาไฮ

การประกอบพิธีในวันศักดิ์สิทธิ์

มีวันศักดิ์สิทธิ์อยู่ 9 วัน ตลอดใน 1 ปี ซึ่งบาไฮศาสนิกชนไม่ควรทำงานวันเหล่านี้ ไม่ประกอบกิจกรรม เพราะว่าเป็นเหตุการณ์พิเศษบางอย่างเกี่ยวกับความสำคัญยิ่งทางศาสนาได้เกิดขึ้นในวันเหล่านั้น เพราะฉะนั้นวันเหล่านั้นจะไม่เหมือนกับวันธรรมดา มี 7 วันศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นวันฉลองและอีก 2 วันเป็นวันระลึกถึงวันประหารชีวิตพระบ็อบและวันสวรรคตของพระบาฮาอุลลาห์

ในวันฉลองทั้งหลาย วันฉลองวันแรกคือ ฉลองนอร์รูซ ซึ่งหมายถึงวันสุดท้ายของช่วงการถือศีลอด และเป็นการเริ่มต้นของปีใหม่

วันฉลองอีก 3 วัน จะอยู่ระหว่างเทศกาลเรชวาน อันเป็นวันครบรอบปีแห่งการประกาศศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ซึ่งประกาศที่กรุงแบกแดด ในระหว่าง 12 วัน เราพูดถึงว่าเป็น “วันของเรชวาน” พระบาฮาอุลลาห์ทรงพำนักอยู่ในสวนอันสวยงามที่มีชื่อว่า “สวนเรชวาน” ที่ซึ่งสหายของพระองค์และสาวกจะมาพบพระองค์ เป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่พระองค์จะเสด็จไปยังกรุงคอนสแตนติโนเปิล พระบาฮาอุลลาห์ถูกเนรเทศออกจากกรุงแบกแดด และสาวกของพระองค์หลายคนและประชาชนคนอื่นๆ อีกหลายร้อยคนที่มีความรักและนับถือพระองค์ เศร้าโศกเสียใจในการจากไปของพระองค์ แต่ยิ่งเศร้าโศกเข้ามาทั่วมุมในจิตใจของผู้ที่รักพระองค์มากเท่าไรก็จะกลับกลายเป็นความเบิกบานยินดีในวันจันทร์ เพราะอยู่ในช่วงระหว่างวันเหล่านั้นที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงประกาศอย่างเปิดเผยว่า พระองค์คือพระศาสดาที่เสด็จมาตามค่านายของพระศาสดาในอดีตและเพราะว่าพระองค์คือพระศาสดาที่พระบ็อบทรงสละชีพอันมีค่าของพระองค์ ในการจดจำถึงวัน 12 วันนี้ เราจึงจัดเฉลิมฉลองเรชวานทุกๆ ปี และในบรรดาวันเหล่านี้ คือวันแรก วันที่ 9 และวันที่ 12 จึงเป็นวันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเราจะไม่ทำงานกัน

แล้วเราก็มีงานฉลองครบการประกาศศาสนาของพระบ็อบซึ่งเป็นวันที่พระบ็อบทรงตรัสถึงการเผยแผ่ศาสนาของพระองค์แก่โมลลา โยเซน เป็นครั้งแรกในนครชีราซ

วันที่ 6 และวันที่ 7 ของวันฉลองของเรา คือ วันประสูติของพระบ็อบและวันประสูติของพระบาฮา อุลลาห์

วันศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาบาไฮ

1. วันที่ 21 มีนาคม เฉลิมฉลองนอร์วู้ช (ปีใหม่)
2. วันที่ 21 เมษายน เป็นวันแรกของการประกาศศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ที่สวนเรชวานปี 1863 เวลาบ่าย 3 โมง
3. วันที่ 29 เมษายน วันที่ 9 ของเทศกาลเรชวาน
4. วันที่ 2 พฤษภาคม วันที่ 12 ของเทศกาลเรชวาน
5. วันที่ 23 พฤษภาคม วันประกาศศาสนาของพระบ็อบ ปี 1844 เป็นเวลา 2 ชั่วโมง กับอีก 11 นาที หลังจากดวงอาทิตย์ตกของวันที่ 22 พฤษภาคม
6. วันที่ 29 พฤษภาคม เป็นวันสวรรคตของพระบาฮาอุลลาห์ ปี 1992 เวลาตี 3
7. วันที่ 9 กรกฎาคม เป็นวันประหารชีวิตของพระบ็อบ ปี 1850 เวลาประมาณเที่ยงวัน
8. วันที่ 20 ตุลาคม เป็นวันประสูติของพระบ็อบ ปี 1819
9. วันที่ 12 พฤศจิกายน วันประสูติของพระบาฮาอุลลาห์ ปี 1817

สำหรับบาไฮศาสนิกชนแล้ว ดวงอาทิตย์ตกถือเป็นสิ้นสุดของวันหนึ่งๆ และเป็นการเริ่มต้นของวันหนึ่งๆ เพราะฉะนั้นวันศักดิ์สิทธิ์แต่ละวันนั้นจะเริ่มต้นด้วยดวงอาทิตย์ตกในวันที่ล่วงมาแล้ว ยกตัวอย่างเช่น วันประกาศศาสนาของพระบ็อบเกิดขึ้น 2 ชั่วโมง 11 นาที หลังจากดวงอาทิตย์ตกของวันที่ 23 พฤษภาคม วันที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงสวรรคตเริ่มต้นตอนดวงอาทิตย์ตกของวันที่ 28 พฤษภาคม และสิ้นสุดในตอนดวงอาทิตย์ตกของวันที่ 29 พฤษภาคม

พระอับดุลบาฮา กล่าวว่า เราควรที่จะพยายามทำให้วันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ให้แตกต่างไปจากวันอื่นๆ ของปี ด้วยการเอาความสำคัญบางประการเพื่อความเจริญก้าวหน้าของศาสนาและในการรับใช้มนุษยชาติ เราสามารถที่จะสร้างศูนย์กลางบาไฮ หรือชั้นเรียนบาไฮได้ เราสามารถที่จะริเริ่มโรงเรียน หรือโรงพยาบาลได้ในแต่ละชุมชนตามแต่ความสามารถและความจำเป็นพิเศษของชุมชน เช่นเดียวกันแต่คนนั้นเราสามารถที่จะตัดสินใจในสิ่งที่จะช่วยให้เราเป็นบาไฮศาสนิกชนที่ดำเนินชีวิตส่วนบุคคลที่ดีขึ้น และการเป็นสมาชิกอยู่ในชุมชนของเราได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นตามที่พระอับดุลบาฮา กล่าวว่า วันฉลองของเรานั้นไม่เพียงแต่เพื่อจุดมุ่งหมายในการรับประทานอาหารที่ดีเท่านั้น แต่ยังเป็นการร่วมสนุกกันอีกด้วย แม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของการฉลองก็ตาม

มิใช่เราจะมานั่งเศร้าโศกในวันประหารชีวิตของพระบ็อบและวันสวรรคตของพระบาฮาอุลลาห์ แต่นั้นเป็นเพราะว่าเป็นธรรมดาที่เราจะมีความรู้สึกเศร้าใจเกี่ยวกับวันเหล่านี้ เราทราบแล้วว่า มีวิธีการเดียวที่จะแสดงถึงความจงรักภักดีของเราที่มีต่อองค์พระศาสดาของพระเจ้าด้วยการอุทิศชีวิตของเราในการรับใช้ศาสนาที่สืบทอดมา

บาไฮศาสนิกชนมักจะร่วมพบปะกัน และเพื่อถวายเป็นการสดุดีในฐานะเป็นพิเศษในวันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ การประชุมกันนี้มีความสำคัญมาก เพราะว่าจะก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่สมาชิกของชุมชน และความสามัคคีของบาไฮศาสนิกชนนี้จะก่อให้เกิดพรแห่งสวรรค์

พระอับดุลบาฮา กล่าวว่า

“เป็นที่เห็นด้วยโดยความประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ที่ว่าความปรองดองและความสามัคคีอาจจะเพิ่มขึ้นทุกวันในหมู่มิตรของพระผู้เป็นเจ้า และหญิงรับใช้ของพระผู้ทรงเมตตา เป็นที่ทราบดีว่ากิจการงานจะไม่เจริญก้าวหน้าจนกว่าความสามัคคีจะเกิดขึ้น และวิธีการอันยิ่งใหญ่ เพื่อความปรองดองและความสามัคคีของทุกคนคือการประชุมทางจิตวิญญาณ ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญมากและเป็นเสมือนแม่เหล็กที่ใช้สำหรับการประกอบพิธีทางศาสนา”

การสมรส

เราได้ทราบมาแล้วว่าไม่มีนักบวชในศาสนาบาไฮ การสมรสจึงเป็นขนบธรรมเนียมที่สำคัญในศาสนาบาไฮ ในพระคัมภีร์อัครดัสซึ่งเป็นพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด พระบาฮาอูลลาห์ตรัสว่า “จงเข้าสู่พิธีสมรส ดูกร ปวงประชา เจ้าอาจจะนำเอาใครคนหนึ่งซึ่งจะกล่าวถึงเรา”

พระอับดุลบาฮา

“การสมรสของบาไฮศาสนิกชน หมายความว่าทั้งชายหญิงจะต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อว่าคนทั้งสองอาจจะมีสามัคคีชั่ววันรันดร์ไป และเป็นการส่งเสริมชีวิตวิญญาณของกันและกัน นี่เป็นการสมรสของบาไฮศาสนิกชน”

พิธีสมรสของบาไฮศาสนิกชน กระทำกันอย่างไร ข้อกำหนดที่สำคัญในการสมรสของบาไฮมีดังนี้

1. ชายหญิงจะต้องยินยอมในการสมรสทั้งสองฝ่าย คนทั้งสองจะถูกบังคับให้สมรสกันมิได้
2. พ่อแม่ของบ่าวและสาวหากมีชีวิตอยู่ก็ต้องให้การยินยอมในการสมรส พระบาฮาอูลลาห์

ตรัสว่า

“เนื่องจากเราปรารถนาที่จะก่อให้เกิดความรักและมิตรภาพ และความสามัคคีแก่ปวงชน เพราะฉะนั้นเราจึงวางเงื่อนไขการสมรสว่าให้เป็นไปตามความยินยอมของพ่อแม่ด้วย เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงความรู้สึกที่ไม่ดี และเป็นศัตรูกัน”

อาจมีใครถามว่าบาไฮศาสนิกชนจะแต่งงานกับผู้ที่มิใช่เป็นบาไฮได้หรือไม่ การสมรสของชายหญิงบาไฮศาสนิกชนกับผู้ที่มีใช้เป็นบาไฮหรือผู้ที่นับถือศาสนาอื่นนั้น กระทำได้ ความจริงแล้วมีข้อบัญญัติหนึ่งข้อของพระบาฮาอุลลาห์ที่ให้แก่เรา คือ

“การคบค้ากับคนทุกศาสนาด้วยความยินดีและด้วยความหอมหวานก็ดี การแสดงออกในสิ่งซึ่งได้ประกาศไว้โดยองค์พระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าก็ดี และการประกอบกิจการที่เที่ยงธรรมก็ดี ผู้ที่ปฏิบัติตนด้วยความจริงใจและความซื่อสัตย์แล้วจะต้องคบค้ากับคนทุกคนในใจก็ด้วยความยินดีและหอมหวานเพราะการคบค้าสมาคมกันมักจะนำไปสู่ความปรองดองสามัคคีกัน และความปรองดองสามัคคีก็คือบ่อเกิดของระเบียบโลกแลการดำเนินชีวิตของชาติต่างๆ ความสุขความเจริญจะมีแต่ผู้ที่ยึดมั่นอยู่กับสายใยแห่งความกรุณาและเมตตากับผู้ที่ดีจากความเกลียดชัง

บาไฮศาสนิกชนคนใดที่แต่งงานกับผู้ที่มีใช้เป็นบาไฮศาสนิกชนควรจะทำให้คู่สมรสของตนทราบว่าชายหรือหญิงที่เป็นบาไฮศาสนิกชนจะต้องปฏิบัติตามกฎข้อบัญญัติของทางศาสนาบาไฮเนื่องจากว่าบาไฮศาสนิกชนหวังที่จะให้คู่ครองของตนที่มีใช้เป็นบาไฮได้เข้าร่วมในงานพิธีบาไฮแบบง่ายๆ แต่ทรงเกียรติ เขาหรือเธอจะต้องเตรียมพร้อมที่จะประสบกับงานพิธีสมรสทางศาสนาของคู่ครองของตน

กฎบัญญัติการสมรสของศาสนาบาไฮยังคงเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าศาสนาบาไฮมิได้มีเจตนาเพื่อกลุ่มหรือพิธีพิเศษแต่มีเพื่อมนุษยชาติทุกคน”

ความจงรักภักดีต่อรัฐบาล

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงห้ามเราในการประกอบกิจกรรมใดๆ ที่อาจเป็นการทำลายสังคม เรายังต้องละเว้นจากการกระทำทุกอย่างที่ไม่ซื่อสัตย์ หรือเป็นการโฆษณาชวนเชื่อเพื่อลบล้างระบอบการปกครอง ประมาณร้อยปีที่ผ่านมาแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงบัญญัติหลักธรรมข้อนี้ไว้ในพระนิพนธ์ของพระองค์ว่า

“ในทุกประเทศ หรือทุกรัฐบาล ที่ซึ่งมีชุมชนบาไฮเข้าไปอาศัยอยู่ บาไฮศาสนิกชนเหล่านั้นจะต้องปฏิบัติต่อรัฐบาลนั้นด้วยความซื่อสัตย์ ด้วยความไว้วางใจ และด้วยความสัตย์จริง

บาไฮศาสนิกชนจะไม่ซื่อสัตย์ต่อศาสนาของตนไม่ได้ถ้าหากว่าเขาไม่มีความซื่อสัตย์ต่อรัฐบาลของตน”

พระอัครบิดรบาไฮ กล่าวว่

“ความจงรักภักดีต่อรัฐบาล ในทัศนะของบาไฮศาสนิกชน คือ หลักธรรมทางสังคมและหลักธรรมทางจิตใจที่สำคัญ” “เราจะต้องซื่อสัตย์ และเป็นผู้ปรารถนาดีต่อรัฐบาลของประเทศ” “จุดสำคัญแห่งจิตใจของบาไฮศาสนิกชน คือ เพื่อสร้างระเบียบสังคมที่ดีกว่าเดิม และเพื่อสร้างสภาวะทางเศรษฐกิจให้ดีขึ้น ดังนั้นจึงต้องมีความสวามิภักดีต่อกฎบัญญัติและหลักการของรัฐบาล”

ความจงรักภักดีต่อรัฐบาล ก็เป็นส่วนหนึ่งของนิสัยที่จะต้องสร้างขึ้นในตัวเอง การกระทำใดๆ ที่เป็นการขายชาติถือว่าเป็นบาป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตรัสว่า

“ขอให้มีความซื่อสัตย์ และซื่อตรงอย่างเด่นชัดต่อการกระทำของเจ้า”

“ดูกร ปวงประชาจงทำให้ลิ้นของเจ้าสวงาม ด้วยความสัตย์จริง และจงประดับดวงวิญญาณของเจ้าด้วยอารมณ์แห่งความซื่อสัตย์ ดูกร ปวงประชา จงระวังตัวเจ้าอย่างได้ทรยศต่อผู้ใด เจ้าจึงเป็นผู้ที่ไว้วางใจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในหมู่สัตว์โลกทั้งหลายของพระองค์ และจงเป็นเครื่องหมายแห่งความกรุณาของพระองค์ในหมู่ประชาชนของพระองค์”

ในการเชื่อมโยงจุดสำคัญๆ นี้ อาจจะกล่าวได้ว่าบาไฮศาสนิกชนทุกคนจะต้องรักษาไว้

ศาสนาของเราไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง และบาไฮศาสนิกชนจะเข้าร่วมในพรรคการเมือง หรือเรามีความคุ้นเคยกับพรรคการเมืองหนึ่ง เราเชื่อว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ทรงวางแนวทางแก่เราในการใช้พลังงานและทรัพยากรของเราในการสร้างระเบียบโลกสวรรค์ เราได้รับโครงการของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าซึ่งได้รวมเอารูปแบบต่างๆ ที่ดีไว้ทั้งหมด เกี่ยวกับรายการต่างๆ ทั้งหมด ของพรรคการเมืองที่มีอยู่และนอกเหนือจากนั้นอีก โดยปราศจากข้อบกพร่องใดๆ

พระผู้เป็นเจ้าทรงวางแนวทางสายตรง แก่เราโดยการก้าวไปทางนี้จะไม่เอนเอียงทางขวาหรือทางซ้าย ไม่ไปทางตะวันออก หรือไม่ไปทางตะวันตก เป็นแนวทางแห่งความสามัคคีของมนุษยชาติทุกคน ในทุกภาคของโลก เป็นแนวของทุกคน ทุกชาติ ทุกศาสนา และทุกชั้นวรรณะ ยิ่งไปกว่านั้นระเบียบที่พระบาฮาอูลลาห์ทรงสถาปนาขึ้นในโลกนี้ ถือกำเนิดมาจากสวรรค์ และเป็นธรรมดาอยู่เองที่จะต้องต่างกันในนิสัย โอกาส และขนาด จากที่มนุษย์ได้ทำขึ้น แล้วมักจะขัดแย้งกันกับลัทธิต่างๆ

มีเหตุผลหนึ่งที่ว่าบาไฮศาสนิกชนจะเข้าร่วมในการเคลือบผิวทางการเมืองมิได้ นี้ได้อธิบายชี้แจงไว้โดยท่านศาสนิกบาลโซกิ เอฟเฟนติในจดหมายฉบับหนึ่งดังนี้

บาไฮศาสนิกชนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งโลก เรากำลังพยายามที่จะสร้างระเบียบโลกใหม่ ถือกำเนิดจากสวรรค์ เราจะสามารถสร้างระเบียบนี้ได้อย่างไร ถ้าหากบาไฮศาสนิกชนทุกคนเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองที่แตกต่างกัน บางคนต่อต้านอีกพรรคหนึ่งอย่างปฏิบัติกัน แล้วความสามัคคีของเราจะอยู่ที่ไหน เรามาแตกแยกกัน เนื่องจากการเมือง ขัดแย้งกันเอง และนี่ก็เป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับจุดมุ่งหมายของเราถ้าหากว่ามีบาไฮศาสนิกชนคนหนึ่งในประเทศออสเตรเลีย ได้รับเสรีภาพในการเลือกพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง และเข้าร่วมในพรรคการเมืองนั้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งจุดมุ่งหมายของพรรคอาจจะดีก็ได้ และมีบาไฮศาสนิกชนอีกคนหนึ่งในประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศอเมริกาหรือประเทศอินเดีย ซึ่งมีสิทธิในการกระทำในสิ่งที่เหมือนกันแล้วเขาก็อาจจะเข้าอยู่ในพรรคการเมืองที่เป็นปฏิปักษ์อย่างมากต่อหลักการที่บาไฮศาสนิกชนประเทศออสเตรเลียเข้าอยู่แล้วความสามัคคีของศาสนาจะอยู่ที่ไหน เนื่องจากความผูกพันด้านพรรคการเมืองของเขา (เช่นเดียวกับชาวคริสเตียนของประเทศยุโรปที่กำลังทำสงครามฆ่าพี่น้องศาสนากันหลายครั้ง) วิธีการที่ดีที่สุดสำหรับบาไฮศาสนิกชน คือให้รับใช้ประเทศและโลกของตน ในการทำงานเพื่อสถาปนาระเบียบโลกของพระบาฮาอูลลาห์ซึ่งจะค่อยๆ รวมเอามนุษย์ทุกคนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และขจัดเสียซึ่งระบบการเมืองที่แบ่งแยก และลัทธิศาสนาทั้งหลาย

บุคคลจะเป็นบาไฮศาสนิกชนได้อย่างไร

หลายครั้งที่เราได้ยินคำถามนี้ “ฉันจะเป็นบาไฮศาสนิกชนได้อย่างไร” บางคนคิดว่าศาสนาบาไฮเป็นสมาคมสมาคมหนึ่งซึ่งเปิดรับสมาชิก ซึ่งอันนี้ไม่ถูกต้อง บางคนคิดไปว่า บาไฮศาสนิกชนคือผู้ที่ได้รับประโยชน์ในการเปลี่ยนชื่อของผู้คน และเป็นพวกที่ตั้งชื่อศาสนาใหม่ ซึ่งอันนี้ก็ไม่ถูกต้องเช่นเดียวกัน

การที่จะเป็นบาไฮศาสนิกชนหมายความว่า ต้องเชื่อในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หมายความว่า ต้องเชื่อในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระผู้เป็นเจ้า ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของศาสนา และความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ และเป็นผู้ที่ทราบดีว่าศาสนาจะเจริญก้าวหน้าและคงอยู่ต่อไปได้ อยู่ที่ ความสามัคคีมากกว่าการแตกแยก ยิ่งไปกว่านั้นบาไฮศาสนิกชนจะต้องมีความเชื่อว่าทุกศาสนามีบ่อเกิดมาจาก สวรรค์ และทุกศาสนามีความเท่าเทียมกัน อย่างไรก็ตามบาไฮศาสนิกชนต้องเชื่อว่าพระบาฮาอูลลาห์(ความ รุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้า) คือองค์พระศาสนทูตองค์ก่อนของพระผู้เป็นเจ้าในอดีต ที่เสด็จมาเปิดศักราชใหม่ แห่งความสุข และความสามัคคีแก่เราในยุคสมัยนี้ เมื่อผู้ใดเป็นบาไฮศาสนิกชน เขาก็จะพบรักของพระบาฮา อูลลาห์อยู่ในหัวใจของเขาและเมื่อมีความเชื่อนี้แล้ว เราก็คือบาไฮศาสนิกชน ไม่มีพิธีกรรม ไม่มีการล้างบาป หรือเปลี่ยนชื่อ ซึ่งถือว่ามีผลสำคัญในการจดทะเบียนเป็นคนในศาสนาบาไฮ นอกจากนี้เราไม่มีความเชื่อใน การเปลี่ยนแปลงโดยปราศจากความมั่นใจ และความมั่นใจไม่จำเป็นต้องประกอบพิธีกรรม พระอับดุลบาฮา กล่าวว่

“ผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่โดยปฏิบัติตามคำสอนของพระบาฮาอูลลาห์ คือเป็นบาไฮศาสนิกชนแล้ว”

จุดมุ่งหมายของบาไฮศาสนิกชนคือ การรับใช้มนุษย์และการนำมาซึ่งความสามัคคี และความสุขมาสู่ ชาวโลก บาไฮศาสนิกชนคือผู้ที่กำลังพยายามเปลี่ยนหัวใจของมนุษย์ การเปลี่ยนหัวใจนั้นเป็นไปได้นอกเสีย จากอาศัยอำนาจแห่งพระวาระของพระผู้เป็นเจ้า

พระอับดุลบาฮาเคยได้รับคำถามว่า “บาไฮศาสนิกชนคือใคร” พระองค์ตอบว่า “การที่จะเป็นบาไฮ ศาสนิกชนนั้นมีความหมายอย่างง่าย ๆ คือผู้ที่รักทุกสิ่งทุกอย่างในโลก รักเพื่อนมนุษย์ และพยายามที่จะรับใช้ เพื่อนมนุษย์ เป็นผู้ทำงานเพื่อสันติภาพแห่งโลก และเพื่อที่น้องร่วมโลก”

เมื่อใดที่กระเจกเงาสะอาด กระเจกจะสะท้อนแสง เมื่อใดที่กระเจกไม่สะอาดก็จะไม่สะท้อนสิ่งใด ถ้าหาก บาไฮศาสนิกชนสอนศาสนาให้แก่ผู้อื่นก็ถือว่าเป็นความพยายามในการที่จะทำความสะอาดฝุ่นแห่งอคติ ฝุ่น แห่งความเกลียดชังและฝุ่นแห่งความปรบึกษ์ ออกจากกระเจกเงาแห่งหัวใจ เมื่อใดที่ผู้คนมีหัวใจที่บริสุทธิ์แล้วก็ จะเข้าสู่การเชื่อมโยงกับดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม แล้วพวกเขาาก็จะได้รับแสงสว่างอย่างมหาดล และสะท้อน แสงนั้นไปสู่ผู้อื่น

ปัจจุบันนี้มีบาไฮศาสนิกชนหลายคนที่มีมักจะเกิดความรู้สึกในหัวใจของเขาถึงความจำเป็นในการที่จะได้รับคำสอนใหม่เพื่อยุคสมัยใหม่นี้ แต่เขาก็ไม่ทราบวิธีการที่เขาจะทำให้ความรู้สึกของเขานั้นเป็นจริงได้โดยการปฏิบัติ เขาไม่ทราบว่า มีศาสนาหนึ่งในโลกที่บรรจุคำสอนทั้งหมดที่เขาปรารถนานั้นปรากฏอยู่ในศาสนาทันทีที่เขาได้ยินเกี่ยวกับศาสนาบาไฮ เขาก็มีความเชื่อในศาสนาว่าเป็นเสมือนพระสุรเสียงของพระผู้เป็นเจ้ามาแล้วในหัวใจของเขา โดยไม่เคยทราบเกี่ยวกับพระบาฮาอูลลาห์ เขาเป็นผู้ที่ทำความสะอาดกระจกเงาที่ตอนนี้ได้ถูกนำเข้าสู่ทิศทางแห่งรังสีของดวงอาทิตย์แห่งจักรวาลแล้ว และได้สะท้อนแสงแห่งความงามกระจกเงาของหัวใจแม้ว่าจะสะอาดแล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงมีด้าหากว่า กระจกเงานั้นไม่หันไปสู่แสงสว่าง

เมื่อใดที่ความเชื่อมั่นนี้ และการตระหนักถึงความจริงจังนี้บังเกิดขึ้นในตัวผู้ใด เขาคอนนั้นก็คือบาไฮศาสนิกชนนั่นเอง อย่างไรก็ตาม ก็จะมีแบบฟอร์มที่จะให้กรอกลงแล้วเซ็นชื่อโดยบาไฮศาสนิกชนจะให้ชื่อ ที่อยู่พร้อมทั้งแจ้งไปยังกรมสภาแห่งชาติของประเทศตนว่า เขาผู้นั้นเชื่อในองค์พระบาฮาอูลลาห์ด้วยวิธีการนี้บุคคลก็จะแจ้งไปยังชุมชนบาไฮ ว่าเขานั้นคือผู้ที่นับถือในองค์พระบาฮาอูลลาห์ บุคคลจะเป็นบาไฮศาสนิกชนได้ก็ต่อเมื่อเขายอมรับในศาสนาและได้เขียนแบบฟอร์มประกาศตนสำหรับงานบริหาร เมื่อเขาเป็นบาไฮศาสนิกชนแล้วเขาก็คือผู้รับใช้เพื่อนมนุษย์จากการเซ็นในแบบฟอร์มประกาศตนแล้ว เขาก็จะแจ้งความจำนงตัวของเขาเองในการรับใช้เพื่อนมนุษย์โดยผ่านการบริหารงานที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้มาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งแห่งการนำทางสำหรับยุคนี้ ในแบบฟอร์มประกาศตนจะถูกผลิตออกโดยกรมสภาแห่งชาติของประเทศ และจะถูกส่งไปยังผู้นับถือในองค์พระบาฮาอูลลาห์ในประเทศนั้นเพื่อนเซ็นชื่อ แบบฟอร์มที่ได้เซ็นชื่อแล้วจะส่งกลับไปกรมสภาแห่งชาติโดยผ่านทางกรมสภาท้องถิ่น ในกรณีที่ไม่มีกรมสภาท้องถิ่นผู้ที่ประกาศตนเป็นบาไฮศาสนิกชนก็อาจจะส่งแบบฟอร์มนี้ตรงไปยังกรมสภาแห่งชาติ

บาไฮศาสนิกชนต้องรับใช้เพื่อนมนุษย์และสวดมนต์ให้พวกเขา ในบรรดาบทอธิษฐานที่ไพเราะมากมายได้ให้ทราบกระจ่างดังที่เราอ่าน

“โอ พระผู้ทรงกรุณา พระองค์ได้ทรงสร้างมวลมนุษย์มาที่บ้านเดียวกัน พระองค์ทรงบัญชาให้มนุษย์ทั้งมวลเป็นเสมือนระบบครอบครัวเดียวกัน ณ เบื้องพระพักตร์อันศักดิ์สิทธิ์ฤทธิของพระองค์ เขาทั้งหลายคือผู้รับใช้ของพระองค์และมนุษย์ทุกคนได้พำนักอยู่ภายใต้ที่ประทับของพระองค์ ทุกคนได้มาร่วมกันที่โต๊ะแห่งพระกรุณาของพระองค์ ทุกคนได้รับแสงสว่างโดยผ่านทางแสงแห่งพระกรุณาของพระองค์”

“โอ พระผู้ทรงกรุณา ขอทรงรวบรวมทุกสิ่งทุกอย่างขอให้ศาสนาต่างๆ จงปรองดองกัน ขอจงทำให้ชาติต่างๆ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อที่ว่าเขาเหล่านั้นอาจจะเห็นผู้อื่นเป็นเสมือนคนในครอบครัวเดียวกัน และโลกทั้งโลกก็จะเสมือนบ้านเดียวกัน เขาเหล่านั้นทุกคนจะได้อาศัยอยู่ด้วยกันอย่างกลมเกลียวกัน”

“โอ พระผู้เป็นเจ้า ขอจงยกธงชัยแห่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ ขึ้นสู่สวรรค์”

“ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงเชื่อมดวงใจทั้งมวลเข้าด้วยกัน”

“โอ พระบิดาผู้ทรงเมตตา ขอทรงทำให้ดวงใจของเรามีความเบิกบานด้วยกลิ่นหอมแห่งความรักของพระองค์ ขอจงทำดวงตาของเราปราศมลทินด้วยทำนองเพลงแห่งวาทะของพระองค์ และขอให้เราได้อาศัยอยู่ภายในปราสาทแห่งพระกรุณาของพระองค์”

“พระองค์ทรงอำนาจและพลานุภาพ พระองค์ทรงให้ภัยและพระองค์ทรงเป็นผู้มองข้ามความขาดตกบกพร่องของมนุษย์ทุกคน”

พระอัครทูตปาฮา